

ဓမ္မခန္ဓာ (၂) “ထိုနှားပျိုမ” (အာလ်ဘာကရာ)

ဥာဏ်စဉ်ကိန်းဝပ်ပေးမှု အမှတ်စဉ် (၈၇)၊ သုတ်ဒေသနာ (၂၅၆)ပါး၊

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်-၁၁၀

၁။	الم အလက်ဖ်၊ လမ်၊ မင် (ငါသည် ကုန်စင်သိနေတော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။)၁၁
၂။	ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ဤသည်၁၂ သံသယ ဝင်နိုင်ဘွယ်ရာ အလျဉ်းမရှိသော၊ စည်းစောင့်သူများအတွက် လမ်းညွှန် ကျမ်းတော်ဖြစ်၏။၁၂

(၁၃) “ငါသည် ကုန်စင်သိနေတော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင် ဖြစ်၏” ဟု အနက်ကို ပေးသည့်အာရ်ဗီ စကားလုံး အတိုကောက် အလက်ဖ်၊ လမ်၊ မင် **الم** ကို အရှင်မြတ်သာ သိသည်ဟု ဆရာတော်များက သဘောတူ လက်ခံကာ ရေးသား ဖွင့်ဆိုခဲ့ကြခြင်း အပေါ် အခွင့်ကောင်းယူ၍ ခရစ်ယာန် သာသနာပြု ဆရာတော် ဂိုလီးယပ်စ်က ဤစကားလုံး အလက်ဖ်၊ လမ်၊ မင် **الم** ကို အမာလီမုဟမ္မဒ် “မုဟမ္မဒ်၏ အမိန့်တော်”ဟု ပြန်ဆိုထားပေသည်။ ယင်းမှာ ကိုလိုနီပြုရာ ဒေသများ၌ ဘာသာရေးကို နိုင်ငံရေး လက်နက် အဖြစ် အသုံးပြုလျက် ခရစ်ယာန် သာသနာပြုရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကုန်အာန်ကျမ်းကို ဘာသာပြန် အစာသွပ်ခဲ့ကြသည့် ရော့ဒ်ဝဲလ်၊ ပါလ်မာလ်၊ ဆေးလ်နှင့် ၎င်း ဂိုလီးယပ်စ် ကိုယ်တိုင်တို့၏ ဆန္ဒသာ ဖြစ်ပေသည်။ အစ္စလာမ် သာသနာဝင်များသည် ကုန်အာန်ကျမ်းတော်အား ကိုယ်တော်မုဟမ္မဒ်၏ အမိန့်တော်၊ ပညတ်တော်၊ စကားတော်ဟူ၍ မည်သည့် အခြေအနေတွင်မှ လက်မခံခဲ့ပေ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်ထံမှ ကိုယ်တော်မုဟမ္မဒ်၏ ထံ၌ သဗ္ဗညုတဉာဏ်စဉ်တော် ကိန်းဝပ်လျက် ပညတ်ပေးသော ကျမ်းတော်၊ ပညတ်တော်၊ စကားတော်ဟုသာ ယတိပြတ် လက်ခံထားပေသည် (၂:၅၇)။ ထို့အပြင် ၎င်းက သူဘက်ဆွဲလိုသည့် “မုဟမ္မဒ်၏ အမိန့်တော်” ဟူသည့် အဓိပ္ပာယ် ဖြစ်ရန် အမာလီမုဟမ္မဒ် ဟု ဆိုခြင်းမှာလည်း ၎င်းကိုယ်တိုင် အာရ်ဗီစာပေ၌ လိမ္မာတတ်ကျွမ်းမှု အားနည်းကြောင်းကို ဖော်ပြနေပေသည်။ မုဟမ္မဒ်၏ အမိန့်တော်ဟူသည့် အဓိပ္ပာယ် ဖြစ်ရန် အာရ်ဗီဘာသာဖြင့် ဝိအမ္မရီ မုဟမ္မဒ် ဟုသာ ဆိုရမည် ဖြစ်ပြီး၊ ကျမ်းမြတ် ကုန်အာန်တွင် ဖော်ပြသော အတိုကောက် စကားလုံး အလက်ဖ်၊ လမ်၊ မင်၊ **الم** ကို ဝိအမ္မရီ မုဟမ္မဒ် ဟု စာလုံး ကောက်ယူ၍ မရပေ။ ဆရာတော် ရော့ဒ်ဝဲလ်က ဓမ္မခန္ဓာ (၆၈) ၏ အစ အတိုကောက် အက္ခရာ **ك** **ح** ကို “ဤစကားလုံး အပါအဝင် ကုန်အာန်တစ်အုပ်လုံးရှိ အတိုကောက် စာလုံးများကို အစ္စလာမ် သာသနာပေါ်ပြီး ပထမ ရာစုနှစ် ကုန်သည်အထိ မဟာမေဒင် (ခရစ်ယာန် သာသနာပြုများက အစ္စလာမ် သာသနာဝင်တို့အား ခေါ်သော အမည်) များ ကိုယ်တိုင် မသိခဲ့”ဟု ကျမ်းတော်၏ အချို့အစအနများကို နောက်ပိုင်းတွင်မှ ဖြည့်စွပ်ထားသယောင် စွပ်စွဲထားပေသည်။ ဤ စွပ်စွဲချက်မှာလည်း အစ္စလာမ် သာသနာအား မှေးမှိန်စေလိုသော ဆန္ဒမှအပ အစ္စလာမ် သာသနာနှင့် ကုန်အာန်ကျမ်းတော်အား မည်သို့မည်ပုံ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည် ဆိုသော သမိုင်းကြောင်းအား မန့်စပ်၍သာ ဖြစ်ပေသည်။ (၂:၂)။ အထက (ကျောင်း)၊ ခလရ (တပ်ရင်း) စသည် ကဲ့သို့ ဘာသာ စကားတိုင်းတွင် အတိုကောက် စာလုံးများ ရှိပေသည်။ အာရ်ဗီနေ့စဉ်သုံး စကားတွင်ပင် “မင်းလာဦးမလား”ဟု မေးသောအခါ **ف** “**و**” ဟု ပြန် ဖြေလျှင် ထို “**و**”၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ **ف** **هنا** “**ဖ**သဟာဘ်နာ” ကျွန်ုပ်နဲ့အတူ သူလာပါစေဟု ပြန်ဖြေခြင်း ဖြစ်သည်။ (E.W Lane အာရ်ဗီ အင်္ဂလိပ် ဝေါဟာရကျမ်း)။ ဤသို့ပင် ကျမ်းတော်၏ ဓမ္မခန္ဓာ (၂၊ ၃၊ ၂၅၊ ၃၀၊ ၃၁၊ ၃၂) တို့တွင် ဖော်ပြသော အလက်ဖ် လမ် မင် **الم** မှ အလက်ဖ် ၊ သည် **ل** ၊ အန **ا** ဝါသည်၊ လမ် **ل** သည် အလ္လာဟ် **الله** ပရမတ်ဘုရားရှင်၊ မင် **م** သည် အအာလာမု **ألم** ၊ အသိဆုံးသော၊ ကုန်စင်သိသော ဟု ဆိုသည့် စကားလုံးများ၏ အတိုကောက် ဖြစ်သည်ဟု အိဗ်နီမာဆီအုနှင့် အိဗ်နီအဗ္ဗာစ်တို့က သဘောတူ ဖွင့်ဆိုကြပေသည်။ (အဘူယေယွန်ကျမ်း၊ အိဗ်နီ ဂျဗား ကျမ်း)။ ကျမ်းမြတ်ကုန်အာန်အား မြန်မာဘာသာသို့ ပထဦးဆုံး ပြန်ဆိုခဲ့သော ဆရာကြီး ဦးကာလူ၏ လုံးချင်း အဖွင့်ကျမ်း ပထမတွဲ တွင်လည်း ဤ အတိုင်းပင် ဖွင့်ဆိုထားပေသည်။ ထို့ကြောင့် အလက်ဖ် လမ် မင် **الم** ကို ဤ ဘာသာပြန်၌ ငါသည် သိနေတော်မူသော ပရမတ် ဘုရားရှင် ဖြစ်တော်မူ၏ ဟု ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

၃။	الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ သူတို့သည်ကား စက္ခုလွန်များကို^၆ ယုံကြည်ကြ၏။ မေတ္တာမိဋ္ဌာန် မြကြ၏။^၇ ငါအရှင်ပေးရာ ရိက္ခာများမှ^၈ သုံးစွဲကြကုန်၏။
၄။	وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ သူတို့သည်ကား သင့်ထံ ချမှတ်ပေးရာ၊ သင့် ရှေ့အလျှင် ချမှတ်ပေးရာများကို^၉ ယုံကြည်ကြ၏။ နောင်ဘဝကိုလည်း

(၁၄) အာရ်ဗီစကားတွင် အနီးညွှန်စကားလုံး ‘ဤအရာ’ ကို **ဟာသာ** ဟုပြော၍၊ အဝေးညွှန် စကားလုံး ‘ထိုအရာ’ ကို **သာလိက** **ذَلِكَ** ဟု ပြောပေသည်။ သို့သော် ဂုဏ်ခြစ်မြင့်သော အရာ၏ အနီးညွှန်သော “ဤအရာ” ကို **သာလိက** ဟု ဆိုပေသည်။ (E.W Lane အာရ်ဗီ အင်္ဂလိပ် ဝေါဟာရကျမ်း)။

(၁၅) အစ္စလာမ် မဟုတ်သော သာသနာပြု ဆရာတော်ကြီးများက ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်သည် ကိုယ်တော်မူပစ္စဒ် လက်ထက်တော်က မရှိသေးဘဲ ကိုယ်တော် မရှိခင်ပွားပြုပြီး ကာလကြာမှ တပည့်သာဝကများက စုဆောင်း မှတ်တမ်းတင်ကြသည်ဟု သူတို့လက်ကိုင်ပြုထားသော ကျမ်းစာများနှင့် အဆင့်တူရန် ရည်ရွယ်၍ အကြီးအကျယ် ပြောဆိုကြသည်။ ဉာဏ်စဉ်ဆောင် တစ်ပါး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးမှ တပည့်သာဝကများက မှတ်တမ်းတင်သော ကျမ်းစာသည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့် ကိန်းဝပ်ပညတ်သည့် ဓမ္မတော်များမှာ မူရင်း စစ်စစ်မှ တိမ်းပါးသွားနိုင်သည် ဟူ၍ စောဒက ဝင်နိုင်ရန် ဖြစ်ပေသည်။ အချို့အစ္စလာမ် ပညာရှင်များကလည်း ကုရ်အာန်ကျမ်းကို မူလအစတွင် နှုတ်ခံဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ နှုတ်ခံဆောင် လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့၍ တတိယသမ္မတကြီး အူဆ်မန် လက်ထက်တွင်မှ ပေထက်အက္ခရာ တင်ခဲ့သည်ဟု လက်ခံထားကြပေသည်။ ထိုမျှပင် မကပေ။ အစ္စလာမ် သာသနာ၏ အဓိက ဂိုဏ်းကြီး နှစ်ဂိုဏ်းဖြစ်သော ဆွန္နီနှင့် ရှီယာ သည်ပင် ကုရ်အာန်ကျမ်းစာခြင်း မတူညီကြဟု ဝါဒဖြန့်ချိမှုများလည်း ရှိပေသည်။ ဤသို့ ရေးသားမှုများမှာ ရိုးသားဖြူစင်မှု မပါပေ။ ထိုအယူအဆ အားလုံးသည် မမှန်ကန်ကြောင်း ကျမ်းတော်၏ အစအဦး ဖြစ်သည့် ဤသုတ်တော်ကပင် ထောက်ပြထားပေသည်။ ဤသုတ်တော်က ကျမ်းတော်အား **အလ်ကီတဘတ်** **الْكِتَابِ** (ဤစာအုပ်) ဟု ပြောထားရာ **အလ်ကီတဘတ်** ဆိုသည်မှာ မြင်သာ ထင်ရှားသော စာလုံးများဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ပြီး စာအုပ်အဖြစ် ပြည့်စုံစွာ စုစည်းပြီးသားကို ခေါ်ပေသည်။ နှုတ်ခံဆောင်ထားခြင်း တစ်မျိုးတည်း သို့မဟုတ် စာအုပ်အဖြစ် မစုပေါင်းရသေးသော စာရွက်စာတမ်း မှတ်တမ်းများကို **ကီတဘတ်** ဟု ခေါ်ဆို၍ မရပေ။

(၁၆) စက္ခုလွန်။ မျက်ကွယ်ဟု အနက်ပေးသော **ဂိုက်ဘ်** **بُغْيٌ** ကို ကျမ်းတော်တွင်း ပုံစံ ၆ မျိုး ဖြင့် အကြိမ် ၆၀ ဖော်ပြသည်။ ကန်းနေ၍ သို့မဟုတ် အမှန်တကယ် မရှိ၍ မမြင်ရခြင်းမျိုး မဟုတ်ပေ။ လူသား၏ မိသားစု (သာမန်မျက်စိ) ဖြင့် မြင်နိုင်အား မရှိသော- ပရမတ်ဘုရားရှင်၊ ဉာဏ်စဉ်တော်၊ နိဗ္ဗာန် နှင့် ငရဲများကို ဆိုပေသည်။ **ပုဂ်** **بُغْيٌ** **ဂိုက်ဘ်**၏ ရင်းမြစ်တူ စကားလုံး **بَغْيِي** ကို ၈၂:၁၆ တွင် “မျက်ကွယ်စီရင်ချက်” ဟု ဖော်ပြသည်။ မျက်ကွယ်စီရင်ချက် ဆိုသည်မှာ- စီရင်ချက်ချသည့် တရားရုံးသည်လည်းကောင်း၊ စီရင်ချက် ချခံရသည့်သူသည်လည်းကောင်း အမှန်တကယ် ရှိ၏။ သို့သော် တရားခံဖြစ်သူမှာ အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် ရုံးချိန်းလာရန် ပျက်ကွက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အစ္စလာမ် သာသနာက လက်ခံယုံကြည်စေသော **ပုဂ်** **بُغْيٌ** **ဂိုက်ဘ်** ဆိုသည်မှာ မသေချာသော ယောင်ဝါးဝါး ထင်မြင်ယူဆချက် မဟုတ်ပေ။

(၁၇) အာရ်ဗီစကားလုံး **ဆွလာတ်** **صَلَاةٌ** ကို ဖာရစ်စကားလုံး **နမာဇ်** ဆိုသည်နှင့် ဖလှယ်၍ နားလည်ထားကြသည်။ **و ل ص** မှ ဆင့်ပွားသော ဆွလာတ်ကို ကျမ်းတော်တွင် ပုံစံ ၄ မျိုးဖြင့် ၉၉ ကြိမ် ဖော်ပြသည်။ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုသည်ဟု လည်းကောင်း၊ ဘုရားရှိခိုးသည်ဟု လည်းကောင်း ပြောဆိုမှုများလည်း ရှိသည်။ အစ္စလာမ်သာသနာတွင် အကြောက်တရားဖြင့် ငှူးထောက်ဦးချ ကန်တော့ရန် အဆင်း သဏ္ဍာန်ရှိသော ဘုရား ဟူ၍ မရှိပေ။ ဆွလာတ်၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ “ကွေးကောက်သည်ကို ဖြောင့်ခြင်း၊ မေတ္တာထားခြင်း၊ တသားတည်း ဖြစ်ရန်ပြုခြင်း”ဟူ၍ဖြစ်သည်။ (၉:၅၄၊ ၁၁:၈၇)။ အစ္စလာမ်က ပြောဆိုသော ဆွလာတ် ဟူသည်- ကုရ်အာန်ကျမ်းမပြဋ္ဌာန်းသည့် ကျမ်းချက်များအား လူတစ်ဦးချင်းမှ နားလည်ရန် သင်တန်းပေး၍ ထိုကျမ်းချက်မှ ကျင့်ဆောင်စေသည်များနှင့် တစ်သားတည်း ဖြစ်လာစေရန် လေ့ကျင့်မှုကို ခေါ်ဆိုသည်။ မေတ္တာထားတတ်မှုနှင့် တစ်လုံးတစ်ဝတ်တည်း ဖြစ်ရန် ကျင့်ဆောင်ရသည့် ကျင့်စဉ်ဖြစ်၍ ဤဘာသာပြန်တွင် **ဆွလာတ် ကို မေတ္တာမိဋ္ဌာန်**ဟု ဘာသာပြန်ဆိုပါသည်။

(၁၈) **ရဇာ့က်** **رَزَزَ** ရိက္ခာဆိုသည်မှာ အစားအစာကိုသာ ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပေ။ စားရေရိက္ခာ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာ၊ အကြံ ဉာဏ်၊ ပညာ အားလုံးကို သဗ္ဗေသတ္တာ သတ္တာဝါများအတွက် “စီးကြောင်း”ဟု အစ္စလာမ်က သတ်မှတ်ပေသည်။ ကမ္ဘာ စကြာဝဠာ အလုံးစုံ၏ လည်ပတ် ရှင်သန်ရာ စီးကြောင်းသည် တနေရာရာတွင် ပိတ်ဆို့နေပါက လောကတစ်ခုလုံး အတွက် ပြဿနာ ပေါ်မည်ပင်။ ထို့ကြောင့် အရာရာသော စီးကြောင်းများသည် သမမူတစွာ စီးဆင်းနိုင်ရန် အစ္စလာမ်က သွန်သင်ခြင်း ဖြစ်၍ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဓမ္မတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်ဆောင်သူများသည် လောက နိယမ၏ စီးကြောင်းများကို ဝေငှနေကြပေသည်။ ထိုသို့သော လူသားများသည်သာ ပေါက်မြောက် အောင်မြင်ရမည်ဖြစ်သည်။ (၂:၅)

	ဒိဋ္ဌယုံကြည်ကြကုန်၏။ ^{၂၀}
၅။	أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ ကံကြမ္မာရှင်၏ လမ်းညွှန်မှု၌ ရှိသော ထိုသူတို့သည်ကား အောင်မြင်ပေါက်မြောက်သူများ ဖြစ်ကြ၏။
၆။	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ ဖုံးကွယ်သောသူတို့သည်^{၂၁} သူတို့အား သတိပေးသည် ဖြစ်စေ၊ သို့တည်းမဟုတ် သတိမပေးသည် ဖြစ်စေ အလားတူပင်၊ ယုံကြည်ကြမည် မဟုတ်ပေ။
၇။	خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သူတို့၏နှလုံးသားများ၊ သူတို့၏ကြားနာမှုများကို အဆုံးသတ်လိုက်ပြီ။ သူတို့၏ အမြင်များ အပေါ် လွှမ်းခြုံမှု ရှိနေ၏။ သူတို့အတွက် မဟာ ဝဋ်ကြေးကြီး ရှိနေ၏။
၈။	وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ လူတစ်ချို့က “ကျွန်ုပ်တို့သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် နောက်ဆုံးနေ့ကို ယုံကြည်ပါ၏။” ဟု ပြောကြ၏။ သူတို့သည်ကား ယုံကြည်သူများ မဟုတ်ချေ။

(၁၉) **အွန်ဇီလ** **أَنْزَلْنَا** သည် ရင်းမြစ် နဇလ **نَزَلَ** မှ ဖြစ်၍ အဓိပ္ပါယ်မှာ ချမှတ်သည်၊ သွန်းချသည်၊ အပေါ်မှ အောက်သို့ချပေးသည်ဟု အနက်ပေးသည်။ ထို့အပြင် ဥဉာဏ်စဉ်ဆောင်များထံသို့ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် ကိန်းဝပ်ခံရခြင်းကိုလည်း ဤစကားလုံးကိုပင် သုံးပေသည်။ ဤသုတ်တော်၌ “သင့်ထံသို့ ချမှတ်ပေးရာ” ဆိုသည်မှာ ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ်ထံမှ တစ်ဆင့် ကိန်းဝပ်ပြဋ္ဌာန်းပေးသော ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်ကို ဆိုလို၍ “သင့်အလျှင်က ချမှတ်ပေးရာများ” ဆိုသည်မှာ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ် မတိုင်မှီ ရှေးက ဥဉာဏ်စဉ်ဆောင် (ပညတ်ဘုရားများ) များစွာ ပွင့်ပေါ်ခဲ့၍ ထို ကိုယ်တော်များ၏ထံသို့ ဥဉာဏ်စဉ်တော်အားဖြင့် ကိန်းဝပ်ပေးခဲ့သော တရားဓမ္မများကို ဆိုလိုပေသည်။ အစ္စလာမ်သာသနာဝင်များက ဘာသာရေး၌ အယူသည့်ကြသည်ဟု ဆိုခြင်းကို မဟုတ်မှန်ကြောင်း ဤသုတ်တော်က ထောက်ပြထားပေသည်။ အစ္စလာမ်သာသနာသည် အခြားသော မည်သည့် ဘာသာတရားကိုမျှ မစော်ကား မပုတ်ခတ်သည့် အပြင် ထိုဘာသာတရားများရှိ မူရင်းစစ်စစ်တရား ဓမ္မများကိုပင် ယုံကြည်ရမည် ဟု သွန်သင်ပေသည်။

(၂၀) **ယုအ်ကီနူး** **يُؤْمِنُونَ** သည် ကျမ်းတော်တွင်း ပုံစံ ၅ မျိုးဖြင့် ၂၈ ဖော်ပြသော **ن ق ي** ယကန မှ ဆင်းသက်လာပြီး အဓိပ္ပါယ်မှာ “စမ်းတဝါးဝါး မဟုတ်ဘဲ မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ ယုံကြည်မှု”ကို ဆိုလိုသည်။

(၂၁) **ကာဖရီ** **كُفَرُوا** ကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများ ဟု ဘာသာပြန်ကြလည်း ရှိပေသည်။ မူရင်း အဓိပ္ပါယ်နှင့် အလွန်တရာ နီးကပ်မှု ရှိသော်လည်း မူရင်းအနက်နှင့် တစ်ထပ်တည်း မကျပေ။ ၎င်း၏ ရင်းမြစ် စကားလုံးမှာ **ကဖရ** **كَفَرَ** ဖြစ်၍ ကျမ်းတော်တွင် ပုံစံ ၁၄ မျိုးဖြင့် ၅၂၅ ကြိမ် ဖော်ပြထားသည်။ တစ်စုံတစ်ရာအား သိလျက်နှင့် ဖုံးကွယ်ခြင်း၊ မယုံကြည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးကန်းခြင်းများကို ဆိုပေသည်။ ကျမ်းတော်၌ **ကာဖရီ**ကို သာမန် အခြေအနေတွင် “အမှန်တရားအား လက်ခံရန် ငြင်းပယ်သူ”ဟု သုံး၍ အမှန်တရားပေါ်၌ လက်ခံယုံကြည်သူတို့အား မလိုမုန်းထားပြု စစ်မက် တိုက်ခိုက်လာသော အခြေအနေတွင် “ရန်သူ” ဟူ၍ သုံးပေသည်။ မြန်မာလူမျိုးအချင်းချင်း- အုပ်စုကွဲစစ်ဖြစ်ကြသောအခါ အချင်းချင်း တစ်ဦးကို တစ်ဦး ရန်သူဟု သုံးသကဲ့သို့ပင်။ သို့သော် စစ်ဖြစ်နေသော အချိန် မဟုတ်ခဲ့လျှင် “ရန်သူ” ဟူ၍ လုံးဝ မသုံးသည့်အပြင် မပေါင်းမသင်းရဟုလည်း တားမြစ်ထားခြင်း မရှိပေ။

(၂၂) ပရမတ်ဘုရားရှင်က မည်သူ့ကိုသာ ပညတ်ထားခြင်း မဟုတ်ပေ။ ပရမတ်ဘုရားရှင် ပြဋ္ဌာန်းထားသော မူလ ပရမတ်ဓမ္မ အတိုင်းသာ အရာရာသည် ဖြစ်တည်နေပေသည်။ ရေခဲကို ကိုင်လျှင်အေးမည်၊ မီးကိုထိလျှင် ပူမည်ဟူသော အခြေခံ သဘောတရားကို မည်သည့် အခြေအနေတွင်မှ မပြောင်းလဲစေပေ။ “ဖုံးကွယ်သူတို့၏ ခံစားနိုင်မှု၊ နားလည် သဘောပေါက်နိုင်မှု စွမ်းရည်များကို အဆုံးသတ်ထားသည်” ဆိုခြင်းမှာ တစ်စုံ တစ်ရာ၏ အမှန်ကို သိလာငြားလည်း ၎င်းတို့ဘာသာ ၎င်းတို့ ဖုံးကွယ် ငြင်းပယ်ခြင်း ကြောင့်သာ ဖြစ်ပေသည်။ အမှန်နှင့် အမှားကို ခွဲခြား သိလိုစိတ် မရှိသော၊ စူးစမ်းလိုစိတ် မရှိသောသူ၏ ဦးနှောက် အရည်အသွေးမှာ ရပ်တန့် ပိတ်ဆို့နေမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

၉။	يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် ယုံကြည်သောသူတို့အား လှည့်စားလိုသော ထိုသူတို့သည် မိမိတို့၏ ဉာဉ်စရိုက်ကိုသာ လှည့်စားမိကြပြီ။ သူတို့ကား သတိမမူနိုင်ကြပေ။
၁၀။	فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ သူတို့၏နှလုံးသား၌ ရောဂါရှိနေ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သူတို့၏ရောဂါကို တိုးစေတော်မူပြီ။ သူတို့၏ ငြင်းဆန်မှုများကြောင့် စူးနစ်သော ဝင့်ကြေးသည် ရှိနေ၏။ ၂၉
၁၁။	وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ သူတို့အား “မြေကမ္ဘာ၌ အဖျက်မလုပ်နှင့်” ဟု ပြောသောအခါ “ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြုပြင်သူများ ဖြစ်ကြ၏” ဟု ပြောကြဆို၏။
၁၂။	أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ သူတို့သည် အဖျက်ကောင်များသာ ဖြစ်ကြ၏။ ။ သို့သော် သူတို့ကား သတိမမူနိုင်ကြပေ။
၁၃။	وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ သူတို့အား ယုံကြည်သူတို့ ကဲ့သို့ ယုံကြည်ကြရန် ပြောသောအခါ “တုံးအသူများကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်ရမည်လော” ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ သူတို့သည်သာ တုံးအသူများ ဖြစ်ချေပြီ။ သို့သော် သူတို့သည် သိကြသည်မဟုတ်ပေ။
၁၄။	وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شِيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُونَ ﴿١٤﴾ တဖန် ယုံကြည်သောသူများနှင့် ဆုံသောအခါ “ကျွန်ုပ်တို့လည်း ယုံကြည်ကြ၏” ဟု ပြောလျက်၊ သူတို့ မကောင်းဆိုးဝါးချည်း ၂၀ စုမိလျှင် “သင်တို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ အတူတူပင်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လှောင်ပြောင်သူများပင်” ဟု ပြောကြ၏။

(၂၃) အနီးဖုဆလွမ်း **مُسْتَهْزِؤُونَ** သည် ကျမ်းတော်တွင် ပုံစံ ၄ မျိုးဖြင့် ၂၉၈ ကြိမ် ဖော်ပြသော **နာ့ဖ်ဆွန်** **نفس** ၏ အများပြုဖြစ်၍ “မိမိကိုယ်မိမိ” ဟု ခန္ဓာကိုယ်ကို ရည်ညွှန်း၍ ဘာသာပြန်ဆိုကြသည်လည်း ရှိပေသည်။ ထိုသို့ပြန်ဆိုခြင်းမှာ ကျမ်းတော်၏ ရှေ့နောက် ကိုက်ညီမှု အတွက် မှန်ကန်သော ဘာသာပြန်မှု ဖြစ်သော်လည်း ခန္ဓာကိုယ် ကို ရည်ညွှန်းခြင်းမှာ ကိုက်ညီမှု မရှိပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျမ်းတော်တွင် **နာ့ဖ်ဆွန်**ကို ပရမတ်ဘုရားရှင် အတွက် (၆)ကြိမ် သုံးထားပေသည်။ “အရှင်သည် မိမိ၏ဉာဉ်တော်အား ကရုဏာတော် အဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းထားတော်မူသည်” (၆:၁၂)။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ခန္ဓာကိုယ်တော် (အတ္တ)အဖြစ် တည်ရှိခြင်း မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ဟု ကောက်ယူ၍ မရချေ။ **နာ့ဖ်ဆွန်** ဆိုသည်မှာ “သဘောထား ခံယူချက်”ကို ကိုယ် စားပြုသည့် “ဉာဉ်စရိုက်” သို့မဟုတ် “စိတ်ဆန္ဒ” သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ ရံဖန်ရံခါ “စရိုက် တူသော လူမျိုးစု”ကိုလည်း ခေါ်ပေသည်။

(၂၄) အသ္မာဘ် **عَذَابٌ** (အချို့က အဇ္ဇာဘ်ဟု အသံထွက်) ကို အပြစ်ဒဏ်ချမှတ်သည်။ ပြစ်ဒဏ်ခံရသည်ဟု ဘာသာ ပြန်ဆို ကြသည်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်က တရားသူကြီးကဲ့သို့ လူသားအား ချမှတ်သော ပြစ်ဒဏ် မဟုတ်ပေ။ ပြဋ္ဌာန်း သတ်မှတ်ပြီးသား ပြစ်ဒဏ် ဖြစ်သည်။ လူသားသည် မိမိ၏ လုပ်ရပ်အကျိုးအတွက် မိမိဖာသာမိမိ ဆွတ်ခူးရရှိသော ဆုလဒ်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ ဝင့်ကြေးဟု ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်တွင် ဝင့်ဒုက္ခတစ်ခုကို ပြောတိုင်း အဘယ့်ကြောင့်ဟူသော အကြောင်းပြချက်ကို တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၂၅) မကောင်းဆိုးဝါး **ရှိုင်တွန်** **شِطَاتٍ** ဆိုသည်မှာ တစ္ဆေ သဗျ၊ နာနာဘာဝများကို ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပေ။ မကောင်းမှု၌ လှုံ့ဆော်သော သူများကို ခေါ်ပေသည် (၃:၇၅)။ နှုတ်သရမ်းသော၊ အမိန့်မနာခံသောသူများကို အာရစ်များက မကောင်းဆိုးဝါး **ရှိုင်တွန်** ဟု ခေါ်ပေသည်။ (ရာဗီကျမ်း)။ မကောင်းဆိုးဝါးမှာ နှစ်မျိုးရှိ၍ သူတစ်ပါးကို လမ်းမှားသို့ မြှူဆွယ်သောသူတို့အား **ရှိုင်တွန်**ဟု ခေါ်ကာ၊ မိမိကိုယ်မိမိသာ မာနတက်လျက် လမ်းမှားထဲ၌ ရှိနေသူကို **အီဗလီးဆ်** ဟုခေါ်ပေသည်။ (၂:၃၄)၏ ရှင်းလင်းချက်တွင် အီဗလီးဆ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကြည့်ပါ။

၁၅။	اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ * ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် လှောင်ပြောင်မှုကို သူတို့ဘက်သို့ တိုးရွှေစေပြီး သူတို့မှာ စည်းဖျက်မှုထဲ၌ မျက်ကန်းတောတိုးဖြစ်ကြ၏။
၁၆။	أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ * သူတို့သည် လမ်းညွှန်မှန်ကို လမ်းလွဲဖြင့် ဖလှယ်သောသူတို့ဖြစ်၏။ သူတို့၏ ရောင်းဝယ်မှု၌ အမြတ်မရှိ၊ လမ်းညွှန်ခံရမည့်သူများ မဟုတ်ချေ။
၁၇။	مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ * သူတို့၏ပမာကား မီးမွှေးသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူ၏ပတ်လည်၌ မီးရောင်တောက်ပစဉ် ပရမတ်ဘုရားရှင်က ၎င်း၏အထဲမှ အလင်းကို သိမ်းယူလိုက်ပြီး သူတို့အား မှောင်အတိတွင် ချန်ထားလိုက်၏။ သူတို့ မြင်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။^၆
၁၈။	ضُمُّ بَعْضٍ عُمِّي فَهُمْ لَا يَزْجَعُونَ * ပင်းသူ၊ အသူ၊ ကန်းသူ၊ ထိုသူတို့သည် ဦးလှည့်ကြမည် မဟုတ်ချေ။
၁၉။	أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَنُبُقٌ يَّجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ * သို့တည်းမဟုတ် ကောင်းကင်ယံမှ ထိခိုက်မှုအလား အမှောင်စီး၊ မိုးကြိုးပစ်၊ လျှပ်ပြက်ချိန်၌ လျှပ်စစ်ကွင်းကြောင့် ထွက်သက်ကို သတိဝင်လျက် သူတို့၏ နားများကို လက်ချောင်းများဖြင့် စီစဉ်နေကြ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဖုံးကွယ်သူတို့အား ဝိုင်းဝန်းထားလေ၏။^၇
၂၀။	يَكَادُ النَّبْرِيُّ يَخُطِفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ * သူတို့၏ အမြင်အား သိမ်းသွား လုနီး ဖြစ်သော လျှပ်စက်ကွင်း၌၊ လင်းလက်စဉ် သွားလာကြ၍၊ သူတို့အား အမှိုက်မှောင်စီးတိုင်း ရပ်နေကြ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် စံချိန်အတိုင်း* သူတို့၏ အကြား အမြင်ကို ရုတ်သိမ်းနိုင်တော်မူ၏။

(၂၆) မီးရောင်ထဲမှ အလင်းခတ်ကို သိမ်းယူလိုက်သည်ဟု ဆိုခြင်းမှာ တရားဓမ္မထဲမှ ဉာဏ်စဉ်တော်ခတ်ကို ရုတ်သိမ်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ တနည်းအားဖြင့် ပဋိသန္ဓိဒါဓေတ် ကုန်ဆုံးခြင်းကို ခေါ်ပေသည်။ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တစ်ပါး ပွင့်ပေါ်ပြီး သူ၏ပတ်ဝန်းကျင် လူမျိုးများအတွက် တရား အလင်းရောင် တောက်ပနေစဉ် ထိုတရားအလင်းရောင်အား မိရိုးဖလာ အပါယ်တရားများဖြင့် ရောယှက် ဖလှယ်သောကြောင့် လမ်းညွှန် ပျောက်ရခြင်း တရားအလင်းရောင် ပျောက်ရခြင်းကို သုတ်တော် (၁၆-၁၇) တို့က တင်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ အစ္စလာမ် သာသနာတွင် မူရင်းဓမ္မ ကျမ်းမြတ် ကုရ်အာန် မှာ ခိုင်မာစွာ တည်ရှိနေခြင်းဖြင့် အတ္တပဋိသန္ဓိဒါ (တရားကိုယ်ကို ထိုးထွင်းသိနိုင်မှု) ဓမ္မပဋိသန္ဓိဒါ (တရားဓမ္မကို ထိုးထွင်းသိနိုင်မှု)၊ နိရုတ္တိ ပဋိသန္ဓိဒါ (တရားစာ၏ သဒ္ဓါအား ထိုးထွင်းသိနိုင်မှု)၊ ပဋိဘာနပဋိသန္ဓိဒါ (တရားဓမ္မအား နက်နစ်စွာ ထိုးထွင်းသိနိုင်မှု) တို့ ကွယ်ပျောက် နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

(၂၇) ကောင်းကင် ဆိုသည်မှာ မြင့်မြတ်သောနေရာကို တင်စား၍ မိုးကြီးသွန်းသည် ဆိုခြင်းမှာ ဉာဏ်စဉ်တော် သွန်းပြီး ကိန်းဝပ်ခြင်းကို ပမာပေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အမှောင်စီးခြင်း၊ မိုးချန်းခြင်းများမှာ အမှန်တရားနှင့် အတူအကွ ပါမြဲဖြစ်သော ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ပင်ပန်းရမှုများ ဖြစ်သည့် စမ်းသပ်မှု၊ ပူဆွေးမှုကို ပုံဆောင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ လျှပ်ပြက်သည် လျှပ်စီးလက်သည် ဆိုခြင်းမှာ အမှန်တရားနှင့် ပါလာသော ကောင်းသတင်း သို့မဟုတ် မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည် ဖြစ်၍ အမှန်တရားသည် မပေးဆပ်ဘဲ ရနိုင်သောအရာ မဟုတ်ဆိုသည်ကို ပုံဆောင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုထွန်းလင်း တောက်ပသော အမှန်တရားကြောင့် မိမိ၏ အယူစွဲ အယူဟောင်းများကို ပါယ်သတ်ရမည်ဟု ဖြစ်၍ ထိပ်တိုက်တိုး လာသောအခါ အချို့သောသူများမှာ ထိုအမှန်တရားဆိုသည်ကို မကြားလို မနာလိုကြတော့ဘဲ ဖုံးကွယ်ရန် ကြိုးစားတော့၏ဟု ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က ဆိုသည်။

	ကေန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သဗ္ဗလုံးစုံအား စည်းချိန်ချမှတ်တော်မူ၏။ ^{၂၀}
၂၀။	يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۲۰﴾ အို-လူသားတို့၊ သင်တို့ စည်းစောင့်နိုင်အံ့ငှာ- သင်တို့နှင့် သင်တို့ ရှေးအလျှင် ဖြစ်သူများအား ဖြစ်တည်စေသည့်၊ သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်အား ကိုးကွယ်ကြကုန်လော့။^{၂၀}
၂၂။	الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۲﴾ အရှင်သည် သင်တို့အတွက် မြေပြင်ကို နားခိုရာနှင့်၊ ကောင်းကင်ကို ထပ်ခိုးအဖြစ်^{၃၀} စီစဉ်ပေးသော အရှင်ဖြစ်၏။ ကောင်းကင်ယံမှ ချပေးသော ရေဖြင့် ပေါက်ပွားစေသည့် သီးနှံများမှ သင်တို့အတွက် အစာရိက္ခာ ဖြစ်စေ၏။ သို့- သိနေပါလျက် ပရမတ်ဘုရားရှင်အား ဂုဏ်တုပြင်ဘက် မစီစဉ်ကြနှင့်။
၂၃။	وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۳﴾ ဝါ၏ အမှုတော်ဆောင်သို့ ချမှတ်ပေးရာ၌ သင်တို့ သံသယဖြစ်ကြလျှင် ၎င်းမှ ဓမ္မခန္ဓာ တစ်ခုကဲ့သို့ ပေးအပ်ကြလော့၊ သင်တို့သည် ဖြောင့်မှန်သူများ ဖြစ်ကြလျှင် ပရမတ်ဘုရားရှင် မှလွဲ၍ သင်တို့၏ သက်သေများကို ခေါ်ကြလော့။^{၃၀}

(၂၀) ဤသုတ်တော်သည် စိတ်နှစ်ခွဲရှိသော သီလကြောင်များ၏ သဘာဝကို ပမာပေးခြင်း ဖြစ်၏။ သူတို့သည် သူတို့ လိုဘပြည့်သည်ဟု ယူဆသော အခါ အမှန်တရားကို ကြိတ်မှိတ်မြီချကြ၍၊ သူတို့ ရမက်နှင့် မကိုက်ညီသောအခါ အမှန်တရားကို စွန့်ပစ်ကြကုန်သည်။ ဤသဘောမျိုးကို ကျမ်းတော်၏ (၂၂:၁၁)တွင်လည်း “လူတို့အနက် အစွန်း၌လျက် ပရမတ်ဘုရားရှင်အား ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သူ ရှိ၏။ သူ့အား ကောင်းကျိုး သက်သော် ထို၌ ဘဝင်ကျလျက်၊ သူ့အား ကြပ်တည်းခြင်း ထိသက်သော် မျက်နှာလှည့် မျှော်ကိုး၏။” ဟု ဆိုထားပေသည်။

(၂၂) ဤသုတ်တော်က ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် လူသားအပေါင်းအား ဖြစ်တည်စေသော အရှင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုထားသည့် မြောက်များစွာသော သုတ်တော်များအနက်မှ ပထမဆုံး သုတ်တော် ဖြစ်ပေသည်။ သုတ်တော် (၂၀)တွင်လည်း “ ကေန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ခပ်သိမ်းကုန်အား စည်းချိန်ချမှတ် နိုင်ပေသတည်း။” ဟု ဖော်ပြခဲ့သည့်အတွက် မြန်မာထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် စာဖတ်သူများ အတွက် စိမ်းနေကောင်း စိမ်းနေနိုင်ပေသည်။ ဤအယူအဆမျိုးကို ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အဓိပတိ ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်သည့် ရှင်ဗုဒ္ဓဇောသ ပြုပြင်စီရင်သော “အဋ္ဌသာလိနီကျမ်း၊ ဝိသတိဝန္တနာ” တွင် **ဂရုဏာဝိယ သတ္တေသု၊ ပညာရသမဟေသိနော၊ ညေယမဓမ္မေသု၊ ယတ္တာယုဇိ၊ ပဝတ္တိတ္ထိ၊ မဟေသိနော၊** ဘုရားသခင်သည် ဂရုဏာတော်အားဖြင့်၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့နှင့် ညေယခံတရားငါးပါးတို့ကို ယတ္တာယုဇိ အလိုတော်ရှိသည် အတိုင်း ပဝတ္တိတ္ထိ ဖြစ်တော် မူလေကုန်ပြီ။ ဟု ရှင်းထားပေသည်။ ဤသည်နှင့် အယူအဆ တူညီသော ရှင်းလင်းချက်များကို သုံးဆယ်မြို့ ဘုရားဒကာ ဦးလူလင်း ပြုစုသော သဗ္ဗညုတ စိန္တာမဏိကျမ်း၏ စာမျက်နှာ (၄-၅)တွင် ပြဆိုထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ကမ္ဘာ စကြာဝဠာသည် ဖြစ်တည်စေသော မူလအစ လက်သည် မရှိဘဲ ကျိုးကြောင်း တိုက်ဆိုင်မှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရသည်ဟု ဆိုခြင်းကို သေက္ခာတောင်ဆရာတော် အရှင်တိလောကကလည်း လက်မခံပေ။ ဆရာတော် ရေးသားပြုစုသော ပဏ္ဍိတဝေဒနီယ ဒီပနီကျမ်း၏ စာမျက်နှာ ၁၈၈ မှ ၁၉၁ တွင် အကျယ်တဝန်း ရှင်းပြထားပေသည်။

(၂၃) ဤနေရာတွင် ထပ်ခိုး ဟု ဘာသာပြန်သော **ဘနားအံ ဟံ** သည် ကိုယ်ထည်တည်ဆောက်မှု **ب ن ه** မှ ဆင့်ပွားခြင်း ဖြစ်၍ ကျမ်းတော်တွင် ထိုရင်းမြစ် ဝေါဟာရမှ ဆင့်ပွား စကားလုံး ၁၈၄ ကြိမ်ပါဝင်သည်။ မိဘမှ ကိုယ်ထည်တည်ဆောက်ပေးရသော သား၊ သမီး- ဆိုသည့် စကားလုံးများကိုလည်း သုံးပေသည်။ ကြယ်၊ လ၊ နေ နှင့် အာကာသအတွင်း ပါဝင်သော အရာအပေါင်းသည် အချင်းချင်း တည်မှီဆက်စပ်နေသာ ကိုယ်ထည်တစ်ခု ဖြစ်သည် ဟု တိကျစွာ ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အချင်းချင်း ဆက်စပ်မှီတည်မှုမှ ကင်းလွတ်နိုင်ခြင်း မရှိချေ။ ထို့အပြင် မိုးရွာသွန်းခြင်းသည် အာကာသ ကောင်းကင် တစ်ပြင်လုံးမှ ရွာသွန်းခြင်း မဟုတ်ဘဲ မိုးတိမ်မိုးသားအဖြစ် ကိုယ်ထည် တည်ဆောက်ထားသော မိုးသားထုမှ ရွာသွန်းခြင်း ဖြစ်သည်ဟုလည်း နားလည်နိုင်ပေသည်။

(၂၄) ဝါ၏အမှုတော်ဆောင်သို့ ချမှတ်ပေးရာ ဆိုသည်မှာ ဤကုရ်အာန်ကျမ်းတော်ကို ဆိုလို၍ (၂၂:၄)၊ အလားတူ ကြေငြာချက်မျိုးကို (၁၀:၃၈) ၌ တွေ့ရပြီး၊ (၁၁:၁၃)တွင် သံသယဖြစ်သူတို့အား ဓမ္မခန္ဓာ(၁၀)ခု ထုတ်လုပ်ကြရန် ကြေငြာထားပေသည်။ (၁၇:၈၈)တွင် လူမျိုးနွယ် အားလုံးသည် ဤကုရ်အာန်ကဲ့သို့ ကျမ်းစာတစ်အုပ်ကို မထုတ်လုပ်နိုင်ကြောင်းကို ကြေငြာထားပေသည်။ စာသွားစာဟန်၊ စာအုပ်ပုံစံကို ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပေ။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်စဉ်တော်အား တိုက်ရိုက် မှတ်တမ်း တင်ထားခြင်း ဖြစ်၍ စာပေ၏ ဩဇာညောင်းမှု၊ လမ်းညွှန်တရားပေးမှု၊ အတုမဲ့ ပြင်ဘက်ကင်းမှု၊

၂၄။	فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ သင်တို့ မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့၊ ပြုလုပ်နိုင်မည်လည်း မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် လူသားများ၊ ကျောက်သားများကို လောင်စာလုပ်လျက် ဖုံးကွယ်သူများအတွက် တွက်ချက်ပြင်ဆင်ထားသော မီးမှ ကင်းရန် စည်းစောင့်ကြလော့။၃၂
၂၅။	وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رَزَقُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ ယုံကြည်၍ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုကျင့်ကြံသောသူ၊ ထိုသူတို့အတွက် ရိက္ခာများ ရှိသည့် အောက်ခင်း၌ စမ်းချောင်းရေသွင် စီးဆင်းနေသော ဥယျာဉ်များ၃၃ ထို၌ “ရှေ့အလျှင်က ကျွန်ုပ်တို့ ရိက္ခာရဘူးပါ၏” ဟု အချိန်တိုင်း ပြောရလောက်သော ဆင်တူ သီးနှံ ရိက္ခာများဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရမည့် အကြောင်း၊ သန့်စင်သည့် စုဖွဲ့ဖော်များ၃၄ရှိကြောင်း၊ ထို၌ ကာလမဲ့ကြောင်း* သတင်းကောင်းကိုပါးလော့။
၂၆။	إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် မည်သည့် ပမာဖြင့် ဥပမာပေးမှုကို မဆို- ခြင်္သေ့ကောင်မျှ ထိုထက်မကပင် ဖြစ်စေကာမူ ရှက်ဘွယ်လိလိဟု မသတ်မှတ်ပေ။ ယုံကြည်သောသူများကမူ ယင်းသည်ပင် ကံကြမ္မာရှင်၏ထံမှ သစ္စာတရားဟု သိကြလတ္တံ့။ ဖုံးကွယ်သောသူများကမူ “ပရမတ်ဘုရားရှင်က ဤပမာဖြင့် မည်သည်ကို ဆိုလိုသနည်း၊” ဟု ပြောလို

လိုတိုးပိုလျော့ တည်းဖြတ်ခြင်းမှ ကင်းမှုနှင့် အစဉ်အမြဲ ခေတ်မှီနေမှုများကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အယူအဆကွဲ ရိုက်များစွာ ရှိနေငြားသော်လည်း လူသန်းပေါင်းများစွာက ချွင်းချက်မရှိ တစ်လုံး တစ်ပါးအမလွဲ လက်ခံ ယုံကြည်နေခြင်းက ဤကြေငြာချက် ခိုင်မာကြောင်း သက်သေတစ်ရပ်ပင်။

(၃၂) ကျောက်သားဆိုသည်မှာ အမြင်တို၍ မောက်မာသောသူများ၊ မာကြောခက်ထန်သော နှလုံးသားများကို ကိုယ်စားပြုပေသည် (၂:၇၄)။ မီးဆိုသည်မှာ စစ်မက် ဖြစ်ပွားခြင်းကို ကိုယ်စားပြုပေသည် (၅:၆၄)

(၃၃) ပိဋကတ်တော်မှ ဗောဓိ ဆိုသည်ကို “ဗောဓိပင်၊ အရိယမဂ်၊ သမ္မာသမ္မောဓိဆုနှင့် နိဗ္ဗာန်” တို့ဟု ဖွင့်ဆိုသကဲ့သို့ (စရိယာပိဋကတ်ဌကထာ၊ နိဒါန ကထာ ၁၈)။ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်တွင်လည်း ဥယျာဉ် ဆိုသည်မှာ သာယာသောဘဝ၊ သုခဘုံနှင့် စနစ်တကျ စိုက်ပျိုးထားသော အပင်များကို ကိုယ် စားပြုပေသည်။ ဤသုတ်တော်မှ “ဥယျာဉ်” သည် ကောင်းမှုဆောင်တာ ပြုသူများ ခံစားရမည့် အသီးအဖွင့်များကို တင်စားခြင်းဖြစ်ပြီး၊ “စမ်းချောင်း” မှာ ထိုသူတော်ကောင်းများ ပြုကျင့်ခဲ့သည့် ကောင်းမှုမျိုးစေ့များ ပေါက်ပွားစေမည့် “ကုသိုလ်အကျိုးဆက်” ကို တင်စားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ပြုကျင့်သောကြောင့် ပီတိခါတ်စာများ ခံစားရမှုမျိုး နောင်ဘဝတွင်လည်း ထိုသို့ ပီတိခါတ်စာများ ခံစားရမည်ကို ယခင်က သုံးဆောင် မှီဝဲပြီးသော ရိက္ခာကဲ့သို့ဟု ဤသုတ်တော်က ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၃၄) ဤသုတ်တော်တွင်ပါရှိသည့် သန့်စင်သည့် ဘဝဖော်များ ဆိုသည်ကို အစ္စလာမ် ကျမ်းတော်များအတွင်း ပုံတိုပတ်စနှင့် ဒဏ္ဍာရီများအား ရိုက်သွင်းသော အစ္စလာမ် မဟုတ်သည့် ဆရာတော်များက (၅၂:၂၀) မှ **خُور** ဟူ၍ ဟူသော စကားလုံးဖြင့် ရောယှက်ကာ နတ်သမီးများဟု ဘာသာပြန်ဆိုကြပေသည်။ အစ္စလာမ်ဘာသာတွင် နိဗ္ဗာန်ဘုံ၌ နတ်သမီး တစ်ဘက် ၅၀၀ နှင့် စံစားရမည့်ဟု သွန်သင်ထားခြင်း လုံးဝ မရှိပေ။ **ဟူရ်** ဆိုသည်မှာလည်း နတ်သမီး မဟုတ်ပေ (၅၂:၂၀)။ သန့်စင်သော အစုအဖော်များကိုသာ ဆိုလို၍- လူသားတို့ သဘာဝ လိုလားတောင့်တ လေ့ရှိသော “မသန့်ရှင်းမှု၊ ကလိန်ကကျစ်မှု၊ စိတ်ဒုက္ခပေးမှု၊ စိတ်မတိုက်ဆိုင်မှုတို့ လုံးဝ ကင်းစင်သော ပြီးပြည့်စုံသည့် အဖော်၊ စိတ်တူ သဘောတူ မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်းများ” ကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုဘဝဖော် ဆိုရာ၌ လိင်ခွဲခြားမှု မရှိပေ။ (**زُج** ကို ၂:၃၅ နှင့် ၃၃:၃၇ တို့တွင်ကြည့်ပါ။)

	ကြ၏။ ၎င်းဖြင့် များစွာတို့မှာ လမ်းလွဲကြ၍၊ ၎င်းဖြင့်ပင် များစွာတို့မှာ လမ်းညွှန်မှန်ကိုရကြ၏။ ယုတ်မာသူများသည် သာ ၎င်းအားဖြင့် လမ်းလွဲကြကုန်၏။ ^{၃၅}
၂၇။	الَّذِينَ يَنْفُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ❁ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ပဋိညာဉ်အား အာမာန္တေ ပြုပြီးနောက်မှ ချိုးဖောက်ကြ၍၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်က ပူးပေါင်းကြဟု ညွှန်ကြားသည်ကို ဖြတ်တောက်လျက်၊ ကမ္ဘာအဝန်း အဖျက်လုပ်ကြသော ထိုသူတို့သည် ဆုံးရှုံးရမည့် သူများပင်။
၂၈။	كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أََمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِنَّهُ لَئِنِ تَرَجَعُونَ ❁ သင်တို့အား သေခြင်းမှ ရှင်ခြင်းသို့ ဖြစ်စေသော ပရမတ်ဘုရားရှင်အား သင်တို့ မည်သို့ ဖုံးကွယ်အံ့နည်း၊ သင်တို့ အား တဖန် သေစေ၍၊ တဖန် ရှင်စေတော်မူမည်၊ ထို့နောက် အရှင်ထံသို့ လှည့်ပြန်ရမည်ပင်။^{၃၆}
၂၉။	هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ❁ ထိုအရှင်သည် ကမ္ဘာအဝန်း၌ အားလုံးကို သင်တို့အတွက် ဖြစ်တည်စေ၏* တဖန်^{၃၇} အလားတူပင် ကောင်းကင်ယံသို့ အာကာ ခုနစ်ဆက် ပုံစံချ၏^{၃၈} ထိုအရှင်သည် သဗ္ဗလုံးစုံအား သိနေတော်မူသော အရှင်ဖြစ်၏။

(၃၅) ဤသုတ်တော်၌ ဖော်ပြသော ပမာပေးမှုမှာ အစ္စလာမ် သာသနာ မတိုင်မှီက လူမျိုးတို့၏ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုဆိုင်ရာ အားနည်းမှုကို ပမာပေးခြင်း ဖြစ်သည့် (၂၇:၄၁)မှ “ပမာဆောင်သော်- ပရမတ်ဘုရားရှင်မှ အပ ဦးဆောင်နာယကတို့အား အယူထားသူများသည် အိမ်ဆောက်သော ပင့်ကူ ကဲ့သို့-” နှင့် (၂၇:၇၃)မှ “ပမာဆောင်သော်-ပရမတ်ဘုရားရှင်မှအပ သင်တို့ ရွတ်ဖတ် ဆုတောင်းနေကြသော အရာများသည် ယင် တစ်ကောင်ကိုသော်မျှ မဖြစ်တည် ပေးနိုင်ချေ-” ဆိုသည့် ဥပမာ မျိုးပင်ဖြစ်ပေသည်။ အာရပ်များက **ဘအူသွတန် بُغُوضَةٌ** ဟု ခေါ်သည့် ခြင်မတစ်ကောင် သို့မဟုတ် ဖြတ်မကောင်ကို အလွန် အင်အားချိန့်သော အရာများဖြင့် ခိုင်းနှိုင်း ပြောဆို လေ့ရှိပေသည်။ ဥပမာ “ဒီကောင် ဖြတ်လောက်တောင် အင်အား မရှိဘူး၊” ဟူ၍ပင်၊ ဤသို့ သေးနုတ်သော သတ္တဝါကလေးများဖြင့် ပမာပေး ပြောဆိုခြင်းသည် အလွန်တရာ မြင့်မြတ်သော ဘုရားရှင်၏ စကားတော် မဟုတ်ဟု ဖုံးကွယ်သူများက စွပ်စွဲပြောဆို ကြပေသည်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် လူ့လောကမှ လူသားများ တရား ရစေရန် လောက အသုံးအနုံး နားလည်လွယ်သော ဥပမာများ ဖြင့်သာ သွန်သင်ဆုံးမသည် ဆိုခြင်းကို ထိုသူတို့ မစဉ်းစားမိကြောင်းကို ဤသုတ်တော်မှ တင်ပြပေသည်။ **بُغُوضَةٌ** သည် **ض ع ب** ရင်းမြစ်မှ ဆင့်ပွားသောကြောင့် အလွန်သေးငယ်သော အစိတ်အပိုင်းဟုလည်း အဓိပ္ပါယ် ဖြစ်ပေသည်။

(၃၆) သေခြင်း၊ ရှင်ခြင်းများ လည်ပတ်မှု ဖြစ်စဉ် သံသရာသည် လူသားတို့၏ အန္တိမပန်းတိုင် ချုပ်ငြိမ်းမှု မဟုတ်ကြောင်းကို ဤသုတ်တော်မှ ထင်ရှားစွာ ပြဆို၍ ချုပ်ငြိမ်းမှု တည်ရာသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၌ ပေါင်းစည်းမှု ဟုလည်း ဆိုထားပေသည်။ သို့သော် သံသရာ လည်ပတ်မှုတွင် လူသားသည် တိရစ္ဆာန်ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊ ပြိတ္တာဘဝ စသည်ဖြင့် ကျင်လည်ရမည်ဟု အစ္စလာမ် သာသနာက မသွန်သင်ပေ။ ဉာဏ်စဉ်ရောသော သေနေသူများသည် လည်း ဉာဏ်စဉ်ရှင်ပြန်လျက် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်စဉ်တော်၌ ဉာဏ်စေစား ပေါင်းဆုံနိုင်ပေသည်။

(၃၇) ဤသုတ်တော်မှ တဖန် **ဆွမ်းမ** **مُ** သည်၊ **နောက်မှ** ဟု အဓိပ္ပါယ် မသက်ရောက်ပေ။ တဖန် ပြန်သုံးသပ်သော် ဆိုသည့် မြန်မာစကားမှ **တဖန်** မျိုးဖြစ်ပေသည်။ ပြန်သုံးသပ်စရာ အကြောင်းရင်းမှာ နဂိုကတည်းက ရှိပြီးသား ဖြစ်ပေသည်။ အာရိဇီစကားတွင်လည်း ထိုကဲ့သို့ အရင် ဖြစ်တည်ပြီးသား အရာအား ပြန်လည် ဖော်ပြလိုလျှင် **مُ ဆွမ်းမ** တဖန်ဟု သုံးလေ့ရှိပေသည်။ ဥပမာ ၃၉:၆ တွင် “သင်တို့အား ဉာဉ် တစ်မျိုးတည်းမှ ဖြစ်တည်စေတော်မူ၏။ **တဖန်** ၎င်းမှ ၎င်း၏ အဖော်ကို စီမံတော်မူ၏” ဟူသော သုတ်တော်တွင် “၎င်းမှ ၎င်း၏ အဖော်ပေါင်း” ဆိုသည်မှာ ရှေ့တွင် ဖြစ်တည်ပြီးသား “သင်တို့” ဆိုသည့် အထဲ၌ ပါဝင်ပြီးသား ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ နဂိုရှိပြီးသားကို တဖန် ဟု ပြန်သုံးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤသုတ်တော်မှ “တဖန်” ဟူသော စကားလုံးက အာကာသ ကောင်းကင်သည် အလျှင်ကနဦး ကတည်းက ရှိပြီး ဖြစ်ကြောင်းကို ဆိုလိုပေသည်။ ထိုအချက်ကို (၇၉:၂၇-၃၀) ၌လည်း အတိအကျ ဆိုထားပေသည်။

(၃၈) ဤတို့တောင်းလှသော စာများကနာတွင် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က ပြဆိုသော စကြာဝဠာများ အတွင်းရှိ ဂြိုဟ်များ၏ ဖြစ်တည်မှုကို ဖွင့်ဆိုရန်မှာ လုံလောက်မည် မဟုတ်ပေ။ သို့သော် အာကာသခုနစ်ဆက် ဆိုသည်ကို အနည်းငယ် ရှင်းပြရန် လိုပေမည်။ သို့မဟုတ်က မိရိုးဖလာ နားလည်ပြီးသား အတိုင်း မိုးခုနစ်ထပ် မြေခုနစ်ထပ်ဟု ကမ္ဘာဂြိုဟ်ရှိ မြေသားအထပ်များကိုသာ နားလည် သွားနိုင်ပေသည်။ **ပထမအနေဖြင့်** ခုနစ်ဆက်ဆိုသည်မှာ ကိန်းဂဏန်း (၇)ကိုသာ ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပေ။ မြန်မာစကား “ဆွေစဉ်မျိုးဆက် ခုနစ်ဆက်ကို သတ်စေ”ဟူသော စကားစဉ်၌ “ခုနစ်ဆက်” ဆိုသည်

وَأَنْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

သင်၏ကံကြမ္မာရှင်က နိမိတ်ဆောင်တို့အား၃၀ “ဝါသည်၊ မြေကမ္ဘာ၌ သမ္မတမင်းကို စီစဉ်မည်”ဟု မိန့်ဆိုသော်၊ “အဖျက်လုပ် သွေးထွက်သံယိုဖြစ်စေသူအား အရှင် စီစဉ်ပါမည်လော၊ တပည့်တော်တို့ကား အရှင်၏ မြင့်မြတ်မှုကို ရည်သန်စူးစိုက် ဦးထိပ်ထားပါ၏”ဟု လျှောက်ကြသည်၊ အရှင်က “ဝါသည်ကား သင်တို့ မသိသည်ကို သိနေတော် မူ၏”ဟု မိန့်တော်မူ၍-၃၀

မှာ “ရှိသမျှသော (ခုနစ်ဆက်မကသော) မျိုးစဉ် မျိုးဆက်များကို” ဆိုလိုသကဲ့သို့ပင်။ အာရိဇီစကားတွင်လည်း ခုနစ်၊ ခုနစ်ဆယ်၊ ခုနစ်ရာ ကိန်း၊ ဂဏန်းများမှာ မရေမတွက်နိုင်သော အများကိန်းကို စာဖွဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဒုတိယအနေဖြင့် အာကာသ ဆိုသည်မှာ အထက်ကောင်းကင်၊ အောက် မြေသား ဆက်စပ်နေသော တစ်ခုတည်းသော အရာကို ခေါ်ပေသည် (၂:၂၂)။ ၎င်းကို ၆၅:၁၂ တွင် “အာကာသခုနစ်ဆက်နှင့် ကမ္ဘာမြေ၏ ၎င်းတို့နှင့် အလားတူများ”ဟု ဆိုထား၍၊ ကမ္ဘာဂြိုဟ်ကဲ့သို့ ခုနစ်စဉ် ခုနစ်ဆက် (အများ) မြေသား ဂြိုဟ်များကို ဆိုခြင်း ဖြစ်ကာ။ မြေကမ္ဘာ တစ်ခုတိုင်းတွင် ကောင်းကင်ယံ တစ်ခုစီ ရှိကြောင်းကို ဆိုထားပေသည်။ တတိယအနေဖြင့် (၂:၃၇)၌ ဂြိုဟ်ပတ် လမ်းကြောင်းများ အကြောင်းကို “သင်တို့၏ အထက်၌ လမ်းကြောင်း ခုနစ်ဆက်ကို ဖြစ်တည်ပေးထား၏”ဟု ဆိုထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်တွင် ဆိုထားသော အာကာသ ခုနစ်ဆက် ဆိုသည်မှာ မြောက်များစွာ အစဉ်အဆက်ရှိသော အာကာသများနှင့်၊ ၎င်းတို့၏ နယ်နိမိတ်အတွင်းရှိ ဂြိုဟ်များကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၃၉) မလာအိကာဟ် ملائكة အနည်းပြပုဒ် မလာဂ် ملك မှာ “စွမ်းအား၊ အခွင့်အာဏာ”ဟု အနက် ရသော မာလက်မ် ملك နှင့် ရင်းမြစ်တူ ဝေါဟာရမှ ဆင့်ပွားလာခြင်း ဖြစ်သည်။ မလာအိကာဟ် ကို ဆရာတော်များက နတ်ဒေဝါဟု အနက်ဆောင်သည့် “ကောင်းကင်တမန်များ” ဟု ဝေါဟာရ ဝေါဟာရဖြင့် ဘာသာ ပြန်ဆိုကြသဖြင့် သာမန်မျက်စိဖြင့် မမြင်နိုင်သော ဓါတ်ဘူတ ဖြစ်တည်မှုဟု အဓိပ္ပါယ် သက်ရောက်သွားပေသည်။ ထို့ကြောင့် အစ္စလာမ်သာသနာသည် နတ်ဒေဝတာ (Angel) များ အရေးပါသော ဘာသာဟု ခေတ်သစ် အစ္စလာမ် ဆန့်ကျင်ရေးသမားများက ရေးသားကြပေသည်။ ထို့အပြင် ထိုခေတ်ထိုအခါက လူသားများနှင့် လက်ပွန်းတတီးနီးပါး၊ သို့မဟုတ် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များနှင့် အဆင့်တူနီးပါး ရှိနေခဲ့သည့် ထိုနတ်ဒေဝတာများ ယခုခေတ်တွင် အဘယ်သို့ ရောက်သွားကြပြီနည်းဟု မေးလာစရာ အကြောင်းလည်း ရှိပေသည်။ ခေတ်ကာလတိုင်းတွင် စနစ်တစ်ခုကို ပြောင်းလဲရာ၌ဖြစ်စေ၊ လူ့ဘောင်တစ်ခုကို တည်ဆောက်ရာ၌ ဖြစ်စေ၊ အဓိကပင်မ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးတည်းသာ အထင်အရှား ကျန်ရစ်နေလေ့ရှိသော်လည်း ထိုခေတ်စနစ် အတွက် တည်ဆောက်ကြရန် ကြိုးစားကြစဉ် ထိုခေါင်းဆောင်အဆင့်သို့ မမှီတမီ လူသားများ၊ ထိုထက် အဆင့်ဆင့် နိမ့်လာသော လူသားများနှင့် နောက်ဆုံး သာမန်လူသားများ ဟူ၍ ရှိမြဲ ဖြစ်ပေသည်။ ဉာဏ်စဉ်ရေးရာ နယ်ပယ်၌လည်း ခေတ်တစ်ခေတ် အတွက် ကိုယ်စားပြုသော ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ ပွင့်ပေါ်ကြစဉ်၊ ပင်မ ပွင့်ပေါ်ရာ နေရာနှင့် အလှမ်းဝေးသော ဒေသများ၌ဖြစ်စေ၊ ခေတ်ပြိုင် ဖြစ်စေ ဉာဏ်စဉ်ရေးရာ ရင့်ကျက်မှု အဆင့်ဆင့်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိနေမြဲ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဉာဏ်စဉ်ဆောင် (ရုရှလ်)၊ သတင်းတော်ဆောင် (နဗီ)များ ကဲ့သို့ လူသားများအတွက် စည်းကမ်း၊ ဝိနည်း ဥပဒေများကို ချမှတ်နိုင်လောက်သော ဉာဏ်စဉ်အဆင့်ကို မရရှိသော်လည်း မိမိကိုယ် မိမိတရားပေါက်ပြီး၊ လူသားများအတွက် လျှပ်တပြက် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အချင်းအရာများအတွက် ကြိုတင်နိမိတ် ရနိုင်ပေသည်။ ထိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို မလာအိကာဟ်ဟု ခေါ်ပေသည်။ လူတစ်စု၊ လူတစ်မျိုးအား သွန်သင်ဆုံးမနိုင်ရန် အခွင့်ပေးခံရသော အုပ်စု တာဝန်ခံများ၊ တတ်သိပညာရှင်များ ဖြစ်ပေသည်။ ဣဿရေလ (အစ္စရေး) လူမျိုးတို့အား နာမိပိုင်းဆိုင်ရာအတွက် တာဝန်ယူဆောင်ရွက် ပေးရသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို မလာအိ ملائكة ဟု ခေါ်ဆိုပေသည် ၂:၂၄၆။ မလာအိကာဟ်မှာ လူသားစင်စစ်ဖြစ်၍ ဓါတ်ဘူတ ဖြစ်တည်မှု နတ်ဒေဝတာ မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်တွင် မလာအိကာဟ်ကို နိမိတ်ဆောင်များဟု ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ မလာအိကာဟ် မှာ လိင်ခွဲခြားမှု မရှိပေ။ အမျိုးသားသော်လည်းကောင်း အမျိုးသမီးသော်လည်းကောင်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ (၁၅:၈ နှင့် ၃၇:၆၃ တွင် ကြည့်ပါ။)

(၄၀) သမ္မတမင်း ဆိုသည်မှာ အာရိဇီစကားလုံး ခလီဇာဟ် خليفه ဖြစ်၍ အဓိပ္ပါယ်မှာ ကွယ်လွန်သူ၊ ကျဆုံးသွားသူ၏ နေရာ၌ ဆက်ခံသူ၊ အချုပ်အခြာ အာဏာကို ဆက်လက်ရယူသူ ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် သမ္မတမင်းဟု ရည်ညွှန်းသော အာဒံသည် ခရစ်ယာန် သမ္မာကျမ်းစာတွင် ရည်ညွှန်းသော ကမ္ဘာ့ပထမဆုံး လူသား ဖြစ်သည် ဆိုသော အယူအဆကို အစ္စလာမ်က လက်မခံပေ။ သူသည် သူ့ရေး မျိုးဆက်အား ဆက်ခံသူသာ ဖြစ်ပေသည်။ ဤနေရာတွင်ပြောသော သမ္မတ ခန့်အပ်သည့် စကားလုံးသည် ၃:၂၆ တွင် ဒါဝီဒ်အား သမ္မတ ခန့်အပ်မှုနှင့် စကားလုံးအတူတူပင် ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် သမ္မတမင်း ဆိုသည့် ဘွဲ့မှာ ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦး၏ လင်မယား ပေါင်းစပ်မှု၌ ခံယူလေ့ရှိသည့် ဘွဲ့မဟုတ်ပေ။ တိုင်းနိုင်ငံတစ်ခု တည်ထောင်မှ သာလျှင် ခံယူရသော ဘွဲ့ ဖြစ်ပေသည်။ ပိဋကတ်တော်ရှိ ပါတိကဝဂ် အဂ္ဂဉာဏ်တော်တွင်လည်း ကမ္ဘာဖြစ်တည်မှု လူများဖြစ်လာ မှ၊ သမ္မတမင်း တင်မြှောက်မှုများကို ဖော်ပြထားပေသည်။

(၄၁) ဤသုတ်တော်မှ “အဖျက်အနှောင့်နှင့် သွေးထွက်သံယိုမှု ပြုမည့်သူ” ဆိုသည်မှာ လူ့အသိုက်အမြုံ စနစ်တကျ မပေါ်ပေါက်မှီက ဥပဒေ မရှိသေးဘဲ အချင်းချင်း သတ်ဖြတ် ဗိုလ်လုမှုများကို လည်းကောင်း၊ လူများစုက လူနည်းစုအပေါ် နှိမ်နှင်းသတ်ဖြတ်မှု များကိုလည်းကောင်း ရည်ညွှန်း

၃၁။	وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۱﴾ အရှင်သည် အာဒံအား၂ အမည်များ ကိုယ်စီကို သင်ပေးကာ၊ နိမိတ်ဆောင်များ၏ အပေါ် ဘောင်ဝင်စေရန်၊ “သင်တို့သည် ဖြောင့်မှန်သူများ ဖြစ်ကြလျှင်၊ ၎င်းတို့၏ အမည်များကို ငါ့အား သတင်းပေးကြလော့၊” ဟု မိန့်ဆို၏။
၃၂။	قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۳۲﴾ သူတို့က “အရှင်သည် ဦးထိပ်ထားရာ ဖြစ်ပါ၏။ တပည့်တော်တို့သည် သင်ပေးခံခဲ့ရသည်မှ အပ အသိပညာ မရှိပါ။ အရှင်သည်သာ သိနေသောအရှင်၊ ဓမ္မသတ်ရှင် ဖြစ်ပါသည်။” ဟု လျှောက်တင်ကြ၏။
၃၃။	قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿۳۳﴾ အရှင်က “အေ-အာဒံ၊ ၎င်းတို့၏ အမည်များကို သတင်းထုတ်ပြန်လော့၊” ဟု မိန့်ဆို၏။ သို့ဖြစ်၍ သူသည် ထိုအမည်များကို သတင်းထုတ်ပြန်သော်၊ အရှင်က “ကောင်းကင်များနှင့် မြေကမ္ဘာ၏ စက္ခုလွန်များကို ငါသိနေကြောင်း၊ သင်တို့၏ ဖွင့်ဟရာနှင့် ထိန်ဂှက်လှေရှိရာများကို ငါသိနေကြောင်း၊ သင်တို့အား ငါ မပြောခဲ့သလော့၊” ဟု မိန့်ဆို၏။^{၃၃}

ပေသည်။ ထိုအခြေအနေသည် သမ္မတမင်း (အာဒံ) မတိုင်မှီကပင် ရှိနေသောကြောင့် စနစ်ကျသော စုပေါင်းလူနေမှု တိုင်းဒေသတစ်ခု မဖြစ်ပေါ်မှီက ရှိနေသော မိသားစုတစ်ခု မျိုးနွယ်တစ်ခု အတွင်းရှိ နိမိတ်ဆောင်များ၏ ခံစားချက်ကို ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အကယ်၍ လူသားများသည် ထိုအခြေအနေနှင့် မရှိနေခဲ့လျှင် လူသားတို့၏ သဘာဝကို ၎င်းတို့က တင်ပြနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ထိုအကြောင်းကို သုတ်အမှတ် (၃၂) ပါ “-တပည့်တော်တို့သည် အသိပေး ခံခဲ့ရသည်မှအပ ကြိုသိနိုင်မှု မရှိပါ။” ဆိုသည့် စကားက ထောက်ပြလျက် ရှိပြီး၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် လွန်ခဲ့သော အတွေ့အကြုံများ အရ၊ သိခြင်းဖြစ်၍ နောင်ဖြစ်မည်ကို ကြိုမသိနိုင်ပါဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသုတ်တော်တွင် ဖော်ပြသော စကားပြောဟန်မှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်က နိမိတ်ဆောင်များနှင့် နီးနှောတိုင်ပင်ခြင်း မဟုတ်ပေ။ သီးခြား မျိုးနွယ်အုပ်စုများတွင် လောကုတ္တရာ အားပြုသော အသိများဖြင့်သာ ဦးဆောင်နေသည့် သူများအား ရုပ်နာမ် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ဥပဒေသ မျှတသည့် ဥပဒေဖြင့် ဦးဆောင်မည့် သူတစ်ဦးအား ရွေးချယ်မည်ဟု ပြောလိုက်လျှင် (စုပေါင်းလူနေမှု စနစ်တစ်ခု ဖြစ်တည်စေ၍ ဘုံသမ္မတမင်း တင်မြှောက်လေလျှင်) လက်ရှိလူတို့၏ အရေးပါမှုမှာ လျော့ကျသွားမည်ဟု သူတို့ခံစားရပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့ရင်ထဲမှ လိုလားမှု အားနည်းကြောင်းကို စကားပြောဟန် ဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ဤအဖြစ်မျိုးကို မာရ်သခင်မအား ရွေးကောက်စဉ်တွင် လည်းကောင်း (၃:၄၃)၊ ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ်အား ရွေးကောက်၍ ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်အား ကိန်းဝပ်ချီးမြှင့်စဉ်တွင် လည်းကောင်း (၃၈:၆၉) တွေ့ရပေသည်။

ထို့အပြင် ဤသုတ်တွင်ပြောသော မြေကမ္ဘာ ဆိုသည်မှာလည်း ကမ္ဘာပြိုလဲ တစ်ခုလုံးကို ရည်ညွှန်းခြင်း မဟုတ်ပေ။ သတ်မှတ် ရည်ညွှန်းသော တိုင်း နိုင်ငံ၊ နေရာဒေသ တစ်ခုကိုသာ ဖြစ်ပေသည်။

(၄၂) အာဒံသည် ကမ္ဘာ့ပထမဦးဆုံးလူသား ဟုလည်းကောင်း၊ ဤကမ္ဘာကြီးသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၆၀၀၀) ကျော်ကမှ ဖြစ်တည်လာရသည် ဟုလည်းကောင်း ခရစ်ယာန်သမ္မာကျမ်းစာ၏ အယူအဆမျိုးကို ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်၌ ဖော်ပြခြင်း လုံးဝ မရှိပေ။ အာဒံနှင့် ပတ်သက်၍ ရည်ညွှန်းသမျှတွင် “ဥယျာဉ်” ဟူသောစကားကို တွဲ၍ ပြထားသောကြောင့် အာဒံသည် လူ့အသိုင်းအဝိုင်း စတင်အခြေချ နေထိုင်သည့် စိုက်ပျိုးရေးခေတ်ကို ဦးဆောင်တည်ထောင်သော စိုက်ပျိုးရေးခေတ်၏ ဖခင်ကြီး ဖြစ်ကြောင်းကို ထောက်ပြထားပေသည်။ စိုက်ပျိုးရေး ခေတ်ကာလာ မတိုင်မှီမှ လူသားများသည် အတည်တကျ နေထိုင်ခြင်း မရှိသေးဘဲ သစ်ဥသစ်ဖုရရာ ဒေသများသို့ ရှာဖွေသွားလာ ကျက်စားနေ သောကြောင့် တိကျသော လူ့အသိုက်အမြုံ ဟူ၍ မရှိသေးပေ။ သူတို့အား ရိုးရာယုံကြည်မှုများနှင့် နိမိတ်ဆောင်များ၏ သွန်သင်ချက်ဖြင့် ဘဝကို တည်ဆောက်နေရပေသည်။ ထိုခေတ်ကို သမိုင်းမတင်မှီခေတ်ဟု ခေါ်တွင်သည်။ လက်ရှိလူသားများ လက်လှမ်းမမှီသော သမိုင်းမတင်မှီခေတ် ရှိခဲ့ကြောင်းကို (၇၆:၁)တွင် ဖော်ပြထားသည်။ ကမ္ဘာ့လူသားများ၏ လူ့သမိုင်းစတင်သော စိုက်ပျိုးရေးခေတ်ကို အရှေ့အလယ်ပိုင်းမှ စတင်ပြီး၊ စက်မှုခေတ်ကို အင်္ဂလန်မှ စတင်ကာ နည်းပညာခေတ် (သို့မဟုတ်) စက်မှုလွန်ခေတ်ကို အမေရိကန်မှ စတင်သည်ဟု ပညာရှင်များက သဘောတူ လက်ခံထားပေသည်။

(၄၃) ဤသုတ်တော်က အာဒံသည် ခေတ်တစ်တခေတ်၏ ဦးဆောင်ဖြစ်ကြောင်းကို အတိအလင်း ထောက်ပြထားပေသည်။ အရာဝတ္ထုများအား အမည်ပေးခြင်း (အမည်များကို သိနေခြင်း) ဆိုသည်မှာ၊ ဗဟုသုတ ထူးကဲခြင်း စံပြု လူ့အသိုက်အမြုံ တစ်ခုကို ဦးဆောင်တည်ထောင်နိုင်သော အဌာရသ ပညာရပ်များကို တတ်ကျွမ်းခြင်းဟုလည်းကောင်း အရာသစ်များကို တီထွင်ခြင်းဟုလည်းကောင်း ဆိုလိုပေသည်။ ထို့ကြောင့် အရာ တစ်ခုအား တီထွင်နိုင်သူသည် ထိုအရာ၏ အာဒံ ဖြစ်ပေသည်။ အာဒံခေတ်သည် မည်သည့်အခါမှ ကုန်လွန်သွားခြင်း မရှိချေ။

၃၄။	وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۴﴾ ဝါက နိမိတ်ဆောင်တို့ကို “အာဒံအား ဦးချကြလော့”ဟု၃၄ မိန့်မြွက်သော် ဦးချကြကုန်၏။ သို့သော် ရှေးရိုးစွဲ၃၅ သူသည် ဖီဆန်၍ မောက်မာ၏။ သူသည်ကား ဖုံးကွယ်သူတို့၏အနက်မှ ဖြစ်ရပြီ။
၃၅။ အစု အဖွဲ့	وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۳۵﴾ ဝါက “အေ-အာဒံ၊ သင်နှင့် သင့်အဖော်သည်၃၆ ဥယျာဉ်မြေ၌ အခြေချ၍ နေရာတိုင်း၌ စံချိန်အတိုင်း ပေါပေါသီသီ စားသုံးကြလော့၊ သို့သော် ဤအပင်သို့ မချည်းကပ်နှင့်၃၇ သို့မဟုတ်က အမိုက်ကောင်များမှ ဖြစ်ချေမည်”ဟု မိန့်မြွက်၏။
၃၆။	فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۳۶﴾ ထို့နောက် မကောင်းဆိုးဝါးသည် သူတို့အား ချော်ထွက်စေ၏။ သူတို့ကို ရှိနေရာမှ ပယ်ထုတ်ခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ဝါက “ဆင်းသွားကြလော့၊ သင်တို့မှ အချို့သည် အချို့အား စည်းဖောက်သူများ ဖြစ်စေလော့၊ မြေကမ္ဘာ၌ တည်ငြိမ်

(၃၄)“အာဒံအား ဦးချကြလော့” ဆိုသည်မှာ အာဒံထံ၌ သစ္စာခံကြလော့၊ အရာဝတ္ထု တစ်ခုအား တီထွင်နိုင်သူအား အသိအမှတ်ပြုကြလော့ ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၃၅) ဤဝါကျသည် ရှေ့၌ **အိလာ** **إِلَّا** ကိုသုံးထားသောကြောင့် သီးခြား ဝါကျဖြစ်ပေသည်။ ရှေးရိုးစွဲဟု ဘာသာပြန်ဆိုသော **အိဗလီးဆ်** **إِبْلِيسَ** ကို ဆရာတော်ကြီးများက နတ်ဒေဝါများနှင့် လိုက်လျော ညီထွေ ဖြစ်စေရန် ပေါရာဏ ဝေါဟာရအတိုင်း မာရ်နတ်ဟု ဘာသာပြန်ဆို ကြပေသည်။ ထိုသို့ ပြန်ဆိုခြင်းသည် သူ့တွင် သားစဉ်မြေးဆက် ရှိသည် (၁၈:၅၀) ဆိုသော အချက်ကို လုံးဝ မေ့လျော့ထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သားစဉ်မြေးဆက် ရှိရန် လူ့သဘာဝအတိုင်း အိမ်ထောင်မျိုးဆက်တည်ရန် လိုအပ်သည်။ ထို့ကြောင့် **အိဗလီးဆ်**သည် လူသားစင်စစ် ဖြစ်၍ ဓါတ်ဘူတ မာရ်နတ် မဟုတ်ပေ။ **အိဗလီးဆ်** မှာ ရင်းမြစ် စကားလုံး **ဘလဆ** **بلس** မှ ဆင့်ပွားလာ၍ သူသည် ခြေလှမ်းကို နောက်သို့ တွန့်ဆုတ်နေသည်၊ သူသည် တွေ့ဝေခဲ့သည် (၃၀:၁၂) ဟူသော အနက်ကို မေ့ထား၍ မရပေ။ ထို့ကြောင့် ဤဘာသာပြန်တွင် **ရှေးရိုးစွဲ**ဟု ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၃၆) ကုန်အာန်ကျမ်းတော်တွင် အာဒံ၏ အဖော်ကို အမျိုးသမီး ဧဝ ဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြခြင်း မရှိပေ။ ဆရာတော်ကြီးများက ခရစ်ယာန်သမ္မာကျမ်း နောက်သို့ လိုက်လျက် အာဒံ၏ အဖော်သည် ဧဝ ဖြစ်ရမည်ဟု ဖွင့်ဆိုပြီး အာရိဗီစကားလုံး **حُورٌ** ကိုလည်း ဇနီးမယား ဖြစ်ရမည်ဟု ရိုးရာစဉ် အတိုင်း ပြောဆိုပေသည်။ ရိုးရာအစဉ်တွင် မည်သို့ရှိစေ ကျမ်းတော်အား ဖွင့်ဆိုနားလည်ရာတွင် ကျမ်းတော်ပါ အဓိပ္ပါယ် အတိုင်းသာ ဖွင့်ဆို နားလည်သင့် ပေသည်။ **حُورٌ** ကို ကျမ်းတော်တွင် စုဖွဲ့မှု ဟူသည့် အဓိပ္ပါယ်ကိုသာ ပေးပေသည်။ (၈:၇) စုဖွဲ့နိုင်သည့် ဂုဏ်သတ္တိတူရာများ စုဖွဲ့ခြင်း၊ စုဖွဲ့နိုင်သည့် အဖော်အပေါင်းများကို ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ တဖန် ဤသုတ်တော်မှ “ဥယျာဉ်” ကို ဆရာတော် အများစုက ခရစ်ယာန် သမ္မာကျမ်းစာ၏ ဖွင့်ဆိုမှု နောက်သို့ လိုက်ကာ၊ ကောင်းကင်ဘုံရှိ နိဗ္ဗာန်တော်ဟု ဘာသာပြန်ဆို ကြလေသည်။ ဤသည်မှာ ကုန်အာန်ကျမ်းတော်၏ အဆိုအား ပြောပြခြင်းကြီး ဆန့်ကျင်ခြင်းပင်။ သုတ်တော် ၃၀-၃၁တွင် အာဒံ စံမြန်းရမည့် နေရာသည် ဤ ကမ္ဘာမြေ၌ ရှိသောနေရာ ဖြစ်သည်ဟု အတိအကျ ပြောထားသဖြင့် ဥယျာဉ်မြေ ဆိုသည်မှာ စိုက်ပျိုးရေးခေတ်ကို ရည်ညွှန်းပြီး၊ အတည်တကျ နေ ထိုင်မှုကို စတင်ကြောင်း ဖော်ပြပေသည်။ ၎င်းကို “အခြေချ၍” ဆိုသော စကားလုံးက ထင်ရှားစေပေသည်။

(၃၇) **ဤအပင်** - ကမ္ဘာဦး အစမှ အပင်ကို ပီဇုကတော်တွင် **မုလေးစပါးပင်**ဟု ဆိုပေသည် (အဂ္ဂညသုတ်)။ ဆရာတော်ကြီး အများ စုက ခရစ်ယာန် သမ္မာကျမ်းစာ၏ အယူနောက်သို့ လိုက်လျက် ယောက်ျားဖြစ်သူက အပင်မှ အသီးကို စားလိုက်သည်၊ ထိုအခါ အသီးနှင့်၍ လည်ပင်း၌ ရှိ ထွက်နေရသည် ဟု ဗိုကာချဲ့လေတော့သည်။ ကုန်အာန် ကျမ်းတော်တွင် ထိုအချင်းအရာများကို လုံးဝမဖော်ပြပေ။ ကျမ်းတော်က မည်သည့်အပင်ဟု (အမည်ကို) ဆိုထားခြင်း မရှိပေ။ သို့သော် ထိုအပင်သည် မကောင်းမှုကို လှုံ့ဆော်သော မျှော်လင့်ချက် **false hope** အပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပေသည် (၇:၂၀။ ၂၀:၁၂)။ ထို့ကြောင့် အပင်ကဲ့သို့ အမြစ်တွယ်တတ်သော မကောင်းမှု၊ အစွဲ၊ ဒုစရိုက်၊ မိရိုးဖလာလေ့နှင့် မျှော်လင့်ချက်မှား **false hope** တို့နောက်သို့မလိုက်ရန် သွန်သင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

	ချမ်းမြေ့ရာ ကာလတစ်ခု ရှိနေ၏။”ဟု မိန့်မြှောက်၏။ ^{၉၈}
၃၇။	فَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾ ထို့နောက် အာဒံသည် ကံကြမ္မာရှင်၏ထံမှ မုက္ခပါတ်တော်အား ခင်းကျင်းခံရ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူသည် အရှင့်ထံ၌ ခဝါချလေ၏။ အရှင်သည်ကား သင်ပုန်းချေပေးသောအရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်၏။ ^{၉၉}
၃၈။	قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ ငါ မိန့်သည်မှာ “အားလုံး-ဆင်းသွားကြလော့၊ ငါ၏ ထံမှ လမ်းညွှန်ချက်များ သင့်တို့ထံသို့ ချီးမြှင့်သောအခါ၊ ငါ၏ လမ်းညွှန်ချက်ကို လိုက်နာသူ၊ ထိုသူတို့အား ကြောက်ရွံ့ရစေမည်မဟုတ်၊ သောကရောက်ရစေမည်လည်း မဟုတ်ချေ။
၃၉။	وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾ သို့သော် ဖုံးကွယ်သောသူ၊ ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများကို ငြင်းဆန်သူ ထိုသူများသည် အပူမီး၏* ပေါင်းဖော်များ ဖြစ်ကြ၏။ ထို၌ ကာလမဲ့ စံမြန်းရလတ္တံ့။ ^{၁၀၀}
၄၀။	يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ အို-ဂျူးလူမျိုးတို့၊ သင်တို့အား ငါ ဂုဏ်ပေးသည့် ဂုဏ်ပုဒ်များကို သတိရကြလော့၊ ငါ့ထံရှိ ပဋိညာဉ်ကို ပြီးပြည့်စေလော့၊ ငါသည်လည်း သင်တို့ အပေါ်ရှိ ပဋိညာဉ်ကို ပြီးပြည့်စေပြီ၊ ငါ့ကိုသာလျှင် ကြောက်ရွံ့ကြလော့။ ^{၁၀၁}

(၄၈) အာဒံသည် လက်ပါးစေတို့၏ မကောင်းသော အကြံပေးမှုများကို လက်ခံကာ မတရားမှု၌ နစ်မွန်းမိသောကြောင့် ဦးစီးဦးဆောင် နေရာမှ ယိမ်းယိုင်ခြင်း၊ အေးချမ်းတည်ငြိမ်သော လူ့အသိုင်းအဝိုင်းမှာ ကွဲထွက်ကုန်ခြင်း၊ အချင်းချင်း စစ်မက်များ ဖြစ်ပွားခြင်း၊ အချိန် အပိုင်းအခြား တစ်ခုအထိ ပြည်လည် စုစည်းနိုင်မှု မရှိဘဲ၊ လူမျိုးစုကိုယ်စီတို့ သီးခြားစီ နေထိုင်ခဲ့ခြင်းကို ဤသုတ်တော်က ထောက်ပြထားသည်။ ဤသုတ်တော်တွင် ဖော်ပြသော “ဆင်းသွားကြလော့” ဆိုသည်မှာ မြင့်မြတ်သော နေရာမှ နိမ့်ကျသောနေရာသို့ လျော့ကျခြင်း (ရာထူးကျခြင်း) ကို ဆိုပေသည်။ ဤစကားကို ဆရာတော်ကြီးများက အာဒံသည် အထက်ကောင်းကင် မြင့်မြတ်သော နိဗ္ဗာန်တံမှ နိမ့်ကျသော မြေကမ္ဘာသို့ ဆင်းလာရသည် ဟု ဇီကာချဲ့ ကြပေသည်။ အကယ်၍ “နိဗ္ဗာန်တံ” သာဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ ထိုတုံ့နန်း၌ ဘယ်မကောင်းဆိုးဝါးက ရှိချေမည်နည်း၊ နိဗ္ဗာန်၌ စံမြန်းနေသော သူတို့အား အဘယ် မကောင်းဆိုးဝါးက ဖျားယောင်းနိုင်အံ့နည်း ဟု ထည့်စဉ်းစားမိဟန် မရှိချေ။ ဤစကားလုံး “ဆင်းသွားလော့” ကို ၂:၆၁နှင့် ၁၁:၄၈ တွင်လည်း တွေ့နိုင်ပြီး အထက်မိုးကောင်းကင်မှ မြေပြင်သို့ ဆင်းခြင်း မဟုတ်ကြောင်း နားလည်နိုင်ပေသည်။

(၄၉) ဤသုတ်တော်၌ “ခဝါချလေ၏” ဟူသော စကားလုံးနှင့် “သင်ပုန်းချေတော်မူသော အရှင်” ဟု ဘာသာပြန်ဆိုသော စကားလုံးသည် ရင်းမြစ် ဝေါဟာရ **تَابَ** တစ်လုံးတည်းဖြစ်၍၊ **تَابَ** “ခဝါချလေ၏” ဆိုသည်မှာ၊ မိမိ၏ အပြစ်များကို ဆေးကြောလျှော်ပစ်သည်ဟု ဖြစ်ပြီး၊ **تَوَّابٌ** “သင်ပုန်းချေတော်မူသော အရှင်” ဆိုသည်မှာ အပြစ်များအား ငွေမယူဘဲ လျှော်ပစ်တော်မူသော အရှင် ဟု ဖြစ်ပေသည်။

(၅၀) **ခါလီဇူးန** **خَالِدُونَ** ကို ထာဝရ ဟု ပြန်ဆိုသည်လည်း ရှိပေသည်။ ထိုစကားလုံးသည် မူရင်း “နေထိုင်သည်၊ ကြာမြင့်စွာ နေထိုင်သည်” ဟု အနက်ရသော **အကာမ**နှင့် အဓိပ္ပါယ် တူညီပေသည်။ ကျေးလက်ဒေသများရှိ အိမ်များတွင် ထမင်းဟင်းချက်သည့် မီးဖို (ဖို ခနောက်) ကျောက်ခဲ သုံးလုံးကိုလည်း ၎င်း၏ ကြာမြင့်စွာ ခံသော သဘောကြောင့် **ခလဒ်** အများပြု **ခေါင်င်လီဒ်** ဟု ခေါ်ပေသည်။ ကြာမြင့်စွာ၊ ကြာရှည်စွာ ဆိုသောစကားမှာ အဆုံးအစ ရှိသော အဓိပ္ပါယ်ကို ဆောင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် **ခါလီဇူးန** ကို ကာလမဲ့ **Out of Time and Sapce** ဟု ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကျမ်းတော်အရ အစ္စလာမ် ဒဿနတွင် ဝိညာဉ်တိုင်းသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် ပေါင်းဆုံသွားမှ သာလျှင် **ထာဝရ** ဖြစ်သွားပေသည်။

(၅၁) ဘနီးအစ္စရာအီးလ် (ဣသရေလ၏ သားမြေးများ) ဆိုသည်မှာ ဂျူးလူမျိုးများကို ခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသုတ်တော်သည် ဂျူးလူမျိုးများကို ပြောဆိုသော အပိုဒ် ဖြစ်သောကြောင့် ယခင်အပိုဒ်များနှင့် အကြောင်းအရာ ပြောင်းသွားခြင်း မဟုတ်ပေ။ ခေါင်းဆောင်နှင့် နောက်လိုက်များ ထားရှိ ရမည့် သဘောထားကို ယခင်အပိုဒ်တော်များ အတိုင်း ဆက်လက် တင်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ မြို့ပြလူနေမှု ပုံစံကို စတင်ထူထောင်သော ကိုယ်တော် မဟာမ္မဒ် ပွင့်ပေါ်လာသောအခါ ယဉ်ကျေးမှု ပေါင်းစုံ နေထိုင်သော စနစ်၌ ခေါင်းဆောင်အား သစ္စာခံရန်၊ ခွဲထွက်ဆန့်ကျင်သူများ မဖြစ်ကြရန်၊ သွန်သင်ကြောင်းကို အောက်၌ ဆက်လက်ပါလာသော သုတ်တော်များက ဖော်ပြထားပေသည်။ ဂျူးလူမျိုးများအတွက် ကိုယ်တော် မဟာမ္မဒ်သည် အသစ်အဆန်း မဟုတ်ပေ။ ကိုယ်တော်သည့် ဂျူးလူမျိုးများအတွက် ရန်သူလည်း မဟုတ်ပေ။ ဤအကြောင်းအရာကို ၎င်းတို့ လက်ခံယုံကြည်သော ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ တရားဟောရာကျမ်း ၂၆:၁၇-၁၉ တွင် “အစ္စရေးတို့သည် ထာဝရဘုရားရှင်ကို ဘုရားအဖြစ် ကိုးကွယ်ပါမည်ဟု လည်းကောင်း၊ ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်တော်ကို လိုက်နာပါမည်ဟု လည်းကောင်း၊ ပညတ်တရားတော်ကို လိုက်နာပါမည်ဟု လည်းကောင်း၊ စကားတော်ကို နား

၄၁။ နည်း	وَأْمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَٰ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ۝ သင်တို့နှင့်အတူရှိသည်ကို ဖြောင့်မှန်စေသည့် ငါ ချမှတ်ပေးရာ၌ ယုံကြည်ကြလော့။ ၎င်းအား ရှေ့ဆုံးမှ ဖုံးကွယ်သူ မဖြစ်ကြနှင့်။ ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများကို တန်ဖိုးချ မရောင်းစားကြနှင့်။ ငါ့အားသာလျှင် စည်းစောင့်ကြလော့။^{၂၂}
၄၂။	وَلَا تَلْبَسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ အမှန်ကို အမှားဖြင့် မဆင်ယင်ကြနှင့်။ သင်တို့ သိနေလျက် အမှန်ကို မထိန်ငှက်ကြနှင့်။
၄၃။ ☆ ၂၃	وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝ မေတ္တာဓိဋ္ဌာန် မြကြလော့*။ အခွန်ငွေဖြူ ပေးကြလော့^{၂၃} ဦးညွတ်သူများနှင့် အတူ ဦးညွတ်ကြကုန်လော့။^{၂၄}
၄၄။	أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ သင်တို့၏ စရိုက်ကို သင်တို့မေ့လျက် လူသားတို့အား ကောင်းမှုများ ညွှန်ကြားကြသလော၊ သင်တို့သည် ကျမ်းတော်ကို ရွတ်ဖတ်လျက် အတွေးအခေါ် မရှိကြသလော။

ထောင်ပါမည်ဟု လည်းကောင်း ထာဝရဘုရားရှင်၏ ထံတော်၌ ကတိတော် ထားခဲ့ကြောင်း။ ထာဝရဘုရားရှင် ကလည်း သူတို့၏ မျိုးနွယ်ထဲမှ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တစ်ပါး ပွင့်ပေါ်စေဦးမည်ဟု ကတိတော်ထားခဲ့ပေသည်။” (တရားဟောရာကျမ်း ၁၈:၁၈)။ ဤသုတ်တော်က “ငါသည်လည်း သင်တို့ အပေါ်တွင် ကတိတည်စေပြီ”ဟု ထိုအချိန် ထိုကာလက သူတို့အတွက် လိုအပ်နေသော ခေါင်းဆောင်တစ်ပါး အဖြစ် ကိုယ်တော် မဟုတ်အား ပွင့်ပေါ်စေခြင်းဖြင့် ဘုရားရှင်က ကတိတော်အား ဖြည့်ဆည်းခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၅၂) ဤသုတ်တော်သည် ဂျူးလူမျိုးတို့အား ကိုယ်တော်မဟုတ်အားဖြင့် ပရမတ်ဘုရားရှင် ချမှတ်ပေးသော ကုန်အာန်ကျမ်းတော်ကို ယုံကြည် လိုက်နာကြရန်၊ ထိုကျမ်းတော်အား ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်၍ ဖုံးကွယ်ထားသူများ မဖြစ်ကြရန် ပြောထားပြီး၊ ထိုကုန်အာန်ကျမ်းတော်သည် သူတို့နှင့် အတူ ရှိနေသည့် တရားဓမ္မကို ပြန်လည် ဖြောင့်မှန်စေသည် ဟု ကြေငြာပေးသည်။ ဤနေရာ၌ ဖြောင့်မှန်စေသည့်ဟု ဘာသာပြန်ဆိုသော **مُصَدِّقًا** မှုဆွမ်းဒီကန် ကို အချို့က “ထောက်ခံသည်”ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ ၎င်းစကားလုံး မှုဆွမ်းဒီကန်မှာ ကျမ်းတော်တွင် ပုံစံ ၁၉ မျိုးဖြင့် ၁၅၅ ကြိမ် ဖော်ပြထားသော ရင်းမြစ်ဝေါဟာရ **ق ۛ ص ဆွဒက** မှ ဆင့်ပွားခြင်း ဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မှန်ခဲ့သည်။ ဖြောင့်မှန်ခဲ့သည်ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ကုန်အာန် ကျမ်းတော်သည် လူ့လက်ရာစွက်ဖက်၍ မူရင်းပျက်နေသော မည်သည့် ကျမ်းကိုမှ ထောက်ခံခြင်း မရှိပေ။ ထိုကျမ်းများကို လူ့လက်ရာ မစွက်ဖက်မှီက မူရင်းဓမ္မအတိုင်း ပြန်လည် ဖြောင့်မှန် စေခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ တရားဟောရာကျမ်း ၁၈:၁၈ တွင် “သင်နှင့်တူသော ပရော်ဖက် တစ်ပါးကို သူတို့အတို့ ငါပေါ်ထွန်းစေ၍ ထိုပရော်ဖက် နှုတ်၍ ငါ့ စကားကို ငါအပေါ် သဖြင့် ငါမှထားသမျှကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုရလိမ့်မည်”ဟု သတင်းတော်ဆောင် မူဆာ (မောရှေ)အား ပရမတ်ဘုရားရှင်က ပြောခဲ့ပေသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကိုယ်တော်မူဆာ၏ နောက်၌ သတင်းတော်ဆောင်များ ပွင့်ပေါ်ခဲ့ကြသော်လည်း၊ ကိုယ်တော် မဟုတ်အားမှ လွဲ၍ မည်သည့် သတင်းတော်ဆောင်ကမှ ငါသည် မူဆာ (မောရှေ)ကဲ့သို့ ပွင့်ပေါ်လာသော သတင်းတော်ဆောင် (ပရော်ဖက်) ဖြစ်သည် ဟု ကြေငြာခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ ကိုယ်တော် မဟုတ်အားသည်သာ ဖာရိုမင်းဆက်ထံသို့ ပွင့်ပေါ်စေသော သတင်းတော်ဆောင် (မူဆာ) ကဲ့သို့ ဖြစ်သည် ဟု တရားဝင် ကြေငြာခဲ့ ပေသည်။ (ကုန်အာန် ၇၃:၁၅)။ ထို့အပြင် တရားဟောရာကျမ်း ၁၈:၁၈ တွင် “ထိုပရော်ဖက်နှုတ်၍ ငါ့စကားကို အပေါ်သဖြင့်” ဟူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စကားကိုလည်း၊ ဤသုတ်တော်မှ “ငါချမှတ်ပေးရာ (ကုန်အာန်ကျမ်းတော်)” ဆိုသည့်စကားက သက်သေတည်လျက် ရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့ ယုံကြည်သော ဘုရားရှင်က သူတို့၏ အမျိုးသားထဲမှ ခေါင်းဆောင်တစ်ပါး ပွင့်ပေါ်ပေးသည်ကို နာခံကြ၍ သာယာသော လူ့ဘောင်တစ်ခု တည်ဆောက်ကြရန် ရေးမှ အာဒံနှင့် သူ့အသိုင်းအဝိုင်းကဲ့သို့ ညွှန်ပြနေခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၅၃) **اٰكۛ** ကတိ သည် ပုံစံ ၇ မျိုးဖြင့် ကျမ်းတော်တွင် ၅၉ ကြိမ် ဖော်ပြသော **و ڪ ز ڪက** ၏ ဆင့်ပွား စကားလုံး ဖြစ်သည်။ သန့်ရှင်းစင်ကြယ် ခြင်း ဟု အနက်ပေးသည်။ မိမိတို့၏ ဝင်ငွေများမှာ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်ရန်လိုအပ်သည်။ ထိုသို့ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၍ ငွေဖြူဖြစ်ရန် အတွက် အခွန် ငွေကို ပုံမှန်ပေးရန် အရေးကြီးသည်။ ထို့ကြောင့် “အခွန်ငွေဖြူ” ဟု ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျမ်းမြတ်ကုန်အာန်တွင် အလျှူဒါနနှင့် ပတ် သက်၍ အကြိမ်အကြိမ်အခါခါ တိုက်တွန်း သွန်သင်ထားပေသည်။ သို့သော် ထိုအလျှူ အမျိုးမျိုးကို **ကတိ** ဟု မခေါ်ပေ။

(၅၄) “ဦးညွတ်သူများနှင့် အတူ ဦးညွတ်ကြလော့” ဆိုသည်မှာ အခြားသစ္စာခံသူများကဲ့သို့ ဂျူးလူမျိုးတို့သည်လည်း ကိုယ်တော် မဟုတ်အား သစ္စာခံကြလော့ ဟု ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အာဒံအား သစ္စာခံရန် အခြားသော အုပ်စု ခေါင်းဆောင်များအား (၂:၃၄)တွင် ပြောဆိုသကဲ့သို့ပင်။

၄၅။ အပန်းကြီးလှ	وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾ သည်းခံခြင်း၊ မေတ္တာဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်းဖြင့် ပံ့ပိုးမှုကိုရှာကြလော့။ ယင်းသည် ကျင့်သူများအတွက်မှ အပ ဝန်ကြီးလှ၏။
၄၆။	الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾ သူတို့သည် ကံကြမ္မာရှင်နှင့် ဆုံတွေ့ရမည်။ အရှင်ထံသို့သာ ဦးလှည့်ပြန်ရမည်ဟု စဉ်းစားကြကုန်၏။
၄၇။	يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ အို-ဂျူးလူမျိုးတို့ သင်တို့အား ငါ ဂုဏ်ပေးသည့် ဂုဏ်ပုဒ်များကို သတိရကြလော့။ ငါသည် သင်တို့ကို လောကအဝင်သိမ်း အပေါ် သိက္ခာပေးခဲ့ပြီ။^{၁၅}
၄၈။	وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾ ဉာဉ်တစ်ခုက ဉာဉ်တစ်ခုအတွက် တစ်စုံတစ်ရာ အစားမပေးနိုင်သော၊ အမျှဝေ၍ အကိုးမပြုသော၊ တန်ရာတန်ကြေးကို လက်မခံသော၊ အကူအညီမဲ့ နေ့ကာလအတွက် စည်းစောင့်ကြလော့။^{၁၆}
၄၉။	وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ ထို့ပြင် သင်တို့၏ သားယောက်ျားများကို သုတ်သင်ကာ၊ မိန်းမများကိုသာ အသက်ဆက်ခွင့်ပေးသည့် ဖါရို၊ မင်းဆက်၏ အကုသိုလ် ဝင့်ကြွေး အမှတ်သညာဖြစ်စေသူများမှ သင်တို့အား ငါ လွတ်မြောက်စေခဲ့ပြီ။ ထို၌ သင်တို့အား သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်မှ မဟာ စုံစမ်းမှုကြီး ရှိနေ၏။^{၁၇}

(၄၅) ကမ္ဘာ့ လူမျိုးတိုင်းအတွက် ဉာဏ်စဉ်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များ ပွင့်ပေါ် ပေးခဲ့သော်လည်း၊ ကမ္ဘာ့လူမျိုးများအနက် ဂျူးလူမျိုးတို့မှ ပွင့်ပေါ်သော ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များမှာ ပိုမိုများပြားပြီး၊ ဧကရာဇ်မင်းပေါင်း များစွာမှာလည်း ထိုလူမျိုးနွယ်ထဲမှ ပေါ်ထွန်းစေခဲ့သည်။ (၅:၂၀) ယခုကမ္ဘာ့ နောက်ဆုံး ပွင့် ဉာဏ်စဉ်ဆောင် ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ်မှာလည်း ထိုလူမျိုးနွယ်ပင် ဖြစ်သည်။

(၄၆) ဤသုတ်တော်က အစ္စလာမ်သာသနာသည် ကိုယ်စား အပြစ်ခံယူပေးမှုကို ယတိပြတ် ငြင်းထားပေးသည်။ လူတိုင်းသည် မိမိပြုကျင့်သော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်အမှု အလျောက် ခံစားရမည်ဖြစ်သည်။ လောက၌ ပွင့်ပေါ်သော ဉာဏ်စဉ်ဆောင်၊ သတင်းတော်ဆောင်များသည်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင် ပြဋ္ဌာန်းပြီးသား လမ်းစဉ်အား လူသားများ အတွက် စံပြုကျင့်ဆောင် လမ်းပြမှုကိုသာ လုပ်ဆောင်နိုင်ပြီး မည်သည့် လူသား အတွက်မျှ ဝင့်ကြွေးမှ လွတ်မြောက်နိုင်ရန် အမျှဝေပေး၍ မရနိုင်ပေ။

(၄၇) **وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ** အာလီဖိရ်အောင်န်ကို ဖိရ်အောင်၏ နောက်လိုက်နောက်ပါများ ဟု ဘာသာပြန်သည်များ ရှိပေသည်။ ၎င်းမှာ ဖာရို၏ အမွေစားများဟု အနက်ရ၍ ထိုခေတ်ထိုအခါက သားစဉ် မြေးဆက် ထီးနန်းဆက်ခံကြ သောကြောင့် ဤနေရာ၌ **ဖာရို၊ မင်းဆက်**ဟု ဘာသာ ပြန်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဖာရို ဆိုသည်မှာ အီဂျစ်စကားဖြင့် (ဖာရွတ်) ဘုရင်ဘွဲ့ကို ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ လူတစ်ဦး တစ်ယောက်၏ အမည်နာမ မဟုတ်ပေ။ ၁၉၄၉-၅၀ အရှေ့အလယ်ပိုင်း ဒေသများ လွတ်လပ်ရေးရသည့် အချိန်အထိ အီဂျစ်နိုင်ငံကို ဘုရင်စနစ်ဖြင့် အုပ်ချုပ်၍ နောက်ဆုံး ဘုရင်ကိုလည်း ဖာရွတ် ဟုပင် ခေါ်၍ သမ္မတကြီး နာဆာ အာဏာသိမ်းလိုက်သော အခါမှ ဖာရိုမင်းဆက် ပြုတ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသုတ်တော်၌ ဖေါ်ပြသော ဖာရိုမင်းဆက် ဆိုသည်မှာ ကိုယ်တော်မူဆာ (မောရှေ) ပွင့်ပေါ်သော ကာလ၌ အုပ်ချုပ်နေသည့် အာဏာပိုင် မင်းဆက်ကိုသာ ရည်ညွှန်း၍ အီဂျစ်နိုင်ငံ သမိုင်းတလျှောက် နှစ်ပေါင်း (၆၀၀၀)ကျော် ရှိခဲ့သည့် မင်းဆက် အားလုံးကို မဆိုလိုပေ။ ကိုယ်တော်မူဆာ မတိုင်မှီက အုပ်ချုပ်သည့် မင်းဆက်များအား မာလိက်စ် **الملك** ဟု သုံးသည် (၁:၄၃)။ ဖာရိုများက ဂျူးမျိုးနွယ် များအား ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခဲ့သည်ကို ပြန်လည် ဖော်ပြခြင်းမှာ ရန်ငြိုးထား၍ သမိုင်းကြွေး လှန်ရန် မဟုတ်ပေ။ ထိုသို့ ဒုက္ခပင်လယ်ဝေ၍ ကျေးကျွန် ဘဝသို့ ရောက်နေစဉ်တွင် ခေါင်းဆောင်ကောင်း တစ်ပါး ပေါ်ထွန်းလာကာ ထိုခေါင်းဆောင်၏ ဦးဆောင်မှုကြောင့် ဒုက္ခအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ရသည်ကို ထောက်ပြရန်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုကာလတွင် ခေါင်းဆောင်အပေါ် အပြည့်အဝ မယုံကြည်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ သူတို့၏ လောကီ ရမက်များကြောင့် လည်းကောင်း ကိုယ်ကျိုး စွန့်ရမည်ကို ကြောက်၍ ခေါင်းဆောင်၏ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေရသော ဘဝတွင် ပြုပြင်မှုများ၊ အပြစ်တင် စောမှုများကြောင့် ကျေးကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်ရန် အခက်အခဲ မျိုးစုံကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရကြောင်းကို “ထို၌ သင်တို့အား--စုံစမ်းမှုကြီး ရှိနေသည်” ဟု ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤအကြောင်း အရာကို ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၊ ထွက်မြောက်ရာကျမ်း ၁:၁၁-၂၂ တွင် အသေးစိတ် တွေ့ရပေသည်။

၅၀။	وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ ထို့ပြင် ငါသည် သင်တို့အတွက် ပင်လယ်ပြင်ကို ခွဲခဲ့ပြီ။ သင်တို့အား လွတ်မြောက်စေ၍ သင်တို့ ကြည့်နေစဉ်ပင် ဖာရိုးမင်းဆက်အား နှစ်စေခဲ့ပြီ။^{၅၀}
၅၁။	وَإِذْ وَاَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾ ငါသည် မူဆာအား^{၅၁} ညှဉ်ပေါင်းလေးဆယ် ကတိထားစဉ်^{၅၁} သူ့နောက်ကွယ်၌ ဤနွားငယ်အား သင်တို့ အယူထားကြ၏။^{၅၁} သင်တို့သည် အမိုက်ကောင်များ ဖြစ်ကြ၏။

(၅၀) ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ ထွက်မြောက်ရာကျမ်း ၁၄:၂၂ တွင်ပါသော “၎င်းတို့ ဖြတ်သွားစဉ် ရေများသည် ဝဲမှ ယာမှ ကျောက်ထရံ ကဲ့သို့ ရှိနေ၏” ဟူသော အယူအဆကို ကိုးကားသော ဘာသာပြန်များ၏ အလိုသို့လိုက်၍ ပြုစုကြသော ဘာသာပြန်များတွင် ပင်လယ်ကြီးကို အမှန်တကယ် ခွဲပစ်ကြောင်း ဖွင့်ဆိုကြသည်။ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်တွင် ထိုကဲ့သို့ ဒဏ္ဍာရီဆန်သော အယူအဆမျိုး လုံးဝ မရှိပေ။ ဤသုတ်တော်တွင် ဖော်ပြထားသော ဘာသာရံ **بَحْر** ဆိုသည်မှာ “ပင်လယ်ပြင်” သို့မဟုတ် “ဒီရေ အတက်အကျရှိသော ပင်လယ်ဝ မြစ်ရေပြင်”ဟု အနက်ရပေသည်။ ဂျူးလူမျိုးများနှင့် ဖာရိုးမင်းဆက်တို့ အခင်းဖြစ်သော နေရာမှာ ပင်လယ်နီတွင် ဖြစ်သောကြောင့် ဤသုတ်တော်မှ **ဘဟာရီ** ကို ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာ ရေပြင်ကြီးဟု ဘာသာပြန်၍ မဖြစ်နိုင်ပေ။ ပထဝီအနေ အထားအရ ဒီရေအတက်အကျ ရှိသော ပင်လယ်ဝ မြစ်ရေပြင် သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့အပြင် ပထဝီပညာအရ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက ပင်လယ်နီတွင် ကျွန်းစုတန်းများစွာ ရှိနေခဲ့ပေသည်။ ပင်လယ်နီ၏ မြောက်ဘက်အစွန်ဆုံး အပိုင်း (အထက်ပေါ်ပြပါ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းချက်အရ အခင်းဖြစ်ရာ နေရာ) သည် ကျွန်းစုများကြားရှိ ရေလက်ကြား ဖြစ်၍ ရေနက်ပိုင်း မဟုတ်ခဲ့ပေ။ ဒီရေကျနေစဉ်တွင် ရေခမ်းနေပြီး ဒီရေ တက်လာသောအခါမှာ ရေပြည့်လှုံခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကိုယ်တော်မူဆာ (မောရှေ) နှင့် နောက်လိုက်များ ဖြတ်သွားစဉ်တွင် ဒီရေကျ၍ ရေခမ်းနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအချက်ကို ကျမ်းတော်၏ (၂၀:၇၇)တွင် သူတို့ ဖြတ်သွားသော လမ်းသည် “ခြောက်သွေ့သော လမ်းကြောင်း” **طَرِيقًا تَوَّاهُ** ဟု အခိုင်အမာ ပြောထားပေသည်။ သူတို့၏နောက်မှ လိုက်လာသော ဖာရိုးနှင့် အပေါင်းပါများ ထိုနေရာသို့ ဖြတ်သန်းစဉ် ဒီရေ အတက်နှင့် ထိပ်ဆိုင်တိုးရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအချက်ကို ဤသုတ်တော်ရှိ ဖာရိုးမင်းဆက်အား နှစ် (နှစ်စေ) ခဲ့ပြီ ဆိုသည့် စကားက ထောက်ပြနေပေသည်။ ဤကဲ့သို့ လျှပ်တပြက် ဒီရေတက်၍ လူအများ သေကြေရသည့် အဖြစ်မျိုးကို မြန်မာနိုင်ငံတွင် စစ်တောင်းမြစ်ဝ၌ မကြာခဏ ကြုံရတတ်ပေသည်။

(၅၁) မူဆာကို သမ္မာကျမ်းစာတွင် မောရှေဟု ရေးသား၍၊ အစ္စရေးလ်များအတွက် ဖွင့်ပေါ်သော ဥာဏ်စဉ်ဆောင် တစ်ပါး ဖြစ်ပေသည်။ ဂျူး လူမျိုးများသည် ထိုစဉ်က ပါဠိဘာသာစကားဖြင့် “ဂေါဏ”ဟု ခေါ်သည့် နွားကို သရဏဂုံတင် ကိုးကွယ်နေခဲ့ပေသည်။ ထိုသို့သော ကိုးကွယ်မှားအား ပစ်ပယ်၍ ပရမတ်ဘုရားရှင်ကိုသာ သဏရဂုံတည် ကိုးကွယ်ကြရန် ကိုယ်တော်က ဆောင်ကြဉ်းပေးခဲ့သည်။ ကိုယ်တော်မူဆာကို ဖာရိုး မင်းဆက်က မြစ်ထဲမှ ကောက်ယူပေးစားသောကြောင့် ထီးနန်းတွင်းတွင် ကြီးပြင်းလာခဲ့သည်။ (၂၈:၅၂)။ ကိုယ်တော်မူဆာအား မြစ်ထဲရှိ သဖန်းပင် အနီးမှ ရရှိသဖြင့် ကိုယ်တော်၏ အမည်မှာ ဟီးဘရူး ဘာသာစကားဖြင့် မူ “ရေ” ဆာ “သဖန်းပင်”ဟု ဖြစ်၏။ (ဆရာတော်ဗာဟိုဗာရှင်၏ ကုရ်အာန် အလင်းပြကျမ်း အတွဲ ၁)။ ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားတော်တွင် ဖော်ပြသော ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဖွင့်ပေါ်ခဲ့သည့် ဘုရားရှင်များတွင် ဂေါဏာဂုံ (ဂေါဏာဂုဏ်) ဘုရားရှင်သည်လည်း ရေသဖန်းပင်ကို ကိုယ်စားပြုသောကြောင့် စိတ်ဝင်စားဘွယ် တိုက်ဆိုင် နေပါသည်။ ကျွန်ုပ် အနေဖြင့် စေတုလုံလောက်စွာ သုတေသန မပြုနိုင်သေးသောကြောင့် ကိုယ်တော်မူဆာအား ဂေါဏာဂုဏ် ဘုရားရှင် ဖြစ်သည်ဟု တိုက်ရိုက် ပြောဆိုနိုင်သော အင်အားမရှိပါ။ ဒဏ္ဍာရီ ဆန်ဆန် ဖြစ်နေသော ဇာတ်လမ်းများကို အမှန်တရား စင်မြင့်ပေါ်သို့ ပို့ဆောင်လိုသော နောင်လာ နောက်သား ပညာရှင်များအတွက် သုတေသနပြုလိုက် ပြုနိုင်စေရန် ကျွန်ုပ်လေ့လာ ဖတ်ရှုခဲ့သမျှမှ လမ်းစရနိုင်မည့် အချက်အလက်များကို ဖော်ပြပေးခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် (၁) ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်တွင် ဖော်ပြသော ဘဒ္ဒကမ္ဘာ ဆိုသည်မှာ ဤလက်ရှိကမ္ဘာကိုသာ ခေါ်ခြင်း။ (၂) ဘုရားရှင် ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် ဆိုသည်ထက် သာသနာ တစ်ခု၏ ခေါင်းဆောင်နာယက ဖြစ်ခြင်း။ (၃) ဗုဒ္ဓတရားတော်၌ ဤကမ္ဘာ၌ ဘုရားရှင်ပေါင်း မရေမတွက်နိုင်အောင် ဖွင့်ပေါ်ခဲ့သော်လည်း ထင်ရှားသော ပင်မဘုရားကြီး ဝါးဆူကိုသာ အဓိက ရည်ညွှန်းထား၍၊ လက်တွေ့ ဘဝတွင် ဤကမ္ဘာ၌ ဘာသာတရားပေါင်း ပိုဏ်းပေါင်း မြောက်မြားစွာ ပေါ်ထွန်းခဲ့သော်လည်း ထင်ရှားသော ဘာသာတရားကြီးမှာ (ဟိန္ဒူ၊ ဂျူး၊ ဗုဒ္ဓ၊ ခရစ်ယာန်နှင့် အစ္စလာမ်) ဝါးဆူသာ ရှိခြင်း။ (၄) ကိုယ်တော်မူဆာ၏နောက်ပိုင်း သမ္မာကျမ်းစာ၏ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းမှ ကျမ်းစာများကို မှတ်တမ်းတင်သော ကာလ (ဗုဒ္ဓမဟုတ်မှီ သို့မဟုတ် ဖွင့်ပေါ်ဆဲနှင့် ခေတ်ပြိုင်) ကတည်းက အရှေ့အလယ်ပိုင်းနှင့် အိန္ဒိယမှာ ဆက်စပ်မှုရှိနေခြင်း (ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ သေတာဝတ္ထု ၁:၁)နှင့် ဗုဒ္ဓကျမ်းစာတွင် ရေဝတီအမျိုးသမီးတစ်ဦး အကြောင်းကို ဖော်ပြထား၍ (ပါဠိ ကထာဝတ္ထု၊ မြန်မာပြန် ပေတဝတ္ထု၊ ရေဝတီပေတဝတ္ထု မြန်မာပြန် စာမျက်နှာ ၂၀၃) ထိုခေတ်ကပင် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ရေဝတီ (ဂျူး) ဘာသာမှာ ဆက်စပ်မှု ရှိနေကြောင်းတို့ ဖြစ်ပေသည်။

(၅၀) ဤသုတ်တော်ရှိ **أَعَادَ** **أَعَادَ** မှာ တရားအားထုတ်ရန် နေရာချထားသည်။ ချိန်းချက်သတ်မှတ်ထားသည် ဟု အနက်ပေးပေသည်။

(၅၁) **اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ** “ဤနွားငယ်အား သင်တို့ အယူထားကြ၏” ဟု ဘာသာပြန်သော စကားစုမှ နွားငယ် ဟု ဘာသာပြန်သည့် **الْعِجْلَ** သည် စိတ်စောသည်၊ အလျင်စလို ဖြစ်သည်ဟု အနက်ပေးသော ရင်းမြစ် ၂ ၃ ၄ မှ ဆင့်ပွားခြင်း ဖြစ်၍ “စိတ်အလျင်စလိုဖြင့် မစီမစစ်ဘဲ အယူထား

၅၂။	ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ တဖန် ထိုနောက်တွင် သင်တို့အား ကျေးအေးပေးခြင်းမှာ သင်တို့ ကျေးဇူးသိတတ်အံ့မှာ လည်းကောင်း-
၅၃။	وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾ မူဆာအား ကျမ်းတော်နှင့် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာဖွင့်ဆိုမှုကို ပေးအပ်ခြင်းမှာ သင်တို့ လမ်းညွှန်ကိုရအံ့မှာ ဖြစ်၏။
၅၄။	وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أَنِذْكُمْ أَنْفُسَكُمْ يَتَّخِذِكُمُ الْعِجْلُ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾ မူဆာက သူ့လူမျိုးအား “အို- ကျွန်ုပ်၏ လူမျိုးတို့ သင်တို့သည် ထိုနွားငယ်ကို အယူပိုက်၍ သင်တို့စရိုက်ကို သင့်တို့ မိုက်ကြေးခွဲကြပြီ။ ထိုစရိုက်ကို သတ်၍ စင်ကြယ်သည့်အရှင်၌ ခဝါချကြလော့၊ ယင်းသည် စင်ကြယ်သော အရှင်ထံ၌ သင်တို့အတွက် ပိုကောင်း၏။ အရှင်သည် သင်တို့အပေါ်တွင် သင်ပုန်းချေတော်မူပြီ။ အရှင်သည်ကား သင်ပုန်းချေသော အရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်၏။” ဟု ပြောသောအခါ-
၅၅။	وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ သင်တို့က “ဟေး-မူဆာ၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်ကို ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် မရှုမြင်ရသ၍သင့်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မယုံကြည်နိုင်ပါ။” ဟု ဆိုသဖြင့်၊ သင်တို့ စောင့်ကြည့်နေစဉ်၌ တော်လည်းသံကြီးဖြင့်^{၆၂} သင်တို့အား ဖမ်းယူလေပြီ။
၅၆။	ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ တဖန် သင်တို့အား ဘဝသေပြီးနောက် နိုးကြွစေခဲ့သည်မှာ^{၆၃} သင်တို့ ကျေးဇူးသိတတ်အံ့မှာ ဖြစ်၏။
၅၇။	وَوَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

ကိုးကွယ်မှုများ” ဟုလည်း ဆိုလိုပေသည်။ သူတို့အတွက် ပွင့်ပေါ်သော ကိုယ်တော်မူဆာ (မောရှေ)၏ နောက်ကွယ်တွင် သူတို့သည် နွားကိုးကွယ်မှု အယူအား စွဲကိုင်ကြကြောင်းကို ကျမ်းတော်၏ (၂၀:၈၆-၉၇)တွင် ဖော်ပြထားပြီး။ ခရစ်ယာန်သမ္မာကျမ်းစာ၏ ထွက်မြောက်ရာကျမ်း အခန်း ၃၂ တွင်လည်း တွေ့နိုင်ပေသည်။ သို့သော် အစ္စလာမ်နှင့် ခရစ်ယာန်တို့၏ အရေးကြီးသော ကွဲလွဲချက်မှာ ခရစ်ယာန်တို့ကမူ အစ္စရေးလ် (၇၅)တို့၏ နွားကိုးကွယ်မှုမှာ သတင်းတော်ဆောင် ဟာဂျန် (ကိုယ်တော်မူဆာ၏ အစကို ဖြစ်ပြီး ကိုယ်တော်၏ ဘာသာရေး ဆောင်ရွက်မှုများအတွက် အရေးကြီးသော ကဏ္ဍမှ ကူညီသူ၊ ကိုယ်တော် မူဆာနှင့် ခေတ်ပြိုင်ပွင့်ပေါ်သော ပညတ်ဘုရားငယ်) နှင့်ပတ်သက်သည်ဟု ဆိုထား၍၊ အစ္စလာမ် သာသနာကမူ ဤသို့သော မဘွယ်မရာ ကိုးကွယ်မှုများသည်၊ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်၊ သတင်းတော်ဆောင်များနှင့် လားလားမှ မပတ်သက်ချေဟု သွန်သင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုနွား ကိုးကွယ်မှုကို ဦးဆောင်သူမှာ **စာမရီ** ဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းတော်၏ (၂၀:၈၆) တွင် ပြောထားပေသည်။ အစ္စရေးလ် (၇၅)တို့၏ နွားကိုးကွယ်မှု အယူမှာ သူတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ခွဲရသော ရှေးဟောင်း အီဂျစ်တို့၏ အယူမှ ကူးစက်လာသည်ဟု သမ္မာကျမ်း ဆိုင်ရာ သုတစွယ်စုံ၌ ဖော်ပြထားပေသည်။ ရှေးဟောင်း အီဂျစ် တို့၏ အယူသည် အစ္စရေးလ်များသို့ သာမက အာရှတစ်ခုလုံး လည်းကောင်း၊ ဂရိ-ရောမတို့သို့လည်းကောင်း များစွာပင် သြဇာ သက်ခဲ့ပေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် လက်ရှိအထိ လူသားတို့၏ နှလုံးသားထဲ၌ နေရာယူထားသော ရုပ်ပွားတော် (ဥပမာ-မနုဿိဟ) များမှာ ရှေး အီဂျစ်ယဉ်ကျေးမှု၏ အမွေအနှစ်များပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၆၂) **ဆွာအိကတု الصَّاعِقَةُ** ကို မိုးကြိုး ဟုလည်းကောင်း မိုးချိန်းသံကြီး ဟု လည်းကောင်း မယူသင့်ပေ။ ၎င်းသည် မိုးအထိ မြည်ပီးသော တော်လည်း သံကို ခေါ်ပေသည် (၇:၁၄၃)။ ဤသုတ်တော်တွင် ဖော်ပြသော တော်လည်းသံကြီး ဆိုသည်က အရေးအခင်း ဖြစ်ပွားသော ပွက်လော ရိုက် သံကြီးကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သူတို့သည် ကိုယ်တော်မူဆာ၏ စကားကို နားမထောင်သောကြောင့် ဒုက္ခပင်လယ်ဝေနေရသည်။ အချင်းချင်း ပဋိပက္ခ ဖြစ်နေရသည်။ အရေးအခင်းကြီး ဖြစ်ပွားရ ဘဝင်ထိညီအောင် ဟစ်ကြွေးရသည်ကို ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ (၂:၅၉ အောက်ခြေတွင် ကြည့်ပါ)

(၆၃) သူ့ကျွန်ဘဝအောက်၌ အတွေးအခေါ်များ သေဆုံးနေခြင်းကို ကိုယ်တော်မူဆာ(မောရှေ) ပွင့်ပေါ် ဦးဆောင်ခြင်းဖြင့် သူတို့၏ အတွေးအခေါ်များ ပြန်လည် ရှင်သန်လာခြင်းကို ဆိုလိုပေသည်။

	ငါသည် သင်တို့အား တိမ်လိပ်ဖြင့် အရိပ်ပေးတော်မူ၏။ သုခာနှင့် ငုံးငှက်တို့ကို ချပေးတော်မူ၏။^{၆၄} ငါပေးသည့် ရိက္ခာများမှ စင်ကြယ်ရာကို စားသုံးကြလော့။ ငါက သင်တို့အား အဝိဇ္ဇာသင့်စေသည် မဟုတ်။ သို့ရာတွင် သူတို့၏စရိုက်ကို သူတို့ မိုက်ကြေးခွဲခြင်း ဖြစ်ကြပြီ။
၅၈။	وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةً نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿ ငါက သူတို့အား “ဤအရပ်သို့ ဝင်လော့၊ နေရာတိုင်း၌ စံချိန်အတိုင်း ပေါပေါသီသီ စားသုံးလော့၊ သံဝေဂစကား ပြောဆိုကြ၍၊ တံခါးပေါက်၌ နှိမ့်ချ၍ ဝင်ကြလော့၊ သင်တို့အား အမှားများမှ ငါ လွတ်ငြိမ်းစေမည်။ သုမင်္ဂလာပြုသူများအား တိုးပွားစေမည်။” ဟု မိန့်မြွက်၏။^{၆၅}
၅၉။	فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿ မိုက်ကြေးခွဲသောသူများသည် သူတို့အတွက် မဟုတ်သော စကားတော်ကို လွှဲပြောင်း ပြောဆိုကြ၏။ သူတို့၏ ယုတ်မာမှုများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ထိုမိုက်ကြေးခွဲသော သူများအတွက် ကောင်းကင်ယံမှ ဆိုးကျိုးကို ငါ ချမှတ်တော်မူ၏။^{၆၆}
၆၀။	وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كُلُّوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿ မူဆာက သူ့လူမျိုးအတွက် သောက်ရေရရန် ဆုတောင်းသော် “သင့်လက်ထောက်ကို ကျောက်တောင်သို့ ခရီးနှင်စေလော့” ဟု^{၆၇} ငါ မိန့်၏။ ထို၌ စိမ့်စမ်း ဆယ့်နှစ်သွယ် စီးထွက်၍ လူစုကိုယ်စီ^{၆၈} သောက်ရေရှိရာကို သိကြပြီ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ရိက္ခာများမှ စားကြသောက်ကြလော့။ ကမ္ဘာ၌ ညစ်ညမ်းစုတ်ပဲ့၊ အဖျက်ကောင်များ မဖြစ်ကြနှင့်။

(၆၄) တိမ်သား ဆိုသည်မှာ တရားဓမ္မကို ဆိုလိုသည်။ ကျမ်းတော်တွင် ဉာဏ်စဉ်တော်၊ တရားဓမ္မကို ကောင်းကင်နှင့် မကြာခဏ တင်စားပြောဆို၏။ (၂:၁၉)။ **الْعَن** ဆိုသည်မှာ အလွယ်တကူရနိုင်သော အစားအစာ၊ အရသာအဟာရနှင့် ပြည့်စုံသောအစားအစာကို ခေါ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် သုခာဟု ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုစကားလုံးသည် **မင်းအာလိုင်းဟိ** “သူ့အား မျက်နှာသာပေးခဲ့သည်” ဟူသည့်စကား၏ အတိုကောက် ဖြစ်သည်။ (E.W Lane အာရိဗီအင်္ဂလိပ် ဝေါဟာရကျမ်း)။ ထိုသုခာနှင့် ငုံးငှက် များသည် ကောင်းကင်မှ ကျလာသော အစားအစာများ မဟုတ်ပေ။ အာဒံခေတ်က ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးသည့် နည်းပညာများကို သွန်သင်ပေးသကဲ့သို့ ကိုယ်တော်မူဆာ၏ ခေတ်တွင် စားကောင်း သောက်ဘွယ် (သုခာ) ပြုလုပ်နည်းများ၊ ကြက်ငှက်မွေးမြူနည်းများကို သွန်သင်ပေးသည်ဟု ဆိုလိုပြီး၊ ထိုအစားအသောက်များမှ တရားတော်နှင့် ညီရာတို့ကို စားသုံးနိုင်ကြောင်း ခွင့်ပြုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၆၅) ဤသုတ်တော်မှ တံခါးပေါက်၌ ဦးချလျက် ဝင်ကြလော့ ဆိုသည်မှာ တံခါးပေါက်တွင် နူးထောက်လျက် ဦးချရှိခိုး ခိုင်းခြင်း မဟုတ်ပေ။ ဤဒေသ၏ စည်ကမ်းများကို လိုက်နာနေထိုင်ပါမည်ဟု နေရာဒေသ တစ်ခုသို့ အဝင်တွင် သစ္စာပြုခြင်းခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၆၆) ကောင်းကင်ယံမှ ဆိုးကျိုးဆက်များ ချတ်မှတ်သည်ဆိုခြင်းမှာ သူတို့၏ စိတ်တွင်းတွင် ဒေါသများ၊ အချင်းချင်း သည်းမခံနိုင်မှုများ ပေါ်ပေါက်စေခြင်း၌ ဘဝင်ထိညံ့ညံ့ အော်ဟစ်သံများဖြင့် (၂:၅၅) အရေးအခင်းကြီး ဖြစ်ရခြင်းကို ဆိုလိုပေသည်။ သို့ဖြင့် လူပေါင်းများစွာ သေကြေခဲ့ရလေသည်။ ယင်းကို ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ တောလည် ရာကျမ်း ၂၅:၉ တွင် လူပေါင်း ၂၄၀၀၀ သေသည်ဟု ဆိုထားပေသည်။

(၆၇) ဤသုတ်တော်မှ **အိဿရိဗိ၊ ဗိအဆွာကလ် ဟဂျရ** **اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ** ၏ တိုက်ရိုက် ဘာသာပြန်မှာ “သင့်တောင်ငွေဖြင့် ကျောက်တုံးကို ရိုက်လော့” ဟု ဖြစ်၍ “သင့်လက်ထောက်ကို ကျောက်တောင်သို့ သွားစေလော့” ဟုလည်း ဆိုလိုပေသည်။ ထိုအတွက် ဤဝါကျ၌ ပါဝင်သော စကားလုံး သုံးလုံးကို ရှင်းပြရန်လိုပေသည်။ ပထမအနေဖြင့် **ရိုက်လော့**ဟု အများက ဘာသာပြန်သည့် **အိဿရိဗိ** **اضْرِبْ** (မူရင်း **သွဂရဗ** **ضرب**) မှာ ရိုက်ခြင်း၊ ထိခိုက်ခြင်းဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကိုသာ ပေးသည် မဟုတ်ပေ။ **ခရီးသွားသည်၊ သွားလာရှာဖွေသည်** ဟူသည့် အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ပေးပေသည်။ ကျမ်းတော်၏ နေရာပေါင်းများစွာ၌ **သွဂရဗ** **အော့ကသ်**၊ **သွဂရဗဗီးလ်** **အော့ကသ်** မြေပေါ်၌ ခရီးသွားလာခဲ့သည်၊ မြေအနှံ့ သွားလာခဲ့သည်ဟု ဆိုထားပေသည်။ ဤစကားလုံးနှင့် ဤအဓိပ္ပာယ်ကို ၂:၂၇၃ တွင်လည်း ထင်ရှားစွာ တွေ့နိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်တွင် **အိဿရိဗိ** (**သွဂရဗ**၏ စေခိုင်းခြင်းစကားလုံး)ကို သွားလာစေလော့၊ ခရီးနှင်စေလော့၊ လိုက်လံရှာဖွေ စေလော့ဟု အနက်ကို ပေးသည့် “**ခရီးနှင်စေလော့**” ဟု ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒုတိယ စကားလုံး **ဗိအဆွာက** **بِعَصَاكَ** မှ **အဆွာ** ဆိုသည်မှာ တောင်ငွေ၊ လက်ကိုင်တုတ် ဆိုသည့်အပြင် အားကိုး

၆၁။ မရောင့်ရဲ	وَأَذِّنْ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ خَيْرٌ مِمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۗ وَأَذِّنْ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ خَيْرٌ مِمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۗ သင်တို့က “အို- မူဆာ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အစာတစ်မျိုးတည်းနှင့် သည်းမခံနိုင်ပါ။ သင့်ကံကြမ္မာရှင်၌ ကျွန်ုပ်တို့အဘို့ မြေမှ ဖြစ်ထွန်းသော ဟင်းရွက်၊ သခွား၊ ဂျုံ၊ ဝဲ၊ ကြက်သွန်များ ပေါက်ရောက်စေရန် ဆုတောင်းလော့” ဟု ဆိုသော် သူက သင်တို့သည် အနီးကပ်ရှိသည်ကို ပိုကောင်းသည်ဖြင့် လွှဲပြောင်းလိုသလော၊ မြို့ဘက်သို့^{၆၀} ဆင်းသွားလော့၊ သို့မှသာ သင်တို့ တောင်းဆိုခြင်းများ ရကောင်းနိုင်၏” ဟု ပြန်ပြော၏။ ထို့နောက် သူတို့အား နှိမ်ခံရခြင်း နှမ်းပါးခြင်းတို့ ထိခိုက်စေပြီ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံတော်မှ ကံကြီးသင့်မှုကို ဆွဲယူကြပြီ။ ဤသည်မှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ သုတ်ဒေသာများကို ပုံးကွယ်ခြင်း၊ သတင်းတော်ဆောင်များကို^{၆၁} သစ္စာမဲ့စွာ သတ်ဖြတ်ခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်၏။^{၆၂} ယင်းမှာ သူတို့၏ အာခံမှုနှင့် စည်းပေါက်မှုပင် ဖြစ်၏။
၆၂။	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ

အားထားရသော လူ့အသိုင်းအဝိုင်း၊ လူ့အသိုက်အမြုံကို တင်စားပြောဆို ရာ၌လည်း သုံးပေသည်။ ဥပမာ ခိုင်မာသော လူ့အသိုင်းအဝိုင်းအား ဖီလာဆန်ကျင်ပြုခြင်းကို ရှုဂ်ကုလ် အဆွာ ဟု ဆို၍ ဤစကား၌ အဆွာ ဆိုသည်မှာ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းကို ဆိုပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်၌ လူကို ကိုယ်စားပြုသည့် သင့်လက်ထောက်ဟု (သင့်တောင်စောင်းအစား) ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်၏။ **النَّجْر** ဆိုသည်ကို အထူး ရှင်းနေရန် မလိုပါ။ ၎င်း၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုယ်တိုင်က ကျောက်တောင်၊ ကျောက်ခဲဟု ဖြစ်ပေသည်။

(၆၈) လူစုကိုယ်စီ ဆိုသည်မှာ လူမျိုးစုကိုယ်စီကို ဆိုလိုသည်။ ဤသုတ်တော်တွင် လူစုကိုယ်စီ စမ်းချောင်းရေ တစ်ခုစီ ရသည်ဟု ပြောသောကြောင့် စမ်းချောင်း ဆယ်နှစ်သွယ်နှင့်အညီ လူမျိုးစု ဆယ်နှစ်စုရှိကြောင်းကို ဖော်ပြပေသည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ ထွက်မြောက်ရာကျမ်း ၁၅:၂၇ တွင်လည်း ထိုလူမျိုးစု အရေအတွက်ကို ဖော်ပြထားပေသည်။

(၆၉) ခရစ်ယာန်ဆရာတော် ဆေးလ်၏ ဘာသာပြန်၌ **مِصْرًا** မိဆ်ရမ် ကို အီဂျစ်ပြည်ဟု ပြန်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ပေ။ ဤနေရာ၌ ဖော်ပြသော **مِصْرًا** မှာ မည်သည့် မြို့ကို မဆို ကိုယ်စားပြုသော “မြို့” ဟူသည့် အများပိုင်နမ် ဖြစ်၏။

(၇၀) ဤဘာသာပြန်၌ **နဗီ** ကို ရှေးပေါရာဏ စကားလုံးအတိုင်း တမန်တော်ဟု ဘာသာမပြန်ဆိုဘဲ၊ သတင်းတော်ဆောင်ဟု ဘာသာပြန်ဆိုခြင်းမှာ၊ တမန်တော် ဆိုသော စကားလုံးသည် အစ္စလာမ်သာသနာဝင် မဟုတ်သည့် အင်္ဂလိပ် ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဘာသာပြန်များကို မှီငြမ်းရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝေါဟာရ ဖြစ်သည်။ ထိုဆရာတော်ကြီးများက အစ္စလာမ်တို့ အထွဋ်အမြတ်ထားသည့် ရုစုလ်၊ နဗီများကို သူတို့၏ ကျမ်းစာ၌ အဆင့်နိမ့် (ယေရှုလောက် အဆင့်မမြင့်ဟု ခံစားကာ သုံးနှုံးပြောဆိုသည့်) ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့အား သုံးနှုံးသည့် **Prophet** ဟူသည့်စကားမှ ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အစ္စလာမ်ပညာရှင်များ ဘာသာပြန်ဆိုသည့် ကျမ်းများတွင် **Prophet** ဟု ဘာသာမပြန်ပေ၊ **Messenger** ဟုသာ ပြန်ဆိုပေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဤဘာသာပြန်တွင် **နဗယ** (သတင်းကြီး)မှ ဆင့်ပွားလာသော **နဗီ** ကို **သတင်းတော်ဆောင်**ဟု ဘာသာပြန်၍ **ရဆလ** (စေလွှတ်ခြင်းခံရသည်) မှ ဆင့်ပွားလာသော **ရုစုလ်** ဆိုသည်ကို လူသားများအတွက် တရားဓမ္မကို သဗ္ဗညုတဉာဏ်စဉ်တော် အားဖြင့် ဆောင်ကြဉ်းလာသော ကြောင့် **ဉာဏ်စဉ်ဆောင်** ဟု ဘာသာပြန်ဆို ပေသည်။

(၇၁) ဂျူးတို့သည် သူတို့၏ အမျိုးသားရေးစိတ်ကို အကြောင်းပြကာ သူတို့လူမျိုးများအတွက် ပေါ်ထွန်းလာခဲ့သော ခေါင်းဆောင်ကောင်းများ၊ သူတော်စင် သူတော်ကောင်းများကို သတ်ပစ်လေ့ရှိပေသည်။ ထိုအကြောင်းကို ဓမ္မသစ်ကျမ်း၏ ရှင်မသဲခရစ်ဝင် ၂၃:၃၅ တွင် “ဖြောင့်မတ်သော အာဗေလမှ စ၍—ဗာခရိသား ဇာခရိ၏ အသွေးတိုင်အောင်” ဟု ဆိုထားပေသည်။ သူတို့သည် ယေရှုခရစ်တော်ကိုလည်း ကားစင်တင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ဂျူးတို့၏ နောက်ပိုင်းသမိုင်းများ အရ ဗတ္တိဇံဆရာ ယောဟန်ကိုလည်း သူတို့သတ်ခဲ့ကြောင်းကို အငြင်းမပွားဘဲ မှတ်တမ်းတင်ထားပေသည်။ သို့သော် လူတစ်စု၏ ဆိုးသွမ်းမှုကြောင့် ထိုလူမျိုးအားလုံးကို သိမ်းကြုံး၍ ဒုစရိုက်လူမျိုး၊ ငရဲပြည်သို့ လားရမည့်လူမျိုးဟု ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်က လုံးဝ ဆိုမထားပေ။ ထိုအချက်ကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါ သုတ်တော် (၆၂) က ထင်ရှား စေပေသည်။

	أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ❁ ကေန်ပင်- ယုံကြည်သောသူ၊ ရေဝတီ၊ ခရစ်ယာန်နှင့် ရေသန့်အယူရှိသောသူများ၊ မည်သူမဆို ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် နောင်ဘဝ နေ့ကာလကို ယုံကြည်လျက် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု ကျင့်ကြံ၏။ ထိုသူတို့ အတွက် ဆုလဒ်သည် ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံ၌ရှိ၏။ သူတို့အား ကြောက်ရွံ့ရစေမည်မဟုတ်၊ သောကရောက်ရစေမည်လည်း မဟုတ်ချေ။
၆၃။	وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ❁ ထို့ပြင် ငါသည် သင်တို့၏ ကတိခံဝန်ချက်ကိုယူ၍၊ သင်တို့အပေါ်၌ တောင်တော်ကို မြှောက်စားခဲ့ပြီ။ သင်တို့သည် စည်းစောင့်နိုင်အံ့ငှာ- ငါအရှင် ပေးအပ်ရာ၌ အစွမ်းရှိရှိ အယူမြဲလော့၊ ထို၌ သတိတရ ရှိကြလော့။
၆၄။	ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ❁ တဖန် သည့်နောက်တွင်မှ သင်တို့ ပြန်လှည့်ခဲ့၏။ သင်တို့အပေါ်သို့ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ သိက္ခာပေးမှုနှင့် ကရုဏာ တော် မသက်ခဲ့လျှင် သင်တို့သည် ဆုံးရှုံးသူများမှ ဖြစ်ချေပြီ။
၆၅။	وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ❁ ဥပုသ်နေ့ ငါက သင်တို့မှ သီတင်းနေ့၌ စည်းဖောက်သောသူအား “သင်တို့သည် ရက်တွယ်လိလိ မျောက်များ ဖြစ်ကြလော့။” ဟု မိန့်ဆိုသည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။
၆၆။ မစ္စရာန်	فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ❁ လက်ရှိ ရှေ့မှောက်၊ နောက်ကာလအတွက် နမူနာအဖြစ်၊ စည်းစောင့်သူများ အတွက် သြဝါဒအဖြစ် ငါ စီစဉ်တော်မူ၏။
၆၇။	وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ❁ မူဆာက သူ့လူမျိုးတို့အား “သင်တို့သည် နွားမကို လှီးသတ်လော့” ဟု ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ညွှန်ကြားမှုကို ပြောဆို

(၇၅) ယုံကြည်သူ ဆိုသည်မှာ ဤကုန်အာန် ကျမ်းတော်၏ အဆုံးအမများကို လက်ခံ ယုံကြည်သူများကို ရည်ညွှန်း၍၊ ရေဝတီ ဆိုသည်မှာ ဂျူး လူမျိုးတို့ ကိုးကွယ်သော ဘာသာကို ခေါ်ပေသည်။ ခရစ်ယာန်နှင့် အတူတကွ ဖေါ်ပြသော **ဆာဘီးအီးနီ** ဆိုသည်ကို ဗြိတိသိကာ ဗဟုသုတ ဟင်းလေးအိုးကြီး (Encyclopedia Britannica) တွင် ဘတ္တိဇံဆရာ ယောဟန်၏ ခရစ်ယာန်ဂိုဏ်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆထားပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘတ္တိဇံ ဆိုသည်မှာ ရေ (နှစ်ခြင်း) ဖြစ်သည်ဟု ဖွင့်ဆိုခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ကုန်အာန်ကျမ်းတော်တွင် ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင် အားလုံးကို မည်သည့် ဂိုဏ်းဖြစ်စေ ခရစ်ယာန် (အာရ်ဗီဖြင့် **နဆူရာ**) ဟုသာ ခေါ်ဆိုပြီး ဂိုဏ်းကွဲများကို သီးခြား ပြောဆိုခြင်း မရှိပေ။ ထို **ဆာဘီးအီးနီ** ဆိုသည် ဝေါဟာရသည် ရှေ့ပေါ်ရဏ ဘာသာစကား အာရာမစ် စကားလုံးမှ ဆင်းသက်လာ၍ အစ္စလာမ်သာသနာ မပေါ်မှီ ကာလ ထက် အလွန်တရာ ရှေးကျနေကြောင်းကို ဖေါ်ပြပေသည်။ အာရာမစ် ဘာသာစကားအားဖြင့် ထိုစကား၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ “သူတို့ကိုယ်သူတို့ ရေဖြင့် ဆေးကြော သန့်စင်သူများ” ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် နှစ်ဟောင်းမှ အပြစ်များကို ရေဖြင့်ဆေးကြော သန့်စင်လေ့ ရှိသော ဟိန္ဒူ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ မည်သူ့ကိုမဆို ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဟိန္ဒူတို့သည် ဂင်္ဂါမြစ်၌ ရေသန့် အပြစ်လျှော်လေ့ရှိပြီး၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် သင်္ကြန်ရေးဖြင့် အပြစ်များကို ဆေးကြောကြသည် ဆိုခြင်းမှာ ယခုအခါ ကမ္ဘာအဝှမ်းက သိနေပြီ ဖြစ်ပေသည်။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ ဤသုတ်တော်၏ အဓိက ဆိုလိုချက်မှာ အစ္စလာမ် ဘာသာဝင်များမှ မဟုတ် မည်သည့်ဘာသာဝင် ဖြစ်စေကာမူ ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် နောင်ဘဝကာလအား သက်ဝင်ယုံကြည်လျက် ရိုးရိုး သားသား ကျင့်ကြံသူများ ဖြစ်လျှင် ပူဆွေးခြင်း သောကရောက်ရခြင်း ဆိုသည့် ငရဲတိုသို့ ရောက်မည် မဟုတ်ဟုသည်ပင်။

(၇၆) “တောင်တော်ကို မြှောက်စားခဲ့ပြီ” ဆိုသည်မှာ “သိနတောင်၏ အမည်အားဖြင့် သူတို့လူမျိုးစုအားလုံးကို ထင်ရှားစေခဲ့ပြီ” ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဂျူးလူမျိုးများတွင် လူမျိုးစု ၁၂ စုရှိသည် (၂:၆၀) လူမျိုးစုများ စုပေါင်းနေထိုင်သော ဒေသတစ်ခုအား လူမျိုးတစ်မျိုး၏ အမည်ကို ပေးခြင်းဖြင့် ကျန်လူမျိုးများက ကျေနပ်နိုင်မည် မဟုတ်ဘဲ စုစည်းညီညွတ်ခြင်းဆိုသည့် အင်အားသည်လည်း ဖြစ်လာမည် မဟုတ်တော့ပေ။ စုစည်းညီညွတ်မှု မရှိဘဲ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုး ဂုဏ်သတင်း ကျော်ဇောသော လူမျိုးလည်း ဖြစ်လာမည် မဟုတ်ပေ။ သိနတောင်သည် ဂျူးလူမျိုးများ စုပေါင်း၍ ပဋိညာဉ်ပြုကြသော နေရာ ဖြစ်သည်။ ကုန်အာန် ကျမ်းတော်တွင် ကမ္ဘာ့ ဘာသာကြီးများကို နေရာဒေသ အားဖြင့် ခေါ်တွင် ပမာပေးလေ့ ရှိပေသည်။ (၉:၅-၁၂)

(၇၇) ဥပုသ်သီတင်းပျက်သူများကို မျောက်များဖြစ်ကြကုန်လော့ ဆိုသည်မှာ လူစင်စစ်မှ မျောက်သတ္တဝါသို့ ရုပ်သဏ္ဍာန် ပြောင်းလဲသွားခြင်း မဟုတ်ပေ။ “သူတို့၏ စိတ်ကဏာ မမြင်မှုကို” ဆိုလိုပေသည်။ (အိဗန်ဂျဗား)၊ ၆:၂၅ တွင် “မြည်းကဲ့သို့” ဟု လည်းကောင်း၊ ၅:၆၀ တွင် “မျောက်များ၊ ဝက်များ” ဟုလည်းကောင်း၊ ၄:၄၇ တွင် “မျက်နှာကို ပြောင်းလဲပစ်မည်” ဟု လည်းကောင်း ဥပမာပေးခြင်းများကို တွေ့နိုင်ပေသည်။

	သော် “ကျွန်ုပ်တို့ကို လှောင်ပြောင် ဖမ်းစားနေသလော” ဟု ပြောကြ၏။ သူက “ကျွန်ုပ်သည် ပညာမဲ့တို့မှ မဖြစ်ရန် ပရမတ်ဘုရားရှင်ထံ ခိုလှုံပါ၏။” ဟု ပြန်ပြော၏။
၆၈။	قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا بَكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ နွားမ သူတို့က “အဘယ် သူမနည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ ရှင်းလင်းစေရန် သင့်ကြံမ္မာရှင်၌ ဆုတောင်းလော့” ဟု ပြောကြ၏။ သူက “အရှင် မိန့်သည်မှာ သူမသည် အသုံးပြုပြီး မဟုတ် နုလွန်းသည်လည်း မဟုတ် ယင်းကြားမှ ပံ့ပိုးနိုင်သော နွားမ ဖြစ်၏။ ညွှန်ကြားချက် အတိုင်း ပြုလုပ်ကြလော့” ဟု ပြန်ပြော၏။
၆၉။	قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَانَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّظِيرِينَ ﴿٦٩﴾ သူတို့က “အဘယ် အရောင်နည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ ရှင်းလင်းစေရန် သင့်ကြံမ္မာရှင်၌ ဆုတောင်းလော့” ဟု ပြောပြန်သော် “အရှင် မိန့်သည်မှာ၊ ကြည့်သူတို့ ကြိုတင်ကြည့်နူးကြသည့် ရွှေအိုရောင် နွားမပင်၊” ဟု ဆို၏။
၇၀။	قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقْرَ تَشَابَهُ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ “နွားမများမှာ ကျွန်ုပ်တို့ အဘို့ ဆင်တူများဖြစ်ပါ၏။ အဘယ်သူမ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ရှင်းလင်းစေရန် ဆုတောင်းလော့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စံချိန်ပြည့်ခဲ့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် လမ်းညွှန်ခံရမည့်သူများ ဖြစ်၏” ဟု ပြောကြ၏။^{၇၀}
၇၁။	قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتُ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ သူက “အရှင်မိန့်သည်မှာ သူမသည် မြေနိမ့်ကို တူးဖော်ခြင်းမရှိ၊ ထွန်ယက်မျိုးချ စိုက်ပျိုးခြင်းမရှိ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းဖြစ်၍ အပြစ်အနာ ကင်းသော၊ နွားမပင်၊” ဟု ပြောသောအခါ၊ “ယခုမှ သင်သည် အမှန်တရားဖြင့် ရောက်လာပြီ” ဟု ပြောကြလျက် သူမကို လှီးသတ်လိုက်၏။ သို့သော် ပြုလုပ်ရန် မနီးစပ်လိုကြချေ။^{၇၁}
၇၂။	وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادًّا رَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ သင်တို့သည် စရိုက်တစ်ခုကို သတ်ခဲ့၍၊ ၎င်း၌ ပလပ်လိုကြ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သင်တို့၏ ထိန်ဂှက်ထားလေ့ ရှိရာကို ဖော်ထုတ်ခဲ့လေပြီ။^{၇၂}

(၇၅) အင်ရှာအလ္လာဟ် ဆိုသော စကားကို ဆရာတော်ကြီးများက “အလ္လာဟ် သဘောတူလျှင်၊ အလ္လာဟ် အလိုတော်ရှိလျှင်” ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ ထိုစကားလုံး၏ ဆိုလိုချက်မှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်က အရာရာကို အတိုင်းအတာ စံချိန်ဖြင့် ပြဌာန်းပြီးသား ရှိ၏။ ဥပမာအားဖြင့် “ရေသည် မည်သည့် စံချိန်တွင် အေးခဲမည်၊ မည်သည့်စံချိန်တွင် ဆူပူကပ်မည် ဟူသော သတ်မှတ်ချက် စံချိန်သည် ထိုရေ မခဲမှီ၊ မဆူမှီကပင် သတ်မှတ်ချက်၊ ကြိုတင်ပြဌာန်းမှု ရှိပြီး ဖြစ်ပေသည်။ အလားတူပင် မည်သည့်အရာသည် မဆို သူ့စံချိန်ပြည့်သလောက် ဖြစ်တည်လာရပေသည်။ ထိုစကားကို အစ္စလာမိဘာသာရေး ဝေါဟာရတွင် “အလ္လာဟ် အလိုတော်တူလျှင်” ဟု သုံးပေသည်။

(၇၆) သုတ်တော် ၆၇ မှ ၇၁ သည် ဂျူးလူမျိုးများ၏ နွားကိုးကွယ်မှု အစဉ်အလာအား ပယ်သတ်စေခိုင်းသော သွန်သင်ဆုံးမမှု ဖြစ်သည်။ ဤသုတ်တော်များမှ ပြောသော နွားပျိုမမှာ သက်ရှိနွားမ မဟုတ်ပေ၊ သူတို့ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သည့် နွားရုပ်ထုကို ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤအချက်ကို “အသုံးပြုပြီးမဟုတ်၊ နုလွန်းသည်လည်း မဟုတ်၊ ကြည့်သူတို့ ကြည့်နူးစေသည့် ရွှေအိုရောင် ဖြစ်၏။ မြေနိမ့်ကို တူးဖော်ခြင်းမရှိ၊ ထွန်ယက်မျိုးချ စိုက်ပျိုးခြင်းမရှိ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းဖြစ်၍ အပြစ်အနာ ကင်းသော (ပုပ်သိုးဆွေးမြေခြင်း မရှိ)” ဆိုသည် များက ထင်ရှားစေသည်။ နွားကိုးကွယ်မှုအား ပယ်သတ်ခိုင်းခြင်းမှာ ခရစ်ယာန် သမ္မာကျမ်းစာ၏ တရားဟောရာကျမ်း (၂၁:၁-၉)မှ “မသေချာသော လူသတ်သမား အတွက် အလျှော်ပေးသော အားဖြင့် နွားမအား သတ်စေမှု”ကို လည်းကောင်း၊ တောလည်ရာကျမ်း ၁၉:၁-၁၉ မှ “လူသေကောင်အား ထိမိသော မသန့်စင်သူအတွက် သန့်စင်သွားစေရန် နွားနီမကို သတ်၍ မီးရှို့ ပြာချကာ ထိုပြာဖြင့် ထိတို့ သန့်စင်စေသည်” ဟူသည့် အယူကို လည်းကောင်း ကိုယ်စားမပြုပေ။ မိမိတို့မက်မောသော အရာများကို စွန့်လွှတ်ရမည့် အချိန်၌ မစွန့်လွှတ်လိုသောကြောင့် အမျိုးမျိုး စောဒကဝင်လေ့ ရှိကြောင်းကို ပမာဆောင်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

(၇၇) နာဖ်ဆိ ဆိုသည်ကို “ဥဉ်စရိုက်” ဟု ၂:၉ ၏ အောက်ခြေတွင် ရှင်းခဲ့ပေပြီ။ နာဖ်ဆိ ကို လူ (ခန္ဓာကိုယ်) ဟု ဘာသာ ပြန်ဆိုကြသော ဆရာတော်ကြီးများက “သင်တို့သည် လူတစ်ယောက်ကို သတ်ခဲ့၍” ဟု ပြန်ဆိုကြပြီး၊ ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ်၏ လက်ထက်က ဂျူး တစ်ယောက်က

၇၃။	فَلَمَّا أَضْرَبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ သို့ဖြင့် ငါက “ထိုမှ အချို့ဖြင့် နည်းလမ်းရှာလော့”ဟု မိန့်ကြား၏။ ဤသို့ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သေနေရာမှ ရှင်ပြန်စေတော်မူပြီ။ သင်တို့ အတွေးအခေါ် ရှိအံ့မှာ၊ သင်တို့အား အရှင်၏ သုတ်ဒေသနာများကို ပြသတော်မူ၏။
၇၄။	ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيُخْرِجُ مِنْهُ الْمَاءَ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾ တဖန် ထို့နောက်တွင် သင်တို့၏နှလုံးသားများသည် ခက်ထန်လာ၏။ ၎င်းသည် ကျောက်တုံးကဲ့သို့ သို့တည်းမဟုတ် ထို့ထက်ပင် ခက်ထန်ကြ၏။ ကျောက်ခဲများ၌ စမ်းချောင်း စီးထွက်သည်လည်း ရှိ၏။ အက်ကွဲ၍ ရေများ စိမ့်ယိုသည်လည်း ရှိ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား ကြောက်ရွံ့၍ ပြုဆင်းသည်လည်း ရှိ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည်ကား ကျင့်ကြံလေသမျှကို မေ့လျော့ထားသည် မဟုတ်ပေ။
၇၅။	أَتَتَّمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يَحْرُفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ

မှတ်ဆလင် အမျိုးသမီး တစ်ဦးကို သတ်ခဲ့သည်ဟု ဘုံခါရီကျမ်းတွင် ဖော်ပြသော အဖြစ်အပျက်ကို ထောက်၍ ဖွင့်ဆိုကြပေသည်။ အချို့ဆရာတော်များကလည်း မည်သည့် အထောက်ထောင့်မှ မရှိဘဲလျက် ဂျူးတို့တွင် လူတစ်ယောက်က သူ၏ ဦးလေးကို သတ်မှု၌ လက်သည် မပေါ်သောကြောင့် အထက် သုတ်တော်များတွင် ဖော်ပြသည့် သူတို့သတ်လိုက်သော နွားပျိုမ၏ အသားဖြင့် သတ်ခံရသော လူသေအလောင်းကို ရိုက်လိုက်ရာ (၂:၇၃) ထိုနွားသေက ထပြီး စကားပြောလျက် လူသတ်တရားခံကို ဖော်ပေးသည်ဟု ဒဏ္ဍာရီမြောက်အောင် ဖွင့်ဆိုကြပေသည်။ အချို့အုပ်စုများကမူ အထက်ပါ ရှင်းလင်းချက်များသည် ကျမ်းကိုး ကျမ်းကားအရ အလွန် အားနည်းကြောင်း၊ ဂျူးတို့၏ လောကတွင် အထင်ရှားဆုံးသော သမိုင်းတွင် သည့် လူသတ်မှုမှာ ယေရှုခရစ်အား သတ်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း သူတို့သည် ယေရှုအား သတ်၍ ကားစင်ပေါ်၌ ယေရှုသေသည် မသေသည်ကို အငြင်း ပွားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်၏ ၄:၁၅၃-၁၅၇ ကို ထောက်ပြ၍ ရှင်းလင်းထားပေသည်။ ဤဘာသာပြန်၌မူ **နာဗီ** ကို စရိုက်ဟု ဘာသာပြန်ဆိုပေသည်။ မည်သည့် လူမျိုးမဆို မိမိတို့ ကျင့်သားရပြီး အလေ့အထတစ်ခု စိတ်စရိုက်တစ်ခုကို ပယ်သတ်၍ အခြားသော အလေ့အထ တစ်ခုကို ကူးပြောင်းရသော “အကျင့်စရိုက် တော်လှန်ရေး” လုပ်ရသည့်အ ချိန်တွင် အချင်းချင်း အဘောထား ကွဲလွဲကြသည်မှာ ဓမ္မတာပင်။ ဂျူး လူမျိုးများသည်လည်း သူတို့မြတ်နိုးစွာ ကိုးကွယ်နေကြသော ရိုးရာဓလေ့တစ်ခု (စိတ် စရိုက်တစ်ခု)ကို ပယ်သတ်ရသည့်အခါ ရိုးရာဓလေ့ကို မတွန်းလှန်လိုသောကြောင့် ထို စိတ်ဓါတ်တော်လှန်ရေးအား ပလပ် လို၍ အချင်းချင်း သဘောထား ကွဲလွဲကြကြောင်းကို ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ “သင်တို့၏ ထိန်ဂုဏ်ထားရာကို ဖော်ထုတ်ခဲ့ပြီ” ဆိုသည်မှာ သူတို့သည် လုပ်ဆောင်လိုမှု မရှိဘဲ နွားပျိုအား လိုးသတ်ခဲ့ရသည့် ဆန္ဒကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ **أَتَتَّمَعُونَ** မှာ **أ** **ر** **ا** မှ ဆင့်ပွားဝေါဟာရဖြစ်၍- ပလပ်သည်။ ဖယ်ရှားသည် ဟုသာ အဓိပ္ပာယ်ကို ပေးပေသည်။

(၇၅) ရင်းမြစ် **ضرب** သွရဗ ၏ အဓိပ္ပာယ်စကားလုံး **أضربوه** အိသွရီဟုဟု အချို့က **ရိုက်ကြလော့** ဟု ဘာသာပြန်၍ “(နွားသေ၏) အစိတ်အပိုင်း အားဖြင့် (ထိုလူသေအား) ရိုက်လော့”ဟု။ ထိုသို့ နွားသေ၏ အစိတ်အပိုင်းဖြင့် ရိုက်ပုတ်ခံရသော လူသေသည် သေရာမှ ပြန်ရှင်လာသည် ဟု ဖွင့်ဆိုကြပေသည်။ ဤသို့ ဖွင့်ဆိုချက်များမှာ ယုတ္တိဗေဒနှင့် လွန်စွာကင်းကွာပြီး ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်၏ သွန်သင်မှုနှင့် လုံးဝမှ မပတ်သက်ပေ။ **သွရဗ** သည် ရိုက်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ် တစ်ခုတည်းကိုသာဆောင်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ သွားလာသည်၊ လိုက်လံစူးစမ်း သည် ဟုလည်း ဖြစ်၏။ (၂:၆၀) ထို့ပြင် **သွရဗ**သည် “ဥပမာ”ဟုလည်း အဓိပ္ပာယ်ရပေသည်။ (၁၄:၂၄)။ ဤနေရာ၌ ဘာသာပြန်ဆိုသော “အချို့” ဆိုသည် မှာ **ဗအာသွ** (အစိတ်အပိုင်းချို့၊ အခန်း ကဏ္ဍချို့၊ လူအချို့၊ စိတ်အချို့) စသည်ဖြင့် **အချို့**ကိုသာ ဆိုလိုပြီး “အစိတ်အပိုင်း၊ အပိုင်းအစ” ဟုသည့် ခြိမ်ဝတ္ထုကို မဆိုလိုပေ။ ၎င်းကို ကျမ်းတော်၏ မြောက်များစွာသော နေရာများတွင် တွေ့နိုင်ပေသည်။ ထို့အပြင် **ဘိဗအာသွဟာ** **ببعضها** မှ **ها** ဟာ သည် လိင်မ (နွားမ)ကို ပြောသည် မဟုတ်ပေ။ ပြုလုပ်သူ၏ လှုပ်ရှားမှု (Action) ကိုသာ ညွှန်းပေးသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်တွင် ဖော်ပြသော “ထိုမှ အချို့ဖြင့် နည်းလမ်း ရှာကြလော့” ဆိုသည်မှာ မူလ မိရိုးဖလာ အစွဲ စရိုက်နှင့် ပြောင်းလဲ လက်ခံရမည့် စရိုက်သစ် (စိတ်ဓါတ် တော်လှန်ရေး) အတွက် စိတ်ဓါတ်ကို စိတ်ဓါတ်ချင်း၊ အတွေးအခေါ်ကို အတွေးအခေါ်ခြင်း အနုလို ပဋိလို အပြန်အလှန် သုံးသပ် ဆင်ခြင် နည်းလမ်း ရှာကြစေရန် သွန်သင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် သေနေသော ဘဝများမှာ ပြန်လည် ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုး လာစေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအချင်း အရာကို ကျမ်းတော်၏ “လူမျိုးတစ်မျိုးသည် သူတို့၏ ဥဉာဏ်ကို မပြောင်းလဲသမျှ ပရမတ်ဘုရားရှင်က သူတို့အား ပြောင်းလဲပေးမည် မဟုတ်ပေ”ဟု ဆိုသည့် သုတ်တော်အားဖြင့် နားလည် နိုင်ပေသည်။ (၁၃:၁၁)။

	يَعْلَمُونَ ﴿ သူတို့မှ တစ်ဖွဲ့သည် သင်တို့ကို ယုံကြည်လိမ့်မည်ဟု သင်တို့ မျှော်လင့်နေသလော၊ သူတို့သည် ပရမတ် ဘုရားရှင်၏ ဓမ္မတော်များကို နာယူ၍၊ ပြီးနောက်မှ အတွေးအခေါ်ရှိပါလျက်၊ သိနေပါလျက် ၎င်းကို လှည့်ပြောင်းကြ၏။^{၇၉}
၇၆။	وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاطَ بِكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿ ယုံကြည်သောသူများနှင့် ဆုံသောခါ “ကျွန်ုပ်တို့လည်း ယုံကြည်၏”ဟု ပြောကြလျက် သူတို့မှ အချို့က အချို့ကို “သင်တို့အား ပရမတ်ဘုရားရှင်က ထွက်ပေါက်ပေးထားသည်ကို ဆင့်ပြန်လိုက်သလော၊ သူတို့က ၎င်းအားဖြင့် ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံ၌ သင်တို့ကို စောကြောနိုင်ရာ၏။ သင်တို့၌ အတွေးအခေါ် မရှိကြသလော”ဟု ပြောဆိုကြ၏။^{၈၀}
၇၇။	أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သူတို့၏ ကြိုက်ကြံရာ၊ လူသိရှင်ကြားပြုရာများကို သိနေတော်မူကြောင်း သူတို့ မသိကြသလော။
၇၈။	وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿ သူတို့၌ ဆန္ဒရမက် စွက်သော စဉ်းစားချက်မှအပ ကျမ်းတော်ကို မသိကြသော စာမတတ်သူများရှိ၏။^{၈၀}
၇၉။	فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَيْسَتُرَوْا بِهِ تَمَنَّا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿ နည်း တန်ဖိုးချ ရောင်းစားရန်အလို့ငှာ သူတို့၏လက်ဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းသော ကျမ်းစာကို “ဤသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံမှ တည်း”ဟု ပြောဆိုသော သူတို့သည်၊ ပျက်စီးရမည်သာတည်း။ သူတို့၏လက်ဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းသောကြောင့် ပျက်စီးရမည်သာတည်း။ သူတို့၏ ကျင့်ဆောင်မှုကြောင့် ပျက်စီးရမည်သာတည်း။
၈၀။	وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿ သူတို့က “အပူမီးမှာ” ကျွန်ုပ်တို့အား တွက်ချက်သတ်မှတ်ထားသော ရက်များမျှသာ ထိကပ်နိုင်မည်”ဟု^{၈၂} ဆိုကြ၏။ သူတို့အား “ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံမှ ပဋိညာဉ်ကို သင်တို့ ရယူထားကြသလော၊ သို့ဖြစ်လျှင် ပရမတ်ဘုရားရှင်က

(၇၉) ဤသုတ်တော်က သူတစ်ပါး၏ဘက်မှ မှန်မှန် မမှန်မှန် လုံးဝလက်ခံ မည်မဟုတ်၊ ငဲ့ဘက်ကိုသာ လက်ခံရမည်ဟု ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ မိမိအား လာရောက်တွေ့ဆုံသော သံတမန်များကို ဆိုလိုပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ လူတန်းစားများကို “သူတို့တော့ အမှန်တရားကို လက်ခံနိုင်မှာပဲ” ဟု မယုံစားမိရန် လူထုအကျိုးဆောင် လူသားများအား သတိပေးထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၈၀) ရံဖန်ရံခါ အချင်းချင်း ဆွေးနွေးရင်း ပရမတ် အမှန်တရားများ ပါလာတတ်သည်။ ထိုအမှန်တရားအား ငြင်းနိုင်သူ မရှိပါ။ သို့သော် ထိုပရမတ် အမှန်တရားကို ဖုံးကွယ်ထားနိုင်ပေသည်။ မသမာသူများက မိမိတို့ပါးစပ်မှ မမျှော်လင့်ဘဲ ထွက်ဆိုသော အမှန်တရားကို အဘယ်ကြောင့် ထိန်ပွက်မထားရလေသနည်း၊ သူတပါးက အကိုးအကားရသွားလိမ့်မည်ဟု အပြစ်တင်ကြောင်းကို ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၈၁) ဤသုတ်တော်တွင် ဖော်ပြသော စာမတတ်သူများ ဆိုသည်မှာ ဂျူးလူမျိုး မဟုတ်သူများကို ဆိုလို၏ဟု ခရစ်ယာန် ဘုန်းတော်ကြီး ရော့ဒ်ဝဲလ်နှင့် လိန်းတို့က ဖွင့်ဆိုထားသည်။ ထိုအယူအဆမှာ လွန်စွာ မှားယွင်းပေသည်။ စာမတတ်သူများ ဆိုသည်မှာ လုံးဝမဖတ်တတ်၊ မရေးတတ်သော သူများကို ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပေ။ ဗဟုသုတ မပြည့်စုံသူများကိုသာ ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ မြန်မာစကားတွင်လည်း ဗဟုသုတပြည့်စုံဘဲ ထင်ရာမြင်ရာဖြင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက် ပြောဆိုသောသူများကို “ဒီကောင် စာမတတ် ပေမတတ်ဘဲ ဘာတွေဝင်ပြော နေတာလဲ”ဟု ပြောဆိုမှုများ ရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့် အကြောင်းအရာ တစ်ခုကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံမသိဘဲ ထင်မြင်ယူဆချက်ဖြင့် ဝင်စွက်ဖက်တတ်သည့် မညီသည့် လူသား၊ လူမျိုးကို မဆိုဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းကို သုတ်တော် (၇၉)ပါ “သူတို့လက်ဖြင့် ရေးသော ကျမ်းစာ” ဆိုသည်က ခိုင်မာစွာ ထောက်ပြထားပေသည်။

	ပဋိညာဉ်အား ပေါ့ပျက်မည် မဟုတ်၊ သို့တည်းမဟုတ် ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သင်တို့မသိသည်ကို ပြောနေကြသလော။” ဟု မေးမြန်းလော့။
၈၁။ ☆ ၂၃၉	بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣٩﴾ အမှန်မှာ အကုသိုလ် ကျင့်ဆောင်သူအား၊ သူ၏ အမှားက ဝိုင်းထားလေပြီ၊ သူတို့သည် အပူမီး၏ ပေါင်းဖော်များ ဖြစ်ကြ၏ ထို၌ ကာလမဲ့ခံစားရမည်ပင်။*
၈၂။	وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٤٠﴾ ယုံကြည်၍ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု ကျင့်ကြံသော သူတို့သည်ကား သုခဘုံ၏ ပေါင်းဖော်များ ဖြစ်ကြ၏၊ ထို၌ ကာလမဲ့ခံစားရမည်ပင်။
၈၃။	وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤١﴾ ငါသည် ဂျူးတို့ထံမှ “ပရမတ်ဘုရားရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်ရန်၊ မွေးမိဘများ၊ ဆွေမျိုးနီးစပ်များ၊ မိဘမဲ့များနှင့် နှွမ်းပါးသူများ အပေါ် သုမင်္ဂလာပြုရန်၊ လူသားတို့အား တင့်တင့်တယ်တယ် ပြောဆိုကြရန်၊ မေတ္တာဓိဋ္ဌာန် မြဲကြရန်၊ အခွန်ငွေဖြူ ပေးကြရန်” ပဋိညာဉ်ကို ယူခဲ့၏။ တဖန် သင်တို့အနက် အနည်းငယ်မှအပ လှည့်သွားကြလေပြီ၊ သင်တို့သည်ကား ဘောင်ကန့်ထားသူများ ဖြစ်ကြ၏။
၈၄။	وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٢٤٢﴾ ငါသည် သင်တို့ထံမှ သွေးထွက်သံယို မပြုရန်၊ သင်တို့၏ စရိုက်များကို ဝိမာန်တော်မှ မောင်းမထုတ်ရန် ပဋိညာဉ်ကို ယူခဲ့ပြီ။ ^{၉၉} သင်တို့ အတည်ပြုခဲ့သည်မှာ သင်တို့ကိုယ်တိုင် သက်သေပင်။
၈၅။	ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِنَّمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتُوكُمْ أَسَارَىٰ تَفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٤٣﴾ တဖန် သင်တို့သည် စရိုက်ကောင်းများကို သုတ်သင်ပစ်၏။ သင်တို့မှ တစ်ဖွဲ့ကို သူတို့၏ ဝိမာန်များမှ နှင်ထုတ်ကြ၏။

(၈၂) ခရစ်ယာန် ဆရာတော် ဆေးလ်၏ အဆိုအရ ဂျူးလူမျိုးများသည် ထာဝရဘုရားနှင့် ငရဲပြည်တွင် ထွန်းထွန်းလူးအောင် ခံစားရမည့် ဒါသမ်၊ အဘီရမ်ကို မယုံကြည်သူများမှအပ၊ ဂျူးဖြစ်လျှင် မည်မျှပင် ဆိုးသွမ်းစေ၊ မည်သည့် ဂိုဏ်းဝင်ဖြစ်စေ ငရဲပြည်၌ (၁၁) လ သို့မဟုတ် (၁၂)နှစ်နီးပါးသာ ခံစားရမည်ဟု အယူ ရှိကြပေသည်။ ဤအဆိုမျိုးကို အစ္စလာမ်ဘာသာက မသွန်သင်ကြောင်း ဤသုတ်တော်နှင့် အောက်ဖော်ပြပါ သုတ်တော်များ၌ ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။

(၈၃) သင်တို့၏စရိုက်များကို ဝိမာန်တော်မှ မထုတ်ပစ်ရန် ဆိုသည်ကို ဆရာတော်ကြီးများက နာဗ်ဆိကို လူ (ခန္ဓာ)ဟု ယူဆလျက် သင်တို့၏ လူမျိုးများကို နေအိမ်များမှ မထုတ်ပစ်ရန်ဟု ဘာသာပြန်ဆို ကြပေသည်။ နာဗ်ဆိကို ဉာဉ်စရိုက်ဟု ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဘာသာပြန်ကြောင်း ရှင်းပြပြီး ဖြစ်သည်။ (၂:၉)။ ထို့အပြင် ရင်းမြစ် ၁၀၇ မှဆင့်ပွားလာသော ဒီယားရီ သည် လွှတ်တော် (အစိုးရအဆောက်အဦး အိမ်တော်)၊ ထည်ဝါသည့် အိမ်တော်၊ လူမျိုးစု ခရိုင်၊ လွှတ်တော်(အမတ်)နေရာ ဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်ကိုပေးပေသည်။ သာယာအေးချမ်းသော နေရာထိုင်ခင်းများကိုသာ ကိုယ်စားပြု ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အစ္စလာမ် သာသနာဝင်များက အေးချမ်းသာယာသော မြို့တော်များကို ဒါရီလ်ဆလာမ် ဟု ခေါ်လေ့ရှိပေသည်။ ဤသုတ် တော်က မိမိ၏စရိုက် မိမိ၏လေ့များအား ပဋိပက္ခ (သွေးထွက်သံယို) မှုများကို လိုလားသော သွေးဆာနေသည့် အကျင့်စရိုက် အဖြစ် မမွေးမြူကြ ရန် သို့မဟုတ် အေးချမ်းသာယာသော အခြေအနေမှ မိမိကိုယ်မိမိ မောင်းနှင် ထုတ်ပစ်သလို မပြုလုပ်ကြရန် သွန်သင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

☆ ၂:၁၇၄	ပြစ်မှုနှင့် စည်းဖောက်မှု၌ ကျောထောက်နောက်ခံ ပြုကြ၏။ သင်တို့ထံသို့ သို့ပန်းများ ရောက်လာလျှင် သူတို့ကို ရွေးယူသင့်၏။ သူတို့အား မောင်းထုတ်ခြင်းမှ သင်တို့အား တားမြစ်ပြီးဖြစ်၏။ သင်တို့သည် ကျမ်းတော်မှ တစ်ချို့ကို ယုံကြည်၍ တစ်ချို့ကို ဖုံးကွယ်ကြသလော။ သင်တို့၌ ထိုသို့ပြုလုပ်သူ၏ အစားရမှုမှာ လောကီသက်တမ်း၌ အရှက်ရစေ၍၊ ရပ်တည်ရသောနေ့၌* ပြင်းထန်သော ဝင့်ကြေးဆီသို့ ပြန်ပို့ခံရလတ္တံ့။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကျင့်ကြံသူမျှကို မေ့လျော့ထားသည် မဟုတ်ပေ။
၈၆။	أُولَئِكَ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ * နောင်ဘဝအား လောကီဘဝဖြင့် ရောင်းစားသောသူတို့၊ ထိုသူတို့နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ဝင့်ကြေးကို ပေါ့ပါးစေမည် မဟုတ်။ သူတို့သည် ကူညီခံရမည်လည်း မဟုတ်ချေ။
၈၇။ ၂:၆၀	وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكَلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَتْلُونَ * ကေန်မုချ၊ ဝါသည် မူဆာအား ကျမ်းတော် ပေးအပ်ခဲ့၏။* သူ၏နောက် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များကို စဉ်ဆက် ထပ်ဆင့် ပွင့်ပေါ်စေခဲ့ပြီ။ မာရီ၏သား ယေရှုကိုလည်း ရှင်းလင်းချက်များ ပေးအပ်၍ မြတ်သော ဉာဏ်စဉ်တော်ဖြင့်** ထောက်ပံ့ခဲ့၏။ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တစ်ပါးသည် သင်တို့၏ စရိုက် လိုဘာ မကိုက်ညီရာနှင့် သင်တို့ထံသို့ ရောက်လာတိုင်း သင်တို့ မာနတက်နေကြသည် မဟုတ်လော။ သင်တို့သည် တစ်ဖွဲ့ကို ငြင်းဆန်ပြီး၊ တစ်ဖွဲ့ကို သတ်ခဲ့ကြချေပြီ။
၈၈။	وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ * သူတို့က “ကျွန်ုပ်တို့၏ နှလုံးသားကို ပိတ်ထားပြီးပြီ၊”ဟု^{၈၆} ဆိုကြ၏။ အမှန်မှာ သူတို့၏ ဖုံးကွယ်မှုနှင့် အနည်းငယ်မျှပင် မယုံကြည်မှုတို့ကြောင့် ပရမတ်ဘုရားရှင်က သူတို့အား မေတ္တာဝေးစေပြီ။

(၈၄) ကိုယ်တော်မူဆာ (မေရေ) ထံတော်သို့ ကိန်းဝပ်သည့် ဉာဏ်စဉ်အား မှတ်တမ်းတင်ထားသည့် ကျမ်းတော်မှာ တောင်ရတ် (တိုရာယ်) ကျမ်းတော် ဖြစ်၍ (၃:၃၊ ၅:၄၅၊ ၆: ၁၁၅) ကျောက်ထက် အက္ခရာ တင်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ (၇:၁၄၅)။ ယခုအခါ၌ မူရင်း မရှိတော့ပြီ။

(၈၅) ဤသုတ်တော်တွင်ဖော်ပြသော **ရူးဟ်ကုဒုဆ် رُوحِ الْقُدُسِ** ကို ခရစ်ယာန်ဆရာတော် ဆေးလ်က ခရစ်ယာန် အသုံးအနှုံးအတိုင်းပင် **Holy Gost** သန့်ရှင်းသော ဝိဉာဉ်တော်ဟု လည်းကောင်း အချို့သော ဆရာတော်ကြီးများက “ကောင်းကင်တမန်မင်းကြီး”ဟု လည်းကောင်း ပြန်ဆို ကြပေသည်။ ထိုသို့ ဘာသာပြန်ဆို ကြခြင်းမှာ **ရူးဟ်** ၏ ပကတိ ဆိုလိုချက်ကို မရောက်နိုင်ပေ။ ဝိဉာဉ်ဆိုသည်မှာ သက်ရှိဖြစ်တည်ရန် အတွက် မရှိမဖြစ် လိုအပ်သော အရာဟု မြန်မာတို့က သတ်မှတ်ထားပြီး၊ ပိုဆိုးသည်က သန့်ရှင်းသော ဝိဉာဉ်တော်ဟု ဆိုလိုက်လျှင် တစ်စုံတစ်ဦးက ခန္ဓာကြွပြီး မကျွတ်မလွတ်သော ဝိဉာဉ်ဟု နားလည်မိခြင်းပင်။ တဖန် ကောင်းကင်တမန်မင်းကြီးဟု ဘာသာပြန်ခြင်းသည်လည်း နတ်ဒေဝါကဲ့သို့ ခံစားခြင်းပင်။ **ရူးဟ်** မှာ သက်ရှိ ဖြစ်တည်ရန် အတွက် မရှိမဖြစ် လိုအပ်သော ဝိဉာဉ် မဟုတ်ပေ။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန် အရ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အရာ အားလုံးသည် အသက် ရှိနေပေသည်။ နောက်ဆုံး ကမ္ဘာမြေသည်ပင် အသက်ရှိသည်ဟု မိုးရေအားဖြင့် သေနေသော ကမ္ဘာ မြေကို ပြန်ရှင်စေသည် (၂:၁၆၄) ဖော်ပြထားပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ သက်ရှိတိုင်းတွင် အသက် ဖြစ်တည်ရန် ဝိဉာဉ် ကိုယ်စီ ရှိနေသော်လည်း **ရူးဟ်** ကို လူသားမှအပ အခြား သက်ရှိသတ္တဝါများအား ပေးအပ်သည်ဟူ၍ ကျမ်းတော်၌ လုံးဝ မဖော်ပြပေ။ လူသား ကိုယ်တိုင်လည်း သက်ရှိဖြစ်ရန် ရရှိခြင်း မဟုတ်ဘဲ၊ သန္ဓေသား ဘဝ ပြီးပြည့်စုံပြီး တနည်းအားဖြင့် အသက်ဝင်ပြီးမှ ကြားတတ်၊ မြင်တတ်၊ နားလည် ခံစားတတ်စေရန် **ရူးဟ်** ကို ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသည်ဟု (၃:၂၉)တွင် ဆိုပေသည်။ ထို့အပြင် **ရူးဟ်** ကို ကျမ်းတော်မှ တိုက်ရိုက် ဖွင့်ဆိုသည်မှာ “ကံ ကြမ္မာရှင်၏ အသိ ကွန်ဒြာတော်မှ သင်တို့ကို ချီးမြှင့်သည့် အနည်းငယ်မျှသောအရာ”ဟု ဆိုပေသည်။ (၁၇:၈၅) ထို့ကြောင့် **ရူးဟ်** ဆိုသည်မှာ “ဉာဏ်၊ အသိဉာဏ်” သို့မဟုတ် အသိဉာဏ်ရသော လူသား၏ ဘွဲ့ကို ခေါ်ပေသည်။ လူသားထံ၌ ကိန်းဝပ်ခံရသော **ရူးဟ်** ကို မည်သည့် နည်းနှင့်မှ ကောင်းကင်တမန် မင်းကြီးဟု မှတ်ယူ၍ မဖြစ်နိုင်ပေ။ လူသား၏ အထဲသို့ ကောင်းကင်တမန်မင်းကြီးကို မှတ်သွင်းခြင်း မဟုတ်ချေ။

(၈၆) **ဝိုလ်ဖွန် غُلْفٌ** ပိတ်ထားပြီးပြီ ဆိုသည်မှာ အရာတစ်ခုအား အဖုံးအပိတ်တစ်ခု အတွင်း၌ လုံခြုံစွာ ပိတ်၍ သိမ်းထားသည်ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ပုလင်း တစ်လုံးထဲ၌ အရာတစ်ခုကို ထည့်ထားသကဲ့သို့ပင်။ ပညာဗဟုသုတတည်း ဟူသော ပြင်ပ အတွေ့အကြုံများ၊ လောက ယုတ္တိဗေဒများဖြင့် ပြင်ပ သဏ္ဍာန်ကို လူကြီးလူကောင်းဖြစ်ရန် မွမ်းမံနေသော်လည်း ပုလင်းကို အပြင်မှ ဆေးကြောသန့်စင်သကဲ့သို့ပင်၊ သူတို့၏ နှလုံးသားထဲမှ သိမ်းဆည်းထားသော အစွဲကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ယုတ္တိဗေဒဖြင့် ဆေးကြောခြင်း ပြုမည် မဟုတ်ပေ။

၈၉။	وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ သူတို့ထံ၌ရှိရာကို ဖြောင့်မှန်စေသည့် ကျမ်းတော်တစ်ပါးသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်ထံမှ သူတို့ထံသို့ ရောက်လာစဉ်၊ ရှေ့အလျှင်ကပင် ဖုံးကွယ်လှေ့ရှိသောသူတို့အား ဖွင့်ပေးလိုချင်ကြ၏။ သို့သော် သူတို့ သိမှတ်ရာ ရောက်လာသော် ၎င်းကို သူတို့ကိုယ်တိုင် ဖုံးကွယ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ပရမတ်ဘုရားရှင်က ထိုဖုံးကွယ်သူတို့အား မေတ္တာဝေးစေပြီ။^{၈၉}
၉၀။	بِسْمَا اسْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبُأْوُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩٠﴾ သူတို့သည် ပရမတ်ဘုရားရှင် ချမှတ်ပေးသည်ကို ဖုံးကွယ်ခြင်း၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်က စံချိန်ပြည့် အမှုတော်ဆောင်များ အား သိက္ခာပေးခြင်းကို အပြစ်ရှာလျက် သူတို့၏ စရိုက်ကို အမင်္ဂလာဖြင့် ရောင်းစားခြင်းဖြင့် ကံကြီးသင့်ခြင်း ကံကြီးသင့်မှုကို ဆွဲယူကြပြီ။ ထို့ကြောင့် ဖုံးကွယ်သူများအတွက် နိမ့်ကျသော ဝင့်ကြွေးသည် ရှိနေ၏။
၉၁။	وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَأْمِنُوا بِمَا نَزَّلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ “ပရမတ်ဘုရားရှင် ချမှတ်ပေးရာ၌ ယုံကြည်ကြလော့” ဟု ပြောသောအခါ “ကျွန်ုပ်တို့အား ချမှတ်ပေးသည်ကိုသာ ယုံကြည်ပေပြီ” ဟု ပြန်ပြောကြလျက်၊ သူတို့၌ ရှိသည်ကို ဖြောင့်မှန်စေသည့် သစ္စာတရားအား ဖုံးကွယ်ငြင်းဆန်၍ ကွယ်ကာပစ်လိုက် သူတို့အား “သင်တို့သည် ယုံကြည်သူများ ဖြစ်ကြလျှင်- ရှေ့အလျှင်က ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ သတင်းတော်ဆောင်များကို အဘယ့်ကြောင့် သတ်ခဲ့လေသနည်း” ဟု မေးမြန်းလော့။
၉၂။	وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ သင်တို့ထံသို့ မူဆာသည် ရှင်းလင်းချက်များဖြင့် မချ ရောက်လာပြီ။ တဖန် သူ့နောက်တွင်မှ သင်တို့သည် နွားငယ်ကို အယူထားလျက် အမှိုက်ကောင်များ ဖြစ်ကြပြီ။
၉၃။	وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِسْمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيْمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾ ထိုပြင် “သင်တို့အပေါ်၌ တောင်တော်ကို မြှောက်စားခဲ့ပြီ။ ငါ ပေးအပ်ရာ၌ အစွမ်းရှိရှိ အယူမြဲလော့၊ နာယူကြလော့” ဟု သင်တို့၏ ကတိခံဝန်ချက်ကို ငါ ယူသောအခါ။ “တပည့်တော်တို့ နားထောင်သော်လည်း အာခံရပါမည်” ဟု ပြောကြ၏။ ထိုသို့ သူတို့၏ ဖုံးကွယ်မှုများကြောင့် ထိုနွားငယ်က သူတို့၏ နှလုံးသွေးကို စုပ်လေပြီ။ “သင်တို့သည် ယုံကြည်သူများ ဖြစ်ကြလျှင် သင်တို့၏ ယုံကြည်မှုက သင်တို့အား အမင်္ဂလာကို ညွှန်ကြားထားပြီ” ဟု ဟောလော့။
၉၄။	قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

(၈၉) ဖုံးကွယ်သူ သို့မဟုတ် သိနေလျက်နှင့် လက်မခံသူ ဆိုသည်များမှာ ခေတ်တိုင်းခေတ်တိုင်းတွင် ရှိနေပေသည်။ သူတို့ (အစ္စလာမ် မတိုင်မှီ ရှေးသူများ)၏ ခေတ်တွင်လည်း သာသနာတော်များ ပေါ်ထွန်းခဲ့ပြီး ထိုခေတ်ထိုအချိန်က ထိုအမှန်တရားကို ငြင်းဆန် ဖုံးကွယ်ခဲ့သူများ ရှိနေပေသည်။ ရှေးသာသနာဝင်တို့သည် ထိုဖုံးကွယ်သူများကို လမ်းဖွင့်ပေးလိုချင်ကြ၏။ သူတို့လက်ခံယုံကြည်သော ကျမ်းစာများကို ဘုရားဟော ကျမ်းစာ အဖြစ် မြတ်မြတ်နိုးနိုး သက်ဝင်ကြလေ၏။ ထိုကျမ်းစာတိုင်း၌ ဤဘုဒ္ဓကမ္ဘာတွင် နောက်ဆုံး ပညတ်ဘုရားတစ်ပါး (ဥာဏ်စဉ်ဆောင်တစ်ပါး) ပွင့်ပေါ်ဦးမည်ဟု အသိအမှတ်ပြုထားကြောင်းကိုလည်း ယုံကြည်ခဲ့ကြလေ၏။ သို့သော် ထိုရည်ညွှန်းခဲ့ရာ ဥာဏ်စဉ်ဆောင်ပွင့်ပေါ်၍ ထိုကိုယ်တော် အားဖြင့် ယခင် မူလဘူတကျမ်းတော်များကို လူ့လက်ရာ ဖြည့်စွက်ထားမှုများမှ ကင်းစင် (ဖြောင့်မှန်)စေသည့် ကျမ်းတော်တစ်ပါး ရောက်ရှိ လာသောအခါ သူတို့ ကိုယ်တိုင်က ငြင်းပယ်ဖုံးကွယ် နေကြလေပြီဟု ဤသုတ်တော်က တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

	“ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံ၌ ရှိသော နောက်ဆုံးစွန့် ဝိမာန်သည် လူသားအပေါင်း မှလွဲ၍ သင်တို့အတွက် သီးသန့် ဖြစ်သော်၊ သင်တို့သည် ဖြောင့်မှန်သူများ ဖြစ်ကြလျှင် သေလိုသည့်ဇော ရှိကြကုန်၊” ဟု ပြောကြားလော့။
၉၅။	وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾ သူတို့၏ စုံရပ်ခံခဲ့သော လက်ချက်များကြောင့် မည်သည့်ခါမှ သေလိုသည့်ဇော မရှိကြပေ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အမှိုက်ကောင်များကို သိနေတော်မူသော အရှင်ဖြစ်၏။
၉၆။	وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزَجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ သူတို့သည် ရောပြွန်းကိုးကွယ်သော သူများထက်ပင်” ဤလောကီအား ဆန္ဒဇောကပ်နေသော လူသားများ ဖြစ်ကြောင်း သင် တွေ့ရလိမ့်မည်။ သူတို့ တစ်ယောက်ချင်းစီ နှစ်တစ်ထောင် ဘဝသံသရာကို ရလိုကြ၏။ ထိုသို့ ဘဝသံသရာကို ရငြားသော်လည်း ဝင့်ကြွေးမှ ဖယ်ရှားခံရမည် မဟုတ်ပေ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သူတို့၏ ကျင့်ကြံ သမျှအား မြင်နေသော အရှင် ဖြစ်၏။
၉၇။	قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾ ဟောပြောလော့ “ပရမတ်ဉာဏ်စဉ်အား” စည်းဖောက်သူသည် မည်သူ ဖြစ်သနည်း၊” သူသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် သင်၏ နှလုံးသား၌ ၎င်းကို ချမှတ်ပေး၏။ ၎င်းသည် လက်ရှိ-ရှေ့မှောက်များကို ဖြောင့်မှန်စေ၍၊ ယုံကြည်သူများ အတွက် လမ်းညွှန်မှန်နှင့် သတင်းကောင်းပင် ဖြစ်၏။
၉၈။	مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ မည်သူမဆို ပရမတ်ဘုရားရှင်၊ အရှင်၏နိမိတ်ဆောင်များ၊ အရှင်၏ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ၊ ပရမတ်ဉာဏ်စဉ်နှင့် လောက

(၉၈) ရောပြွန်းကိုးကွယ်သူများဆိုသည်မှာ မုရ်ရိုက်ခိုက် ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဆရာတော်ကြီးများက ထိုစကားလုံးကို ရုပ်ပွား ကိုးကွယ်သူများဟု ဘာသာပြန်ကြပေသည်။ ထိုစကားလုံး၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ ဘုရားတစ်ဆူတည်း သီးသန့် ကိုးကွယ်မှု၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၊ ဘုရားအများ ကိုးကွယ်မှု၊ ဘုရားကို ကိုးကွယ်သည့်အပြင် အခြားသော ကောင်းနိုးရာရာ နတ်များကိုပါ ကိုးကွယ်မှု၊ ပရမတ်ဘုရားအပြင် လူသားအား ဘုရား၏ သားတော်ဟု လည်းကောင်း၊ ပရမတ်ဘုရား၏ ကိုယ်စားဟု လည်းကောင်း ခံယူ၍ ပရမတ်ဘုရားနှင့် လူသားနာယကများအား တွဲဘက်ကိုးကွယ်မှု အားလုံးကို ဆိုလိုပေသည်။ အစ္စလာမ်ဘာသာတွင် ပန်းချီ ပန်းပု မထုလုပ်ရဟု လည်းကောင်း၊ အမှတ်တရ ရုပ်ပုံများ မပြုလုပ်ရဟု လည်းကောင်း တားမြစ် ထားခြင်း မရှိပေ။ သို့သော် ထိုထုဆစ်ထားသော ရုပ်ပွားများကို အမှတ်တရအဖြစ်မှ လွဲ၍ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု၌ မတည်ထားရဟူ၍သာ တားမြစ် ထားပေသည်။ ရုပ်ပွားဆင်းထု မထားရှိသည့်တိုင် ဘိုးတော် (ဘာဘာကြီး)များအား ဘုရားကဲ့သို့ ဆည်းကပ်ပူဇော်သူများလည်း ရောပြွန်းကိုးကွယ် သူများ၌ အကြုံးဝင်ပေသည်။

(၉၉) ဤသုတ်တော်မှ **ဂျီဗရာအီးလ်** **جِبْرِيل** သည် **မလာအိကာဟ်** ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရာမှ ကောင်းကင်တမန်မင်းကြီးဟု၊ ဘာ သာပြန်ကြသည်များ ရှိပေသည်။ ထိုအယူအဆမှာ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာ၏ ဒီယေလအနာဂတ္တိကျမ်း ၈:၁၆ ပါ “အခြားသော သူက၊ အိုဂေါဗြေလ၊ ထိုသူသည် ယခု မြင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို နားလည်စေခြင်းငှာ အနက်ကို ပြန်ပြောလော့-” ဟူသော သွန်သင်ချက်၏ ဩဇာမကင်းပေ။ သမ္မာကျမ်းစာပါ ဤ သွန်သင်ချက်သည် ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို **ဂေါဗြေလ** (အာရဗီအသံထွက်-**ဂျီဗရာအီးလ်**)က တဆင့် ဉာဏ်စဉ်ရသော လူသားကို ပြန် လည် ရှင်းပြရသည်ဟု ဆိုလိုပေသည်။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်တွင် ဤအယူအဆမျိုး လုံးဝ မဖော်ပြပေ။ **မလာအိကာဟ်**သည် ကောင်းကင်တမန် (နတ်ဒေဝ)များ မဟုတ်ကြောင်းကို အောက်ခြေအမှတ် (၂:၃၀)တွင် ဖော်ပြပြီး ဖြစ်ပေသည်။ ထိုထက်ပို၍ ခိုင်မာသည်က **ဂျီဗရာအီးလ်** သည် **မလာအိကာဟ်** ဖြစ်သည်ဟု ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်၏ မည်သည့်နေရာတွင်မှ ဆိုမထားခြင်းပင်။ ထို့အပြင် **ဂျီဗရာအီးလ်** ဆိုသည်မှာ အာရဗီစကား မဟုတ်ပေ။ ၎င်းသည် ဟီးဗရူး စကားဖြစ်၍ ဂျူးလူမျိုးများကို ဟောကြားသောအခါ ထိုဂျူး လူမျိုးများ အလွယ်တကူ နားလည်စေရန် သူတို့ နားယဉ်သည့် သူတို့၏ ဘာသာစကားဖြင့် ပြောလေ့ရှိပေသည်။ **ဂျီဗရာအီးလ်** ကို ကုရ်အာန်ကျမ်းတော် တွင်(၂:၉၇၊၉၈နှင့် ၆၆:၄) ၌ သုံးကြိမ် ဖော်ပြ၍ ထိုစကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို အာရဗီစကားဖြင့် **ဂူးဟ်အိမီးန်** ပရမတ်ဉာဏ်စဉ်ဟု ကျမ်းတော်၏ ၂၆:၁၉၃ တွင် ဖော်ပြထားပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်၌ ၎င်းကို ပရမတ်ဉာဏ်စဉ် ဟု ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

	ပါလမ္မေဇာတို့အား စည်းဝေးကတ်သုတ်အံ့- ကေနပ်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဖုံးကွယ်သူများအား စည်းဝေးကတ်သုတ် ဖြစ်၏။
၉၉။	وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾ ဝါသည် သင့်အား ရှင်းလင်းသော သုတ်ဒေသနာများကို ချမှတ်ပေးတော်မူပြီ။ ယုတ်မာသူများသည်သာ ၎င်းကို ဖုံးကွယ်ကြလိမ့်မည်။
၁၀၀။	أَوْكَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ ပဋိညာဉ်ပြု ပဋိညာဉ်ထားတိုင်း သူတို့မှ တစ်ဖွဲ့သည် ၎င်းကို စွန့်ပစ်ကြသည် မဟုတ်လော၊ အမှန်မှာ သူတို့မှ အများစုသည် ယုံကြည်မှု မရှိကြပေ။
၁၀၁။	وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ သူတို့၌ ရှိရာကို ဖြောင့်မှန်စေသည့် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ထံမှ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တစ်ပါး သူတို့ထံသို့ ရောက်လာစဉ် ကျမ်းပေးခံရသောသူများမှ တစ်ဖွဲ့သည် စွန့်ပစ်လျက်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကျမ်းတော်ဟု မသိသယောင် ကျောခိုင်းကွယ်ကာပစ်ကြ၏။
၁၀၂။	وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَائِكِينَ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ သူတို့သည် ဆိုလိုင်မံ၏ ဩဇာအာဏာကို ကျော်၍ မကောင်းဆိုးဝါးတို့ ရွတ်ဖတ်ရာကိုသာ လိုက်နာကြ၏။ ဆိုလိုင်မံသည် ဖုံးကွယ်သည်မဟုတ်၊ သို့သော် မကောင်းဆိုးဝါးတို့သည်သာ ဖုံးကွယ်ကြ၏။ သူတို့သည် ဘောဘီလုံ နိမိတ်ဆောင် နှစ်ဦးဖြစ်သော ဟာရူးတ်နှင့် မာရူးတ်တို့ထံသို့ ချမှတ်ပေးရာ ဖြစ်သည့် လူသားတို့အား လှည့်စားမှုကို သင်ပေးကြ၏။ သူတို့က “ကျွန်ုပ်တို့သည် စမ်းသပ်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ဖုံးကွယ်ခြင်း မဟုတ်ပါ”ဟု မပြောဘဲ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ သင်မပေးခဲ့ချေ။ ၎င်းတို့သည် သူတို့နှစ်ဦးထံမှ လူသားတို့စုဖွဲ့မှုကြား* ခွဲခြင်းကိုသာ သင်ယူကြ၏။

(၉၀) နိမိတ်ဆောင်များ ဆိုသည်ကို ၂:၃၀ တွင် ကြည့်ပါ။ ၎င်းတို့သည် ခေတ်ကာလတိုင်းတွင် ရှိနေမည် ဖြစ်သည်။ သတင်းတော်ဆောင်၊ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ ပွင့်ပေါ်သော ခေတ်တွင်လည်း ထိုကိုယ်တော်များ၏ လက်အောက်တွင် လည်းကောင်း၊ ထိုကိုယ်တော်များနှင့် အလှမ်းဝေးသော အရပ်များတွင်လည်းကောင်း ရှိနေမည် ဖြစ်၍၊ ထိုကိုယ်တော်များ၏ နောက်ပိုင်း ကာလများတွင်လည်း နေရာဒေသ အသီးသီး၌ ရှိနေမည် ဖြစ်သည်။ ဤသုတ်တော်တွင် ဖော်ပြသော ပရမတ်ဉာဏ်စဉ် ဆိုသည်ကို အထက်တွင် ရှင်းပြပြီး ဖြစ်သည်။ ဤသုတ်တော်မှ **လောကပါလမ္မေဇာ** ဆိုသည်မှာ **မီကိုင်လ်** **ميكال** ကိုဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းကို **ဂျီပရာအီးလ်** ကဲ့သို့ပင် ကောင်းကင်တမန် မင်းကြီးတစ်ပါးဟု အယူရှိသူကိုများလည်း တွေ့ရသည်။ သို့သော် ကုန်အာန်ကျမ်းတွင် ၎င်းကို ဤတစ်ကြိမ် တည်းသာ ဖော်ပြ၍ **မလာအိကာတ်** ဟု လုံးဝ ပြောမထားပေ။ ၎င်းသည်လည်း အာရိဗီစကား မဟုတ်ဘဲ ဟီးဗရူးစကား သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ၎င်းကို “လောက အပေါင်းအား စောင့်ရှောက်သော မင်းကြီး” ဟု ခရစ်ယာန် သမ္မာကျမ်းစာကရော ဆရာတော်အများစုကပါ လက်ခံထားသောကြောင့် သူတို့နားလည်သည့် နတ်မင်းကြီး ဆိုသည့် အယူကို ပါယလိုင်ကလျှင် ၎င်းသည် လောကအပေါင်းအား စောင့်ရှောက်သော အရာဆိုသည်မှာ ထင်ရှားပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်၌ **လောကပါလမ္မေဇာ** ဟု ဘာသာပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထို့အပြင် အစ္စလာမ်သာသနာဝင် အများစုက ကမ္ဘာကြီးပျက် ချိန်တန်လျှင် လောကသား အပေါင်းတို့အား တံပိုးခရာမှုတ်၍ အသိပေးမည်ဆိုသည့် **အိဆရာဖီးလ်**၊ သတ္တဝါတို့၏ အသက်ဝိညာဉ်ကို နတ်ယူမည့် **အီးစရာအီးလ်** ဆိုသည့် ကောင်းကင်တမန်မင်းကြီးများ ရှိသည်ဟု ဆရာတော်ကြီးများ၏ ပုံတိုပတ်စ သွန်သင်မှုများအတိုင်း ယုံကြည် လက်ခံထားကြပေသည်။ ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းသည်မှာ ထိုအမည်များ ဖြစ်သည့် **အိစရာအီးလ်**နှင့် **အိစရာဖီးလ်** ဆိုသည်များကို ကုန်အာန်ကျမ်းတော်တွင် ဖော်ပြထားခြင်း လုံးဝ မရှိသည့်အပြင် ထိုအယူအဆမျိုးကို သွန်သင်ထားခြင်းလည်း မရှိပေ။

၂၆၅၊ ၃၃၃၊ ဝိဇ္ဇာဝိညာဉ်	သူတို့သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ခွင့်ပြုချက် မရှိဘဲ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမှ မနှစ်နာစေနိုင်သော၊ သူတို့ကိုယ်သာ နှစ်နာစေမည့် အကျိုးမရှိရာကို သင်ယူကြလေပြီ။ ထိုအရာကို ရောင်းဝယ်သူတို့အတွက် အနာဂါတ် ဖြစ်တည်မှု မရှိကြောင်း သူတို့ မုချ သိကြကုန်၏။ သူတို့၏ စရိုက်များကို အမင်္ဂလာဖြင့် ရောင်းစားကြပြီ။ သူတို့ သိကြပါလေစ။
၁၀၃။	وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ အကယ်၍ သူတို့သည် သက်ဝင်ယုံကြည်လျက် စည်းစောင့်ကြလျှင် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ထံမှ အကျိုးဆက်သည် ပိုကောင်း၏။ သူတို့ သိကြပါလေစ။
၁၀၄။	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ အို-ယုံကြည်သောသူတို့ “ကျွန်ုပ်တို့ကို ထိန်းကျောင်းပါ” ဟု မပြောကြနှင့်၊ “ကျွန်ုပ်တို့အား ကြည့်ရှုပါ” ဟု ပြောကြလော့။ ကြားနာကြလော့ ဖုံးကွယ်သူများအတွက် စူးနှစ်နာကျင်သော ဝင့်ကြွေးသည် ရှိနေ၏။
၁၀၅။ ☆ ၂၆၇	مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾ ကျမ်းစာဝိုင်းသားများမှ ဖုံးကွယ်သောသူနှင့် ရောပြွန်းကိုးကွယ်သူများသည်၊ သင်တို့အား ကံကြမ္မာရှင်ထံမှ ချမှတ်ပေးသည့် အကောင်းကို မလိုလားကြပေ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် စံချိန်ပြည့်သူအား* ကရုဏာဖြင့် ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် မဟာမဟာ သိက္ခာပေးသော အရှင် ဖြစ်၏။
၁၀၆။ ဓမ္မပစ်စေသည်	مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾ ငါသည် မည်သည့် သုတ်ဒေသနာကိုမဆို ကမည်းထိုးစေသည်ဖြစ်စေ၊ ပယ်ဖျက်စေသည်ဖြစ်စေ ထို့ထက်ပိုကောင်းရာ သို့မဟုတ် ပမာတူရာကို ပေးအပ်တော်မူ၏။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သဗ္ဗလုံးစုံအား စည်းချိန်ချမှတ်တော်မူကြောင်း သင်တို့ မသိကြလေသလော။၆၂
၁၀၇။	أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကောင်းကင်များနှင့် မြေတို့၏ အရှင်သခင် ဖြစ်ကြောင်း သင်တို့ မသိကြသလော။

(၉၁) ရာအိနာ رَاعِنَا ဟူသောစကားမှာ “စားကျက်မြေ၊ စာကျက်မြေတွင် ကျက်စားစေသည်၊ သိုးထိန်း ဆိတ်ကျောင်းသား” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပေသည်။ ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီးများကိုလည်း သိုးထိန်း ဟု ၅၅:၂၇ တွင် ပြောဆိုထားသည်။ နဂိုရင်းစွဲ အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသ ယဉ်ကျေးမှု အလျောက် မိမိကိုယ်မိမိ တပည့်တကာ သိုးများ အဖြစ် ခံယူကာ- ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင်တို့အား သိုးထိန်း ဖြစ်သည်ဟူသည့် ဓလေ့ ဆက်လက် ရှင်သန်ခြင်း မရှိစေရန် အစ္စလာမ်ဘာသာက ဘုန်းတော်ကြီးလူထုစားစား ဖြစ်တည်မှုကို ပိတ်ပင်တားမြစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

(၉၂) ပုံတိုပတ်စများ၏ နောက်သို့လိုက်ရင်း ဤသုတ်တော်အား အချို့၏ ဖွင့်ဆိုချက်မှာ လွန်စွာ ဝမ်းနည်းဘွယ်ရာ ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့က ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်မှ သုတ်တော် ၅ ပါးထက်မနည်း၊ သို့မဟုတ် အချို့က သုတ်တော်ပေါင်း ၁၀၀ မကကို ပယ်ဖျက်ထားပြီး ဖြစ်၍ အတည်ယူရန် မလိုဟု ဆိုသည်။ ထိုအဆိုမှာ လုံးဝ အမှားတရား သာလျှင် ဖြစ်သည်။ မည်သည့် ကျမ်းချက်တော်ကို ပယ်ဖျက်ထား သနည်းဟု မေးလိုက်လျှင် ၎င်းတို့ ကိုယ်တိုင် ဝေဝေဝါးဝါးပင် အတိအကျ မသိကြပေ။ ဤအဆိုကို ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန် ကိုယ်တိုင်က လုံးဝ ဆိုထားသည့် အပြင် ကိုယ်တော် မဟာမ္မဒ် ကိုယ်တိုင်လည်း လုံးဝ ပြောမထားပေ။ ဤသုတ်တော်ပါ “သုတ်ဒေသနာများအား ကမည်းထိုးသည်-ပယ်ဖျက်စေသည်” ဆိုခြင်းမှာ၊ ကိုယ်တော် မဟာမ္မဒ်၏ အလျှင် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များမှ တဆင့် ချမှတ်ပေးသည့် ဥပဒေများ၊ ရှေးကျမ်းများမှ အချို့သုတ်တော်များ ကို ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းကို ၂၆၅ တွင် သုတ်တော်များအား သူတို့ဖာသာ သူတို့ ဖုံးကွယ်ကြသည်ဟု ဆိုထားပြီး၊ ၂၆၃ တွင် သူတို့အား သုတ်တော်သစ် (အစားထိုး လိုက်သော ဥပဒေ)ကို လိုက်နာရန် ဖိတ်ခေါ်သောအခါ၊ သူတို့က ဥပဒေဟောင်းကိုသာ ယုံကြည်ကြောင်း၊ ၂၆၀၅ တွင် သင်တို့အား ကောင်းမှုကို မလိုလားကြ ဆိုသည်မှာ သင်ထံသို့ ဉာဏ်စဉ်တော်အားဖြင့် ဥပဒေသစ်များ (ပရမတ္တသစ္စာ) ချီးမြှင့်ခံရသည်ကို မလိုလားကြကြောင်း စသည့် သုတ်တော်များက ထောက်ပြထားပေသည်။ ကျမ်းတော်ပါ သုတ်တော် တစ်ချို့အား ပယ်ဖျက်လိုက်ပြီဟု ယုံကြည်သော သူများမှာ ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်၌ သူတို့၏ ယုံကြည်မှုမှာ ၁၀၀ ရာနှုန်း ပြည့်တော့မည် မဟုတ်ပေ။ ကျမ်းတော်မှ သူတို့ယုံကြည်သလို ပယ်ဖျက်သော ကျမ်းချက်များအား နှုတ်ပစ်ရမည် ဖြစ်တော့သည်။ ထို့ကြောင့် မိမိကိုယ် မိမိ အစ္စလာမ် သာသနာဝင် ဖြစ်ပါသည်ဟု ခံယူသော သူများ အနေဖြင့် မည်သည့် ယုံကြည်ချက်အား မဆို ဤကုရ်အာန်ကျမ်းတော်ဖြင့် စစ်ဆေးတိုက်ဆိုင်ကြည့်ရမည်မှာ အရေးကြီးလှပေသည်။

	ပရမတ်ဘုရားရှင် မုလဲ့၍ မဟာမိတ်၊ ကူညီသူ ဟူ၍ သင်တို့အတွက် မရှိပေ။
၁၀၈။	أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾ သို့တည်းမဟုတ်၊ သင်တို့အတွက် ပွင့်ပေါ်သော ဉာဏ်စဉ်ဆောင်အား၊ ရှေ့အလျှင်က မူဆာအား တောင်းဆိုသကဲ့သို့ တောင်းဆိုလိုကြသလော၊ ယုံကြည်ချက်အစား ဖုံးကွယ်ခြင်းဖြင့် လဲလှယ်သောသူအတွက် မုချပင် ပုံစံချပြီး လမ်းစဉ်မှ လဲချော်ရလတ္တံ့။^{၉၉}
၁၀၉။	وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ ကျမ်းစာဝိုင်းသားများမှ အများစုသည် သူတို့စရိုက်၏ မနာလိုမှုများကြောင့်- သူတို့အတွက် သစ္စာတရားကို ရှင်းလင်းစေပြီးနောက်မှ သင်တို့အား ယုံကြည်ပြီးနောက်မှ ဖုံးကွယ်သူအဖြစ် ပြန်လှည့် စေလိုကြ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ညွှန်ကြားချက် ပေးရောက်သည့်တိုင် ကျေအေး၍ ဥက္ကဋ္ဌာပြုထားလော့၊ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သဗ္ဗလုံးစုံအား စည်းချိန်ချမှတ်တော်မူ၏။
၁၁၀။	وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾ မေတ္တာဓိဋ္ဌာန် မြဲကြလော့၊ အခွန်ငွေဖြူ ပေးကြလော့။ သင်တို့၏ စရိုက်အတွက် ကောင်းစွာ စုံလင်ခံခဲ့ခြင်းတို့အား ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံ၌ တွေ့ရလတ္တံ့၊ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကျင့်ကြံသမျှကို မြင်နေသော အရှင်ဖြစ်၏။
၁၁၁။	وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾ “ရေဝတီ သို့မဟုတ် ခရစ်ယာန် မဟုတ်သူသည် သုခဘုံသို့ မဝင်ရ”ဟု ပြောကြ၏။^{၉၉} ၎င်းသည် သူတို့၏ ဇောဆန္ဒပေတည်း။ “သင်တို့သည် ဖြောင့်မှန်သူများ ဖြစ်ကြလျှင် သက်သေပြချက် ယူခဲ့ကြ”ဟု ပြောကြားလော့။
၁၁၂။	بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾ အမှန်မှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား မျက်နှာမူ၍ ငြိမ်းချမ်းရေးပြုသော- ထိုသုမင်္ဂလာပြုသူအတွက် ဆုလဒ်မှာ ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံ၌ ရှိနေပြီ၊ သူတို့အား ကြောက်ရွံ့ရစေမည်မဟုတ်၊ သောကရောက်ရစေမည်လည်း မဟုတ်ချေ။
၁၁၃။	وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ ရေဝတီတို့က ခရစ်ယာန်တို့အား “မဟုတ်မဟတ်”ဟု ပြောကြ၍၊ ခရစ်ယာန်တို့ကလည်း ရေဝတီတို့ကို “မဟုတ်မဟတ်”ဟု ပြောကြ၏။ သူတို့သည် ကျမ်းစာကို ရွတ်ဖတ်နေကြလျက် ဤသို့ အသိမရှိသောသူများ ပြောသည့်ပမာ

(၉၉) ဤသုတ်တော်မှ ပေးသော ဥပမာသည် လွန်စွာရှိုးရှင်းသော ဥပမာ ဖြစ်ပေသည်။ မည်သည့် လူမျိုး မည်သည့် အရပ်ကပင်ဖြစ်စေ ဉာဏ်စဉ်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး ပွင့်ပေါ်ခဲ့သည်နှင့် သူ့ကို အဓိက ပြုသနာရှာသူများမှာ သူ့လူမျိုးများ ကိုယ်တိုင်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ယခု နောက်ဆုံး ပွင့်ပေါ်လာသော ကိုယ်တော်မှဟုမ္မဒ်နှင့် ပတ်သက်၍ စောဒကတက်ကြသည်မှာ အသစ်အဆန်း မဟုတ်တော့ပေ၊ ကိုယ့်တော်၏ အလျှင်က ဉာဏ်စဉ်ဆောင် (ပညတ်ဘုရားများ) အားလုံးသည်လည်း ဤကဲ့သို့ စောဒကတက်ခံ ခဲ့ကြရသည်ပင်။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ မနာလို ဝန်တိုမှုကြောင့် ဖြစ်သည် ဟု သုတ်တော် (၁၀၉)တွင် ထောက်ပြထားပေသည်။

(၉၉) မည်သည့် ဘာသာကို ကိုးကွယ်၍ ငရဲကျမည်ဟူသော အယူအား အစွလာမိသာသနာက လုံးဝ လက်မခံပေ၊ ဘာသာတရား၏ ခေါင်းစဉ်ထက် လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ အကျင့်စရိုက်က အဓိကကျသည် ဟုသာ သွန်သင်ပေသည်။ ၎င်းကို သုတ်တော် (၂:၆၂) ရှင်းလင်းစွာ ပြောထားပေသည်။

*၂:၁၇၄	ပြောဆိုနေကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သူတို့ချင်းကြား ရှိသော ကွဲလွဲချက်များကို ရပ်တည်ရသောနေ့၌* စီရင်ထုံး ချတော်မူမည်။
၁၁၄။	وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَتَّعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ အရှင်၏ ဂုဏ်တော်များအား သတိရရှုမှတ်သော သူများကို ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဝတ်ကျောင်းတော်မှ ပိတ်ပင်၍၊ သူတို့အား ဖြိုဖျက်ရန် လုံးပန်းနေသူထက် မည်သူက ပို၍ အမိုက်စီးဘိသနည်း၊ သူတို့ကိုယ်တိုင် စိုးရိမ်ကြီးစွာဖြင့်သာ ဝင်လာသူများ ဖြစ်သင့်၏။ သူတို့အတွက် လောကီ၌ အရှက်ရခြင်းနှင့် နောင်ဘဝ၌ မဟာ ဝင့်ကြွေးကြီး ရှိနေ၏။
၁၁၅။	وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ နေထွက်ရာ၊ နေဝင်ရာတိုင်းသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏အချုပ်အခြာ၌ ရှိ၏။ သင်တို့၏ လှည့်ရာဘက်တိုင်းသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ မျက်မှောက်တော်ဖြစ်၏။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အသိဉာဏ်တော် ဖြန့်ကျက်ထားသော အရှင်ဖြစ်၏။^{၁၁၅}
၁၁၆။	وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهُ قَانِثُونَ ﴿١١٦﴾ “ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကိုယ်ပွား ထားရှိ၏” ဟု^{၁၁၆} ပြောကြ၏။ အမှန်မှာ အရှင်သည် ဦးထိပ်ထားရာ ဖြစ်၏။ မိုးမြေ၌ ရှိသမျှတို့သည် အရှင်၏ အချုပ်အခြာ၌ ရှိ၏။ ခပ်သိမ်းကုန်သည် အရှင်အား နာခံနေရ၏။
၁၁၇။	بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ မိုးမြေတို့၏ မူလအရှင်က^{၁၁၇} အပြီးသတ် ညွှန်ကြားချက် “ဖြစ်” ဟု မိန့်သော် သို့ဖြင့် ဖြစ်လာရမည်ပင်။^{၁၁၈}

(၁၁၅) ဝါးဆေအွန် **وَاسِعٌ** ဆိုသည်မှာ ပတ်လည်ဝိုင်းထားသည်။ ပတ်ပတ်လည်တွင် တည်ရှိသည်ဟု ဖြစ်၍ ဉာဏ်စေစားနေသည် ဟုလည်း ဖြစ်သောကြောင့် ဤသုတ်တော်မှ “သိနေတော်မူ၏” ဆိုသည့် စကားလုံးက ထိုသို့ ပြန်ဆိုရန် အကိုက်ညီဆုံး ဖြစ်ပေသည်။

(၁၁၆) ကိုယ်ပွားဟု ဘာသာပြန်သော **وَلَدًا** မှာ တိုက်ရိုက် အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့် ‘သားတော်’ ဟု ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် သူတို့ဆိုလိုသော သားတော် ဆိုသည်မှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်စားလောက၌ ဖွင့်ပေါ်ရသော သားတော်ဟု ဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်ပွားဟု ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သားသမီးရတနာကိုလည်း ကိုယ်ပွားများဟု ဆိုသောကြောင့် ဘာသာပြန်ဆိုမှုမှာ လုံးဝမှားယွင်းခြင်း မရှိပေ။ အစ္စလာမ်သာသနာက ပရမတ်ဘုရားရှင်၌ ကိုယ်ပွားရှိသည် ဆိုသည့် အယူအဆကို လုံးဝ လက်ခံပေ။ ထိုကိုယ်ပွားဟု ဂုဏ်ပုဒ်တပ်ခံရသူများ၊ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ အပါအဝင် လောက၌ ရှိလေသမျှသော အရာများသည် အရှင်အား ကျိုးနွံနာခံ နေရသည်ဟု ဖွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် ဆိုထားပေသည်။

(၁၁၇) **بَدِيعٌ** ဆိုသည်မှာ မရှိရာမှ ရှိရာသို့ဖြစ်လာသည်ဟု အနက်ပေးပေသည်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် လောကအပေါင်း ဖြစ်တည်လာစေရန် စီစဉ်မှု၌ ရုပ်ပြောင်းဖန်ဆင်းခြင်း မဟုတ်ကြောင်းကို (၂:၂၁)တွင် ရှင်းပြပြီးဖြစ်သည်။ အရှင်၏ ဆန္ဒတော်ကသာ စကြာဝဠာ အပေါင်း ဖြစ်တည်လာခြင်း အတွက် အခရာဖြစ်ပေသည်။ ဤရှင်းလင်းချက်ကဲ့သို့ ပိဋကတ်တော်၏ သံယုတ်ပါဠိ သဂါထာဝဂ္ဂ၌ “စိတ္တေန၊ နိယုတိ၊ လောကော၊ စိတ္တေန၊ ပရိကဿတိ၊ စိတ္တဿ၊ ဧကမေဗ္ဗဿ၊ သဗ္ဗေဝ အန္တရူ။” လောကော လောကကို၊ စိတ္တေန စိတ်သည်၊ နိယုတိ ဖြစ်အောင်ဆောင်အပ်၏။ နိယုတိ ဖျက်လည်းဖျက်ဆီးအပ်၏။ လောကော လောကကို၊ စိတ္တေန စိတ်သည်၊ ပရိကဿတိ ပြုပြင်၏။ စိတ္တဿ စိတ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဧကမေဗ္ဗဿ တစ်ခုတည်းသော တရား၏။ ဝသံ အလိုသို့၊ သဗ္ဗေဝ အလုံးစုံသောတရားတို့သည်ပင်၊ အန္တရူ အစဉ်လိုက်ကြရကုန်၏။ ဟု ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ထို့ကြောင့် အစ္စလာမ်ဘာသာက ပြဆိုသော လောကအပေါင်းအား ဖြစ်တည်မှုသည် မြန်မာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအတွက် အလွန်တရာ အလှမ်းဝေးနေသည် မဟုတ်ပေ။

(၁၁၈) **كُنْ** ကွန်း၊ **فَيَكُونُ** ဖြစ်ဟုဆိုလျှင် ဖြစ်ရမည်တည်း။ ဆိုသည်မှာ ဖြစ်ဟု ဆိုလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဝန်း ခိုင်း ဖြစ်လာသည် မဟုတ်ပေ။ စီမံကိန်းတစ်ခုကို တည်ဆောက် ဖြစ်တည်စေသည့် ပုံစံပင် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအချက်ကို အတည်ပြု စီမံချက်ဟု ဆိုသော စကားလုံး **قَضَىٰ** ကသော့ က ထောက်ပြထားပေသည်။ ကသော့ ဆိုသည်မှာ ပြန်လည် ဖြည့်စွက်သည်ဟု အနက်ပေးသောကြောင့် အစ္စလာမ် ဘာသာဝင်များက စိတ်လှေကျင့်မှု (ဆွလတ်) ဝါးကြိမ်မှ ပျက်ကွက်သော အကြိမ်များကို ပြန်လည် ဖြည့်စွက်ခြင်းကို ကသော့ ဖြည့်သည်ဟု ဆိုကြပေသည်။ ဖြစ်တည်ရန် လိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်ဆီးလျက် လောက စကြာဝဠာအပေါင်းအား ဖြစ်တည်လာစေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထို့အတွက် အခြား အထောက်အထား

၁၁၈။	وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ အသိမရှိသောသူများက “ပရမတ်ဘုရားရှင်က ကျွန်ုပ်တို့အား မုက္ခပါတ်တော် သို့မဟုတ် သုတ်ဒေသနာတော် အဘယ်ကြောင့် မပေးသနည်း၊” ဟု ပြောကြ၏။^{၉၉} သူတို့ မတိုင်မှီ သူများ ပြောသည့် ပမာ ဤအတိုင်းပင် ပြောကြ၏။ သူတို့၏ နှလုံးသားမှာ ဆင်တူနေ၏။ ဒိဌယုံသော* လူမျိုးအတွက် သုတ်ဒေသနာများကို ငါ ရှင်းလင်းထားပြီး ဖြစ်၏။
၁၁၉။	إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾ ငါသည် သင့်အား သစ္စာတရားအားဖြင့် သတင်းကောင်းပါးသူ၊ သတိပေးသူအဖြစ် စေတားတော်မူ၏။* ငရဲမီး ပေါင်းဖော် များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သင့်အား စစ်ကြောမည် မဟုတ်ပေ။
၁၂၀။	وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنَّ آتِيبَعْتَ أَهْوَاءَ هُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ ရေဝတီများ ခရစ်ယာန်များက သူတို့၏ ကျင့်စဉ်ကို မလိုက်နာသရွေ့ သင့်အား ကျေနပ်မည် မဟုတ်ပေ။ “ပရမတ် ဘုရားရှင်၏ လမ်းညွှန်မှုသည်သာ လမ်းညွှန်မှန် ဖြစ်၏။” ဟု ဟောပြောလော့၊ သင့်ထံသို့ အသိပညာ ရောက်လာပြီးမှ သူတို့၏ လိုဘများကို လိုက်နာလျှင် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံမှ မဟာမိတ်နှင့် ကူညီသူသည် သင့်အတွက် မရှိပြီ။
၁၂၁။	الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُوْلَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ ငါက ကျမ်းစာပေးသောသူများသည်၊ ၎င်းကို မှန်မှန်ကန်ကန် ဖတ်ခြင်းဖြင့် ရွတ်ဖတ်ကြသော် ယင်း၌ ယုံကြည်သူများ ဖြစ်ကြ၏။ ၎င်းကို ဝံ့ကွယ်သူများသည် ဆုံးရှုံးသူများ ဖြစ်ချေပြီ။
၁၂၂။	يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ အို-ဂျူးလူမျိုးတို့ သင်တို့အား ငါ ဂုဏ်ပေးသည့် ဂုဏ်ပုဒ်များကို သတိရကြလော့၊ ငါသည် သင်တို့ကို လောက ခပ်သိမ်းအပေါ် သိက္ခာပေးခဲ့ပြီ။
၁၂၃။	وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ ဥဉ်တစ်ခုက ဥဉ်တစ်ခုအတွက် တစ်စုံတစ်ရာ အစားမပေးနိုင်သော၊ တန်ရာတန်ကြေး အကိုးမပြည့်သော၊ အမျှဝေ ခြင်း အကျိုးမဖြစ်သော၊ အကူအညီမဲ့ နေ့ကာလအတွက် စည်းစောင့်ကြလော့။
၁၂၄။	وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَبْنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾ အီဗရာဟီးမ်အား^{၁၀၀} ကံကြမ္မာရှင်က မုက္ခပါတ်တော်ဖြင့် စုံစမ်းသောအခါ သူသည် ပြည့်စုံစေခဲ့၏။ အရှင်က “ငါသည်

မှာ ချက်ခြင်း ဖြစ်တည်ခြင်း မဟုတ်သော “ဖယကူးန” သို့ပြီးနောက် အဆင့်ဆင့်ဖြစ်လာမည်ဟု အနာဂတ်ပြု ကြိုယာကို သုံးထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤစကားလုံးကို ကိုယ်တော်ယေရှုအား ဖြစ်တည်စေမှု၌လည်း တွေ့ရပေသည်။ (၃:၄၇)။ သို့သော် “ဖြစ်” ဟု ပြောလိုက်သည်နှင့် ကိုယ်တော် ယေရှုမှာ မိခင်မာရီ၏ ရေ၌ ဝုန်းကန် ပေါ်လာခြင်း မဟုတ်ပေ။ သူ့အား ကိုယ်ဝန် ဆောင်ရသည်။ မွေးဘွားရသည်။ ငယ်ရာမှ ကြီးပြင်းရသည် (၁၉: ၂၂-၃၂) စသည်ဖြင့် အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ရလာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၉၉) ကိုယ်တော် မုဟမ္မဒ် ပွင့်ပေါ်လာသောအခါ မလိုသူများက မိမိထံ၌ အဘယ်ကြောင့် ဉာဏ်စဉ်တော် မကိန်းဝပ်လေသနည်း၊ မိမိ၏ အမျိုးသား ချင်းထံမှ အဘယ်ကြောင့် ဉာဏ်စဉ်ဆောင် မပွင့်ပေါ်လေသနည်းဟု စောဒက တက်ကြပေသည်။ ပညတ်ဘုရားရှင် (ဉာဏ်စဉ်ဆောင်) ဖြစ်ခွင့်ကို မူ ပိုင်ဆွဲထား၍ မရပေ။ အထုပ်ရမီသာလျှင် အဓိက ဖြစ်ပေသည်။ မည်သို့ဆိုစေ ပညတ်ဘုရားရှင် (ဉာဏ်စဉ်ဆောင်) ဆိုသည်မှာ လမ်းပြခေါင်းဆောင် တစ်ပါး ဖြစ်၍ လူမျိုးမှာ အဓိကမဟုတ်။ ထိုကိုယ်တော် ညွှန်ကြားပြသသော လမ်းစဉ်သည်သာ အဓိကဖြစ်ကြောင်းကို နားလည် သင့်ပေသည်။

	သင့်အား လူသားတို့၏ ရှေ့ဆောင်အဖြစ် စီစဉ်တော်မူပြီ” ဟု မိန့်ဆိုသော်၊ သူက “တပည့်တော်၏ သားမြေးများမှ ကော” ဟု ပြန်လျှောက်၏။ “ငါ့ ပဋိညာဉ်အား အမှိုက်ကောင်များ မဆွတ်ခူးနိုင်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂၅။ မြသန်	وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَاً وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿ ငါသည် အိမ်တော်အား လူသားအပေါင်း အကျိုးနှင့် ယုံကြည်စိတ်ချရာအဖြစ် စီစဉ်တော်မူ၏။ အိမ်ရာဟီးမ၏ ရပ်တည်ချက်အား မေတ္တာဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ အဖြစ် ယူမှတ်ကြလော့၊ ငါသည် အိမ်ရာဟီးမနှင့် အိစ္စမာအီးလ်တို့အား “လှည့်လည်သူ၊ ဝဇီပိတ်ကျင့်သူ၊ ဦးညွတ်သူ၊ ဦးချသူတို့အတွက် ငါ၏ အိမ်တော်ကို သန့်စင်စေကြလော့” ဟု^{၁၀၀} ပဋိညာဉ်ပြုထား၏။
၁၂၆။ ၂၂၆	وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُم بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿ အိမ်ရာဟီးမက “အို-ကံကြမ္မာရှင် ဤမြို့တော်အား မြို့သားများ ယုံကြည်စိတ်ချရန် စီစဉ်တော်မူပါ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် နောက်ဆုံးနေ့ကို ယုံကြည်သူတို့အား သီးနှံရိက္ခာများ ပြည့်စေတော်မူပါ” ဟု လျှောက်တင်သော်၊ အရှင်က “ပိုးကွယ်သူကိုလည်း အနည်းငယ်မျှ ချမ်းမြေ့စေမည်၊ ထို့နောက် အမင်္ဂလာ ပန်းတိုင်ဖြစ်သည့် စစ်မီး ဝင်ကြွေးသို့ တွန်းပို့ခံရမည်” ဟု မိန့်၏။

(၁၀၀) အိမ်ရာဟီးမ ဆိုသည်မှာ လူမျိုးများ၏ ဖခင်ဟု အနက်ရပေသည် (ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၁၇း ၆)။ ဤသုတ်တော်တွင် ဆိုသည့် “အမှိုက်ကောင်များနှင့် မဆိုင်ပေ” ဆိုသည်မှာ သူ့မျိုးနွယ်အားလုံးကို ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပေ။ သူ့မျိုးနွယ်ထဲမှ မကောင်းမှုဆောင်သူ၊ အဝိဇ္ဇာစီးသူများ ကိုသာ ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ နောက်ဆုံးပွင့် ဉာဏ်စဉ်ဆောင် ကိုယ်တော်မှတစ်ဆင့် သူ့မျိုးနွယ်ထဲမှ ဖြစ်ပေသည်။ ဤနေရာ၌ အလှူငွေသင့်၍ တင်ပြစရာ အနည်းငယ် ရှိပေသည်။ မြန်မာ ဗုဒ္ဓဘာသာများ အနေဖြင့်လည်း ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ နောက်ဆုံးပွင့် ပညတ်ဘုရား တစ်ပါး ပွင့်ပေါ်ရန် ရှိပေသည်။ ထို ကိုယ်တော်၏ အလှူငွေ စကြာဝတေးမင်းကြီး သင်္ခါ ပွင့်ပေါ်လာမည်ဟု ပိဋကတ်တော် စက္ကဝတ္တိသုတ်၌ ဆိုထားပေသည်။ ထိုမင်းကြီးတွင် အခြေအရံ မိဘုရားများနှင့် ပြည့်စုံသည့်အပြင် အဖိုးထိုက်လှသော သားဦးရတနာနှင့် သားသမီးများ အထောင်အသောင်း ရှိလိမ့်မည်ဟု ဆိုထားပေသည်။ (စက္ကဝတ္တိသုတ် ၁၀၆)။ ပိဋကတ်တော်တွင် ဖော်ပြသော စကားလုံးများအား ရှေးသုံး ပေါရာဏ ဝေါဟာရများနှင့် မကောက်ယူခဲ့သော် မင်းကြီး သင်္ခါ၏ သမိုင်းသည် အိမ်ရာဟီးမ၏ သမိုင်းနှင့် လွန်စွာ နီးကပ်မှု ရှိလှပေသည်။ ထိုသုတ်နိပါတ်၌ မင်းကြီးပေါ်ထွန်းမည့် အရပ်သည် ဇဗ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်းဟု ဆိုထားပြီး၊ ထိုကျွန်းသည် ကျူပင် မြက်ပင်နှင့်တောတောင် ထူထပ်မှုတို့ကင်းသည့် လူအများနေထိုင်ရာ အရပ်ဟု ဆိုထားသဖြင့် ထိုအရပ်သည် တောတောင်များ အလွန်ထူပြောသည့် ဟိမဝန္တာနှင့် နီးစပ်သည့် အရပ်ဒေသ မဖြစ်နိုင်ပေ။ ကျွန်းဆွယ် တစ်ခုခုသာ ဖြစ်နိုင်စရာရှိပေသည်။ ထိုအချက်ကို အဆိုပါသုတ်တော်၏ ဖော်ပြချက်အရ ပင်လယ်လေးတန်နှင့် ဝန်းရံလျက်ရှိသည် ဆိုသည်က ခိုင်မာစေပေသည်။ တဖန် မင်းကြီးတွင် သားသမီး အထောင်အသောင်းရှိမည် ဟူသော အချက်မှာလည်း၊ အိမ်ရာဟီးမအား ကောင်းကင်မှ ကြယ်များ၏ အရေအတွက်ကို မရေတွက်နိုင်သကဲ့သို့ သားသမီးမျိုးနွယ် များပြားစေမည် (ဓမ္မဟောင်း၊ ကမ္ဘာဦး ၁၅း၅ နှင့်) ကိုက်ညီ နေပြန်သည်။ မင်းကြီးတွင် အဖိုးထိုက်တန်သော သားဦး ရတနာရှိလိမ့်မည် ဟူသော အချက်မှာလည်း၊ အိမ်ရာဟီးမတွင် တန်ခိုး မြတ်နိုင်သော သားဦးရတနာ အိစ္စမာအီးလ် (ကုရ်အာန် ၂:၁၂၇) ရှိခြင်းနှင့် တိုက်ဆိုင်ပြန်ပါသည်။ မင်းကြီးမှာ ထိုဇဗ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်းမှ ကေတုမတီမည်သော နေပြည်တော်မှ ပြည့်ရှင်မင်း ဖြစ်မည် ဟူသော အချက်ကိုလည်း ဤသုတ်တော်ပါ သင့်အား လူသားတို့၏ ရှေ့ဆောင်အဖြစ် ခန့်အပ်တော်မူပြီ ဟူသော အချက်နှင့် သူပြန်လည် ထူထောင်ခဲ့သော မက္ကာဟ်မြို့မှာ မြို့ရွာတို့၏ မိခင်ဟု ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်က ဆိုပေသည်။ (၆:၉၂)။ မင်းကြီးသည် စကြာဝတေးမင်းကြီး ဖြစ်သည် ဆိုခြင်းကို သင့်အား လူမျိုးကြီး ဖြစ်စေမည်၊ သင်၏ နာမကို ကြီးမြတ်စေတော်မူမည် (ဓမ္မဟောင်း၊ ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၁၂:၂) နှင့် ခါနန်ပြည် (ယခု အာရပ်ကမ္ဘာ) ကို သင်၏ မျိုးနွယ်အား အစဉ်အမြဲ အပိုင်ပေးမည်၊ (ကမ္ဘာဦး ၁၇:၁၀) ဟူ၍ တိုက်ဆိုင် ပြန်သည်။ အံ့ဩစရာကောင်းသည်က မင်းကြီးသင်္ခါသည် ရှေးရှေးက မင်းကြီး မဟာပန်နဒ အတွက် တည်ဆောက်ခဲ့သော အဆောက်အဦးတော် (ပြသဒ်)ကို ပြန်လည် မြှင့်တင်တော်မူလိမ့်မည် ဟူသော အချက်ပင်တည်း။ အိမ်ရာဟီးမသည် သူ၏ သားဦးရတနာ နှင့်အတူ ရှေးဟောင်း လူသားတို့ အမြတ်တန်းထားသော အဆောက်အဦး (အိမ်တော်)ကို ပြန်လည် မြှင့်တင်တော်မူခဲ့သည် ဆိုသော တိုက်ဆိုင်မှုပင်ဖြစ်၏။ (၂:၁၂၇)

(၁၀၀) အိမ်တော် (ပြသဒ်) ဆိုသည်မှာ မက္ကာဟ်မြို့ရှိ ကာအိဘာ ဝတ်ကျောင်းတော်ကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အိမ်တော်ကို သန့်စင်စေသည် ဆိုသည်မှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား တုဘက်၍ သို့မဟုတ် ဂုဏ်တော်ပွား၊ ဓါတ်တော်ပွားဟု ယူဆ၍ ထုဆစ်ထားသော ရုပ်ပွား ဆင်းတုများကို ကင်းသန့်ပစ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုရပ်တည်ချက်အား လူသားများ၏ စိတ်၌ စွဲကပ်စေရန် စိတ်လှေ့ကျင့်မှု ပြုလုပ်ရန် သွန်သင်သည်။

၁၂၇။ ပြဿန	وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿ အိဗရာဟီးမိနှင့် အိစ္စမာအီးလ်တို့သည် အိမ်တော်၏ အုတ်မြစ်ကို မြှင့်တင်သောအခါ^{၁၀၂} “အို ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်တို့အား ဆန္ဒပြည့်စေတော်မူပါ။ အရှင်သည် ကြားနေသောအရှင်၊ သိနေသောအရှင် ဖြစ်ပါ၏။”-
၁၂၈။	رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِن دُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿ “အို-ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်တို့အား ငြိမ်းချမ်းရေးပြုသူများ အဖြစ်၊ တပည့်တော်တို့၏ သားမြေးတို့အား ငြိမ်းချမ်းရေးပြုသူ အသိုင်းအဝိုင်းအဖြစ် စီစဉ်ပေးပါ။ တပည့်တော်တို့၏ ဝတ်ပြုနည်းကို ပြသပေးပါ။ တပည့်တော်တို့အား သင်ပုန်းချေပေးတော်မူပါ။ အရှင်သည် သင်ပုန်းချေပေးသော၊ ကရုဏာသက်သော အရှင် ဖြစ်ပါ၏။”
၁၂၉။	رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿ “အို-ကံကြမ္မာရှင် သူတို့အား အရှင်၏ သုတ်ဒေသနာများကို ရွတ်ဖတ်ပြရန်၊ ကျမ်းတော်နှင့် စီရင်ထုံးကို သင်ကြားပေးရန်၊ သန့်ရှင်းဖြူစင်စေရန်အတွက် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တစ်ပါးကို သူတို့အထဲမှပင် ပွင့်ပေါ်စေတော်မူပါ။ အရှင်သည် ဘုန်းတော်အရှင်၊ ဓမ္မသတ်ရှင် ဖြစ်ပါ၏။” ဟု လျှောက်ထားကြ၏။^{၁၀၃}

(၁၀၂) သတင်းတော်ဆောင် အိဗရာဟီးမိနှင့် သားတော် အိစ္စမာအီးလ်တို့သည် ကာအိဘာ ဝတ်ကျောင်းတော်ကို စတင် တည်ဆောက်သူများ မဟုတ်ပေ။ ထိုကျောင်းတော်ကြီးသည် ရှေးယခင်ကပင် လူသားတို့ အမြတ်တန်းထား ဘုရားဝတ်ပြုရာ အဖြစ် တည်ရှိနေခဲ့သော ရှေးဟောင်း အိမ်တော်ကြီး ဖြစ်ပေသည်။ (၃:၉၅)။ ကိုယ်တော်တို့သားအဖသည် ထိုကျောင်းတော်ကြီးအား ပြန်လည်မွန်းမံ မြှင့်တင်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

(၁၀၃) ဤသုတ်တော်တွင် ကိုယ်တော်တို့သားအဖသည် သူတို့၏ သားစဉ်မြေးဆက်ထဲမှ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တစ်ပါး ပွင့်ပေါ်စေရန် ဆုတောင်းပတ္တနာ ပြုခဲ့၏။ နောက်ဆုံးပွင့် ဉာဏ်စဉ်ဆောင် ကိုယ်တော် မဟာမွန် ပွင့်ပေါ်ခြင်းဖြင့် သူတို့၏ ဆုတောင်း ပြည့်ခဲ့ပေသည်။ (၃:၄၀)။ ကိုယ်တော်မဟာမွန် အမည်၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ ချီးမွမ်းတသ ခံထိုက်သူ၊ မေတ္တာပို့ခြင်း ခံထိုက်သူဟူ၍ ဖြစ်ပြီး၊ လောကအပေါင်း၏ မေတ္တာတော်ရှင် ဟူသော ဘွဲ့တော်ကိုလည်း ချီးမြှင့်ခံရသူ ဖြစ်ပေသည်။ (၂၁:၁၀၇)။ ထိုအဓိပ္ပါယ်မှာ ပါဠိစာပေလာ “မေတ္တေယျ” ဆိုသည်နှင့် လွန်စွာ တူညီနေပေသည်။ အစ္စလာမ် သာသနာဝင်တို့သည် ပညတ်ဘုရား(လူသားမှ ပွင့်ပေါ်သော ဘုရား) များကို ရှုလ် ဉာဏ်စဉ်ဆောင် ဟုသာ ခေါ်ကြောင်း (၂:၆၁) ၏ အောက်ခြေတွင် ရှင်းပြပြီး ဖြစ်ပေသည်။ ကိုယ်တော် မဟာမွန်ပွင့်ပေါ် ခြင်းကြောင့် အိဗရာဟီးမိ၏ သွေးသားများသည် အကူအညီမဲ့သူများကို စောင့်ရှောက်သော၊ ခရီးသည်များကို ကူညီသော နှမ်းပါးသူများကို ပေးကမ်းသော လူသားများ ဖြစ်လာကြကြောင်း ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်၏ နေရာပေါင်း မြောက်များစွာတွင် ဖော်ပြ ထားပေရာ၊ ပိဋကတ်တော်လာ စက္ကဝတ္တိသုတ် (၁၀၈)တွင်ဖော်ပြသော မေတ္တေယျနှင့် တူညီနေကြောင်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တွေ့ရပေသည်။ ပိုမို၍ တိုက်ဆိုင်နေသည်မှာ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ထင်ရှားသော ဘာသာကြီးများ အားလုံး၏ ကျမ်းတော်များက လောက၌ ပညတ်ဘုရားရှင် (ဉာဏ်စဉ်ဆောင်) နောက်ထပ်တစ်ပါး ပွင့်ပေါ်မည်ဟု ဟောခဲ့ခြင်းပင်၊ ထိုဘာသာတရားများမှ ဘုရားရှင်များသည် တိုင်ပင်နှိုးနှော၍ တစ်သံတည်း ထွက်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပေ။ ဟိန္ဒူဘာသာ၏ အယူ၌ လောကတွင် ဘုရား ဆယ်ပါး ပွင့်ပေါ်မည် ဖြစ်ပြီး ကိုးပါးမြောက် ပွင့်ပေါ်ပြီး ဖြစ်သည်။ ကျန်တစ်ပါးမှာ ကလ္လကီ မည်သော ဘုရားရှင် ဖြစ်သည်။ (ကလ္လကီ ပုရဏ်ကျမ်း၊ ဟတ္ထုမက ဝတရကျမ်း)။ ရေဝတီ (၇၂) ဘာသာကလည်း မောရှေနှင့်တူသော ပရောဖက် တစ်ပါး ပွင့်ပေါ်မည်ဟု ကြေငြာခဲ့ပေသည်။ (ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ တရားဟောရာကျမ်း ၁၈:၁၈)။ ခရစ်ယာန်ဘာသာ၌လည်း ဝါ၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေမည့် ဥပဇ္ဈယ်ဆရာသည် သင်တို့ထံသို့ ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု ဆိုပေသည်။ (ဓမ္မသစ်၊ ရှင်ယောဟန် ၁၆:၇-၁၅)။ ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ လောက၌ ဘုရားရှင် လေးပါးပွင့်ပြီးပြီ ဖြစ်ကြောင်း (ဝေပုလ္လသုတ်)၊ နောက်ဆုံးတစ်ပါး ပွင့်ပေါ် ဦးမည် ဖြစ်ကြောင်း (စက္ကဝတ္တိသုတ်) ဆိုထားပေသည်။ ဤကမ္ဘာ၌ ရှိသော ဘာသာတရားများတွင် ဦးဆောင်ဦးရွက် လူသားဘုရားများမှ ကိုယ်တော် မဟာမွန် တစ်ပါးတည်းသာလျှင် “နောက်ဆုံးပွင့်ပေါ်သော ဉာဏ်စဉ်ဆောင် ဖြစ်သည်”ဟု ကြေငြာထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ (၃:၄၀)။ ဆက်လက်၍ ကျမ်းတော်အရ လူသားအပေါင်းက မျှော်လင့်နေသူ ပွင့်မလာပြီ တကားဟု စောဒက မတက်နိုင်ရန် ပွင့်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုထားပေသည်။ (၅:၁၉)။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်ုပ်တို့ အနေဖြင့်မူ ရိုးသားဖြူစင်သော နှလုံးသားကို ထား၍ နောင်လာနောက်သားများ၏ အကျိုးကို မျှော်ကိုးကာ ရှေးဟောင်း ဝေဟာရများကို ပါယ်လျက် သုတေသန လုပ်သင့်သော အချက်ဖြစ်ပေသည်။ ထိုကိုယ်တော်နှစ်ဦး၏ အယူတူညီမှု- သင်္ခါသည် ကိုယ်တော် မေတ္တေယျ၏ ရှေ့ပြေး နိမိတ်သဖွယ် ဖြစ်မှု (တနည်းအားဖြင့် မေတ္တေယျ ပွင့်ပေါ်စေမည့် အရပ်ဒေသ၏ စကြားဝတေးမင်း ဖြစ်နေမှု)၊ နေရာဒေသ တူညီမှုများမှာ တစ်ထပ်တည်း တူညီနေပေသည်။ သို့သော် ပိဋကတ်တော်နှင့် ကုရ်အာန်ကျမ်းစာအား ယေဘုယျသာ ဖတ်သူတို့က ပိဋကတ်တော်တွင် မင်းကြီး သင်္ခါနှင့် မေတ္တေယျသည် ခတ်ပြိုင် ပွင့်ပေါ်ခဲ့၍၊ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်တွင် အိဗရာဟီးမိနှင့် မဟာမွန်တို့မှာ ခေတ်ကာလ ကွာခြားနေသည်ဟု

၁၃၀။	وَمَنْ يَرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ စရိုက်ပျက်မိုက်မဲသူသည်သာ အိဗရာဟီးမ်၏ ကျင့်စဉ်တော်ကို ဦးစားမပေး၊ ငါသည် သူ့အား ဤဘဝ၌ ရွေးချယ်၍ နောင်ဘဝအတွက် ပြုပြင်ပြောင်းလဲသူများ၏ အနက်မှ ဖြစ်စေတော်မူမည်။
၁၃၁။	إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ သူ့အား ကံကြမ္မာရှင်က “ငြိမ်းချမ်းစေလော့” ဟု မိန့်သောအခါ “လောကအပ်သိမ်း၏ ကံကြမ္မာရှင်အတွက် ငြိမ်းချမ်းရေး ပြုနေကြောင်းပါ” ဟု သူက လျှောက်ထား၏။
၁၃၂။	وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ အိဗရာဟီးမ်နှင့် ယာကုဗ်တို့က^{၁၁၄} သားမြေးတို့အား “အို-သားမြေးတို့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သင်တို့အတွက် သာသနာတော်ကို ရွေးချယ်ပြီ၊ သင်တို့သည် ငြိမ်းချမ်းရေးပြုသူ အဖြစ်မှအပ ဘဝမပြောင်းကြစေနဲ့” ဟု မှာကြား၏။
၁၃၃။	أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَآلِهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ သို့တည်းမဟုတ် ယာကုဗ်၏ အာယုသင်္ခါရလွှတ်ချိန်၌ သင်တို့သည် မျက်မြင်သက်သေ ဖြစ်ကြသလော၊ သားမြေးတို့အား “ကျွန်ုပ်၏နောက်၌ မည်သူ့အား သင်တို့ ကိုးကွယ်ကြမည်နည်း” ဟု သူကမေးသော်၊ “ကိုယ်တော်၏ ဘုရားရှင်၊ သင်၏ ဘာဝါးများဖြစ်သော အိဗရာဟီးမ်၊ အိစ္စမာအီလ်၊ အိစ္စဟုဂ်တို့၏ တစ်ပါးတည်း ဘုရားရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်ကြပါမည်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အရှင် အတွက် ငြိမ်းချမ်းရေးပြုသူများ ဖြစ်ပါ၏” ဟု ပြောကြပြီ။
၁၃၄။	تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾ ဤအသိုင်းအဝိုင်းသည် လွန်ခဲ့လေပြီ၊ သူတို့၏ ကျင့်ဆောင်မှုသည် သူတို့အတွက်၊ သင်တို့၏ ကျင့်ဆောင်မှုသည် သင်တို့ အတွက်ပင် ဖြစ်၏၊ သူတို့၏ ကျင့်ကြံလေ့ရှိရာများကြောင့် သင်တို့အား စစ်ကြောမည် မဟုတ်ပေ။
၁၃၅။	وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ သူတို့က “လမ်းညွှန်တရားရရန် ရေဝတီ သို့မဟုတ် ခရစ်ယာန်များ ဖြစ်ကြလော့” ဟု ပြောကြ၏၊ ပြန်ပြောလော့ “အိဗရာဟီးမ် ကျင့်စဉ်သည် ဧကန်ပင် အယူသန့်၏၊ သူသည် ရောပြွန်းကိုးကွယ်သူမှ မဟုတ်ပေ။”
၁၃၆။	قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ “ကျွန်ုပ်တို့သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ ချမှတ်ပေးရာ၊ အိဗရာဟီးမ်၊ အိစ္စမာအီလ်၊ အိစ္စဟုဂ်၊ ယာကုဗ်နှင့် လူမျိုးစုများထံသို့ ချမှတ်ပေးရာ၊ မူဆာနှင့် ယေရှုတို့ထံသို့ ပေးအပ်ရာနှင့် သတင်းတော်ဆောင်တိုင်းအား ကံ

ထောက်ပြနိုင်ပေသည်။ ပိဋကတ်တော်အရ မေတ္တေယျ ပွင့်ပေါ်မည့် ကာလသည် လူ့သက်တမ်း တစ်သောင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုထားပေသည်။ ကျင့်အာန်ကျမ်းတော်နှင့် ခိုင်လုံသော သမိုင်းများအရ ကိုယ်တော် အိဗရာဟီးမ်နှင့် ကိုယ်တော်မုဟမ္မဒ်တို့မှာ နှစ် ၁၅၀၀ ခန့်မျှသာ ကွာခြားနေပေသည်။ ပိဋကတ်တော်က တင်စားသုံးနှုံးသော သက်တမ်းအရ ကြည့်လျှင် ခေတ်ကွာခြားနေသည်ဟု ပြော၍ မသင့်တော်ချေ။ (၁၀၀) ယာကုဗ်သည် အိဗရာဟီးမ်၏ ဒုတိယသား အိစ္စဟုဂ်မှ မွေးသောသားဖြစ်၍ သူ့အမည်မှာ “ပရိယာယ် ကြွယ်သူ” ဟု အနက်ရပေသည်။ ဖခင်အားလှည့်စားပြီး အမွေဆက်ခံခဲ့သည် သို့မဟုတ် လှည့်စား၍ အစ်ကို ဧဝော ရမည့် အရိုက်အရာကို ယူခဲ့သည်ဟု ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ ကမ္ဘာဦးကျမ်း အခန်း ၂၇ ပါ အဆိုကို ထောက်ခံအတည်ပြုသည့် အချက်အလက်များ ကျမ်းမြတ်ကျင့်အာန်တွင် ပေါ်ပြထားခြင်း မရှိပေ။

	ကြမ္မာရှင်၏ထံမှ ပေးအပ်ရာတို့ကို ယုံကြည်ကြ၏။ ထိုကိုယ်တော်များကြား တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး ခွဲခြားမှု မပြုပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အရှင့်အတွက် ငြိမ်းချမ်းရေးပြုသူများ ဖြစ်ကြ၏။” ဟု ပြောဦးလော့။
၁၃၇။	فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ သူတို့သည် သင်တို့ယုံကြည်သကဲ့သို့ ယုံကြည်ကြလေလျှင် လမ်းညွှန်တရားကို မုချ ရပေအံ့။ အကယ်၍ လှည့်သွားကြလေလျှင် ဂိုဏ်းခွဲသူများမှ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့နှင့်ပတ်သက်၍ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် လုံလောက်တော်မူ၏။ အရှင်သည် ကြားနေသောအရှင်၊ သိနေသောအရှင် ဖြစ်၏။
၁၃၈။	صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ “ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဓါတ်တော်အား ကူးကြလော့” ဓါတ်တော်ကူးပေးရာ၌ ပရမတ်ဘုရားရှင်ထက် မည်သူက ပိုတင့်တယ်စေအံ့နည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်ကား အရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်သူများ ဖြစ်ကြ၏။”
၁၃၉။	قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ “ပရမတ်ဘုရားရှင်” ဟု ဟော၍ ကျွန်ုပ်အား စောကြောကြသလော၊ အရှင်သည် သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်၊ ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင် ဖြစ်၏။ သင်တို့ ကျင့်ကြံမှုသည် သင်တို့အတွက် ကျွန်ုပ် ကျင့်ကြံမှုသည် ကျွန်ုပ်အတွက်ပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အရှင်ကိုသာ သန့်သန့်ထား ကိုးကွယ်ပါ၏။
၁၄၀။	أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ “သို့တည်းမဟုတ် အီးဗရာဟီးမ်၊ အီစ္စမာအီးလ်၊ အီစ္စဟာ့က်၊ ယာကုပ်နှင့် လူမျိုးစုတို့သည် ရေဝတီသို့မဟုတ် ခရစ်ယာန်များ ဖြစ်ကြ၏ဟု ပြောကြသလော၊ သို့တည်းမဟုတ် သင်တို့သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်ထက် ပို၍သိကြကုန်သလော၊” ဟု မေးမြန်းလော့။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ သက်သေတော် သူ့ထံ၌ရှိလျက် ထိန်ဂုတ်ထားသူထက် မည်သူက ပို၍ အမိုက်စီးဘိသနည်း၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကျင့်ကြံလေသမျှကို မေ့လျော့ထားသည် မဟုတ်ပေ။
၁၄၁။	تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ဤအသိုင်းအဝိုင်းသည် လွန်ခဲ့လေပြီ၊ သူတို့၏ ကျင့်ဆောင်မှုသည် သူတို့အတွက်၊ သင်တို့၏ ကျင့်ဆောင်မှုသည် သင်တို့ အတွက်ပင် ဖြစ်၏။ သူတို့၏ ကျင့်ကြံလေ့ရှိရာများကြောင့် သင်တို့အား စစ်ကြောမည် မဟုတ်ပေ။
၁၄၂။	سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنِ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلِ اللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي

(၁၀၅) ဆွီဒင်ဂါတ် **صِبْغَةَ** ဆိုသည်မှာ အရောင်ဆိုးခြင်း၊ အရောင်တင်ခြင်း (၂၃: ၂၀) ဟု တိုက်ရိုက် အဓိပ္ပာယ်ရပေသည်။ ရွှေရည်၊ ငွေရည်စိမ် သော အခါ စိမ်မည့် အရာအား ရွှေရည် ငွေရည်ထဲ၌ နှစ်မြှုပ်ထားခြင်းကိုလည်း ခေါ်ပေသည်။ သူတော်စင် သူတော်ကောင်း တစ်ဦးဖြစ်ရန် မိမိ၏ အကျင့်စရိုက်၌ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များကို တပ်ဆင်ခြင်း၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဥပဒေသ အတိုင်း ကျင့်ကြံ နေထိုင်ခြင်းကို ဆိုပေသည်။ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ အပါအဝင် မည်သည့် လူသား တစ်ဦး၏ ဂုဏ်မှာမည်၏ အောက်၌ အရောင်တင်ခြင်း၊ နှစ်ခြင်းခံခြင်း၊ ဓါတ်တော်ကူးခြင်းများသည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ကိုးကွယ်မှုနှင့်၊ ဂိုဏ်းဃာန ကွဲပြားစေခြင်းကိုသာ ဦးတည်စေမည်ဖြစ်ပြီး တူညီသည့် အောင်လံအောက်၌ စုစည်းမိမည် မဟုတ်ပေ။ အသားအရောင် အမျိုးအနွယ် ဂုဏ်ခြစ်တို့ မတူညီကြသည့် လူသားများ စုပေါင်းနေထိုင်ရမည့် အနာဂတ် ကမ္ဘာကြီးသည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ကိုးကွယ်မှု၊ အယူသည်း လွန်းသော ဂိုဏ်းဃာန ကွဲပြားမှုများ ကင်းစင်မှသာလျှင် ပကတိငြိမ်းချမ်းမှုကို ရရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။ ပရမတ်ဘုရားရှင် ဆိုသည်မှာ သိပြီးသူရော၊ မသိသေးသူပါ မကျန်၊ ယုံကြည်သူ၊ မယုံကြည်သေးသူ အားလုံး၏ ဘုံဘုရားရှင် ဖြစ်သောကြောင့် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ အရောင်ကို ဆိုးခြင်း (ဓါတ်တော်ကူးခြင်း)သည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ကိုးကွယ်မှုကို ပယ်သတ်နိုင်မည် ဖြစ်ပြီး ဘာသာရေး အငြင်းပွားမှုများလည်း ကင်းစင်နိုင်တော့မည် ဖြစ်သည်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်ကို မည် သည့် ဘာသာကမှ မူပိုင်ဆွဲထား၍ မရပေ။

	مَنْ يَشَاءِ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾ လူသားတို့အနက် တုံးအသူများက “သူတို့၏ ရှိနေခဲ့သော ရှေ့ရှုမှုကို ဘယ်အရာက ဘက်လှည့်စေသနည်း။” ဟု မေးကြလတ္တံ့။ ဟောပြောလော့ “နေထွက်ရာ နေဝင်ရာတိုင်းသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ အချုပ်အခြာဖြစ်၏။ စံချိန်ပြည့် သူအား မြဲမြံတည်တံ့သော လမ်းစဉ်သို့ ညွှန်တော်မူတည်း။”
၀၄၃။	وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٥٧﴾ ငါသည် သင်တို့အား ဤသို့ တော်ဝင်^{၀၀၆} အသိုင်းအဝိုင်းအဖြစ် စီစဉ်ပေးခြင်းမှာ သင်တို့သည် လူသားတို့ အပေါ်၌ သက်သေ ဖြစ်အံ့သောငှာ၊ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်သည် သင်တို့ အပေါ်၌ သက်သေ ဖြစ်အံ့သောငှာ ဖြစ်၏။ သင်တို့၏ ရှိနေခဲ့သော ရှေ့ရှုမှုကို ငါ စီစဉ်ခဲ့သည်မဟုတ်။ သို့သော် မည်သူသည် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်အား လိုက်နာ၍ မည်သူသည် သူ့နိဂုံးသို့ ဦးလှည့်သည်ကို သိနိုင်ရန်သာ ဖြစ်၏။ အမှန်သော် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းညွှန်ခံရသောသူ၏ အတွက် မှအပ ဝန်ကြီးလှပေ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သင်တို့၏ ယုံကြည်ချက်ကို အလဟဿ မဖြစ်စေပေ။ ပရမတ်ဘုရားရှင် သည် လူသားတို့ အပေါ်၌ ညွှာတာသောအရှင်၊ ကြင်နာသောအရှင် ဖြစ်၏။
၀၄၄။ ☆မြန်မာ့ ခြင်းသို့	قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿٥٨﴾ သင်သည် ကောင်းကင်ယံသို့* မျက်နှာမူ ဦးလှည့်နေသည်ကို ငါ မြင်တော်မူ၏။ သို့ဖြင့် သင်စိတ်ကျေနပ်သည့် ရှေ့ရှုမှုသို့ ဘက်လှည့်စေတော်မူပြီ။ “ဘေးမဲ့ဝတ်ကျောင်းတော် ဘက်သို့ မျက်နှာမူ လှည့်လော့၊ သင်တို့သည် မည်သည့်အရပ်၌ ရှိစေ ထိုဘက်သို့ မျက်နှာမူ လှည့်လော့၊ ကျမ်းစာပေးခံရသောသူတို့က ယင်းသည် ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံမှ သစ္စာတရား ဖြစ်သည်ဟု ဧကန် သိကြလတ္တံ့။” ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကျင့်ကြံလေသမျှကို မေ့လျော့ထားသည် မဟုတ်ပေ။^{၀၀၇}

(၀၀၆) **وَسَطًا** ဝေတန် ဆိုသည်မှာ “အလယ်အလတ်ကျသော (မဇ္ဈိမပဋိပဋာကျသော)၊ မြင့်မြတ်ကောင်းမွန်သော” ဟု ဖြစ်ပေသည်။ စံဖြစ်သော လူ့အသိုင်းအဝိုင်းဟု ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ အဓိပ္ပါယ် ငုံ့မစေရန် တော်ဝင်အသိုင်းအဝိုင်း ဟု ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် မဟာလူမျိုးကြီး ဝါဒကို ကိုယ်စားပြုသော အသိုင်းအဝိုင်း မဟုတ်ချေ။ အစ္စလာမ်သည် ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် လူမျိုးနွယ်၊ အသားအရောင် များခွဲခြားခြင်း များကို နိဗ္ဗိတံစေသည့် ပထမဆုံးစံပြ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းကို တည်ဆောက် ခဲ့နိုင်ကြောင်း အနောက်နိုင်ငံ ပညာရှင်များကပင် လက်ခံထားရပေသည်။ ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ်၏ ဦးဆောင်မှု သွန်သင်မှုကို လိုက်နာကြသူများတွင် အကျိုးစီးပွားလိုလားသူ၊ မျိုးရိုးဂုဏ်ကို ထိမ်းသိမ်းလိုသူများ ပါဝင်နေခဲ့ပေ သည်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်က သုတ်ဥပဒေ တစ်ခုစီ ပြဋ္ဌာန်းတိုင်း ထိုအပေါ်၌ ရိုးသားစွာပင် လိုက်နာကျင့်ကြံသူ၊ လိုက်နာကျင့်ကြံနိုင်ရန် ကြိုးစားသူနှင့် မိရိုးဖလာကို အလိုလိုက်၍ “ဤဥပဒေသည် ငါတို့ မိရိုးဖလာနှင့် မကိုက်ညီဘူး၍” လိုက်နာလိုစိတ် မရှိသူ ဟူ၍ ကွဲပြားစွာရှိသည်မှာ သဘာဝပင်။ ဘေးမဲ့ ဝတ်ကျောင်းတော်ဘက်သို့ ဦးတည်ကြရန် ပြဋ္ဌာန်းသောအခါ၌လည်း ဤအတိုင်းပင် ဖြစ်ကြောင်း ဤသုတ်တော်၌ ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။

(၀၀၇) ဤသုတ်တော်သည် အစ္စလာမ်သာသနာဝင်များအား မေတ္တာဓိဋ္ဌာန် ပြုသောအခါ ဘေးမဲ့ဝတ်ကျောင်းတော်အား ဗဟိုထား မျက်နှာမူ၍ ပြုကြရန် ပညတ်တော်မူသည်ဟု ဆရာတော်ကြီး အများစုက ဖွင့်ဆိုကြပေသည်။ ဤဖွင့်ဆိုချက်မှာ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာအတွက် အကြွင်းမဲ့ မှန်ကန်သော ဖွင့်ဆိုချက် ဖြစ်သည့် အပြင် မည်သူမျှ မငြင်းနိုင်သော၊ ဘုံသဘောတူညီချက် ဖြစ်သည်။ ၎င်းကို ဝိပဿနာ ရှုဒေါင့်မှ နားလည်မှု တချို့လည်း ရှိ ပေသည်။ ၎င်းမှာ အစ္စလာမ်များ ကမ္ဘာနှင့်အရမ်း ရုပ်သဏ္ဍာန် ညီညွတ်မှု ရှိရန် ဘေးမဲ့ဝတ်ကျောင်းတော်ဘက်သို့ ရှေ့ ဗဟိုပြု၍ မေတ္တာဓိဋ္ဌာန် ပြုရမည်။ သို့သော် သူတို့၏ နှလုံးသားများ ကိုယ်တိုင်က သူတို့၏ ဘေးမဲ့ ဝတ်ကျောင်းတော်များ ဖြစ်အောင် ကျင့်ကြံသင့်သည်။ သုတော်စင်တို့၏ နှလုံးသားသည် ပရမတ်ဘုရားရှင် ကိန်းဝပ်စံမြန်းရာ ပလ္လင်တော် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်သဏ္ဍာန်အားဖြင့် ဝတ်ကျောင်းတော် ဘက်သို့ လှည့်နေ ယုံမျှဖြင့် မပြီးပေ။ နာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးမှုသည်လည်း အရေးကြီးလှသည်။ ထိုအတွက် မိမိ၏ နာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာ မြင့်မားအောင်လည်း လေ့ကျင့်ရမည် ဟု အစ္စလာမ်ဝိပဿနာ ဆရာတော်ကြီးများက ဆိုကြပေသည်။ ဤအချက်ကို သုတ် နံပါတ် (၁၇၇)ကလည်း “အရှေ့၊ အနောက် အရပ်များသို့ ရှေ့ရှု ခြင်းဖြင့် သင်တို့အတွက် သီလရှိသည် မမည်သေး။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၊ နောက်ဘဝကာလ၊ နိမိတ်ဆောင်များ၊ ကျမ်းတော်နှင့် သတင်းတော်ဆောင်

၁၄၅။	وَلَمَّا أَتَيْتَ الذِّينَ أَوْثُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبَلَتِكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبَلَةَ بَعْضٍ وَلَمَّا اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾ သင်သည် ကျမ်းပေးခံရသူတို့ ထံသို့ ရှိသမျှ သုတ်ဒေသနာများကို ယူဆောင်ခဲ့သော်လည်း သင်၏ ရှေ့ရှုမှုသို့ သူတို့ လိုက်နာသူများ မဟုတ်ချေ။ သင်လည်း သူတို့၏ ရှေ့ရှုမှုကို လိုက်နာသူ မဟုတ်ပေ။ သူတို့မှ အချို့၏ ရှေ့ရှုမှုကို အချို့က လိုက်နာကြမည် မဟုတ်ပေ။ သင့်ထံသို့ အသိပညာ ရောက်လာပြီးမှ သူတို့၏ လိုဘသို့ လိုက်လေလျှင် သင်သည် အမိုက်ကောင်များမှ ဖြစ်ချေပြီ။
၁၄၆။ ကိုယ် တော့ အား	الذِّينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ ကျမ်းပေးခံရသူတို့သည် သူတို့၏သားမြေးများကို သိမှတ်သကဲ့သို့ သူ့အား သိမှတ်သင့်၏။ သူတို့မှ တစ်ဖွဲ့သည် အမှန်တရားကို သိနေလျက်နှင့် ကေန် ထိန်ဝှက်နေကြ၏။
၁၄၇။	الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ အမှန်တရားသည် သင်၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံမှဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် အချင်းများသူတို့မှ မဖြစ်သင့်ပေ။
၁၄၈။	وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ هُوَ مُوَلِّيٰهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ ဦးတည် မျက်မှောက်ပြုမှု ကိုယ်စီ ရှိကြ၏။ သို့ဖြစ်ရာ ကောင်းမှုများ၌ ပြိုင်ဆိုင်ကြလော့။ သင်တို့သည် မည်သည့် နေရာ၌ရှိစေ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သင်တို့အား အတူစုရာ ရှိစေပြီ။ ကေန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သဗ္ဗလုံးစုံအား စည်းချိန်ချမှတ်တော်မူ၏။^{၁၀၀}
၁၄၉။	وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ မည်သည့်နေရာသို့ ထွက်ခွာသည်ဖြစ်စေ သင်တို့သည် ဘေးမဲ့ ဝတ်ကျောင်းတော်ဘက်သို့ ရှေ့ရှု၍ လှည့်လော့။ မှတ်သားလော့ အမှန်တရားသည် ကံကြမ္မာရှင်ထံမှ ဖြစ်၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကျင့်ကြံလေသမျှကို မေ့လျော့ထားသည် မဟုတ်ပေ။
၁၅၀။	وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ မည်သည့်နေရာသို့ ထွက်ခွာသည်ဖြစ်စေ သင်တို့သည် ဘေးမဲ့ဝတ်ကျောင်းတော်သို့ မျက်နှာမူ လှည့်လော့။ မည်သည့် နေရာ၌ ရှိသည်ဖြစ်စေ လူသားတို့ အကျိုး ရှိစေရန် ထိုဘက်သို့ မျက်နှာမူ လှည့်လော့။ သူတို့မှ မိုက်ကြေးခွဲသော

များကို ယုံကြည်သူ၊ မိမိ မြတ်နိုးပါလျက် ဥစ္စာပစ္စည်းကို ဆွေမျိုး၊ မိဘမဲ့၊ နှမ်းပါးသူ၊ ခရီးသည်၊ သူတောင်စားနှင့် လွတ်မြောက်လိုသူတို့ အတွက် သုံးစွဲသူ၊ စိတ်သင်တန်း၌မြဲ၍ ထောက်ပံ့ဒါနပြုသူ၊ ကတိပြုမှု၌ ကတိတည်ကြည်သူ၊ စိတ်ကျဉ်းကျပ်မှု ရောဂာဘယဖြစ်မှု ပဋိပက္ခနှင့် ကြုံမှုတို့၌ သည်းခံ ပါရမီ ရှိသူသည်သာ သီလရှိသူ မည်၏။” ဟု ထောက်ပြထားပေသည်။

(၁၀၀) လူအများ လိုက်နာဆောင်ရွက်နိုင်သော ဘုံ ရှေ့ရှုပြီးတည်မှုကို သတ်မှတ်သော်လည်း ဆန့်ကျင်ဘက် အင်အားစု ဆိုသည်မှာ ရှိနေမည်ပင်။ သို့သော် ထိုဆန့်ကျင်ဘက် အင်အားစုများကို ရန်သူ အဖြစ် အစွလာမိက မသတ်မှတ်ပေ။ ၎င်းကို လောကဓမ္မတာဟု သတ်မှတ်ယုံမျှမက သူ့ထက်ငါ လောကအကျိုးပြု လုပ်ငန်းများ၌ ပြိုင်ဆိုင် လုပ်ကိုင်ရန် လေ့ကျင့်ဘက်များဟု သတ်မှတ်ပေသည်။ အချင်းချင်း ခိုက်ရန် ဒေါသဖြစ်မှု၊ စောင်းမြောင်း ပြောဆိုမှု၊ ပုတ်ခတ်ဝေဖန်မှုများ ဟူသည့် မကောင်းမှု၌ အားမထုတ်ကြရန်၊ ကောင်းမှုများ၌သာ အချင်းချင်း ပြိုင်ဆိုင်ကြရန် ဤသုတ်တော်မှ ရိုးရှင်းစွာ သွန်သင်ထားပေသည်။

	သူများမှ လွဲ၍ သင်တို့ကို မစောကြောနိုင်ရန် ဖြစ်၏။ သူတို့အား မကြောက်ကြနှင့် ဝါကိုသာ ကြောက်ကြလော့၊ သင်တို့သည် လမ်းညွှန်မှန်ကို ရကောင်းအံ့ငှာ သင်တို့အား ဂုဏ်မင်္ဂလာဖြင့် ပြည့်စုံစေတော်မူပြီ။ ^{၁၀၉}
၁၅၁။ ★၉:၃၃ ကိုယ် တော် သည်	كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ သင်တို့၏အနက်မှ ဉာဏ်စဉ်ဆောင် တစ်ပါးအား စေစား*သကဲ့သို့ပင်၊ သူသည် ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများကို သင်တို့အား ရွတ်ဖတ်ပြ၏။ သင်တို့အား သန့်ရှင်းဖြူစင်စေ၏။ ကျမ်းတော်နှင့် စီရင်ထုံးကို သင်ကြားပေး၏။ သင်တို့ မသိခဲ့သည်များကို သင်ပေး၏။
၁၅၂။	فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ ဝါကိုသာ အာရုံပြုလော့၊ ငါသည် သင်တို့အား အာရုံပြုတော်မူမည်၊ ကျေးဇူးသိကြကုန်လော့၊ မဖုံးကွယ်ကြကုန်နှင့်။
၁၅၃။	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٣٥﴾ အို-ယုံကြည်သောသူတို့၊ မေတ္တာဓိဋ္ဌာန်တည်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းများဖြင့် ပံ့ပိုးမှုကိုရှာကြလော့၊ ဇကုပင် ပရမတ် ဘုရားရှင်သည် ခန္တီပါရမီရှင်တို့နှင့် အတူ ရှိတော်မူ၏။
၁၅၄။	وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أحيَاءٌ وَلَكِن لَّا تَشْعُرُونَ ﴿٣٦﴾ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်တော်၌^{၁၁၀} လုပ်ကြံခံရသူများအား သေကြပြီဟု မပြောဆိုနှင့်၊ သူတို့သည် ရှင်နေလျက်ပင် သို့သော် သင်တို့ သတိမမူနိုင်ကြပေ။
၁၅၅။	وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿٣٧﴾ ငါသည် သင်တို့အား ကြောက်ရွံ့မှု၊ ငတ်မွတ်မှု၊ ဥစ္စာပစ္စည်း ဉာဉ်စရိုက် သီးနှံများ ယုတ်လျော့မှု စသောအရာများဖြင့် စုံစမ်းတော်မူမည်၊ ခန္တီပါရမီရှင်တို့အား သတင်းကောင်းပါးလော့။^{၁၁၁}

(၁၀၉) ဤသုတ်တော်များတွင် မည်သည့်နေရာ၌ ရှိသည်ဖြစ်စေ ဘေးမှီဝတ်ကျောင်းတော်ဘက်သို့ ရှေ့ရှုလော့ဟု ထပ်ခါထပ်ခါ သတိပေးထားခြင်းမှာ၊ ဘေးမှီဝတ်ကျောင်းတော် သို့မဟုတ် (ကအာဘာ)တွင် ထိုစဉ်က ရုပ်ပွားဆင်းထုများ များစွာ ရှိနေခဲ့ပေသည်။ ထိုဆင်းထုရုပ်ပွားကို ရှင်းလင်းပယ်ဖျက်ပစ်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း ကြိုတင် နိမိတ်ပေးခြင်းမှာ သံသယ မဖြစ်နိုင်ပေ။ ထို့အပြင် ဤသုတ်တော်က ပေးသော ဒဿန အရ လူအများသည် မိမိတို့လွတ်မြောက်ကောင်းစားသော အခါတွင် မိမိတို့၏ အရပ်ဒေသ၊ မိခင်ဇာတိနယ်မြေ၌ ကျန်နေရစ်သော လူသားများ၏ နိမ့်ကျနေသော ဘဝအား ကူညီကယ်တင်ရမည် ဖြစ်သည်။ မိမိတို့သာ လွတ်မြောက်ကောင်းစားနေခြင်းသည် အဓိပ္ပါယ်ရှိသော လွတ်မြောက်မှု မဟုတ်ချေ။

(၁၁၀) ကျမ်းတော်တွင် မကြာခဏဖော်ပြသော “ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်တော် **فِي سَبِيلِ اللَّهِ** **اللهِ سَبِيلِ اللَّهِ** **لِللَّيْلِ وَاللَّيْلِ**” ဆိုသည်မှာ “မိစ္ဆာလမ်းစဉ် **فِي سَبِيلِ اللَّهِ** **اللهِ سَبِيلِ اللَّهِ**” ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောကြောင့် သမ္မာလမ်းစဉ် သို့မဟုတ် သစ္စာလမ်းစဉ်ဟု အဓိပ္ပါယ်ကို ပေးပေသည်။ အစ္စလာမ် သာသနာသည် အမှန်တရားအတွက်၊ တရားမျှတမှုအတွက်၊ လူ့အခွင့်အရေး အတွက် တော်လှန်ရမှုကို ခွင့်ပြုပေသည်။ သို့သော် ဤစကားလုံး “ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်တော်၌” ဆိုသည်ကို ကောက်ကြောင်းဆွဲ၍ အစ္စလာမ် မဟုတ်သူ သာသနာပြု ဆရာတော် ဆေးလ်က “ထိုစကားလုံး၏ ဆိုလိုချက်မှာ မဟာမေဒင် ဘာသာကို ဖြန့်ချိရာ၌ မယုံကြည်သူများအား တိုက်သောစစ်”ဟု စွပ်စွဲ ထားပေသည်။ ထိုစွပ်စွဲမှုမှာ ရိုးသားမှုမပါ ဝင်ပေ။ ထိုစွပ်စွဲချက်အား ကျမ်းတော်၏(၂:၂၅၆)ပါ “သာသနာရေး၌ အဓမ္မ မရှိရ” ဟူသော စကားက ယတိပြတ် ငြင်းပယ်ထားပေသည်။

(၁၁၁) ကျူးကျော်သူများက မတရားသဖြင့် အနိုင်ကျင့်သောအခါ ပြန်လည် တော်လှန်ရပေမည်၊ ထိုအချိန်ကာလများတွင် ကျူးကျော်သူများဘက်မှ အင်အားသာပါက တော်လှန်ရေးသမားများကို ထောက်ခံသော အင်အားစုများ၊ ရွာသူရွာသားများကို ကျူးကျော်သူများဘက်မှ အကြောင်းပြချက် မျိုးစုံဖြင့် အနိုင်ကျင့်မည်၊ သူတို့၏ ရိက္ခာ ဆန်ရေများကို သိမ်းပိုက်မည်၊ ဥစ္စာပစ္စည်း ကောက်ပဲသီးနှံများကို ဖျက်ဆီးကြပေမည်၊ လူထုအား ထိုသို့ ဖိနှိပ်ခြင်းဖြင့် တော်လှန်ရေးသမားတို့အား ပိတ်ဆို့ ချိန့်အောင် ပြုလုပ်ကြပေမည်၊ ထိုအခါ စိတ်ဓါတ် မခိုင်မာသောသူများက သစ္စာဖောက်ကြပေတော့မည်၊ ထိုသူများအတွက် သူ့ကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်ရန် အကြောင်း မရှိချေ။ အကျပ်အတည်းပေါင်းများစွာကို ကြုံကြုံ ခံနိုင်သော စိတ်ဓါတ် ခိုင်မာသည့် ခန္တီပါရမီရှိသူများ အတွက်သာ အောင်ပွဲခံခွင့်၊ သူ့ကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်ခွင့် သတင်းကောင်းများ ရှိသည်ဟု ဤသုတ်တော်မှ သွန်သင်ပေသည်။

၁၅၆။	الَّذِينَ إِذَا أَصَابْتَهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١﴾ သူတို့အား ထိခိုက်မှုတစ်ခု ထိခိုက်စေသောအခါ၊ သူတို့က “ကျွန်ုပ်တို့သည် ပရမတ်ဘုရားရှင် အတွက်ပင်၊ အရှင့်ထံသို့သာ ကျွန်ုပ်တို့ ဦးလှည့်ရမည်သာတည်း” ဟု ရင့်ကျူးကြ၏။
၁၅၇။	وَأُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿٢﴾ သူတို့အပေါ်သို့ ကံကြမ္မာရှင်၏ မေတ္တာတော်နှင့် ကရုဏာတော်သည် သက်၏။ သူတို့သည် လမ်းညွှန်ခံရသူများဖြစ်၏။
၁၅၈။	إِنَّ الصَّافِيَ وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿٣﴾ ကေနပ်ပင် ဆွဖာရ်နှင့် မရိဝါတို့သည်^{၁၁၂} ပရမတ်ဘုရားရှင် သတ်မှတ်သည့် သတိမူစေရာများမှ ဖြစ်၏။ မည်သူမဆို ဝတ်ကျောင်းတော်၌ ကံဆောင်ပရိဝါသ်ပြုသော်^{၁၁၃} သို့မဟုတ် လည်ပတ်သော်^{၁၁၄} ထိုအရာတို့အား လှည့်လည်ခြင်းကြောင့် အပြစ်မတင်ထိုက်ပေ။ စိတ်ပြတ်စွာဖြင့် အကောင်းလုပ် သူအတွက်၊ ကေနပ်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကျေးဇူးပြန်သော အရှင်၊ သိနေသောအရှင် ဖြစ်၏။
၁၅၉။	إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿٤﴾ ရှင်းလင်းသော လမ်းညွှန်များကို ငါ ချမှတ်ပေးပြီးနောက်၊ လူသားတို့အတွက် ကျမ်းစာမှ ရှင်းလင်းချက်များကို ထိန်ဂှက်ထားသောသူတို့၏ အပေါ်သို့ ပရမတ်ဘုရားရှင်က မေတ္တာဝေးစေပြီ။ မေတ္တာမဲ့ခွင့်ရှိသူတို့၏ မေတ္တာဝေးစေပြီ။^{၁၁၅}

(၁၁၂) ဆွဖာရ်၊ မရိဝါ ဆိုသည်မှာ ဘေးမဲ့ဝတ်ကျောင်းတော် အနီးရှိ တောင်ပူစာနှစ်ခု၏ အမည် ဖြစ်သည်။ အစ္စလာမ်သာသနာဝင် အပေါင်းသည် ကံဆောင်ပရိဝါသ်ပြုကြသောအခါ ထိုတောင်ပူစာများသို့ သွားရောက် လှည့်ပတ် ကြည့်ကြသည်ကို လောကီစိတ် မပြတ်ဟု ဤသုတ်တော်အား မပြဋ္ဌာန်းပေးမှီက ဥပဒိန်စွဲနေ ကြပေသည်။ ဤသည်ကို ပရမတ်ဘုရားရှင်က ထိုသို့သော အပြုအမူအတွက် အပြစ်မထိုက်ဟု လူသားများ စိတ်၌ ရှင်းလင်း ပေးပေးသွားစေရန် ပညတ်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၁၁၃) ဤဘာသာပြန်၌ အစ္စလာမ် သာသနာဝင်တို့၏ စတုတ္ထမဏ္ဍိုင်ဖြစ်သည့် ဟာဂျ် ကို ကံဆောင်ပရိဝါသ်ပြုခြင်း ဟု ပြန်ဆိုခြင်းမှာ၊ ဟာဂျ်၏ ကျင့်စဉ်များ၊ စည်းကမ်းဝိနည်းများသည် ဗုဒ္ဓရဟန်းခံများ ကံဆောင် ပရိဝါသ်ပြုခြင်းနှင့် ပုံစံတူသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကံဆောင်ရမည်မှာ ဟာဂျ် ပြုသူသည်၊ ဆံပါယ်ရမည်၊ မေထုံမှု ရှောင်ကြဉ်ရမည်၊ (၂:၁၉၆) ဝတ်ကြောင် စွန့်ရမည် (၅:၁)၊ ဒေါသဖြစ်စေသော၊ ညစ်ညမ်းသော၊ ကာမကို နှိုးဆွသော ဝတ်စုံများကို ရှောင်ကြဉ်ရမည် (၂:၁၉၅)၊ အသက်သတ်ခြင်း အမဲလိုက် ခြင်းကို ရှောင်ရမည် (၅:၁) လောကုတ္တရာ၌ ရှုသော စိတ်ကို ပွားများရမည် ဖြစ်သည်။ ပရိဝါသ်ပြုရာသို့ အခြားသူများ ဝင်ရောက်စွပ်ဖက်ခွင့် မရှိသကဲ့သို့၌ ဟာဂျ်သို့ အစ္စလာမ်သာသနာဝင်များမှ အပ အခြားသူများ ဝင်ရောက်စွပ်ဖက်ခွင့် မရှိချေ။ ထိုစုပေါင်းပြုလုပ်သော ပွဲတော်သို့ လာရောက်သူများအား ရက်ရောစွာ အလှူအဒါန်းကြီး ပြုလုပ် ကျွေးမွေးရမည် ဖြစ်သည်။

(၁၁၄) လည်ပတ်ခြင်း (လည်ပတ်သော်-ဂါယာပြုသော်) ဆိုသည်မှာ အစ္စမရာ ကိုဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကံဆောင် ပရိဝါသ်ပြုမှု အသေးစားဟု သတ်မှတ်ကြပေသည်။ သို့သော် ထိုလည်ပတ်မှုတွင် ပရိဝါသ်ပြုခြင်းကဲ့သို့ ကျင့်ဝတ်ဝိနည်း မများပေ။ ထိုသို့ လည်ပတ်ခြင်းနှင့် ပရိဝါသ်ပြုမှုကြီးကို တစ်ပြိုင်နက် ပြုနိုင်ပေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဥပုသ် (၁၀) ရက် ဆောက်တည်ရပေမည်။

(၁၁၅) ပုံစံ ၆ မျိုးဖြင့် ကျမ်းတော်တွင် ၄၁ ကြိမ် ဖော်ပြသော **لَعْنٌ** လအန ကို ကျိန်ဆဲသည်ဟု ဘာသာပြန်သည်များ ရှိပေသည်။ ဤသို့ ဘာသာပြန်ခြင်းမှာ ခရစ်ယာန်နှင့် (ဂျူး) ရေဝတီ ဘာသာတို့၏ ကျမ်းစာများ၏ အသုံးအနှုံးကို လိုက်၍ ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အစ္စလာမ် သာသနာဝင်တို့ ကိုးကွယ်ယုံကြည်သော ပရမတ်ဘုရားရှင် (အလ္လာဟ်) ဆိုသည်မှာ လူပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ (အတ္တ) မဟုတ်ပေ။ သမ္မာကျမ်းစာ၏ ပုံဖော်နားလည်ထားမှုနှင့် လုံးဝ မအပ်စပ်ကြောင်းကို ဤဘာသာပြန်၏ ရှင်းချက်ပေါင်းများစွာ၌ ရှင်းပြထားပါသည်။ ထိုပရမတ်ဘုရားရှင်(အလ္လာဟ်)သည် ကရုဏာရှင်၊ အကြင်နာရှင် ဖြစ်ကြောင်းကို ကျမ်း တော်၏ ပထမဦးဆုံး သုတ်တော်တွင် ဆိုထားပြီး ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ကျမ်းတော်၏ (၆:၁၂)တွင် “အရှင်သည် မိမိ၏ ဥာဠာတော်အား ကရုဏာ အဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းထားတော်မူ၏” ဟု ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဆိုထားသည်။ အရှင် ပြဋ္ဌာန်းထားသော ကရုဏာတော် မေတ္တာတော် ဆိုသည်မှာ ပရမတ် ဖြစ်၍ လူသားသည် မိမိ၏ ကျင့်ဆောင်အားထုတ်မှု အလျောက် မေတ္တာတော်အား ပို၍ နီးစပ်ခြင်းနှင့် မေတ္တာတော်နှင့် မြေးမြေး ဝေးကွာခြင်းများကို ခံစားခွင့် ရှိပေသည်။ အရှင်၏ မေတ္တာတော်မှာ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိချေ။ အလားတူပင် လူသားတို့သည်လည်း ဝီဒီအားဖြင့် သနားကြင်နာ တတ်သော သဘောရှိသည်။ အခြားသူတစ်ဦး၏ ပြုလုပ်ကျင့်ဆောင်မှု ပေါ်မူတည်၍ မိမိ၏ မေတ္တာသက်မှု၊ မေတ္တာမဲ့မှုများ ဖြစ်ပေါ် လေ့ရှိပေသည်။ မေတ္တာရှိမှု၊ မေတ္တာမဲ့မှုမှာ ထိုမေတ္တာရှိခံရသူ၊ မေတ္တာမဲ့ခံရသူ၏ထံမှ ရိုက်ခတ်လာသော

၁၆၀။	إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿ ခဝါချ။ ပြုပြင်၊ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းရှိသော သူတို့အပေါ် သင်ပုန်းချေပေးလတ္တံ့။ ငါသည် သင်ပုန်းချေပေးသော အရှင်အကြင်နာရှင် ဖြစ်၏။
၁၆၁။	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿ ဖိုးကွယ်သောသူ၊ ထိုဖိုးသွယ်သူ အဖြစ်နှင့်ပင် ဘဝပြောင်း၏ ထိုသူတို့အား ပရမတ်ဘုရားရှင်၊ နိမိတ်ဆောင်များနှင့် လူသား အပေါင်း၏ မေတ္တာဝေးစေပြီ။
၁၆၂။	خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿ ★ ၂:၃၉ ယင်း၌ ကာလမဲ့ ဖြစ်၏။* သူတို့အတွက် ဝင့်ကြေးမှာ ပေါ့ပါးစေမည်မဟုတ်၊ စောင့်ကြည့်ခွင့်ပေးမည်လည်း မဟုတ်ပေ။
၁၆၃။	وَالْهُكْمُ إِلَهُ ۖ وَاللَّهُ أَهْلُ عِلْمٍ ۖ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ ۖ وَالْأَلَهُ الْوَاحِدُ ۖ وَاللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿ သင်တို့၏ဘုရားရှင်မှာ တစ်ဆူတည်းသာ ဖြစ်၏။ ထိုကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင်မှ အပ အခြားဘုရားဟူ၍ မရှိပြီ။
၁၆၄။	إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿ မိုးမြေများကို ဖြစ်တည်စေခြင်း၊ နေ့ညများကို အလှည့်ကျဖြစ်စေခြင်း၊ လူသားတို့အကျိုးငှာ လှေသင်္ဘောများကို ပင်လယ်ပြင်၌ ရွက်လွှင့်စေခြင်း၊ မြေကမ္ဘာ ၎င်းကို သေနေပြီးနောက် မိုးတိမ်တိုက်မှ ပရမတ်ဘုရားရှင်က ချပေးသည့် ရေဖြင့် ပြန်ရှင်စေကာ သတ္တဝါမျိုးစုံ ပျံ့ပွားစေခြင်း၊ လေလမ်းကြောင်းများအား ဘက်ပြန်စေခြင်းနှင့် မိုးမြေ စပ်ကြား ရှိသမျှအား အသုံးခံဖြစ်စေခြင်းတို့မှာ အတွေးအခေါ် ရှိသောလူမျိုးအတွက် သုတ်ဒေသနာများပင် ဖြစ်ချေ၏။
၁၆၅။	وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿ လူသားတို့အနက် ပရမတ်ဘုရားရှင် မှလွဲ၍ ဂုဏ်တုပြိုင်လျက် အယူထားသူတို့ ရှိ၏။ သူတို့အား ပရမတ်ဘုရားရှင်အား နှစ်သက်သလို နှစ်သက်နေကြ၏။ ယုံကြည်သောသူတို့သည်ကား ပရမတ်ဘုရားရှင်၌ နှစ်သက်မှုမှာ ပြတ်သားလှချေ၏။ ဝင့်ကြေးကို မြင်တွေ့ရသောအခါ၊ အစွမ်းသတ္တိ အားလုံးသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၌သာ ရှိ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ပြင်းထန်စွာ ဝင့်ဒဏ်သင့်စေ၏ဟု မိုက်ကြေးခွဲသောသူတို့ မြင်တွေ့ရပေမည်။^{၁၁၆}

အပြုအမူကြောင့် တန်ပြန်သက်ရောက်မှု သာဖြစ်၍ လူသား၏ စိတ်သဏ္ဍာန်၌ မွေးရပါ ကိန်းဝပ်လာသော စရိုက် မဟုတ်ချေ။ အာရုံစိုက်ကာ လအာနတ် (လအန) ဆိုသည်မှာ အဆိုးပြု လုပ်သူ ထံသို့ တန်ပြန် သက်ရောက်သော အဆိုးတရားဟု ဖြစ်သောကြောင့် ဤနေရာ၌ မေတ္တာဝေးစေသည်ဟု ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၁၁၆) ဤသုတ်တော်က ပုဂ္ဂိုလ်ရေးကိုးကွယ်မှုများ၏ အကျိုး မရှိမှုများကို သွန်သင်ပေးသည်။ ပိဋကတ်တော်တွင်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ကိုးကွယ်မှုသည် အရာမထင်ကြောင်းကို ရှင်ဝတ္တလိက ကိုယ်တော်ဂေါတမ၏ ရုပ်ပုံတော် (အဆင်း)၌ မွှေလျော်ခြင်းကို သိ၍ ကိုယ်တော်က “ဝတ္တလိ၊ မသင့်လျော်၊ သူမိုက်တို့သာ နှက်သက်အပ်သော ရုပ်အဆင်း၌ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် မွှေလျော်ဘိသနည်း၊ ပညာရှိသော အကြင်သူသည် သူတော်ကောင်းတရားကို မြင်၏ ထိုသူသည် ငါ့ကို မြင်သည်သာတည်း သူတော်ကောင်းတရားကို မမြင်သောသူသည် ငါ့ကိုမြင်သော်လည်း မမြင်သည် မည်၏။ ကိုယ်ခန္ဓာသည် အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော အပြစ်ရှိပေ၏။ အဆိပ်ပင်နှင့်တူသော ဥပမာရှိ၏။ အလုံးစုံသော ရောဂါတို့၏ တည်ရာဖြစ်၏။ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်း၏ အစုအပုံ ဖြစ်၏။”ဟု ဆိုထားပေသည်။ (ထေရာအပါဒါန် ၅၃၊ ၅၅)။ အစ္စလာမ် ဘာသာကမူ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးကိုးကွယ်မှုကို ဤထက်ပင် ပြတ်သားစွာ တားမြစ်ပေးသည်။ ရှေ့ဆောင်ဓမ္မဆရာများ၊ ဘုန်းတော်ကြီးများသည် နောက်လိုက်ဒကာတို့အား နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့နိုင်သူများ မဟုတ်၊ ငရဲသို့ ဆွဲချနိုင်သူများ မဟုတ်ပေ။ သူတို့လေ့လာထားသော ဘုရားဟောကျမ်းဂန်များမှ ကောင်းနိုးရာရာများကိုသာ ဟောကြားသူများ ဖြစ်၏။ သူတို့သည်ပင် ဂိုဏ်းကန အစွဲမကင်းကြပေ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ တရားတော်စစ် ဆိုသည်ထက် မိမိအားသန်ရာ ဂိုဏ်းအယူကိုသာ မှန်သည်ဟု

၁၆၆။ ရစ်ပတ်	إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ ကိုးကွယ်ခံများက^{၁၁၇} တပည့်ဒကာတို့မှ^{၁၁၈} ကင်းရှင်းကုန်အံ့၊ ဝင့်ကြေးကို မြင်တွေ့ရကုန်အံ့၊ ထိုအခါ သူတို့၏ နောင်ဖွဲ့မှုများ ပြတ်တောက်သွားလတ္တံ့။
၁၆၇။	وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّنَا كَرَّرْنَا فَنَتَّبِعَ اللَّهُ مَنَّا كَمَا تَبَرَّأْنَا مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ ﴿١٦٧﴾ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٨﴾ တပည့်ဒကာများက “အကယ်၍သာ ကျွန်ုပ်တို့အဘို့ အလှည့်ပြန်ရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့အား ကင်းရှင်းခဲ့သလို သူတို့ကို ကင်းရှင်းပစ်ကြမည်”ဟု ပြောဆိုလတ္တံ့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သူတို့၏ ကျင့်ကြံခဲ့ရာမှာ သူတို့အတွက် ကြေကွဲစရာ ဖြစ်ကြောင်း မြင်တွေ့စေမည်၊ သူတို့သည် အပူမီးမှ ထွက်ကြရမည့် သူများ မဟုတ်ပေ။
၁၆၈။ ﴿١٦٨﴾ ☆ ၂:၁၄	يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦٨﴾ အို၊ လူသားအပေါင်းတို့-မြေကမ္ဘာ၌ တရားဝင် စင်ကြယ်ရာကို စားသုံးကြလော့၊ မကောင်းဆိုးဝါး၏* ခြေရာနောက်သို့ မလိုက်နာကြနှင့်၊ သူသည် သင်တို့အတွက် ရှင်းလင်းထင်ရှားစွာ စည်းဖောက်သူ ဖြစ်၏။
၁၆၉။	إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾ သူသည် သင်တို့အား အကုသိုလ်မှု ကိုယ်ကျင့်ပျက်မှုနှင့် ပရမတ်ဘုရားရှင်အပေါ် သင်တို့မသိသည်များကို ပြောဆိုရန် ညွှန်ကြားလိမ့်မည်။
၁၇၀။	وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَنْتَبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ သူတို့အား “ပရမတ်ဘုရားရှင် ချမှတ်ပေးသည်ကို လိုက်နာကြလော့”ဟု ပြောသောအခါ “ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ရှိရာ မိရိုးဖလာကို လိုက်နာပါပြီ”ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ အမှန်မှာ သူတို့၏ ဘဘိုးများသည် အတွေးအခေါ် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိ၊ လမ်းညွှန်မှန်၌ မရှိချေ။
၁၇၁။	وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾ ဖိုးကွယ်သောသူများအတွက် ဥပမာကား ဖိတ်ကြားသံ အော်ခေါ်သံမှအပ ကြားနိုင်စွမ်း မရှိသော အော်ဟောက်ရ

ယူဆသူများ ဖြစ်ကြပေသည်။ လူသားများက သူတို့အား ကိုးကွယ်ရာ အဖြစ် မယူဆမိသော် သူတို့၏ ယုံကြည်ယူဆမှုမှာ ပြသနာ မဟုတ်ပေ၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့ကိုယ်တိုင် ပုတုဇဉ်များ ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ သူတို့အား ကိုးကွယ်ရာ အဖြစ် ယူဆမိသည်နှင့် သူတို့၏ ပုတုဇဉ် သဘာဝ အမှားများမှာ မိမိတို့၏ သန့်စင်သော ယုံကြည်မှုထဲသို့ ဝင်ရောက်၍ မလာနိုင်ဟု အာမခံနိုင်သူ မရှိပေ။ မိမိ၏ ကောင်းဆိုး လုပ်ပိုင်ခွင့် သက်တမ်း ကုန်လွန်သောအခါမှ အမှားတရားကို သိကြရလျှင် ပြန်ပြင်ရန် နောက်ကျလွန်းနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း သုတ်နံပါတ် ၁၆၆ နှင့် ၁၆၇ တို့က ရှင်းပြထားပေသည်။ သို့သော် မိဘဆရာသမားများအား မလေးစား မကြည်ညိုရဟု ကျမ်းတော်က မသွန်သင်ပေ။ ကြည်ညို လေးစားခြင်းနှင့် ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ခြင်း ဆိုသည်ကို ခွဲခြားသိနိုင်ရန်သာ အရေးကြီးပေသည်။

(၁၁၇) **တုဇဉ်** **အုဇဉ်** ဆိုသော စကားလုံးသည် နောက်လိုက်သည်၊ နာခံသည် ဟု အနက်ပေးသည့် “တဖအ”၏ လူသားကို ပြသည့် ကံပုဒ် ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်သဒ္ဒါတွင် **Passive** ဖြစ်၍ နောက်လိုက်ခြင်းကို ခံရသူ၊ ဘုန်းကြီးဟု ဖြစ်သည်။ သို့သော် အာရိဗိစကားတွင် ရှေ့ဆောင်၊ ရှေ့လိုက် အေမန်ဟု ခေါ်သဖြင့် ၎င်းနှင့် အဓိပ္ပာယ် ကွဲပြားပြန်သည်။ တဖန် လူသားများ ရွေးချယ် တင်မြှောက်သော သူလည်း မဟုတ်ပေ။ အများ သဘောတူ ရွေးချယ်တင်မြှောက်မှု၊ ရွေးကောက်မှုကို **ကမိုင်း**ဟု ခေါ်ပေသည်။ လူတစ်စုက သို့မဟုတ် ဝိုင်းတစ်ဝိုင်းက မိမိတို့၏ ဆရာတော်အား ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ကိုးကွယ်မှုကို ခံရသူအား ခေါ်ပေသည်။ ကျမ်းတော်က **ပုဂ္ဂိုလ်ကိုးကွယ်ခြင်းသည်** ကိုးကွယ်သူများ ကိုယ်တိုင်က မဆင်မခြင် မြှောက်စားခြင်းမှ အခြေခံသည်ဟု ဆိုပေသည်။

(၁၁၈) **အုဇဉ်** **တဖအ** ဆိုသည်မှာ နာခံသူ၊ လိုက်နာသူဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်ဒကာများဟု ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်သည်။

	သောသူ ပမာ ဖြစ်၏။ ပင်းသူ၊ အသူ၊ ကန်းသူ ထိုသူတို့သည် တွေးခေါ်နိုင်ကြမည် မဟုတ်ချေ။
၁၇၂။	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ အို-ယုံကြည်သောသူတို့၊ သင်တို့အား ငါပေးရာ ရိက္ခာမှ စင်ကြယ်ရာကို^{၁၇၂} စားသုံးကြလော့၊ သင်တို့သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်ကြလျှင် အရှင်အား ကျေးဇူးသိကြကုန်လော့။
၁၇၃။	إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالِدَهُ وَالْحَمَّ الْخَنِزِيرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ لَعْنِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٣﴾ အရှင် တားမြစ်သည်မှာ အသေသား၊ သွေး၊ ဝက်သား၊ ပရမတ်ဘုရားရှင် မှကင်း၍ အခြားအရာကို တိုင်တည်လှီးသတ်သော အသားတို့ ဖြစ်၏။ အပြစ်ရှာခြင်းကင်းလျက် စည်းမဖောက်လိုဘဲ တွန်းပို့ခံရသူအတွက် အကုသိုလ်မဟုတ်ချေ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် လွတ်ငြိမ်းစေသော အရှင်၊ အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။^{၁၇၃}
၁၇၄။	إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَسْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ နည်း ပရမတ်ဘုရားရှင် ချမှတ်ပေးသည့် ကျမ်းတော်မှ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို ထိန်ဂှက်လျက် ၎င်းကို တန်ဖိုးချ ရောင်းစားသော သူတို့သည် သူတို့၏ ဝမ်းတွင်းသို့ မီးကိုသာ စားမြို့ခြင်း မည်၏။ ရပ်တည်ရသော နေ့၌^{၁၇၄} ပရမတ်ဘုရားရှင်က ဗျာဒိတ်တော်ပေးမည် မဟုတ် သန့်ရှင်းဖြူစင်စေမည်လည်း မဟုတ်ပေ။ သူတို့အတွက် စူးနစ်သော ဝင့်ကြွေးသည်

(၁၇၉) စင်ကြယ်ရာ ဆိုသည်မှာ ကျမ္ဘာရေးကို ထိခိုက်နိုင်သည့် မသန့်ရှင်းသော အရာများ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ဆိုပေသည်။ ထိုကြောင့် ကုန်အာန် ကျမ်းတော်တွင် အမည်နာမဖြင့် တိုက်ရိုက်ပြောထားခြင်း မရှိသော်လည်း လူသားတို့၏ ကျမ္ဘာရေးကို ထိခိုက်နိုင်သည့် အရာ အားလုံးသည်လည်း အစွဲလမ်း ဘာသာဝင်များအတွက် စားသုံးရန် တရားဝင်ခြင်း မရှိချေ။

(၁၂၀) ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းတော်များအတွက် လူ၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျား၊ ခြင်္သေ့၊ ခွေး၊ ဝံ၊ သစ်၊ အောင်း၊ မြွေ ကို တားမြစ် ထားသကဲ့သို့ (မဟာဝဂ္ဂ-၂၈၀၊ ၂၈၁)။ ဘာသာတရားတိုင်းတွင် မစားသင့် မစားထိုက်သော အကပ္ပိယ အသားများကို တားမြစ်ထားပေသည်။ အစွဲလမ်း သာသနာဝင်များအတွက် ဝက်သားကို တားမြစ်ထားသော်လည်း ဝက်သည် အလွန်ရှံရှာ ဘွယ်ကောင်းသော သတ္တဝါ ဖြစ်သည်။ မကိုင်ရ မတို့ရ အသေကောင်ကိုပင် မထိတို့ရဟူသော ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ ဝတ်ပြုရာကျမ်း သားစ တွင် သွန်သင်သကဲ့သို့ ကုန်အာန်ကျမ်းတော်တွင် သွန်သင်ထားခြင်း မရှိပေ။ မိမိသာသနာ၏ စောင့်စည်းရမည့် သီလအရ မစားသုံးရသော်လည်း သူတစ်ပါးစားသုံးသည်ကို ရှံရှာဘွယ်ကောင်းသည် စက်ဆုတ်ဘွယ် ကောင်းသည် ဟု ကျမ်းတော်က မသွန်သင်ပေ။

(၁၂၁) ယောင်းမွန်လ်ကီးယာမတ် ကို ဆရာတော်ကြီးများက ရှင်ပြန်ထမြောက်ရမည့်နေ့ဟု ဘာသာပြန်ဆို ကြပေသည်။ အစွဲလမ်း သာသနာဝင် အများစုကမူ ကမ္ဘာကြီးပျက်မည့်နေ့ဟု အစဉ်အလာအတိုင်း ယုံကြည်ထား ကြပေသည်။ ထိုစကားလုံး၏ မူရင်း အဓိပ္ပါယ်မှာ ရပ်တည်သည်၊ ခိုင်မာစွာရပ်တည်သည်၊ လည်ပတ်နေသော သံသရာ ခိုင်မာစွာ ရပ်တည်သွားသောနေ့ (ချုပ်ငြိမ်းသောနေ့) ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။ ဝိဉာဉ်တိုင်း အတွက် ကျင့်ဆောင်ခဲ့ရာကို စီရင်ချက်ချသောနေ့ (ယောင်းမွန်လ်ဒီးန့်) (မိမိ၏ ကျင့်ဆောင်ခဲ့ရာများက မိမိအား စီရင်ချက်ချခြင်း ဖြစ်သည်)။ ဝိဉာဉ်တိုင်း အတွက် နောက်ဆုံးနေ့ (ယောင်းမွန်လ် အာခီရ်) နှင့် ဘဝသံသရာ ချုပ်ငြိမ်းသောနေ့ (ယောင်းမွန်လ်ကီးယာမတ်) ဟု ရှိကြောင်း ကျမ်းတော်က မကြာခဏ ဖော်ပြပေသည်။ ထို နေ့သုံးနေ့မှာ အပေါ်ယံ အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့် တူညီသော်လည်း လေးနက်သော အနက်တွင်မူ ကွဲပြားပေသည်။ “စီရင်ချက်ချသောနေ့” ဆိုသည်မှာ တရားပေါက်မြောက် အောင်မြင်မှုပေါ် မူတည်၍ လောကီသက်တမ်း သက်ရှိထင်ခြား ရှိနေစဉ်ပင် ကြုံရနိုင်ပေသည်။ အကယ်၍ တရားသဘောကို ထိုးထွင်း မသိခဲ့လျှင်မူ သက်တမ်းကုန်သောနေ့တွင် ကျင့်ဆောင်ခဲ့မှုအတိုင်း စီရင်ချက် ချခံရမည်ဟု ဖြစ်ပေသည်။ “နောက်ဆုံးနေ့” ဆိုသည်မှာ လက်ရှိသက်တမ်း ကုန်လွန်သောနေ့ကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ အာခီရတ် ဆိုသည်မှာ လက်ရှိပစ္စုပ္ပန်ကာလ၏ နောက်ပိုင်း အနာဂတ် အားလုံးကိုလည်း ခေါ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် နောက်စက္ကန့်တိုင်းသည် အာခီရတ် ဖြစ်ပေသည် မြဲမြံသောနေ့” ဆိုသည်မှာ ဘဝသံသရာ လည်ပတ်ခြင်းများ လုံးဝရပ်တန့် ချုပ်ငြိမ်းသော နေ့ကို ဆိုလိုသည့် အပြင် မိမိ၏ မိဂိုးဖလာ အမှောင်မှ တရားအလင်းရောင် ပေါက်သွားသော၊ လူတစ်ဦး၊ လူမျိုးတစ်စု၊ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်၏ ခေတ်ပြောင်းလဲသွားခြင်းကိုလည်း ခေါ်ပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ထိုလူ၊ လူမျိုး၊ တိုင်းသူ ပြည်သားများသည် ခေတ်ဟောင်း အတွေးအခေါ်များကို ရပ်တန့်ပစ်လိုက်၍ ခေတ်သစ် အတွေးအခေါ်များ၌ ရပ်တည်ခြင်းဟု ဖြစ်သည်။ တဖန် အစဉ်အလာ အတိုင်း ယုံကြည်ထားသော ကီးယာမတ် ဆိုသည်မှာ ကမ္ဘာကြီးပျက်သောနေ့ဟု ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ဆင်ခြင်ရန်မှာ ဤကမ္ဘာကြီးပျက်သွားသောကြောင့် သက်ရှိမျိုးဆက်များ အကုန် နိဗ္ဗိတံသွားခြင်း မဟုတ်ချေ။ ကျမ်းတော်က ဤကမ္ဘာကြီးသည် ပျက်ရမည်၊ ပျက်ရမည် ဟု မကြာခဏ သတိပေးခြင်းမှာ နောက်ကမ္ဘာတစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားနိုင်ရန် ကြိုတင် သတိပေးနေခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ (၁၄-၄၈ ကိုကြည့်ပါ။)

	ရှိ၏။
၁၇၅။	أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿ လမ်းလွဲအား လမ်းညွှန်မှန်ကို ဝင်ကြေးအား လွတ်ငြိမ်းခွင့်ဖြင့် ရောင်းဝယ်သောသူတို့သည် မည်သို့မည်ပုံ အပူမီး၌ ကြံကြံ ခံနိုင်အံ့နည်း။
၁၇၆။	ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿ ဤသည်မှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သစ္စာတရားအားဖြင့် ကျမ်းတော်အား ချမှတ်ပေးသောကြောင့်တည်း။ ကေနပ်ပင် ကျမ်းတော်၌ သဘောကွဲသော သူတို့သည် ဝိုက်ခွဲ နောက်ကျန်ရစ်ကြ၏။
၁၇၇။	لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُؤُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿ အရှေ့၊ အနောက်တို့အား ရှေ့ရှု မျက်နှာလှည့်ခြင်းဖြင့် သင်တို့အတွက် ကောင်းမှု မမည်သေး။ သို့ရာတွင် ကောင်းမှု ဟူသည်မှာ- ပရမတ်ဘုရားရှင်၊ နောင်ဘဝ နေ့ကာလ၊ နိမိတ်ဆောင်များ၊ ကျမ်းတော်နှင့် သတင်းတော်ဆောင်များကို ယုံကြည်သူ၊ မိမိ နှစ်သက်ပါလျက် ဥစ္စာပစ္စည်းကို ဆွေမျိုးနီးစပ်၊ မိဘမဲ့၊ နှမ်းပါးသူ၊ ခရီးသည်၊ တောင်းခံသူနှင့် ကျွန်စနစ်ဖျက်သိမ်းရေးအတွက် ပေးကမ်းသူ၊ မေတ္တာဓိဋ္ဌာန် မြဲ၍ အခွန်ငွေဖြူ ပေးသူ၊ ပဋိညာဉ်ပြုသောအခါ ပဋိညာဉ်၌ ပြီးပြည့်စေသူ၊ အမင်္ဂလာ နစ်နာခြင်းနှင့် အမင်္ဂလာ ခေတ်ဆိုး၌ ခွန္တိပါရမီရှိသူတို့သည်သာ သီလရှိသူ မည်၏။ သူတို့သည်ကား ပြောဆိုမှန်သော သူများ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည်ကား စည်းစောင့်သူများ ဖြစ်ကြ၏။
၁၇၈။	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْقُرِّ بِالْحَرْ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿ အို-ယုံကြည်သောသူတို့၊ လူသတ်မှုများအတွက် ဖော်ပြမှုမှာ လူလွတ်အတွက် လူလွတ်၊ ဝန်ထမ်းအတွက် ဝန်ထမ်း၊ လိင်မ အတွက် လိင်မဟူ၍ သင်တို့အား ပြဌာန်းပြီ။ သို့သော် ခံရသူ၏ သားချင်းများက လျော်ကြေး တစ်စုံတစ်ရာဖြင့် ကျေအေးရန် ကမ်းလှမ်းလျှင် အသိအမှတ်ပြု လိုက်နာ၍ သူ့ကို တင့်တယ်စွာ ဆက်ဆံရမည်။ ဤသည် ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံမှ ပေါ့ပါးစေခြင်းနှင့် ကရုဏာသက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ မည်သူမဆို တဖန် စည်းဖောက်သူဖြစ်လျှင် စူးနစ်သော ဝင်ကြေး သည် ရှိ၏။ ၁၂၂

(၁၂၂) ကျမ်းတော်တွင် ပုံစံ ၃ မျိုးဖြင့် အကြိမ် ၃၀ ဖော်ပြသည့် ရင်းမြစ် **ص ص ق** မှ ဆင့်ပွားသည့် **النِّصَاصُ** ကိစ္စာဆို ကို ရေးဝေါဟာရအတိုင်း လက်စားချေမှုဟု ဘာသာပြန်ဆိုသည်လည်း ရှိ၏။ **ကိစ္စာဆို**၏ အနက်မှာ အရေးယူမှုကို ခေါ်ပေသည်။ အရေးယူမှုကို ဒေါသအလျောက် ပြေငြိမ်းခွင့် မရှိပေ၊ ဥပဒေ အတိုင်းသာ ဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်သည်။ ဤသုတ်တော်တွင် “လူသတ်မှုများ၌ အရေးယူမှုကို လူလွတ်အတွက် လူလွတ် ဝန်ထမ်း အတွက် ဝန်ထမ်း လိင်မအတွက် လိင်မ” ဟူ၍သာ ပြောထားပြီး၊ “သတ်စေ” ဟု လုံးဝ ဆို မထားပေ။ အချို့ဆရာတော်များက အစ္စလာမ် သာသနာအား မှိုင်းတိုက်ကျမ်းများကို မစိစစ်ဘဲ ထိုကျမ်းများ၏ အလိုအတိုင်း လိုက်၍ ဘာသာ ပြန် ဆိုမိရာမှ အစ္စလာမ်သာသနာတွင် လူသတ်မှု၌ သတ်သူကို ပြန်သတ်စေရန် ဥပဒေရှိသည် ဟူ၍ ဖြစ်လာပေတော့သည်။ ဤအယူအဆမှာ သုတ် နံပါတ် (၁၇၉) “အရေးယူခြင်း၌ အသက်ဆက်ခွင့် ရှိသည်” ဟူသည့် အမိန့်တော်ကို တိုက်ရိုက် ဆန့်ကျင်ပေသည်။ ကျမ်းတော်တွင် မပါဝင်သည့် “သတ်စေ” ဆိုသည့် စကားလုံးကို အစာသွပ်ပြီး၊ ကျမ်းတော်တွင် သွန်သင်သည့် “အသက်ဆက်ခွင့် ရှိသည်” ဆိုသောစကားလုံးကို ထိန်ချန်ထား ခြင်းမှာ ရိုးသားမှု မရှိပေ။ ဤသုတ်တော်တွင် ပြောသော “လူလွတ်ကို လူလွတ်၊ ဝန်ထမ်းကို ဝန်ထမ်း၊ လိင်မကို လိင်မ” ဆိုသည်မှာ အမှု ကျူးလွန် သော သူကိုသာ အရေးယူရန် ဆိုခြင်းဖြစ်၍ ထိုပြစ်မှုကျူးလွန်သူ၏ မျိုးရိုး၊ ကိုးကွယ်ရာဘာသာ၊ ယုံကြည်ရာဝါဒ အားလုံးကို ပညာမဲ့စွာဖြင့် ယမယ်ရှာခြင်း တားမြစ်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

၁၇၉။	وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ❖ ထိုဖော်ပြမှု၌ သင်တို့အတွက် အသက်ဆက်ခွင့်ရှိ၏။ အို- သဘောပေါက်နိုင်စွမ်း ရှိသူတို့၊ သင်တို့ စည်းစောင့်အံ့ဉာ ဖြစ်၏။
၁၈၀။	كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ❖ သင်တို့မှ တစ်စုံတစ်ဦးသည် အနိစ္စရောက်ချိန်တန်လျှင်၊ မွေးမိဘများ ဆွေမျိုးနီးစပ်များ အတွက် ကောင်းမွန်စွာ အသိ အမှတ်ပြု သေတမ်းစာ ချန်ထားခဲ့ရန် သင်တို့အား ပြဌာန်းသည်မှာ- စည်းစောင့်သူတို့အတွက် သစ္စာ ဖြစ်၏။
၁၈၁။	فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ❖ မည်သူမဆို ၎င်းကို ကြားနာပြီးမှ လွှဲပြောင်းခဲ့သော် ထိုလွှဲပြောင်းသောသူများ အပေါ်၌သာ အပြစ်ရှိ၏။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကြားနေသောအရှင် သိနေသောအရှင် ဖြစ်ပေ၏။
၁၈၂။	فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنًّا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ❖ သို့သော် သေတမ်းစာရေးသူ၏ မှားယွင်းမှု သို့မဟုတ် ပြစ်မှုကို စိုးရိမ်၍ သူတို့၏ကြား ပြုပြင်လိုသောသူသည် အပြစ်မရှိချေ။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် လွတ်ငြိမ်းစေသော အရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်၏။
၁၈၃။	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ❖ အို-ယုံကြည်သောသူတို့၊ သင်တို့ ရှေ့အလျှင် သူများအား ပြဌာန်းသကဲ့သို့ သင်တို့အပေါ်၌ ဥပုသ်စောင့်ရန် ပြဌာန်း တော်မူပြီ။ သင်တို့ စည်းစောင့်အံ့ဉာ ဖြစ်၏။
၁၈၄။	أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامٍ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ❖ တွက်ချက်ထားသော ရက်များပင်။^{၂၃} အကြင်သူသည် ဖျားနာနေ သို့မဟုတ် လမ်းခရီး၌ရှိနေလျှင် နောင်၌ တွက်ချက် ရက် ဖြည့်ရမည်။ အင်အားရှိသောသူ၏ အပေါ်၌ နှမ်းပုံးပဲသုအား ကျွေးမွေး၍ အစားထိုးနိုင်၏။ စိတ်ပြတ်စွာဖြင့် အကောင်းလုပ်သူ၏- ထိုကောင်းမှုသည် သူ့အတွက်ပင် ဖြစ်၏။ ဥပုသ်စောင့်ခြင်းသည် ပိုကောင်း၏ သင်တို့ သိကြပါ လေစ။
၁၈၅။	شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ❖

လူသတ်မှုကို စီရင်ချက်ချသော တရားသူကြီးသည် စီရင်ခွင့် အာဏာကို အလွဲသုံးစား လုပ်၍ အခြားသူတို့အား နစ်နာအောင် လုပ်ဆောင်ခွင့် မရှိချေ။ (၁၇:၃၃)။

(၁၂၃) တွက်ချက်ထားသော ရက် ဆိုသည်မှာ ရခိသွန်လကို ဆိုခြင်း ဖြစ်သည် (သုတ်နံပါတ် ၁၈၅)။ အစ္စလာမ် သာသနာသည် ခုနှစ် သက္ကရာဇ်ကို အာရ်ဗီလ၊ နှစ်အားဖြင့် သတ်မှတ်၍၊ အာရ်ဗီလသည် မြန်မာလများကဲ့သို့ လ ကို အခြေပြု ရေတွက် သတ်မှတ်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သုတ်နံပါတ် (၁၈၉) တွင် ဖော်ပြထားပေသည်။ (အင်္ဂလိပ်လများမှာ နေကို အခြေပြုရေတွက် သတ်မှတ်ကြသည်)။ ထို့ကြောင့် အချို့လသည် ၂၉ ရက်ရှိ၍ အချို့လသည် ရက် ၃၀ ရှိပေသည်။ သို့သော် အာရ်ဗီလသည် မြန်မာလများကဲ့သို့ ဝါထပ်ခြင်းဖြင့် ခုနှစ်အား ပြန်လည် ညှိယူခြင်း မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် အာရ်ဗီလ များသည် တစ်နှစ်လျှင် (၁၀) ရက်မျှ ရွေ့နေပေသည်။ ဝါဝင်၊ ဝါထွက်များကို “လ”ကြည့်၍ ဆောင်ရွက်နေခြင်းမှာ မတိကျနိုင်ကြောင်း ရက်လများကို တွက်ချက်သတ်မှတ်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း ဤသုတ်တော်ပါ “တွက်ချက်ထားသော ရက်များ”ဆိုသည်က ထောက်ပြနေပေသည်။

ရမ်သွန်လ၊ ထိုလ၌ လူသားတို့အား လမ်းညွှန်ချက်၊ လမ်းညွှန်တော်မှ ရှင်းလင်းချက်များနှင့် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာဖွင့်ဆိုသည့် ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်အား ချမှတ်ပေးတော်မူ၏။ သင်တို့အနက် ထိုလအား မျက်မှောက်သက်သေ ရှိသူသည် ဥပုသ်စောင့်ရမည်။ အကြင်သူသည် ဖျားနာနေ သို့မဟုတ် လမ်းခရီး၌ရှိနေလျှင် နောင်၌ တွက်ချက် ရက်ဖြည့်ရမည်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သင်တို့အား လွယ်ကူစေလို၍ သင်တို့အတွက် ခက်ခဲစေလိုတော် မမူခြင်းမှာ သင်တို့သည် တွက်ချက်ဖြည့်ဆီးနိုင်ရန်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်- ကြီးကျယ်ကြောင်းကို မှတ်နိုင်ရန်၊ သင်တို့လမ်းညွှန်မှန်ရနိုင်ရန်နှင့် ကျေးဇူးသိတတ်အံ့ငှာ ဖြစ်၏။

၁၈၆။ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

ဝါနှင့် ပတ်သက်၍ ငါ၏ အမှုတော်ဆောင်ထံ၌ သင်တို့မေးမြန်းကြပြီ။ ငါသည်ကား နီးကပ်စွာရှိ၏။ ငါ့အား တသ၍ တသ ဆုတောင်းသူ၏ တသခြင်းကို ငါ တုန့်ပြန်တော်မူ၏။ သူတို့သည်လည်း ဖြောင့်မတ်အံ့ငှာ ငါ့အား ယုံကြည်မှုဖြင့် တုန့်ပြန်စေလော့။

၁၈၇။ أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾

ဥပုသ်ညများ၌ သင်တို့၏ အမျိုးသမီးများနှင့် မေထုံပြုခြင်းသည် သင်တို့အတို့ တရားဝင်၏။ သူတို့သည် သင်တို့အတွက် ဆင်ယင်စရာ၊ သင်တို့သည် သူတို့အတွက် ဆင်ယင်စရာပင် ဖြစ်၏။ သင်တို့၏ဥပုသ်၌ သစ္စာမခိုင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်ကို ပရမတ်ဘုရားရှင် သိတော်မူ၍ သင်တို့အား သင်ပုန်းချေတော်မူပြီ။ သင်တို့အား ကျေအေးတော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သူမတို့နှင့် ပေါင်းသင်းနိုင်၏။ သင်တို့အတွက် ပရမတ်ဘုရားရှင် ပြဌာန်းထားသည်ကို ရှာဖွေကြလော့။ အဖြူမျှင်သည် အမည်းမျှင်မှ^{၁၈၇} ရှင်းလင်းစေသည့် ဖြာထွက်ချိန် အထိ စားကြ သောက်ကြကုန်လော့။ ထို့နောက် ညသို့တိုင်^{၁၈၈}

(၁၂၄) အစ္စလာမ်သာသနာသည် တရားဝင် အိမ်ထောင်ပြုခြင်းကို ခွင့်ပြုပေးသည်။ သဘာဝတရား အတိုင်း တရားဝင် ဖိုမ ပေါင်းသင်းခြင်းကို မသတိဘွယ်ရာ အညစ်အကြေးဟု သွန်သင်ခြင်း မရှိပေ။ သို့သော် ဥပုသ်သီလ ဆောက်တည်နေသော ကာလ (နံနက်မှ ညအထိ နေ့ပိုင်း)၊ ဝဇီပိတ်ကျင့်ကြံနေသော ကာလ၊ ကံဆောင်ပရိဝုသ်ပြုသောကာလ၊ ဘေးမဲ့ကျောင်းတော်သို့ လည်ပတ်စဉ်ကာလနှင့် အမျိုးသမီးများ၏ ဓမ္မတာ ကာလများတွင် မေထုံမှုကို တားမြစ်ထားပေးသည်။ သဘာဝတရားမှ ကျော်လွန်သော မဘွယ်မရာ သွားလာခြင်းများကိုလည်း တားမြစ်ထားပေးသည်။

(၁၂၅) အဖြူမျှင် အမည်းမျှင် ဆိုသည်ကို ဆရာတော်ကြီးများက အပ်ချည်ကြိုး အဖြူမျှင်၊ အပ်ချည်ကြိုး အမည်းမျှင်ဟု ဘာသာပြန်ဆိုသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ဤနေရာ၌ အပ်ချည်ကြိုး ဆိုသည်မှာ နားလည်လွယ်ရန် ဖြည့်စွက်ထားသော ဘာသာပြန်ဆိုချက်သာ ဖြစ်ပေသည်။ မူရင်း အာရိဗီစကားတွင် အမျှင် ဟုသာသုံး၍ အပ်ချည်ကြိုး၊ ဆပ်ချည် စသည်ဖြင့် မပါဝင်ပေ။ အလင်းသည်လည်း အမျှင်တန်းပင် ဖြစ်သည်။

(၁၂၆) ဥပုသ်ဆက်တည်ရမည့် အချိန်ကာလမှာ အလင်း ဖြာထွက်ချိန်မှ ညသို့တိုင်အောင်ဟု ဆိုထားသည်။ အာရိဗီစကား **ဗာဂ်ရီ** ဆိုသည်မှာ ဖတ်ကနဲ ဟု သွားခြင်း ကဲ့သွားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ စက်ဝိုင်းခြမ်းပုံသဏ္ဍာန်ရှိသော ဝုံးခွံနှစ်ခြမ်း ဆတ်ကနဲ ကဲ့သွားခြင်းမျိုးကို ဆိုလို၍ **အေလာ လိုင်း** ညဆိုသို့ ဆိုသည်မှာ ည ဟု ဆိုအပ်သော အချိန်ဆိုသို့ ကျရောက်လာသည့် အချိန်အတွင်းကိုသာ ဆိုလိုပေသည်။ ထို့အပြင် အလင်း တစ်လှည့်အမှောင် တစ်လှည့် တစ်ပတ်ပတ်မိလျှင် တစ်ရက်ဟု သတ်မှတ်စေခြင်း မရှိချေ။ ကျမ်းတော်က ပြဌာန်းသည့် နိယာမမှာ ရက်၊ လ၊ နှစ်ကို သတ်မှတ်စေရာ၌ ကမ္ဘာနှင့် လ၏ လည်ပတ်သည့် ဟန်ချက်ပေါ်၌ တည်၍သာ သတ်မှတ်စေပေသည်။ ၂:၁၈၉၊ ၉:၃၆။ ထို့နောက် ဥပုသ်သီလ စောင့်တည်ရမည့် အချိန်ကိုလည်း နေထွက် **ဗာဂ်ရီ** နေဝင်ခြင်း **မာဂ်ရီ** များဖြင့် မသတ်မှတ်ပေ။ လုံးနေသော အရာတစ်ခုအား ထိပ်ဆုံးမှ ဖတ်ကနဲ ခွဲ လိုက်သည်နှင့် အလင်းမျှင်တို့သည် အနားအထိ ဖြာထွက် သွားသကဲ့သို့ အမှောင်နှင့် အလင်းကို ဖတ်ကနဲ ခွဲလိုက်သည့် အချိန် **ဗာဂ်ရီ** သည် နေပတ် လမ်းကြောင်းအား ဗဟိုပြုနေပေသည်။ တနည်းအားဖြင့် ဂီကွေတာ မျဉ်းပေါ်၌သာ စံချိန်ယူ သတ်မှတ်ရသည်။ နေထွက် နေဝင် နောက်ကျသော သို့မဟုတ် မြန်သော တောင်၊ မြောက် ဝန်ရိုးစွန်းနိုင်ငံများနှင့် အီကွေတာ မျဉ်းပေါ်မှ နိုင်ငံများသည် ဥပုသ်ဝင်၊ ဥပုသ်ထွက် အချိန်အတူပင် ဖြစ်သည်။

	ဥပုသ်သီလ ပြီးပြည့်စေလော့။ သင်တို့သည် ဝတ်ကျောင်းတော်များ၌ ဝဇီပိတ်ကျင့်နေစဉ်၌ သူမတို့နှင့် မပေါင်းသင်းရ၊ ယင်းသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စည်းမျဉ်းဖြစ်၍ ထိုအပါးသို့ မချည်းကပ်ကြနှင့်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် လူသားတို့ အတွက် သုတ်ဒေသနာများကို ဤကဲ့သို့ ရှင်းလင်းထားခြင်းမှာ သူတို့ စည်းစောင့်နိုင်အံ့မှာ ဖြစ်၏။
၁၈၈။	وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْنُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿ သင်တို့ချင်းကြား ဥစ္စာပစ္စည်းများကို အမှားပြုလျက် မစားသုံးကြနှင့်။ လူသားတို့၏ ဥစ္စာ ခွဲတမ်းဟု၌ သိနေပါလျက် အပြစ်သင့်စွာ စားသုံးရန် စီရင်ထုံးချသူတို့ထံ၌ မဖားကြနှင့်။
၁၈၉။	يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ فُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجَّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا النُّبُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا النُّبُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَأَتُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿ လဆန်းပက္ခများအကြောင်း မေးကြသူတို့အား ပြောလော့ “၎င်းတို့သည် လူသားတို့အတွက် ပြက္ခဒိန်ပြဌာန်းရန်နှင့် ကံဆောင်ပရိဝါသ် အတွက် ဖြစ်၏” “အိမ်များကို နောက်ပေါက်မှ ဝင်ခြင်းသည် ကောင်းမှု မဟုတ်ချေ။ သို့သော် စည်းစောင့်ခြင်းသည်သာ ကောင်းမှု ဖြစ်၏။ အိမ်များကို တံခါးပေါက်များမှ ဝင်ကြလော့။ အောင်မြင်ပေါက်မြောက်အံ့မှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား စည်းစောင့်ကြလော့။”
၁၉၀။	وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿ သင်တို့အား တိုက်ခိုက်သောသူများကို ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်တော်၌ ခုခံတိုက်ကြလော့။ သို့သော် စည်းမဖောက်ကြနှင့်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် စည်းဖောက်သူများအား နှစ်သက်တော်မမူချေ။

- (၁၂၇) **عَاكِفُونَ** အာကီဖူးန် ဆိုသည်မှာ စကားပြောဆိုခြင်း မပြုရဘဲ ကျင့်ဆောင်ရသည် (အိတီကာ့စ်) ကိုခေါ်ပေသည်။ ဤကျင့်ဆောင်မှုကို ဝတ်ကျောင်းတော်၌ သို့မဟုတ် သင့်လျော်သောနေရာ၌ သီးခြားနေရာပြုလုပ်၍ စကားပြောဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကာ အကျင့်ဘာဝနာ ကျင့်ဆောင်ရသော ကျင့်စဉ် ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းကို ဆရာတော်ကြီးများက ဘာသာမပြန်ဘဲ **အိတီကာ့စ်** ကျင့်သည်ဟုသာ ရေးသားပြောဆို ကြပေသည်။ **အိတီကာ့စ်** ကျင့်ဆောင်စဉ်တွင် စကားပြောဆိုခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ရသောကြောင့် ဝဇီပိတ်ကျင့်စဉ်ဟု ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အချို့ ရိုးရာကိုးကွယ်မှုများသည် မည်မျှပင် မှားယွင်းနေ၍ အများသူငါက မည်မျှပင် ထောက်ပြ ပြောဆိုစေကာမူ ကြိုတင်မှီတံ့၍ (ပြန်မပြော နားမထောင်ဘဲ) အယူစွဲခြင်းကိုလည်း **အာကီဖူးန်** ဟု သုံးပေသည်။ (၂၀:၉၁)။
- (၁၂၈) လူသားတို့၏ ဥစ္စာဝေစု ဆိုသည်မှာ ဤသုတ်တော်ပါ အာရ်ဗီစကားလုံး၏ အဓိပ္ပါယ်ကို တိုက်ရိုက် ပြန်ဆိုခြင်းဖြစ်၍ ၎င်းကို ဆရာတော်ကြီးများက သူတပီးတို့၏ ဥစ္စာပစ္စည်းများဟု ဘာသာ ပြန်ဆိုကြပေသည်။ ဤစကားလုံး၏ အဓိပ္ပါယ်၌ ပြည်သူပိုင် ပစ္စည်းများသည်လည်း အကြံပင်ပေသည်။
- (၁၂၉) ဆုံးဖြတ်သူများ ဆိုသည်မှာ အာဏာပိုင်များ၊ တရားသူကြီးများ၊ ရှေ့နေရှေ့ရပ်များကို ဆိုလိုသည်။ အရေးကိစ္စတစ်ခုအား ကိုင်တွယ် ဆောင်ရွက် ခွင့်ရှိသူ၊ လုပ်ငန်းတစ်ခုအား လုပ်ပိုင်ခွင့် ပေးပိုင်ခွင့်ရှိသူ၊ ထိုသူများကို လာဘ်ထိုး၍ မမှန်ကန်သောနည်းဖြင့် စီးပွားရှာခွင့်ကို အစွလာမ်သာသနာ၌ ခွင့်မပြုပေ။
- (၁၃၀) အစွလာမ်သာသနာ၏ အစပိုင်း ရှေးလူကြီးများသည် ကံဆောင်ပရိဝါသ်ပြုစဉ် (အဟ်ရမ်ဝတ်ရုံ) သင်္ကန်းဝတ်ရုံဖြင့် အကြောင်းအားလျော်စွာ မိမိအိမ်သို့ သွားလာကြစဉ် လူအများ ကဲ့ရဲ့ ရှုံ့ချမည်ကို စိုးရိမ်၍ အိမ်၏ နောက်ဘေးပေါက်များမှ တိတ်တဆိတ် ဝင်ထွက်ကြလေသည်။ အစွလာမ်သာသနာသည် မပွင့်မလင်း ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် လုပ်ဆောင်ခြင်းကို ခွင့်မပြုပေ။ ထိုအချင်းအရာအား မရိုးသား မဖြူစင်ဟု သတ်မှတ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အစွလာမ် သာသနာဝင်တို့အား သင်္ကန်းရုံထားလင့်ကစား အကြောင်းရှိ၍ မိမိအိမ်သို့ ဝင်ထွက်လိုလျှင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် ဝင်ထွက် နိုင်ကြောင်း စည်းစောင့်မှုသည်သာ ဖြူစင်ရိုးသားမှု ဖြစ်ကြောင်းကို ဤသုတ်တော်က သွန်သင်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။
- (၁၃၁) ဤသုတ်တော်က အစွလာမ် သာသနာဝင်တို့အား မတော်မတရား ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်သူတို့အား ပြန်လည် တော်လှန်နိုင်ခွင့် ရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့တော်လှန်ရေးဆင်နွှဲရာ၌ မတရားသဖြင့် မိမိဘက်မှ မကျူးလွန်ကြရန် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်တော်၌ တော်လှန်လော့ဟု ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အစွလာမ်သာသနာအား နာမည် ဖျက်လိုသူများက ဤစကားတော်ကို ကောက်ယူလျက် အစွလာမ်သာသနာပြုရန် အစွလာမ် သာသနာအား လက်မခံသော သူများအား တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းရန် မိန့်ဆိုထားကြောင်း လှည့်ပတ်ရေးသား ဝါဒဖြန့်ကြပေသည်။ ထိုသူတို့၏ ဝါဒဖြန့်ချိမှုမှာ မမှန်ကန်ကြောင်းကို သုတ်နံပတ် ၁၉၀ မှ ၁၉၄ အထိ သေချာစွာ ဖတ်ရှုသူများနှင့် စာတတ်သူများ အတို့ လုံလောက်ပေသည်။ ထို့အပြင် ဥပုသ်သီလဆောက်တည်မှု၊ ကံဆောင်ပရိဝါသ်ပြုမှုနှင့် တော်လှန်ရေးလုပ်မှုများမှာ ရောထွေးနေသည်ဟု ကျမ်းတော်

၁၉၁။ ရန်သူ	وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجَكُمُ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلَكُمُ فِيهِ فَإِن قَاتَلَكُمُ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۖ သူတို့အား ထိပ်ဆိုင်တိုးရာနေရာတိုင်း၌ ခုခံတိုက်ကြလော့။^{၁၉၂} သင်တို့အား နှင်ထုတ်သောနေရာများမှ သူတို့အား နှင်ထုတ်ကြလော့။ သွေးတိုးစမ်းခြင်းသည် သတ်ဖြတ်ခြင်းထက် ပို၍ ပြင်းထန်၏။ ဘေးမဲ့ဝတ်ကျောင်းတော်၏ အပါး၌ သင်တို့အား မတိုက်ခိုက်သ၍ သူတို့အား မတိုက်ခိုက်ကြလော့။ သို့သော် သူတို့က တိုက်ခိုက်လာလျှင် သူတို့အား ခုခံတိုက်ခိုက်ကြလော့။ ဤသည်မှာ ဖုံးကွယ်သူများအတွက် အစားပေးခြင်း ဖြစ်၏။
၁၉၂။	فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۖ သို့သော် သူတို့ဘက်က ရပ်စဲကြလျှင်၊ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် လွတ်ငြိမ်းစေသော အရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်၏။^{၁၉၃}
၁၉၃။	وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۖ သွေးတိုးစမ်းခြင်း မရှိတော့သည်ထိ သူတို့အား ခုခံတိုက်ခိုက်ကြလော့။ သာသနာသည် ပရမတ်ဘုရားရှင် အတွက်သာ ဖြစ်သင့်၏။ သို့သော် သူတို့ဘက်က ရပ်စဲကြသော်၊ အမိုက်ကောင်များအပေါ် မှလွဲ၍ စည်းမဖောက်ကြနှင့်။^{၁၉၄}
၁၉၄။	الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشُّهُرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ عَلَيْنَا فَاَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْنَا ۖ وَإِغْلَظُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۖ ဘေးမဲ့လများသည် ဘေးမဲ့လများနှင့် အခြားသော ဘေးမဲ့ပေးထားသည့် ဖော်ပြမှုများ အတွက် ဖြစ်၏။ သင်တို့ အပေါ် စည်းဖောက်သူအား သင်တို့ကို စည်းဖောက်မှုနှင့် အလားတူ စည်းဖောက်နိုင်၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား စည်းစောင့်ကြ ကုန်လော့။ သိကြကုန်လော့ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် စည်းစောင့်သူများနှင့် အတူ ရှိတော်မူ၏။
၁၉၅။	وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۖ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်၌ သုံးစွဲကြလော့။ သင်တို့လက်ကြောင့် တိမ်ကောမှုဆီသို့ မဆုံတွေ့စေနှင့်။ သုမင်္ဂလာပြု

ကို မကျေညက်သူများက ဝေဖန်ပုတ်ခတ်ရန် ဆန္ဒစောလျက် ရှိပေသည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်များအနေဖြင့် ကျမ်းတော်၌ ဆက်တိုက်ဖော်ပြသော သုတ်တော် များကို အမှတ်စဉ် မကျော်ဘဲ စေ့စေ့စပ်စပ် လေ့လာသင့်ပါသည်။

(၁၉၂) သူတို့အား ဆိုသော ထိပ်ဆိုင်တိုးရာတိုင်း၌ ခုခံတိုက်ကြလော့ ဆိုသည်မှာ အစွလာမ်သာသနာအား လက်မခံသူအားလုံးကို တိုက်ခိုက် ချေမှုန်းရမည်ဟု လုံးဝ မဆိုလိုပေ။ သုတ်နံပါတ် ၁၉၀ တွင်ဆိုထားသော “သင်တို့အား တိုက်ခိုက်လာသူများ” ကိုသာ ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သင်တို့အား နှင်ထုတ်သော နေရာများမှ ပြန်နှင်ထုတ်ကြလော့ ဆိုသည်မှာလည်း အစွလာမ် မဟုတ်သူ အားလုံးအား ပြန်နှင်ထုတ် ခိုင်းခြင်း မဟုတ်ပေ။ “သင်တို့ အား နှင်ထုတ်ခဲ့သူများ” ကိုသာ ပြန်နှင်ထုတ်ခိုင်းခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အပြစ်မဲ့ပြည်သူများနှင့် လားလားမှ မပတ်သက်ချေ။

(၁၉၃) ဤသုတ်တော်က အစွလာမ်သာသနာသည် ပြည်တွင်းစစ်၊ ဝါဒကွဲပြားမှုကြောင့် ဖြစ်ရသောစစ်၊ မည်သည့် စစ်ပွဲကိုမဆို စတင်ကျူးကျော် တိုက်ခိုက်သူ မဟုတ်သလို ကျူးကျော်သူဘက်မှ စစ်ပွဲရပ်စဲလိုလျှင်လည်း မည်သည့် အခြေအနေ၌ မဆို ချွင်းချက်မရှိ လက်ခံ သဘောတူကြောင်းကို ကြေငြာထားပေသည်။

(၁၉၄) ဤသုတ်တော်သည် အစွလာမ်သာသနာဝင်တို့ အဘယ်ကြောင့် စစ်ပွဲထဲ၌ ပါဝင်ရသည်ကို ရှင်းလင်းစွာ ဖွင့်ဆိုထားသော သုတ်တော်များ အနက်မှ သုတ်တော် တစ်ပါး ဖြစ်သည်။ “သွေးတိုးစမ်းခြင်း မရှိသည့်တိုင်အောင် တော်လှန်ကြလော့။” “သွေးတိုးစမ်းခြင်းသည် သတ်ဖြတ်ခြင်းထက် ပို၍ ပြင်းထန် (ဆိုးဝါး)၏” (သုတ်-၁၉၁) ဆိုသော စကားများက အစွလာမ်တို့ စစ်ပွဲ၌ ပါဝင်ပတ်သက်ရမှု၊ အသက်ပေး၍ တော်လှန်ရေး ဆင်နွှဲကြမှု များကို နားလည်ရန် လုံလောက်ပေသည်။ အကယ်၍ ရန်သူသည် စစ်ပြေငြိမ်းလိုလျှင် အစွလာမ် သာသနာဘက်မှ စစ်ပြေငြိမ်းရန် အဆင်သင့်ပင်။ သို့သော် စစ်ပြေငြိမ်းစကား ဆို၍ စည်းဖောက်သူတို့အား ပြန်လည်တိုက်ခိုက် ခွင့်ရှိပေသည်။ ၎င်းကို “အမိုက်စီးသူများ၏ အပေါ်မှလွဲ၍ စည်း မဖောက်ကြနှင့်။”ဟု ဆိုထားပေသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ အမိုက်စီးသူ စည်းကမ်းဖောက်သူကို ပြန်လည် တုံ့ပြန်ခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ “ဘာသာတရားသည် ပရမတ်ဘုရားရှင် အတွက်သာ ဖြစ်သင့်၏။”ဟု ဆိုခြင်းမှာ လူသားအားလုံး အစွလာမ် ခေါင်းစဉ်အောက်သို့ ဝင်ရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်း လုံးဝ မဟုတ်ချေ။ ၂၂:၄၀ ၌ ဘာသာတရားများ အကြောင်းကို ပြည့်စုံစွာ ထောက်ပြထားပေသည်။

	ကြလော့၊ ကေနပ်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သုမင်္ဂလာပြုသူများအား နှစ်သက်တော်မူ၏။
၁၉၆။ မသွား လာနိုင် လျှင် လက်ရှိ	وَأْتَمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَخْلِقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۞ ကံဆောင်ပရိဝုသ်နှင့် လည်ပတ်မှုကို ပရမတ်ဘုရားရှင်အတွက် ပြီးပြည့်စေလော့၊^{၂၃၅} သို့သော် သင်တို့ ထိန်းချုပ်ခံထားရလျှင် လွယ်ကူသော အလှူဝတ္ထုကို ပို့လော့၊ အလှူဝတ္ထုများ ဘောင်ဝင်ရာသို့ မဆိုက်မြိုက်မှီ ဦးခေါင်းများကို မရိတ်ကြနှင့်၊ သင်တို့မှ ဖျားနာသူ၊ ဦးခေါင်း ထိခိုက်ထားသူတို့ ဖြစ်လျှင် ဥပုသ်စောင့်ခြင်း၊ အလှူပေးခြင်း၊ ဝတ်ပြုခြင်း များဖြင့် အစားထိုးနိုင်၏။ စိတ်ချမ်းမြေ့စွာ၊ လည်ပတ်သူသည် ပရိဝုသ်ပြုသောအခါ သင်တို့အတွက် လွယ်ကူသော ဝတ္ထုကို လှူလော့၊ ကိုယ်တွေ့မဖြစ်နိုင် သူသည် ပရိဝုသ်အတွင်း ဥပုသ် သုံးရက်၊ ပြန်လာသောအခါ ခုနစ်ရက် စုပေါင်း ဆယ်ရက်ပြည့် စောင့်ရမည်၊ ၎င်းသည် ဘေးမဲ့ကျောင်းတော်၏ အသင့် နယ်ခံသား မဟုတ်သူတို့ အတွက် ဖြစ်၏။^{၂၃၆} ပရမတ်ဘုရားရှင်အား စည်းစောင့်ကြလော့၊ သိကြကုန်လော့ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ပြတ်သားစွာ ချုပ်ကိုင်နိုင်တော်မူ၏။
၁၉၇။	الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ۞ ကံဆောင်ပရိဝုသ်ပြုရန် လများမှာ သိရှိစေပြီး ဖြစ်၏။^{၂၃၇} ထိုလများ၌ ကံဆောင်ပရိဝုသ်ပြုရန် တာဝန်ရှိသူသည် ပရိဝုသ်တွင်း၌ မေထုံမပြုရ၊ မယုတ်မာရ၊ မငြင်းခုံရပေ။ မည်သည့် ကောင်းမှုကိုမဆို ပြုလုပ်အံ့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်က သိနေတော်မူ၏။ ပြင်ဆင်စီမံကြလော့၊ အကောင်းဆုံး ပြင်ဆင်စီမံမှုမှာ စည်းစောင့်မှုပင် ဖြစ်၏။ အို- သဘောပေါက်နိုင်စွမ်း ရှိသူတို့၊ ငါ့အား စည်းစောင့်ကြကုန်လော့။
၁၉၈။	لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا أَفْضْتُمْ مِّن عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ

(၁၃၅) အစ္စလာမ့်သာသနာ၏ သာသနာရေး ဆောင်ရွက်ဖြည့်ဆည်းမှုများကို “စုရုံးကျင်းပသော ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ ပွဲလမ်းသဘင်၊” အဖြစ်လည်းကောင်း၊ “ပွဲတော်ကျင်းပကာ စီးပွားကူးသန်းခြင်း၊” အဖြစ်သို့ လည်းကောင်း မကူးပြောင်းရစေရန် ပရမတ်ဘုရားရှင်အတွက် ဝတ်ကျေကြလော့ဟု မိန့်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နှစ်စဉ်ကျင်းပသော ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံးနှင့် ရက်အကြာဆုံး ဘာသာရေး ပွဲတော်ကြီး ဖြစ်သည့် အစ္စလာမ့် ကံဆောင်ပရိဝုသ်ပြုပွဲ (ဟာဂ်)တွင် မတော်တဆ ထိခိုက်နာကျင် ပျက်စီးရမှုမှ လွဲ၍ ပျော်ပါးသောက်စားကာ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားလျက် ထိခိုက်သေကြေကြသည်ဟု လုံးဝမရှိပေ။

(၁၃၆) ခေါင်းနာနေသူ ဆိုသည်မှာ ဦးခေါင်း၌ အနာရောဂါ တစ်ခုခု ဖြစ်နေ၍ ဆံချရန် အခက်အခဲရှိသူကို ဆိုလိုသည်။ လှည့်ပတ် ဂါယာပြုရင်း ပရိဝုသ်ပြုခြင်းကို ဘေးမဲ့ဝတ်ကျောင်းတော်၏ အနီးအနားတွင် နေထိုင်သူတို့အား ခွင့်မပြုပေ။ သူတို့ အနေဖြင့် ထိုဝတ်ကျောင်းတော်သို့ အချိန်မရွေး သွားလာ လှည့်ပတ် ဂါယာပြုနိုင်သောကြောင့် ပရိဝုသ်ပြုစဉ် အတွင်း၌ လှည့်ပတ်ဂါယာပြုနေရန် မလိုချေ။ ထို့ကြောင့် ကံဆောင်ပရိဝုသ် ပြုမှု တစ်ခုတည်း အတွက် ဥပုသ်ဆယ်ရက် စောင့်ရန် မလိုချေ။

(၁၃၇) သတ်မှတ်သိရှိပြီး လများ ဆိုသည်မှာ ရှောင်ဝါလ်လ သူလ်ကအ်ဒါလ်လ နှင့်သူလ်ဟာဂ်လ်လ၏လဆန်း ၉ ရက်နေ့ အထိဖြစ်သည်။

	وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الصَّالِينَ ﴿٥٠﴾ သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံမှ သိက္ခာရမူကို ရှာဖွေသူတို့ အပြစ်မရှိပေ။ အာရာဖတ်မှ^{၁၃၅} သင်တို့စုပုံလာစဉ် ဘေးမဲ့မှတ် တိုင်၌^{၁၃၆} ပရမတ်ဘုရားရှင်အား သတိရမူမှတ်ကြလော့။ သင်တို့အား လမ်းညွှန်ထားသည့်အတိုင်း အရှင့်အား သတိရ ကြလော့။ ရှေ့အလျင်က သင်တို့သည် လမ်းလွဲသူများမှ ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။
၁၅၅။	ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥١﴾ တဖန် လူအများ စုပုံလာသော နေရာမှ စုပုံလာကြ၍ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ထံ၌ လွတ်ငြိမ်းဆုပန်ကြလော့။ ကေနပ်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် လွတ်ငြိမ်းစေသော အရှင်၊ အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။
၂၀၀။	فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ ﴿٥٢﴾ သင်တို့၏ ဝတ်ပြုမှုများ ပြီးပြတ်သော် ပရမတ်ဘုရားရှင်အား သင်တို့၏ ဖခင်များကို သတိရသကဲ့သို့ သတိရကြလော့။ သို့မဟုတ် ထိုထက် ပြတ်သားစွာ သတိရကြလော့။ လူသားတို့အနက် “အို-ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်တို့အား လောကီဆုကိုသာပေးပါ”ဟု တောင်းဆိုသူများ အတွက်၊ အနာဂတ် ဖြစ်တည်မှု မရှိပေ။^{၁၃၇}
၂၀၁။	وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٥٣﴾ သူတို့မှ “အို-ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်တို့အား လောကီဘဝ၌ တင့်တယ်မှုနှင့် နောင်ဘဝ၌ တင့်တယ်မှုကို ပေးတော် မူပါ။ အပူမီး ဝင်ကြွေးမှ ကာကွယ်တော်မူပါ”ဟု တသသူများ ရှိ၏။
၂၀၂။	أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥٤﴾ ထိုသူများအတို့ သူတို့ကျင့်ဆောင်ခဲ့ရာ၏ ပင်ပန်းရကျိုးသည် ရှိနေ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အချိန်နှင့်တပြေးညီ စရင်းစစ်နေတော်မူ၏။
၂၀၃။	وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٥٥﴾

(၁၃၈) အာရာဖတ် ဆိုသည်မှာ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များ ကံဆောင်ပါရိဝါသပြုရာ ဘေးမဲ့ဝတ်ကျောင်းတော် (ကဒ်ဘာ)၏ အရှေ့ဘက် ၁၂ မိုင်ခန့် အကွာတွင် ရှိသော အာရာဖတ် ဟုခေါ်သည့် တောင်ပူစာကို အစွဲပြုကာ ခေါ်တွင်သော ကွင်းပြင်ကြီး၏ အမည်ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ ကံဆောင်ပရိဝါသ ပြုရန် လာကြသော အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များမှာ ထိုအရပ်၌ လာရောက် တည်းခို စုဆုံကြပေသည်။

(၁၃၉) ဘေးမဲ့မှတ်တိုင် ဆိုသည်မှာ အာရာဖတ်နှင့် ဘေးမဲ့ကျောင်းတော်၏ ခရီးတစ်ဝက် ကျောင်းတော်၏ အရှေ့ဘက် (၆)မိုင်ခန့် အကွာတွင် ရှိသည်။ ကံဆောင်ပရိဝါသများ ထိုနေရာ၌ ခရီးတစ်ထောက်နား၍ တည်းခိုကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ပေါ့ပေါ့လျော့လျော့မနေဘဲ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား အောင်မွေမှုမှတ်ခြင်းဖြင့် ဘာဝနာပွားနေကြရန် သွန်သင်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၁၄၀) ဤသုတ်တော်မှ ပြောဆိုသော သင်တို့၏ ဖခင်များ ဆိုသည်မှာ အတိတ်ကာလမှ သူတို့ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ခဲ့သော သူတို့ သတ်မှတ်သည့် ဘုရားများကို ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် သူတို့ကိုယ်သူတို့ ဘုရား၏ သားတော်များဟု ဘွဲ့ခံယူ လေ့ရှိပေသည်။ အတိတ် ဘာသာများအနက် အချို့က သူတို့ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သည့် ဘုရားအား သူတို့အား သာသနာ့ အမွေပေးသည့် အမွေတော်ပေး ဖခင်ဟု လည်းကောင်း၊ အချို့က သူတို့ ယုံကြည်လက်ခံသော ဘာသာရေးဦးဆောင်သည် ထာဝရဘုရားသခင်၏သားတော် (တနည်းအားဖြင့် သူတို့၏ ဘုရားသည် ဖခင်တော်) ဟု လည်းကောင်း သတ်မှတ်ခဲ့ကြပေသည်။ ထို့ကြောင့် အစ္စလာမ်သာသနာသို့ ယုံကြည်လက်ခံ လာသော သူများအား ပရမတ်ဘုရားရှင်အား မည်သို့ မည်ပုံ အောင်မွေမှုမှတ် ဘာဝနာပွားရမည်ကို သွန်သင်သောအခါ ထိုလူသစ်များအတွက် လွယ်ကူစွာ နားလည် နိုင်ရန် ဤသုတ်တော်က သင်တို့ ၏ ဖခင်များကို အောင်မွေမှု ရှုမှတ် သကဲ့သို့ဟု ဥပမာ အလင်္ကာဖြင့် တင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အစ္စလာမ်သာသနာကမူ မိမိတို့၏ ဘာသာရေး ဦးဆောင်အား ဖခင်ဟုလည်းကောင်း၊ မိမိတို့ကိုယ် မိမိတို့သာသနာ့ အမွေခံ သားတော်များဟုလည်းကောင်း ခံယူခွင့် မရှိပေ။ အစ္စလာမ် သာသနာ၏ ဦးဆောင် ကိုယ်တော်မူဟုမိမိကိုပင် “မဟာမွန်သည် မည်သူ၏ ဖခင်မှ မဟုတ်”ဟု ယတိပြတ် ပြောဆိုထားပေသည်။ (၃၃:၄၀)။

	တွက်ချက်ထားသော ရက်များတွင် ပရမတ်ဘုရားရှင်အား သတိတရရှိလော့၊ စည်းစောင့်သူဖြစ်လျှင် နှစ်ရက် အလျှင် စောင့် ပြန်သူအတွက် အပြစ်မရှိပေ၊ နောက်ကျသူအတွက်လည်း အပြစ်မရှိပေ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား စည်းစောင့်ကြ လော့၊ သင်တို့သည် အရှင့်ထံသို့သာ စုစည်းခံရမည်ကို သိကြကုန်လော့။
၂၀၄။	وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهَ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ လူတို့အနက် သင်တို့အား လောကီသက်တမ်း၌ အံ့ဩလောက်အောင် ပြော၍ သူ၏နှလုံးသားကိုပင် ပရမတ် ဘုရားရှင်ကိုပင် သက်သေထားပြသူ ရှိ၏။ သူသည် ရန်လို အချေအတင်ပြုသူများဖြစ်၏။
၂၀၅။	وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٥﴾ သူသည် အလှည့်ပေးသောခါ^{၁၉၀} နယ်မြေတလျှောက် အဖျက်လုပ်ငန်း လုပ်ပန်းကြ၏။ စိုက်ပျိုးထားရာများ၊ စုဆောင်း ထားရာများကို^{၁၉၂} တိမ်ကောစေ၏။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အဖျက်လုပ်ခြင်းကို နှစ်သက်တော်မမူပေ။
၂၀၆။	وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ သူအား ပရမတ်ဘုရားရှင်အား စည်းစောင့်ရန် ပြောဆိုသောအခါ၊ သူ၏ ဘုန်းကံက သူ့အား အကုသိုလ်သို့ ဆွဲယူသွား၏။ အမင်္ဂလာ ညိုမ့်ညောင်းရာ ငရဲဘုံသည် သူ့အတွက် စရင်းချုပ် ဖြစ်၏။^{၁၉၃}
၂၀၇။	وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ လူတို့အနက် မိမိ၏ညဉ့်စရိုက်အား ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ရှာဖွေရန် ရောင်းချသူ ရှိ၏။ ပရမတ် ဘုရားရှင်သည် အမှုတော်ဆောင်များအတွက် ညှာတာတော်မူသော အရှင် ဖြစ်၏။^{၁၉၄}
၂၀၈။	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾ အို-ယုံကြည်သောသူတို့ အစ္စလာမ်သာသနာတွင်းသို့ ယတိပြတ် ဝင်ကြကုန်လော့၊ မကောင်းဆိုးဝါး၏ ခြေရာကို မလိုက်နာကြလင့်၊ သူသည် သင်တို့အတွက် ရှင်းလင်းထင်ရှားစွာ စည်းဖောက်သူ ဖြစ်၏။^{၁၉၅}

(၁၄၁) တဝလီဟူသည် “လှည့်ပြန်သည်၊ အာဏာရသည်” ဟူသော အနက် နှစ်ခုကို ဆောင်ပေးသည်။ (ရှူးဟုလ် ဗယာန်)။ ဘာသာပြန် အများစုက “သူသည် လှည့်ပြန်သောအခါ”ဟု ဘာသာပြန်ဆို ကြပေသည်။ လှည့်ပြန်သူတစ်ဦး အနေဖြင့် လူသားတို့၏ စိုက်ပျိုးမြေများ၊ စုဆောင်း ထားရာများကို ဖျက်ဆီးနိုင်ခြင်းမှာ အာဏာရှိသူထက် အခွင့်အရေး နည်းလှပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ အာဏာရှိလာခြင်းနှင့် အနက် တူညီသော “အလှည့်ပေးသောခါ”ဟု ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၁၄၂) **النَّسْلُ** နှုတ်ဆိုသည့် စုဆောင်းထားသော ကွဲ၊ နွားတိရိစ္ဆာန်များ၊ အစုရှယ်ရာများကို ခေါ်ပေးသည်။

(၁၄၃) ဤသုတ်တော်က- လူသားတို့သည် မိမိဆည်းပူးသော ပညာ၊ အတွေ့အကြုံ၊ ယုတ္တိဗေဒအရာ ကိုက်ညီသော အမှန်တရားကို စိတ်ထဲမှ မည်မျှပင် သိလာစေကာမူ၊ မိရိုးဖလာအသိုင်းအဝိုင်းတွင် မိမိ၏ ဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်မည်ကို စိုးရိမ်၍ ထိုသို့နေသော အမှန်တရားအား လက်ခံ ယုံကြည်ရန် ခက်ခဲမှု၊ ဂုဏ်သိက္ခာ ဘုန်းတန်ခိုး ဆိုသော မာယာအား မလွန်ဆန်နိုင်မှုများကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း သွန်သင်ထားပေးသည်။ ထို့အပြင် ထိုဂုဏ်သိက္ခာ ဘုန်းတန်ခိုးသည် အမှန်တရားကို လက်ကိုင် မပြုသော ဂုဏ်သိက္ခာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အကုသိုလ်သင့်သော ဂုဏ်သိက္ခာဟု ဆိုပေးသည်။

(၁၄၄) ဤသုတ်တော်သည် အထက်ပါသုတ်တော် (၂၀၆)တွင် ဖော်ပြသော လူသားနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် စိတ်ဓါတ်ရှိသူတို့ အကြောင်းကို ဖော်ပြသည်။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် မိမိ၏ စိတ်မှ မဆောင်ရွက်လိုသော်လည်း မိမိ၏ ဆန္ဒအလိုကို စတေးလျက် မာယာဂုဏ်သိက္ခာကို ရောင်းချ၍ အမှန် တရားကို လက်ခံနိုင်ရန် ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

(၁၄၅) ဤသုတ်တော်က ပရမတ်ဘုရားရှင် (အလ္လာဟ်)မှလွဲ၍ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍မရှိ၊ ကိုယ်တော်မိုဟမ္မဒ်သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်စဉ်တော် ဆောင်ဖြစ်၏ ဟု ယုံကြည်လက်ခံသူများသည်ပင် ၎င်းတို့၏ မိရိုးဖလာ အစွဲများဖြင့် ကျမ်းတော်ပါ သုတ္တန်တော်များကို ဘက်ဆွဲမှု၊ အစာသွပ် ဘာ သာ ပြန်ယူမှု၊ တိုက်ရိုက်ရှင်းလင်းပြီးသား သုတ်တော်ကိုပင် ဤသုတ်တော်၏ အလိုသဘောက ဤသို့ ဖြစ်၏ဟု မိမိ၏ စိတ်ဆန္ဒအား အလိုလိုက်မှု ရှိကြောင်းကို ဝက်ဂုတ္တိအလင်္ကာဖြင့် တင်ပြထားပြီး၊ အစ္စလာမ်သာသနာ၏ သွန်သင်ချက် အစစ်အမှန် ဖြစ်သည့် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်အား ယတိ

၂၀၉။	فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿ သင်တို့၏ထံသို့ ရှင်းလင်းချက်များ ရောက်လာစေပြီးမှ သင်တို့ ချော်ထွက်ခဲ့သော်၊ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဘုန်းတော်အရှင်၊ မဓမ္မသတ်ရှင် ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြကုန်လော့။
၂၁၀။	هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿ ပရမတ်ဘုရားရှင်က တိမ်လိပ် အရိပ်ထဲမှ အပြီးသတ် ညွှန်ကြားချက်ကို နတ်ဒေဝါများများဖြင့် ရောက်လာစေမည်ဟု သာ စောင့်ကြည့်နေကြသလော၊ အမှန်မှာ ညွှန်ကြားချက်များသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံသို့သာ ပြီးလှည့်ရမည် သာတည်း။^{၁၄၆}
၂၁၁။	سَلَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿ ရှင်းလင်းသော သုတ်ဒေသနာများမှ သူတို့အား မည်၍မည်မျှ ပေးအပ်ခဲ့သည်ကို ဂျူးလူမျိုးတို့အား သင် မေးမြန်းလော့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ပေးမှု ရောက်လာစေပြီးမှ မည်သူမဆို ၎င်းကို လွှဲပြောင်းခဲ့သော် ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ပြတ်သားစွာ ချုပ်ကိုင်နိုင်တော်မူ၏။
၂၁၂။	رَبِّئِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿ လောကီသက်တမ်း၏ ဖမ်းစားခံထားရသော^{၁၄၇} ဖုံးကွယ်သူတို့က ယုံကြည်သောသူတို့အား ပျက်ရယ်ပြုကြ၏၊ ရပ်တည်ရသော နေ့ကာလတွင်^{၁၄၈} စည်းစောင့်သောသူတို့သည် အသာစီးရမည်ပင်၊ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် စံချိန်ပြည့်သူအား^{၁၄၉} စာရင်းမဲ့ ရိက္ခာထောက်တော်မူ၏။
၂၁၃။	كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبْتَلِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿ လူသည် အသိုင်းအဝိုင်း တစ်ခုတည်းမှ ဖြစ်၏။^{၁၅၀} ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သတင်းတော်ဆောင်များကို သတင်းကောင်းပါးသူများ သတိပေးသူများ အဖြစ် ပွင့်ပေါ်စေတော်မူ၏။ လူသားတို့အကြား ကွဲလွဲမှုများကို စီရင်ထုံးချန်ရန် အလိုငှာ

ပြတ်လိုက်နာရန်၊ အစ္စလာမ်သာသာဝင်ဟု အမည်ခံထားပြီး၊ ကျမ်းတော်၏ သွန်သင်ချက်ကို ဇေဝဇဝါ မဖြစ်ရန် ထင်ထင်ရှားရှား ဆုံးမခြင်း ဖြစ်သည်။

(၁၄၆) ဤနေရာ၌ မလာအိကာတ်ကို နတ်ဒေဝါဟု ဘာသာ ပြန်ဆိုခြင်းမှာ၊ ဤသုတ်တော်သည် အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များ၏ ယုံကြည်ချက်အား ပြောဆိုနေခြင်း မဟုတ်ပေ။ အစ္စလာမ်သာသနာ မတိုင်မှီမှ လူမျိုးတို့၏ ယုံကြည် စောင့်မျှော်နေမှုကို သူတို့၏ ခံစားချက်အတိုင်း ပြန်လည် ဖော်ပြ ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သူတို့သည် ဘုရားရှင် ဆိုသည်ကိုလည်း လူပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ နားလည်ခံစားသည့်အပြင် သူတို့ ယုံကြည်နေသော နတ်ဒေဝါ များ ဆိုသည်မှာလည်း ဘုရားရှင်၏ အခြေအရံများဟု လက်ခံထားပေသည်။ ထို့အပြင် တချိန်ချိန်တွင် ဘုရားရှင်သည် မိုးတိမ်မိုးသားကို စီးကာ နတ် ဒေဝတာမြွှာလျှက် သူတို့ထံသို့ ကြွလာမည်ဟု မျှော်လင့်နေကြပေသည်။ ဤအယူအဆမျိုးကို ခရစ်ယာန်နှင့် ရေဝတီ (ဂျူး)များ၏ ယုံကြည်ချက် တွင် တွေ့နိုင်ပေသည်။ (ဆာလ် ၁၀၄:၂-၃။ ဟေရာယ ၁၉:၁။ ယေဇကောလ ၁၀:၄)။ အစ္စလာမ်များက ပရမတ်ဘုရားရှင် ဟူသည် အနာဒိကော အစမရှိ၊ အနန္တိကော အဆုံး မရှိ၊ အတုလော အတုမရှိ၊ အစိန္တယျော မကြံစည်အပ်သော အရှင်ဖြစ်သည်ဟု အကြွင်းမဲ့ လက်ခံယုံကြည် ပြီးသား ဖြစ် ပေသည်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား အတ္တ ကိုယ်ထည် အဖြစ် အစ္စလာမ်က မယုံကြည်သည့် အပြင် ထိုကဲ့သို့ ဒဏ္ဍာရီများကိုလည်း မယုံကြည်ပေ။ ထို့ ကြောင့် ဤသုတ်တော်က ထိုကဲ့သို့ ယုံကြည်စောင့်မျှော်နေခြင်းသည် လုံးဝ ဖြစ်လာမည် မဟုတ်ဟု ပြောထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သေချာစွာ ဖတ် သူများ အတွက် နားလည်နိုင်ပေသည်။ အစ္စလာမ်တို့လက်ခံယုံကြည်သော မလာအိကာတ်ကို (၂:၃၀)တွင်ကြည့်ပါ။

(၁၄၇) رَبِّئِنَّ (ယီး)ယီးင်န ၏ အနက်မှာ “လှပတင့်တယ်သည်ဟု ထင်မှတ်သည်၊ ထို၌သာယာနေသည်”ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအရာ၌ သာယာနေ သည်ကို ပိုမိုလေးနက်စေရန် “ဖမ်းစားခံထားရသည်”၏ နာမဝိသေသန စကားလုံး “ဖမ်းစားခံထားရသော”ဟု ဘာသာပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

	ထိုကိုယ်တော်များဖြင့် သစ္စာဓမ္မကျမ်းတော်ကို ကိန်းဝပ် ချမှတ်ပေးတော်မူ၏။ ယင်း၌ ကွဲလွဲမှု အလျဉ်းမရှိ၊ ပေးအပ်ခံရသော သူတို့ထံသို့ ရှင်းလင်းချက်တော်များ ရောက်လာစေပြီးမှသာ သူတို့ချင်းကြား အပြစ်ရှာလိုကြ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကွဲလွဲမှုများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ယုံကြည်သောသူတို့အား သစ္စာတရားကို အရှင့်ခွင့်ပြုချက်အလျောက် လမ်းညွှန်တော်မူပြီ။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် စံချိန်ပြည့်သူအား ဖြောင့်မှန်သော လမ်းစဉ်သို့ ညွှန်တော်မူပေသတည်း။
၂၀၉။	أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْتُمُ النَّبَأِ سَاءَ وَالضَّرَّاءُ وَرَأْسُهَا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿ သို့တည်းမဟုတ် သင်တို့သည် သုခဘုံသို့ ဝင်ရလိမ့်မည်ဟု စိတ်ကူးယဉ်နေကြသလော၊ အမှန်မှာ လွန်ခဲ့သော သင်တို့ ရှေ့အလျှင် ဖြစ်သူများထံသို့ ထိသက်သော အမင်္ဂလာ၊ နှစ်နာရမှု၊ တုန်လှုပ်ရမှု ကဲ့သို့ သင်တို့ထံသို့ မရောက်သေးပေ။ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်နှင့် အပါးတော်မှ ယုံကြည်သော သူအပေါင်းသည်ပင် “ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကူညီစောင့်မမှု မည်သည့် အခါ ရအံ့နည်း”ဟု တသ ခဲ့ရ၏။ ယခုမူ- ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကူညီစောင့်မမှုမှာ နီးကပ်လျက်ပင် ရှိချေပြီ။
၂၀၉။	يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿ “မည်သည့်အရာအား သုံးစွဲရမည်နည်း”ဟု မေးကြသူတို့အား “ကောင်းမွန်ရာမှ မည်သည့်အရာကိုမဆို မွေးမိဘများ၊ ဆွေမျိုးနီးစပ်များ၊ မိဘမဲ့များ၊ နှမ်းပါးသူများ၊ ခရီးသည်များအတွက် သုံးစွဲကြလော့၊ ပြုလုပ်သော ကောင်းမှုများကို ပရမတ်ဘုရားရှင်က ဧကန်မချ သိနေတော်မူသော အရှင်ဖြစ်၏။”ဟု ဟောကြားလော့။
၂၀၉။	كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ شَيْئًا نَجِيْبٌ وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿ သင်တို့ မကြိုက်သော်လည်း ခုခံစစ်ဆင်နွှဲရန် သင်တို့အား ပြဌာန်းတော်မူပြီ။ သင်တို့ မကြိုက်သော အရာသည် သင်တို့အတွက် အကောင်းဖြစ်နိုင်၍ သင်တို့ နှစ်သက်သော အရာသည် သင်တို့အတွက် အဆိုးဖြစ်နိုင်ရာ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သိနေတော်မူ၏။ သင်တို့သည်ကား သိကြသည် မဟုတ်ချေ။^{၁၉၆}
၂၀၉။	يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنْ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَمَا لِي بِهِ مِنْ عَمَلٍ إِنَّهُ عَمَلُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

(၁၄၈) အာရ်ဗီစကားတွင် ကာန **كَانَ** ကို ဖြစ်ခဲ့သည် ဟု အတိတ်ကာလပြု ကြိယာဖြင့် ယေဘုယျ ဘာသာပြန်သော်လည်း “လူသည် အသိုင်းအဝိုင်း တစ်ခုတည်းမှ ဖြစ်၏”ဟု အဓိပ္ပါယ်ကိုပေးသော ကာနနန်းနားဆု အမှတ်တောင်ဝင် ဝဟီအတန် မှ ကာန သည် ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု အနက်ကို မပေးပေ။ အာရ်ဗီစကားတွင် သော်လည်းကောင်း၊ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်တွင် သော်လည်းကောင်း ကာန ကို အမြဲအမှန်တရား အတွက် နေရာပေါင်းများစွာ၌ သုံးစွဲပေသည်။

(၁၄၉) အစ္စလာမ်သာသနာအား စစ်သွေးကြွသော ဘာသာဟု ဝါဒဖြန့်ချိ သူတို့အား ဤသုတ်တော်က ယတိပြတ် ငြင်းဆို ထားပေသည်။ စစ်တိုက်ရခြင်းကို မည်သူမှ မနှစ်သက်ကြပေ။ သို့သော် အခြေအနေ တရပ်၌ သူရဲဘောကြောင်နေပါကလည်း၊ သေရသည်ထက်ပို၍ ဆိုးဝါးသော သူ့ကျွန်ဘဝအောက်၌ လူမျိုးဆက်လိုက် ဘဝများ သေကြေရ ပေတော့မည်။ ထို့ကြောင့် “သင်တို့ မကြိုက်သော်လည်း ခုခံစစ် ဆင်နွှဲရန် သင်တို့အား ပြဌာန်းတော်မူပြီ”ဟု ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အကြောင်းမဲ့ အချည်းနီး မည်သူကမှ စစ်မတိုက်ချင်ကြပေ။ ထို့ကြောင့် လူသား၏ ပင်ကိုယ် သဘာဝကို “သင်တို့ မကြိုက်သော်လည်း”ဟု ပွင့်လင်းစွာ ဆိုထားပေသည်။ “ဘယ်သူသေသေ ဝတေမာပြီးရော” ဆိုသည့် တခဏ ကောင်းစားမှုကို လူသားတိုင်း၏ ပင်ကိုယ်သဘာဝ၌ ခုံမင်ကြပေသည်။ သို့သော် ထိုစိတ်အလိုကို မြတ်နိုးမိခြင်းသည်၊ မိမိနိုင်ငံအတွက် မိမိလူမျိုးအတွက်၊ တိုင်းသူ ပြည်သားများအတွက် အကောင်းတရား ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်ပေမည်။ အနစ်နာခံရမည့် အချိန်အခါမျိုးတွင် မိမိတို့၏ တကိုယ်ကောင်း အတ္တစိတ်ကို ပယ်သတ်ကြရန် သွန်သင်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

	وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿ ဘေးမဲ့လများ၌ စစ်ခံတိုက်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မေးလာသူတို့အား၊ ဟောပြောလော့ “စစ်ခံတိုက်ခြင်းသည် ကြီးလေးလှ၏။ သို့ရာတွင် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်တော်မှ ဖယ်ခိုင်းခြင်း၊ ၎င်းကို ဖုံးကွယ်ခြင်း၊ ဘေးမဲ့ဝတ်ကျောင်းတော်မှ ကျောင်းတော်သားများကို မောင်းထုတ်ခြင်းများသည် ပမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံတော်၌ ပို၍ ကြီးလေးလှချေ၏။ သွေးတိုးစမ်းခြင်းသည် သတ်ဖြတ်ခြင်းထက် ပို၍ ကြီးလေး၏။ တတ်နိုင်လျှင် သင်တို့သည် သင်တို့၏သာသာနာမှ လှည့်မပြန်သ၍ သင်တို့အား တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ရပ်နားကြမည် မဟုတ်ချေ။ သင်တို့အနက် သာသာနာတော်မှ ဖောက်ပြန်၍ ဖုံးကွယ်သူ အဖြစ်ဖြင့် အနိစ္စရောက်သော သူသည် သူတို့၏ ကျင့်ကြံခဲ့မှုများမှာ ဤဘဝ နောင်ဘဝအတွက် အချည်းနှီးပင် ဖြစ်၏။ သူတို့သည် အပူမီး၏ ပေါင်းဖေါများ ဖြစ်ကြ၍ ယင်း၌ အခြေချရမည်ပင်။”
၂၀၈။	إِنَّ الدِّينَ أَمْنٌ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿ ဧကန်ပင် ယုံကြည်သောသူ၊ ထိုနောက် ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရ၍ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်၌ အားစိုက်ဆောင်ရွက်သော သူတို့သည်^{၁၅} ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကရုဏာတော်ကို မျှော်ကိုးကြကုန်၏။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် လွတ်ငြိမ်းစေသော အရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။
၂၀၉။	يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿ ယစ်မှုခြင်းနှင့် လောင်းကစားခြင်း အကြောင်းကို မေးကြသူတို့အား၊ ဟောပြောလော့ “ထိုနှစ်မျိုးလုံးတွင် ကြီးသော အကုသိုလ်ရှိ၏။ လူသားတို့အတွက် အကျိုးရှိသော်လည်း^{၁၆} ၎င်းတို့၏ အကုသိုလ်မှာ အကျိုးတရားထက် ပို၍ ကြီး၏။” “မည်သည်ကို စွန့်လှူသုံးစွဲရမည်နည်း” ဟု မေးလာသူတို့အား၊ “ခွင့်လွှတ်လိုက်ကြ” ဟု ပြန်ပြောလော့။ ဤသို့ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သင်တို့ စဉ်းစားသုံးသပ်နိုင်ရန် အလိုငှာ သုတ်ဒေသနာများကို ရှင်းလင်းထင်ရှားစေ၏။
၂၁၀။	فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعَنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿ ပစ္စုပ္ပန် အနာဂတ်တို့၌၊ မိဘမဲ့တို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မေးကြသူတို့အား၊ ဟောပြောလော့ “သူတို့အတွက် ပြုပြင်ပေးခြင်းသည် ကောင်း၏။ သူတို့နှင့် ပူးပေါင်းကြလျှင် သင်တို့၏ သားချင်းများ ဖြစ်ကြ၏။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည်

(၁၅၀) **جَاهِدُوا** (ဂျဟဒ်) ဂျဟဒ်-၏ ပကတိ အဓိပ္ပါယ်မှာ “မဆုတ်မနစ်သောစွာ” “အားစိုက်ဆောင်ရွက်မှု” ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းကို အစ္စလာမ်ဆန့်ကျင်ရေး ဆရာတော်ကြီးများက “သာသနာပြုစစ်” ဟု ဘာသာပြန်ဆို ဝါဒဖြန့်ချိ ကြပေသည်။ ထိုဘာသာပြန်ကို မှီငြမ်းမိ၍ သို့မဟုတ် ထိုစာပေများ၏ ဩဇာမိ၍ ကျမ်းတော်အား ဘာသာပြန်ဆိုကြသော အစ္စလာမ်သာသနာဝင် ဆရာတော်ကြီး တချို့ကလည်း သာသနာပြုမှ “ပြု”ကို ဖြုတ်၍ “သာသနာ စစ်” ဟု ဘာသာပြန်ဆို ထားကြောင်း ဝမ်းနည်းစွာ တွေ့ရပေသည် (၅၅၅ တွင် ကြည့်ပါ)။ ဂျဟဒ် ဆိုသော အသုံးအနှုံးသည် အစ္စလာမ် သာသနာ စတင်ချိန် အေဒီ ၅၇၀- ၆၀၀ ကတည်းက ကျမ်းတော်တွင် ပါရှိပြီး ဖြစ်သော်လည်း ဤစကားလုံး၏ အဓိပ္ပါယ်အား “သာသနာပြုစစ်၊ သို့မဟုတ် သာသနာစစ်” ဟု နားလည်ခံစားမှုမှာ အေဒီ ၈၀၀ကျော် ပထမ ကရူးဆိတ် စစ်ပွဲကာလတွင်မှ စတင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုခေတ် ထိုအခါက အစ္စလာမ်တို့အား တိုက်ခိုက်ခဲ့သူများ၏ ဘက်မှ “ကရူးဆိတ်” (သာသနာပြုခြင်း) ဟု ကြေငြာကာ တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၍ ထိုစစ်ပွဲတွင် လက်နက်အင်အား လူအင်အား၊ ငွေကြေးအင်အား၊ နည်းပညာအင်အား မမျှသော ရန်သူများကို အစ္စလာမ် သာသနာဝင်များက “မဆုတ်မနစ် ဇွဲလုံ့လ (ဂျဟဒ်)” ဖြင့် ပြန်လည် ခုခံရခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ကျူးကျော်သူများ၏ ဘက်မှ ဝါဒဖြန့်ချိမှု အားကောင်းသောကြောင့် သူတို့ စကားလုံး ကရူးဆိတ် (သာသနာပြုခြင်း)ကို ကမ္ဘာက မသိခဲ့ဘဲ၊ အစ္စလာမ်တို့၏ စကားလုံး မဆုတ်မနစ် (သောဇွဲ) ဂျဟဒ်ကိုသာ သာသနာပြု စစ် ဟု ပြောင်းပြန် နားလည်ထားကြသည်မှာ ဝမ်းနည်းစရာပင်။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ ယခုခေတ်တိုင် သူတို့၏ သာသနာပြု အစုအဖွဲ့လေးများ၏ လှည့်လည် သာသနာပြုခြင်း၊ သာသနာသင်ယူခြင်းကို **ကရူးဆိတ်** ဟု ခေါ်နေသေး၏ ဆိုသည်မှာ ထိန်ဂုတ် ထား၍မရပေ။

(၁၅၁) အစ္စလာမ်သာသနာ၏ ပညတ်တော်တိုင်းသည် ယုတ္တိဗေဒ ရှိပြီး၊ ပြေပြစ်သော အဓိပ္ပါယ်ကို ဆောင်လျက်ရှိပေသည်။ ယစ်မှုခြင်းနှင့် လောင်းကစားမှုများကို မသုံးဆောင် မမှီဝဲရဟု ပညတ်ထားသည်တွင်ပင်၊ ထိုအရာများ၌ အဆိုးတရားချည်း သက်သက်ရှိနေသည်ဟု တဖက်သတ်ပြောမထားချေ။ ထိုအရာများ၌ အကျိုးတရား ရှိနေ၏။ သို့သော် အဆိုးတရား (အကုသိုလ်) က ပို၍ကြီးမား၏ ဟုသာ ဆိုထားပေသည်။ ပညာရှင်များ အနေဖြင့် ဤဥပဒေ၏ လှပမှုကို နားလည်နိုင်ပေသည်။

	အဖျက်ကောင်နှင့် ပြုပြင်သူများကို သိနေတော်မူ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် စံချိန်အလျောက် သင်တို့အား စိတ်ပင်ပန်းစေနိုင်၏။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဘုန်းတော်ရှင်၊ ဓမ္မသတ်ရှင် ဖြစ်၏။”
၂၂၀။	وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَا أُمَّةً مُّؤْمِنَةً خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ရောပြုန်းကိုးကွယ်သောသူမအား ယုံကြည်သူ မဖြစ်သ၍ မသိမ်းဆည်းကြကုန်နှင့်၊ သင်တို့ အံ့ဩစေလောက်သော်လည်း ယုံကြည်သူ အိမ်ဖော်မသည် ရောပြုန်းကိုးကွယ်သူမထက် ပို၍ ကောင်း၏။ ရောပြုန်းကိုးကွယ်သောသူဖြင့်-သူသည် ယုံကြည်သူ မဖြစ်သ၍ မသိမ်းဆည်းစေနှင့်၊ သင်တို့ အံ့ဩစေလောက်သော်လည်း ယုံကြည်သူ ဝန်ထမ်းသည် ရောပြုန်းကိုးကွယ်သူထက် ပို၍ ကောင်း၏။ သူတို့သည် အပူမီးထဲသို့ ဖိတ်ခေါ်နေကြ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင် သည်ကား သုခဘုံနှင့် လွတ်ငြိမ်းခွင့်ဆီသို့ အရှင့်ခွင့်ပြုချက်အလျောက် ဖိတ်ခေါ်နေ၏။ လူသားတို့အတွက် ဆင်ခြင် သတိရှိစေအံ့မှာ သုတ်ဒေသနာများကို ရှင်းလင်းစေတော်မူပြီ။^{၁၅၂}
၂၂၂။	وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ရာသီပန်းအကြောင်းအား မေးကြသူတို့အား၊ ဟောပြောလော့ “၎င်းသည် ကိုယ်စိတ်နာကျင်မှုဖြစ်၏။”^{၁၅၃} ရာသီပန်းပွင့်ချိန်၌ အမျိုးသမီးများမှ ခွာ၍ နေကြလော့၊ ပြန်လည်သန့်စင်သည်အထိ သူမတို့နှင့် မချည်းကပ်ကြနှင့်၊ သန့်စင်သောအခါ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း သူမတို့ ရှိနေရာသို့ ဝင်နိုင်ကြ၏။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ခဝါချသူများကို နှစ်သက်၏။ သန့်စင်သူများကို နှစ်သက်တော်မူ၏။
၂၂၃။	نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلاَقُوهُ وَبَشِّرِ

(၁၅၂) အစ္စလာမ်သာသနာ၌ အိမ်ထောင်ဘက် ပေါင်းသင်းခွင့် ဖြစ်သော ဤသုတ်တော်ကို ဘာသာတရားတို့၌ မန့်စပ်သူများက အစ္စလာမ် သာသနာဝင်တို့သည် လူမျိုးရေး ခွဲခြားသည် အယူသည်းကြသည်ဟု စွပ်စွဲပြစ်တင် ကြပေသည်။ အစ္စလာမ်သည် လူသားချင်း အကြား ပဋိပက္ခကို အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်ကြဉ်စေပေသည်။ အယူအဆ ညှိမရအောင် ကွဲပြားသူနှင့် အိမ်ထောင်ဘက် အဖြစ် ပေါင်းသင်းလျှင် နှစ်ဘက်သော မိဘ ဆွေမျိုးများ၏ ပရောဂကြောင့် အိမ်ထောင်ပျက်နိုင်သည် ကွဲကွာရနိုင်သည်။ ထိုအခါ အပြစ်မဲ့သော သားသမီးများ၏ ဘဝမှာ မျက်နှာငယ်ရပေတော့မည်၊ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်က အိမ်ထောင်မပြုမီ အလျှင် ညှိခိုင်းခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ မည်သည့် လူမျိုးကြောင့် လုံးဝ အိမ်ထောင်မပြုရဟု ယတိပြတ် တားမြစ်ထားခြင်း မဟုတ်ပေ။ အယူအဆ တူညီသွားလျှင် အိမ်ထောင်ပြုခွင့် ရှိပေသည် (၆၀:၁၀)။ ထို့အပြင် ဤသုတ်တော်တွင် ပြောသော ရောပြုန်းကိုးကွယ်သူများ ဆိုသည်မှာ ဘာသာမတူသူ အားလုံးကို မဆိုလိုပေ။ အစ္စလာမ်သာသနာက လူသား အချင်းချင်း ဘာသာ မတူလင့် ကစားအယူသန့်သူများကို တန်ဖိုးထားပေသည်။ “ရှေ့ကျမ်းရသူများမှ အိန္ဒြေရှိသူ အမျိုးသမီးများကို အစ္စလာမ်သာသနာမှ အိန္ဒြေရှိသူ အမျိုးသမီးများနှင့် တပြေးညီ သတ်မှတ်ပေသည်။” (၅:၅)။ ဤသို့ ဘာသာမတူသူများ အပေါ်တွင် အိမ်ထောင်ပြုမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ပြဌာန်းသော သုတ်တော်များကို မသိဘဲလျှက် သမ္မာကျမ်းစာပါ “သူတို့ (ဘာသာမတူသူများ)နှင့် စုံဘက်ခြင်းကို မပြုရ” တရားဟောရာကျမ်း ဂူး၃ နှင့် “မယုံကြည်သော သူတို့နှင့် တွဲဘက်၍ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ထမ်းပိုးကို မထမ်းကြနှင့်” (၃)ကောရ်ရှု ၆:၁၄။ ဟူသည်များကို အစ္စလာမ်ကျမ်းစာက သွန်သင်သယောင် ထင်မှတ်နေခြင်းမှာ ဝမ်းနည်းဘွယ်ရာ ဖြစ်ပေသည်။ ယုံကြည်သူများက ရောပြုန်းကိုးကွယ်သူများထက် ပိုမိုကောင်းသည် ဆိုခြင်းမှာလည်း အခြားသူတစ်ဦး၏ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုကို စော်ကားခြင်း မဟုတ်ပေ။ အယူမသန့်ဘဲလျက် ထင်ယောင်ထင်မှားကို ဘုရားရှင်အစား တွဲဘက်၍ ကိုးကွယ်ခြင်းကို မည်သည့် ဘာသာတရားကမှ ခွင့်မပြုပေ။ ဗုဒ္ဓဘာသာတွင်လည်း ထိုသို့ ရောပြုန်းကိုးကွယ်ခြင်းကို ဘေးကင်းသော ကိုးကွယ်မှုမဟုတ် ဒုက္ခခပ်သိမ်းမှ မလွတ်မြောက်နိုင်ဟု ပွင့်လင်းစွာပင် ဆိုထားပေသည်။ ဓမ္မပဒ (၁၈၈)။

(၁၅၃) **အိဏ်** ဆိုသည်မှာ ဒဏ်ရာအသေးစား၊ စိတ်ပိစီးသည်ဟု အနက်ရပေသည်။ ရာသီကာလတွင် အမျိုးသမီးများ ကိုယ်ခန္ဓာ နာကျင်မှုနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ မကြည်မလင် ဖြစ်မှုများကြောင့် “သူမတို့နှင့် ခွာ၍နေလော့” - အလိုက်အထာကြည့်နေလော့ ဟု သွန်သင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ကာမဆက်ဆံခြင်း မပြုကြနှင့်ဟု ယဉ်ကျေးစွာ ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်၍ သူမတို့နှင့် မထိရ မတို့ရ တစ်အိပ်ယာထဲ၌ မအိပ်ရ မတူမတန် စွန့်ပစ်ထားရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ချေ။

	المُؤْمِنِينَ ﴿ အမျိုးသမီးများသည် သင်တို့အတို့ စိုက်ပျိုးမြေများ ဖြစ်၏။ သင်တို့၏ စံချိန်အလျောက် ဝင်ရောက် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးကြကုန်။ သင်တို့၏ ဉာဉ်စရိုက်အတွက် စုံရပ်ခံကြလော့။ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား စည်းစောင့်ကြလော့။ သင်တို့သည် အရှင်နှင့် ဆုံတွေ့ရမည်ကို သိကြကုန်လော့။ ယုံကြည်သူများအား သတင်းကောင်းကိုပါးလော့။ ၁၅၆
၂၂၄။	وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿ လူသားများအကြား သင်တို့၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ စည်းစောင့်မှု၊ ပြုပြင်မှုများကို ပရမတ်ဘုရားရှင်ထံ တောင်ဝင်ရန် အားသန်စွာ မစီစဉ်ကြနှင့်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကြားနေသောအရှင် သိနေသောအရှင် ဖြစ်၏။ ၁၅၇
၂၂၅။	لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သင်တို့၏ ပွစိပွစိ အားစိုက်မှုအား အရေးယူမည် မဟုတ်။ နှလုံးလှိုက်လှဲ ကျင့်ဆောင်မှုကို အရေးယူတော်မူမည်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကား လွတ်ငြိမ်းစေသော အရှင် နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အရှင် ဖြစ်၏။ ၁၅၈
၂၂၆။	لِّلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصٌ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ أَفَؤُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿ ဇနီးမိန်းမထံသို့ မသွားလာပါဟု ကိုးထားသော သူသည် ၁၅၉ လေးလ စောင့်ဆိုင်းရမည်။ ထို့နောက် ပြန်ယိမ်းညွတ်လျှင် ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် လွတ်ငြိမ်းစေသော အရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။
၂၂၇။	وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿ အကယ်၍ ကွာရှင်းမှုကို ၁၆၀ ဆုံးဖြတ်ကြလျှင် ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကြားနေသောအရှင် သိနေသော အရှင် ဖြစ်၏။

(၁၅၄) ဤသုတ်တော်ပါ ပြဌာန်းချက် ဖြစ်သည့် “သင်တို့ ဆန္ဒအလျောက် သွားလာကြကုန်” ဆိုသည်ကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ မဘွယ်မရာသော သဘာဝတရားနှင့် ဆန့်ကျင်သည့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းကို အစွဲလမ်း သာသနာက ခွင့်မပြုချေ။ ၎င်းကို သုတ်နိပါတ်တော် (၂၂၂)တွင် “ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ မိန့်ညွှန်သော နည်းနာ အတိုင်း သူမတို့ထံ သွားလာနိုင်၏” ဟူသော ဥပဒေက ရှင်းလင်းပြီးသားပင်၊ လူသား၏ အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းများသည် သူ့နေရာနှင့်သူ စည်းစနစ်တကျ အသုံးပြုနိုင်ရန် ပြဌာန်းထားပြီး ဖြစ်သည်။ အရာဝတ္ထုများအား ကြည့်မြင်နိုင်ရန် ပြဌာန်းထားသော မျက်လုံးအစုံအား ပါးစပ်၏ တာဝန်ကိုထမ်းဆောင်စေရန် တစ်စုံတရာအား စားခိုင်း၍ မရပေ၊ အလားတူပင် သတ်မှတ်ထားသော အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းများသည် သူ့နေရာနှင့်သူသာ အသုံးပြုရမည်မှာ နည်းနာစည်းကမ်း သတ်မှတ်ချက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၁၅၅) မိမိ၏ရမက်အတွက် စိတ်အားစိုက်(ကျိန်ဆိုရာ)၌ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား အသုံးချခြင်းသည်၊ ထိုသူပြုလုပ်သော ကောင်းမှုကုသိုလ်များအတွက် ခလုတ်ကသင်း ဖြစ်စေသည်ဟု ဤသုတ်တော်က ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပြီး၊ ဤသုတ်တော်ပါ စိတ်အားစိုက်ကျိန်ဆိုမှု ဆိုသည်မှာ ဆက်လက်ဖော်ပြသည့် နောက်သုတ်တော်များမှ လင်မယား ကွာရှင်းမှု၌ ကျိန်ဆိုခြင်းများကို အထူး ရည်ညွှန်းပေသည်။

(၁၅၆) ဤသုတ်တော်ပါ ပရမ်းပတာ ကျိန်ဆိုမှု ဆိုသည်မှာ ရည်ရွယ်မရှိဘဲ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ဆိုလို၍ နှလုံးလှိုက်လှဲ ကျင့်ဆောင်မှု ဆိုသည်မှာ ရည်ရွယ်ချက် ရှိရှိဖြင့် ကျိန်ဆိုခြင်းကို ဆိုလိုပေသည်။

(၁၅၇) **لَوْ لَوْ** ယု(အိ)လူးန သည် ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ဆုပေးမည်ဟု ထုတ်ပြန်ခြင်း ဟု အနက်ပေးသော **و ل ا** အလဝ မှ ဆင့်ပွားခြင်း ဖြစ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်အား အကိုးထိုးသည်ဟု ဖြစ်သည်။ ဤနေရာ၌ ဇနီးမိန်းမထံ မသွားတော့ပါ ဟု တိုင်တည်ကျိန်ဆိုခြင်းဟု အနက်ပေးသည်။ အစွဲလမ်းသာသနာ မထွန်းကားမှီ ကာလက အာရပ်လူမျိုးများသည်၊ ထိုသို့သော ကျိန်ဆိုမှုများကို မကြာခဏ ကြိမ်ဆို လေ့ရှိကြပြီး ကာလ အပိုင်းအခြား သတ်မှတ်မှု မရှိချေ။ အမျိုးသမီးများ အနေဖြင့် ခြေချုပ်ကျ သလိုဖြစ်နေရပြီး နောက်အိမ်ထောင် ပြုခွင့်လည်း မရှိချေ။ ထိုသို့သော ဆိုဝါးသည့် စလေ့ထုံးတမ်းထဲ၌ ရှင်သန်နေရသော အမျိုးသမီးများကို ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က ဤ ဥပဒေအားဖြင့် လွတ်လပ်ခွင့် ပေးလိုက်ပေသည်။ ရည်ရွယ်ချက် ရှိရှိဖြင့် ထိုကဲ့သို့ ကျိန်ဆိုလျှင် လေးလအတွင်း ယောက်ျားဖြစ်သူက ပြန်ပေါင်းနိုင်ပြီး၊ လေးလကျော်လျှင် အလို အလျောက် တရားဝင် ကွာရှင်းပြတ်စဲပြီး ဖြစ်ပေသည်။ အမျိုးသမီး အနေဖြင့်လည်း လွတ်လပ်သော အမျိုးသမီး ဖြစ်သွားလေပြီ။ ဤစောင့်ဆိုင်း ရသော လေးလ ကာလသည် ယာယီ ကင်း နေသောကာလ ဖြစ်ပေသည်။

(၁၅၈) ပုံစံ ၄ မျိုးဖြင့် ကျမ်းတော်တွင် ၂၃ ကြိမ် ဖော်ပြသော ရင်းမြစ် **تولك** မှ ဆင့်ပွားသည့် **الطَّلَاق** တွလ္လုက် ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ “သူမသည် သူမ၏ လမ်းကို လွတ်လပ်စွာ သွားနိုင်သည် သို့မဟုတ် သူမ၏ ခင်ပွန်း ထံမှ သီးခြား ဖြစ်သည်” ဟု ဖြစ်သည်။ ဤကွာခြင်းမှုသည် ယာယီ စောင့်ဆိုင်းရသော ကာလပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ရမည် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ အမျိုးသား အနေဖြင့် မတော်မတရား ကြံစည် ကျင့်ဆောင်လေလျှင် အပြစ်ခံရမည် ဖြစ်သည်။ ၎င်းကို “ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကြားနေသော အရှင် သိနေသောအရှင်” ဟု ခိုင်မာစွာ သတိပေးထားပေသည်။ အခြေအနေ

وَالْمُطَلَّقاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

ကွာရှင်းခံ အမျိုးသမီးသည် ဓမ္မတာသုံးကြိမ်အထိ^{၁၅၉} မိမိကိုယ်မိမိ စောင့်ဆိုင်းရမည်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် နောက်ဆုံး နေ့ကို ယုံကြည်သက်ဝင်ကြလျှင် သူမတို့၏ ဝမ်းကြောတိုက်၌ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဖြစ်တည်ပေးမှုကို ထိန်ဂှက်ထားခြင်းမှာ တရားမဝင်ပေ။^{၁၆၀} သူမတို့၏ လင်ယောက်ျားများက ပြုပြင်မှုကို လိုလားကြလျှင် ထိုအတောအတွင်း ပြန်လည်ပေါင်းစည်းခြင်းမှာ ပို၍မှန်ကန်၏။ သူမတို့အား အလားတူ အသိအမှတ်ပြုရမည်။^{၁၆၁} အမျိုးသားများတွင် သူမတို့ထက် အခွင့်အလမ်း ပိုရှိ၏။^{၁၆၂} ကေန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဘုန်းတော်ရှင်၊ ဓမ္မသတ်ရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။

တစ်ရပ်ပေါ်၌ လင်မယား ကွာရှင်းမှုကို တားဆီး ပိတ်ပင်ထား၍ မရချေ။ ဤအချက်ကို ကျမ်းတော်၏ “၃၃:၃၇ တွင် ဖိုက်ဒ်နှင့် သူ၏ ဇနီးသည်အား ကွဲကွာမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် ကိုယ်တော်မှဟမ္မဒ်က ဖျောင်းဖျံ့ခဲ့ပေ သည်။ သို့သော် ပရမတ်ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ကွာရှင်းမှုကို အတည်ပြုပေးခဲ့ပေသည်” ဟု ဆိုခြင်းက ထောက်ပြထားပေသည်။ သို့သော် ကျမ်း တော်က မိန့်ဆိုသော လင်ခန်းမယားခန်း ကွာရှင်းပြတ်စဲမှုကို ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုများဖြင့် ဖုံးဖိထားသင့်ပေ။

(၁၅၉) ဤ ဓမ္မတာသုံးကြိမ် စောင့်ဆိုင်းရမည် ဆိုသည်မှာ အစ္စလာမ် ဥပဒေအရ လင်မယားကွာရှင်းရန် လိုက်နာရမည့် ပထမ ဥပဒေ ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ဓမ္မတာ မပွင့်သော သူမများမှာ သုံးလ စောင့်ဆိုင်းရပေမည်။ (၆၅:၄)။ ဤနေရာတွင် သုံးသော **أَوْ** ဓမ္မတာ ဆိုသည့် စကားလုံးသည် ရွတ်ဖတ်သည်ဟု အနက်ပေးသော **أَوْ** မှ ဆင့်ပွားခြင်း ဖြစ်၍ - ရက်ကို သေချာ ရွတ်ဖတ်ရေတွက်ခြင်းဟု ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရက်ကို သေချာရေတွက်ရမည် ဖြစ်သည်။ ထိမ်းမြားပြီးသော်လည်း မပေါင်းသင်းရသေးသော အမျိုးသမီးများမှာ စောင့်ဆိုင်းရန် မလိုချေ။ (၃၃:၄၉)။ ဤစောင့်ဆိုင်းနေရသော ကာလအတွင်း အမျိုးသမီးတို့အား မတရားသဖြင့် လက်လွှတ်စပယ် မောင်းထုတ်ခွင့် မရှိချေ။ သူမတို့အား ရာသီပန်းသုံးကြိမ်ပွင့်ပြီးသည် အထိ မိမိ၏ ညီမရင်း တစ်ယောက်ကဲ့သို့ ပြုစုစောင့်ရှောက်ထားရပေမည်။ သို့သော် နောက်မီးလင်းသော၊ ဖောက်ပြန်သော အမျိုးသမီးများအား ထိုအခြေအနေမှ ချွင်းချက် ဖြစ်သည်။ (၆၅:၁)။ ထိုသို့ ဖောက်ပြန် လော်မာမှု မရှိဘဲ လူသား တို့၏ သဘာဝ စိတ်ကောက်စိတ်ဆိုးပြီး ခွဲခွာသွားလိုခြင်း ဖြစ်လျှင် အသွားလွန် အပြန်ခက်နိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအခြေအနေ၌ စိတ်အလို လိုက်ခွင့် မပြုရချေ။ (၆၅:၁)။ လင်ယောက်ျား ဖြစ်သူသည် စိတ်စေတနာ ဖြူစင်စွာဖြင့် ပြုစုစောင့်ရှောက် ထားရမည် ဖြစ်သည်။ ဤပထမ အဆင့် ကာလတွင် ထိုသို့ရင်းနှီးစွာ နေထိုင်ခြင်းဖြင့် မလိုအပ်ဘဲ လင်မယားကင်းကွာ အိမ်ထောင်ပျက်ရခြင်းမှ ကင်းလွတ် နိုင်ပေသည်။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအတောအတွင်းတွင် ဇနီးမောင်နှံ ကြည်ဖြူ၍ ပြန်လည် ပေါင်းသင်းလိုက် ပေါင်းသင်းနိုင်ကြောင်း ဤသုတ်တော်ပင် ဆိုထား သည်။

(၁၆၀) အမျိုးသမီး၌ ကိုယ်ဝန်ရှိလျှင် ထို ကိုယ်ဝန်အား ထိန်ဂှက်ထားခွင့် မရှိချေ။ အကယ်၍ ကိုယ်ဝန်ရှိနေခဲ့သော် သူမတို့၏ စားဝတ်နေရေးကို ယောက်ျားဖြစ်သူက တာဝန်ယူ ဖြေရှင်းရမည်။ (၆၅:၅)။ မွေးလာသောကလေးနှင့် ကလေးကို စောင့်ထိန်းရသော မိခင်၏ တာဝန်ကို ယောက်ျား ဖြစ်သူက တာဝန်ယူရမည်။ (၂:၂၃၃) ယောက်ျားတစ်ဦး အနေဖြင့် နောက်အိမ်ထောင်ပြုလိုစေဖြင့် ကွာရှင်းလိုက်သော အမျိုးသမီး အပေါ်၌ တာဝန်ပျက်ကွက်ခွင့် လုံးဝ မရှိချေ။

(၁၆၁) “သူမတို့အား အလားတူ အသိအမှတ်ပြုရမည်” ဆိုခြင်းမှာ လင်မယား ကွာရှင်းခြင်း၊ ပြန်လည် ပေါင်းသင်းခြင်းများတွင် ယောက်ျားဘက်ကချည်း တဖက်သတ် မဟာပိုဝါဒကို လက်ကိုင်ထားခွင့် မရှိချေ။ ထိုအခွင့်အရေးများတွင် အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီးများမှာ တန်းတူ အခွင့်အရေး ရှိသည်ဟု တိကျစွာ ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အမျိုးသမီးများအား ကျေးကျွန်များသဖွယ်၊ တိရိစ္ဆာန်များသဖွယ် သဘောထားသော အာရပ်တို့၏ အရိုးစွဲ ယဉ်ကျေးမှုကို ဤဥပဒေအားဖြင့် ချေမှုန်းပစ်လိုက်ပေသည်။ ဤကဲ့သို့ အခွင့်အရေးကို ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မည်သည့် ဘာသာရေး ကျမ်းစာတွင်မှ မတွေ့ရပေ။ ဤသည် အစ္စလာမ် ဥပဒေ လင်မယားကွာရှင်းခန်း၏ ဒုတိယ ဥပဒေသ ဖြစ်ပေသည်။

(၁၆၂) **أَوْ** ဒရ်ဂျားတွန် ဆိုသည်မှာ ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်း အဆင့် ပိုရှိသည်ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ဤစကားလုံးသည် ယောက်ျားက မိန်းမထက် ပို၍ မြင့်မြတ်သည် ဟူသည့် အယူအဆကို မပေးသည့်အပြင်၊ သဘာဝတရားကို အံတူ၍ မိန်းမနှင့် ယောက်ျားသည် အရာရာတွင် တူညီသည် ဟူသော ခေတ်ကြိုက် အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း မဆောင်ပေ။ လူအခွင့်အရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အစ္စလာမ်သာသနာက လိင် မခွဲဘဲလျက် တန်းတူ အခွင့်အရေးကို ပေးပေသည်။ အစ္စလာမ်အား ပုတ်ခေတ် သရော်သော ဘာသာတရားများတွင် ဤသို့တန်းတူ အခွင့်အရေး ပေးထားသည်ကို မတွေ့ရချေ။ သို့သော် သဘာဝ၊ စိတ်နေစိတ်ထားနှင့် ခန္ဓာကိုယ် ဖွဲ့စည်းမှုများအရ မိန်းမနှင့် ယောက်ျားမှာ အလိုအလျောက် ကွဲပြားပြီးသား ဖြစ်ပေသည်။ ဤ လင်မယား ပေါင်းစည်းမှုတွင် အမျိုးသား ဖြစ်သူဘက်မှ အခြေအနေအရ ဖန်တီးပိုင်ခွင့် အခွင့်အလမ်းမှာ အမျိုးသမီးထက် ပိုများပေသည်။ ကွဲလွဲကွဲခင် အိမ်ထောင်တစ်ခုအား ပြန်လည်ပေါင်းစည်းရေးအတွက် အမျိုးသမီးဘက်မှ ဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်မှာ၊ ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေ၊ မိန်းမ သဘာဝ စိတ်နေစိတ်ထားအရ စိတ်ကောက်တတ်မှု၊ မည်မျှပင် ချစ်ခင်နှစ်သက်စေကာမူ ယောက်ျားဖြစ်သူအား ပြန်မချော့လိုမှုများ ရှိနေပေသည်။ ထိုအခြေအနေတွင် လင်မယား ပြန်လည် ပေါင်းသင်းရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ရမည့် အခွင့်အရေးမှာ အမျိုးသားဘက်က ပိုမို အခွင့်ရှိနေပေသည်။ တနည်းအားဖြင့် “အမျိုးသား၌ ပြန်လည် ကမ်းလှမ်းရန် ပို၍ တာဝန်ရှိပေသည်။” (၄:၃၄ တွင် ကြည့်ပါ)။

၂၂၉။ ☆၆၀:၁၁	الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْنَاهُمْ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٠﴾ ကွာရှင်းမှုသည် နှစ်ကြိမ် ဖြစ်နိုင်သည်။^{၁၆၄} ထို့နောက် အသိအမှတ်ပြု၍ ထိန်းထားရမည် သို့မဟုတ် တင့်တင့်တယ်တယ် လွတ်လပ်ခွင့်ပေးရမည်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စည်းမျဉ်းတော်များ၌ သူတို့နှစ်ဦး ရပ်တည်နိုင်မည် မဟုတ်ဟု စိုးရိမ်ခြင်းမှအပ အမျိုးသမီးအား ပေးပြီးသည်မှ တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်ယူခြင်းသည် တရားမဝင်ချေ။ သင်တို့သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စည်းမျဉ်းတော်များကို ရပ်တည်ရန် စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်ခဲ့လျှင် အမျိုးသမီးဘက်မှ လျှော်ကြေးပေးခဲ့သော် သူတို့နှစ်ဦးအား အပြစ်မတင်ထိုက်ပေ။[*] ဤသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စည်းမျဉ်းတော်များပင် ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့ကို စည်းမဖောက်ကြနှင့်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စည်းမျဉ်းတော်များအား စည်းဖောက်သူ- သူတို့သည် အမိုက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။
၂၃၀။	فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ အကယ်၍ ကွာရှင်းပြီးလျှင် အခြား တွဲဘက် တစ်ဦးနှင့် ပေါင်းဘက်သည့်နောက်တိုင် သူ့အတွက် တရားမဝင်ပေ။^{၁၆၅} တဖန် ခွဲခွာကြပြန်၍ သူတို့နှစ်ဦးသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စည်းမျဉ်းတော်များ၌ ရပ်တည်နိုင်မည်ဟု စဉ်းစားလျက် ပြန်လည်ပေါင်းစည်းကြလျှင် သူတို့အား အပြစ်မတင်ထိုက်ပေ။ ဤသည် အသိရှိသော လူမျိုး အတွက် ရှင်းလင်းထားသည့် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စည်းမျဉ်းတော်များ ဖြစ်၏။^{၁၆၅}

(၁၆၄) ဤသည် လင်ခန်းမယားခန်း ပြတ်စဲမှု၏ တတိယ ဥပဒေသ ဖြစ်ပေသည်။ ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦးအကြား ကွာရှင်းပြတ်စဲမှုကို အလျှင်စလို စိတ်လိုက် မာန်ပါ မဆုံးဖြတ်နိုင်ရန် အတွက် စောင့်ဆိုင်း ကာလနှင့် ယာယီ ကင်းကွာခွင့် ကာလကို နှစ်ကြိမ် အခွင့်အရေး ပေးထားပေသည်။ ဤသုတ်တော်တွင် ပြောသော **မရရတာနီ مَرَّتَانِ** ဆိုသည်မှာ အကြိမ် နှစ်ကြိမ်မြောက်ကို ပြောခြင်း ဖြစ်၍ တစ်ချိန် တစ်ခါတည်းတွင် တစ်၊ နှစ် ရေတွက်သော ကိန်း ဂဏန်း “နှစ်” လုံးဝ မဟုတ်ချေ။ အကြိမ်မြောက် ဆိုသည်ကို တစ်ကြိမ်မြောက် ပြီးမှ နောက်တစ်ကြိမ်မြောက် အစီအစဉ်အတိုင်း လုပ်ဆောင်ရပေသည်။ နှစ်ဦးနှစ်ဘက် စိတ်အေးအေးဖြင့် စဉ်းစားသုံးသပ်ပြီးမှ လမ်းခွဲလိုက် လမ်းခွဲနိုင်ကြောင်း ပညတ်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ စိတ်လိုက် မာန်ပါ ဖြင့် ရန်သူအဖြစ် လမ်းခွဲခြင်းကို အစွလာမ်က လက်မခံပေ။ ၎င်းကို “ကောင်းမွန်စွာ စွန့်ခွာရမည်” ဟူသော စကားက အခိုင်အမာ ထောက်ပြထားပေသည်။ လင်မယားကွဲခွာခြင်းကို အစွလာမ်က လက်ခံသော်လည်း ရန်သူအဖြစ် ခွဲခွာခြင်းကို အစွလာမ်က လက်မခံပေ။ နှစ်ဦး နှစ်ဘက် မည်သို့မှ ညှိမရတော့သည် အခြေအနေတစ်ခုတွင် မိတ်မပျက်ဘဲ အိန္ဒြေရ လမ်းခွဲနိုင်ရန်သာ သွန်သင်ပေသည်။ (❖) စတုတ္ထဥပဒေအရ နှစ်ကြိမ်မြောက် ကွာရှင်းခြင်းကို ပြုလုပ်ပြီးနောက် နှစ်ဦးနှစ်ဘက် ပြန်လည်ပေါင်းသင်းမည်လော၊ ရည်စွာ စွန့်ခွာမည်လော ဟူသည်ကို ပြတ်သားစွာ ရွေးချယ်ရပေမည်။ အမျိုးသမီး၏ အခွင့်အရေးအား တန်ဖိုးထား လေးစားရပေမည်။ အမျိုးသမီးများတွင်လည်း သူတို့၏ ရွေးချယ် ပိုင်ခွင့်များ ရှိနေပေသည်။ ထို့ကြောင့် အမှုကို ရှည်သည်ထက်ရှည် ကြာသည်ထက်ကြာအောင် ဆွဲထားခွင့် မရှိချေ။

(❖) ပဉ္စမဥပဒေ အရ လင်ယောက်ျားဘက်မှ ကွာရှင်းလိုသော် အမျိုးသမီးတို့အား ပေးအပ်ခဲ့သည့် ဥစ္စာပစ္စည်းများမှ တစ်စုံ တစ်ရာကိုမျှ ပြန် ယူခွင့် မရှိချေ။ အမျိုးသမီးဘက်မှ ယောက်ျားအား ကွာရှင်းခဲ့သော် နှစ်ဦးသဘောတူ ရရှိထားသော ပစ္စည်းတို့အား စွန့်လွှတ်၍ ကွာရှင်း နိုင်ပေသည်။

(၁၆၄) ဆဌမ ဥပဒေသည်၊ အလွန်ပြတ်သား၍ လွတ်လပ်မှုကင်းမဲ့နေသော အမျိုးသမီးများအား လွတ်လပ်ခွင့် အပြည့်ပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ် သည်။ သူမသည် လင်ယောက်ျား တစ်ဦးနှင့် ကွာရှင်းပြီးလျှင် အခြားသော ယောက်ျားကို လွတ်လပ်စွာ ထိမ်းမြားခွင့် ရှိသည်။ ထိုအကြောင်းကို “အကယ်၍ ကွာရှင်းပြီးလျှင် အခြား တွဲဘက်တစ်ဦးနှင့် ထိမ်းမြားသည့်တိုင် သူ့အတွက် (ကွာရှင်းခဲ့သော လင်ဟောင်းအတွက်) တရားမဝင်တော့ပေ” ဟု အတိအကျ ဆိုထားပေသည်။ အတိတ်ကာလ အရိုင်းခေတ်၌ ယောက်ျားများသည် မိန်းမတို့အပေါ်၌ နည်းမျိုးစုံဖြင့် ချုပ်ချယ် ဖိနှိပ်ကြပေသည်။ အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား မိမိက မတရားသဖြင့် စွန့်ပစ်သည့်အပြင် နောက်အိမ်ထောင်ပြုခွင့်ကိုလည်း နည်းမျိုးစုံဖြင့် ပိတ်ပင် တားဆီးကြပေသည်။ ထို အကျင့်ဆိုးအား ကျမ်းမြတ်ကုန်အာန်က ဤဥပဒေအားဖြင့် ပယ်ဖျက်လိုက်ပေသည်။

(၁၆၅) အဆိုပါ အိမ်ထောင်သစ်နှင့်လည်း အခန့်မသင့်သောကြောင့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် အထက်ဖော်ပြပါ ဥပဒေများနှင့်အညီ ကွာရှင်းပြတ်စဲခဲ့ပြီးနောက်၊ အရပ်ဝထမ အိမ်ထောင်ဘက် လင်ဟောင်းဖြင့် ပြန်လည်တွေ့ဆုံကာ စည်းကမ်းတကျ အိမ်ထောင်ဘက်အဖြစ် ပြန်လည် တည်ဆောက်လိုက်လည်း သူတို့အတွက် တရားဝင်ကြောင်း ဤသတ္တမ ဥပဒေက ပြဌာန်းထားပေသည်။ ဤဥပဒေများအား အလွဲသုံးစားလုပ်၍ အိမ်ထောင်

၂၃၁။	وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغُنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرَخُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُورًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ لِيُعْظَمَ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ အမျိုးသမီးများအား ကွာရှင်း၍ သူမတို့၏ သတ်မှတ်ကာလ ဆိုက်ရောက်သောအခါ သူမတို့အား အသိအမှတ်ပြု၍ ထိန်းထားကြလော့။ သို့မဟုတ် အသိအမှတ်ပြု လွတ်လပ်စေကြလော့။ စည်းဖောက်ရန် စေတနာယုတ်ဖြင့် မထိန်းထားကြနှင့်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်သူသည် သူ၏ဥဉ်ကိုသာ မချ မိုက်ကြေးခွဲ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ သုတ်ဒေသနာများအား လှောင်ပြောင်ဘွယ်ရာ မယူမှတ်ကြနှင့်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်က သင်တို့ကို ဂုဏ်ပေးသည့် သင်တို့အား ချမှတ်ပေးရာ ကျမ်းတော်မှ စီရင်ထုံးနှင့်၊ ၎င်းမှ အဆုံးအမများကို သတိရကြလော့။ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား စည်းစောင့်ကြလော့။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သဗ္ဗလုံးစုံအား သိနေတော်မူသော အရှင် ဖြစ်ကြောင်း သိကြကုန်လော့။^{၁၆၆}
၂၃၂။	وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغُنَّ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمْ آزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ အမျိုးသမီးများအား ကွာရှင်း၍ သူမတို့၏ သတ်မှတ်ကာလ ဆိုက်ရောက်သောအခါ သူတို့ချင်းကြား ကျေနပ်၍ သူမတို့၏ စုစုံပေါ်များနှင့် အသိအမှတ်ပြု ပေါင်းဘက်ကြသော် သင်တို့ မချုပ်ချယ်ကြကုန်နှင့်။ ဤသည် သင်တို့မှ ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် နောက်ဆုံးနေ့ကို ယုံကြည်သူအတွက် အဆုံးအမပင် ဖြစ်၏။ ဤသည်မှာ သင်တို့အတွက် ပိုမို သန့်စင်စေ၏ ပိုမို ဖြူစင်စေ၏။ သင်တို့ မသိသည်ကို ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သိနေတော်မူ၏။^{၁၆၇}
၂၃၃။	وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِمَّ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بَوْلِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾ ကာလအပြည့် နို့တိုက်လိုသော မွေးမိခင်များသည် ရင်သွေးများကို နှစ် နှစ်ပတ်လည် နို့တိုက်နိုင်၏။ သူမတို့၏ စားဝတ်နေရေးအား အသိအမှတ်ပြုရန် မွေးဖွယ်ဝတ္တရားရှိ၏။ ဥဉ်တစ်ခုသည် မနိုင်ဝန်ကို မထမ်းစေရ။ ရင်သွေးကြောင့် မွေးမိခင်သည်-ထိုအတူ ရင်သွေးကြောင့် မွေးဖွယ်သည် မနစ်နာစေရ။ အမွေဆိုင်တို့သည် ထို၌ အလားတူပင် ဖြစ်၏။ နှစ်ဦးနှစ်ဘက် ဆွေးနွေး၍ နို့ဖြတ်လိုလျှင် သူတို့အား အပြစ်မတင်ထိုက်ပေ။ အကယ်၍ သင်တို့ရင်သွေးကို နို့ထိန်း၌ အပ်လိုကလည်း ငြိမ်းချမ်းစွာဖြင့် အသိအမှတ်ပြု ပေးကမ်းလျှင် အပြစ်မတင်ထိုက်ပေ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား စည်းစောင့်ကြလော့။ သိကြကုန်လော့- ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သင်တို့ကျင့်ကြံသမျှကို မြင်နေသော အရှင် ဖြစ်၏။

ကွဲကွာခွင့်၊ အိမ်ထောင်သစ် ထူထောင်ခွင့်ကို အစ္စလာမ်သာသနာက ခွင့်မပြုချေ။ လင်မယားကွာရှင်း ပြတ်စဲမှုတွင် ဤဥပဒေများသည် ပြည့်စုံ လုံလောက်ကြောင်းကို ဥပဒေပညာရှင်များ သိနားလည် ကြပေသည်။

(၁၆၆) အစ္စလာမ်သာ သနာဝင်ပါဟု ပြောဆိုကြသူများ ထဲတွင်ပင် မိမိတို့၏ မိရိုးဖလာများအား သာသနာထဲသို့ ရောသွပ်ရန် ကြိုးစားကြလျက် ကမောက်ကမနိုင်သော ဓလေ့များကို လက်ခံထားသူ များစွာ ရှိပေသည်။ အချို့လူများကလည်း အမျိုးသမီးတို့အား ပေးအပ်ထားသည့် မင်္ဂလာ လက်ဆောင်ပစ္စည်းအား ပေးရမည်ကို စိုးရိမ်၍ အမျိုးသမီးအား ကွာမပေးဘဲထား ကြပေသည်။ ထိုအပြုအမူသည် အစ္စလာမ် ဥပဒေနှင့် တရားမဝင် ချေ။ ၎င်းကို “ကျူးလွန်စော်ကားရန် စေတနာယုတ်ဖြင့် မထိန်းသိမ်းကြကုန်လင့်” “ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ သုတ်တော်များကို ပျက်ရယ်ဘွယ်ရာ မယူမှတ်ကြနှင့်” ဟု ပြင်းထန်ပြတ်သားစွာ သတိပေးထားပေသည်။ (၆၅၅:၁ တွင် ဆက်ကြည့်ပါ)။

(၁၆၇) အခန့်မသင့်၍ လင်မယား ကတောက်ကဆ ဖြစ်ရာမှ နှစ်ဘက်သော အသိုင်းအဝိုင်းများကြောင့် ကွဲကွာရသော အဖြစ်မျိုးကို မဖြစ်ရစေရန် တားမြစ်ပေးသော ဥပဒေ ဖြစ်သည်။ လင်မယားပြန်လည် ပေါင်းသင်းခြင်းကို အကြောင်း အမျိုးမျိုးပြုလျက် အနှောင့်အယှက် ပေးခြင်းအား အစ္စလာမ် သာသနာက လက်မခံပေ။ ကာယကံရှင် နှစ်ဦးအား လွတ်လပ်သော အခွင့်အရေးကို ပေးရပေမည်။

၂၃၄။ ကွယ်လွန်	وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿ သင်တို့မှ သက်တမ်းကုန်သောသူ၏ ချန်ခဲ့သော ပေါင်းဖော်တို့၊ သူမတို့ကိုယ်သူမတို့ လေးလနှင့် ဆယ်ရက် စောင့်ဆိုင်းရမည်။^{၁၆၈} သတ်မှတ်ကာလ ဆိုက်ရောက်သော် သူမတို့စိတ်ဖြင့် အသိအမှတ်ပြု ပြုလုပ်မှုများကို အပြစ် မတင်ထိုက်ပေ။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကျင့်ကြံသမျှအား သတင်းရနေတော်မူ၏။
၂၃၅။	وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْكُمْ سَتَذَكَّرُونَ هُنَّ وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرَمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابَ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿ အမျိုးသမီးတို့အား ဘောင်ဝင်စေရန် တဆင့်နားဖောက်ခြင်း သို့မဟုတ် ပရမတ်ဘုရားရှင် သိနေသော၊ သင်တို့ ဧကန်ဆတ်ဆတ် သတိရနေသည့် သူမတို့အား စိတ်ထဲ၌ ကွယ်ထားခြင်းများသည် အပြစ်မရှိပေ။ သို့သော် သူမတို့နှင့် လက်တွင်းကြိတ် ပဋိညာဉ်မပြုကြနှင့်၊ အသိအမှတ်ပြု ပြောဆိုခြင်းကိုသာ ပြောဆိုကြလော့။ မှတ်တမ်းတင် သတ်မှတ်ကာလ မဆိုက်ရောက်မှီ သိမ်းဆည်း ထုံးဖွဲ့မှုကို မဆုံးဖြတ်ကြနှင့်၊ သိကြကုန်လော့ သင်တို့၏ ဉာဉ်စရိုက်၌ ရှိရာကို ပရမတ်ဘုရားရှင်က ဧကန် သိနေတော်မူ၏။ အရှင်နှင့် ပတ်သက်၍ သတိထားကြကုန်လော့၊ သိကြကုန်လော့ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဧကန်ပင် လွတ်ငြိမ်းစေသော အရှင် နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အရှင် ဖြစ်၏။
၂၃၆။	لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿ သင်တို့ မထိတွေ့ခဲ့သော အမျိုးသမီးများ၊ သို့မဟုတ် ဝတ္တရားကို သင်တို့ တာဝန်သတ်မှတ်သေးသော သူမတို့အား၊ ခွဲခွာခဲ့သော် အပြစ်မတင်ထိုက်ချေ။ သို့သော် သို့သော် မျက်နှာကြီးသူသည် သူ့စည်းချိန် အလျောက်၊ မျက်နှာမဲ့သူသည် သူ့စည်းချိန် အလျောက် သူမတို့အား ချမ်းမြေ့စေရမည်။ အသိအမှတ်ပြု၍ ချမ်းမြေ့စေရန်မှာ သုမင်္ဂလာပြုသူများ အတွက် သစ္စာပင် ဖြစ်၏။
၂၃၇။	وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿ သူမတို့အတွက် ဝတ္တရားကို တာဝန်သတ်မှတ်ပြီးနောက် သင်တို့ မထိတွေ့မီအလျှင် သူမတို့အား ခွဲခွာခဲ့သော် သူမက ကျေအေးခြင်း သို့မဟုတ် သိမ်းဆည်းထုံးဖွဲ့မှုကို လက်ဝယ်ထားသောသူဘက်မှ ကျေအေးခြင်းမှ အပ တာဝန်သတ်မှတ်မှု၏ ထက်ဝက်ကို သင်တို့ ပေးရမည်။ ဧကန်ပင် ကျေအေးခြင်းသည် စည်းစောင့်မှုနှင့် ပိုမိုနီးစပ်၏။ သင်တို့ချင်း ကြား သိက္ခာပေးခြင်းကို မမေ့လျော့ကြနှင့်၊ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကျင့်ကြံသမျှကို မြင်နေသော အရှင် ဖြစ်၏။^{၁၆၉}

(၁၆၈) စိတ်ဆန္ဒကို လေးလနှင့် ဆယ်ရက် စောင့်ဆိုင်းရမည် ဆိုသည်မှာ အကယ်၍ သူမတို့အနေဖြင့် နောက်အိမ် ထောင်ပြုလိုသည့် စိတ်ဆန္ဒ ဖြစ်ခဲ့လျှင် ပထမ ယောက်ျား အနိစ္စရောက်ပြီးနောက် လေးလနှင့် ဆယ်ရက် မပြည့်ဘဲ အိမ်ထောင်သစ် မတည်ထောင်ရဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ လင်ကွာ အမျိုးသမီးအတွက် အိမ်ထောင်သစ် ပြန်ထူထောင်လိုက ဓမ္မတာ သုံးကြိမ် (၂:၂၂၈)၊ သုံးလ (၆:၅၄) စောင့်ဆိုင်းရမည်။ မုဆိုးမနှင့် လင်ကွာ အမျိုးသမီး စောင့်ဆိုင်းရမည့် ကာလ အပိုင်းအခြား မတူညီပေ။

(၁၆၉) တာဝန်သတ်မှတ်မှု ဆိုသည်မှာ မင်္ဂလာလက်ဆောင်ကို ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ အစ္စလာမ်သာသနာသည် သဘာဝအရ အားနွဲ့မှုရှိသော အမျိုးသမီးတို့အား အိမ်ထောင်ပြုခြင်းကြောင့် ထိခိုက်နစ်နာမှု မရှိစေရန် ကာကွယ်ပေးထားခြင်း ဖြစ်သည့် အမျိုးသမီး ဘဝလုံခြုံမှု အာမခံ

၂၃၈။ ၂၃	حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ မေတ္တာဓိဋ္ဌာန်၊ အလယ်အလတ်ကျသော မေတ္တာဓိဋ္ဌာန်၌ စောင့်ထိန်းကြလော့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား ရိုကျိုး နာခံသူ အဖြစ် ရပ်ကြလော့။
၂၃၉။	فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَدْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ သင်တို့သည် စိုးရိမ်ရမှု၌ ရှိစဉ် လူချည်းဖြစ်စေ အစီးအနင်းပေါ်၌ ဖြစ်စေ၊ သင်တို့ လုံခြုံစိတ်ချရသောအခါ သင်တို့ မသိခဲ့သည်ကို သင်ပေးသည့် ပုံစံအတိုင်း ပရမတ်ဘုရားရှင်အား သတိရကြကုန်လော့။
၂၄၀။	وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ သင်တို့မှ သက်တမ်းကုန်သောသူ၏ ချန်ခဲ့သော ပေါင်းဖော်တို့၊ ထိုပေါင်းဖော်များအား နှင်ထုတ်ခြင်း မပြုဘဲ စိတ်ချမ်းမြေ့စွာ ဆက်နေခွင့်ရှိသော သေတမ်းစာ ရှိစေရမည်၊ သူမတို့စိတ်ဖြင့် ထွက်သွား၍ အသိအမှတ်ပြု ပြုလုပ်မှုများ၌ သင်တို့ကို အပြစ်မတင်ထိုက်ပေ၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည်ကား ဘုန်းတော်ရှင် ဓမ္မသတ်ရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။^{၁၇၀}
၂၄၁။	وَالْمُطَلَّاتِ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ကွာရှင်းခံအမျိုးသမီးများအား အသိအမှတ်ပြု၍ စိတ်ချမ်းမြေ့စေရန်မှာ စည်းစောင့်သူများအတွက် သစ္စာပင် ဖြစ်၏။
၂၄၂။	كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ သင်တို့ အတွေးအခေါ် ရှိအံ့သောငှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်က သုတ်ဒေသနာများကို သင်တို့အတွက် ဤသို့ ရှင်းလင်းတော်မူ၏။
၂၄၃။	أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် နှစ်ဦးနှစ်ဘက် ချစ်ကြိုက်၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရိုးမြေကျ ချစ်ချစ်ခင်ခင် ပေါင်းသင်းပါမည်ဟု ယုံကြည်စိတ်ချလျှင် မင်္ဂလာလက်ဆောင်ကို အမျိုးသမီး ဘက်မှ ကင်းလွတ်ခွင့်ပေးခြင်း၊ လျော့ပေါ့ခြင်းကို ပြုနိုင်ပေသည်။

(၁၇၀) အချို့သော အဋ္ဌကထာ ပညာရှင်များက ၂:၃၄ နှင့် ၄:၁၂ တို့ကို ပညတ်ပြီးနောက် ဤသုတ်နံပါတ်တော်ကို ပလပ်လိုက်ပြီဟု ဘိုခါရီကျမ်းလာ အုဆ်မန်နှင့် အိဗ်နီဇ်တိုင်းတို့၏ ကောက်ချက်ကို အခြေခံ၍ ပြောဆိုကြပေသည်။ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်၏ ၄:၁၂ ၌ ဇနီးမိန်းမများ ခံစားခွင့်ရှိသည့် အမွေကို ထည့်သွင်း ဖော်ပြထားသည်နှင့် ၂:၂၃၄ တွင် မုဆိုးမများ၏ နောက်အိမ်ထောင်ပြုပိုင်ခွင့်ကို ပြောဆိုသည်များသည် ဤသုတ်အမှတ်တော် ၂၄၀ အား မည်သို့မှ ချေဖျက်၍ မရပေ။ ဤသုတ်တော်က နောက်အိမ်ထောင် မပြုလိုသော မုဆိုးမများ အနေဖြင့် သေဆုံးသွားသော လင်ယောက်ျား၏ အမွေဆိုင် အိမ်၌ ဆက်လက် နေထိုင်ပိုင်ခွင့် ရှိသော ကာလကို ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ စိတ်ဆန္ဒအလျောက် ထွက်ခွာသွားလျှင် သွားနိုင်ပေသည်။ သူမတို့အား နှင်ထုတ်ခွင့် မရှိပေ။ ဤသုတ်တော်၌ ဆိုသော သူတို့ကိုယ်သူတို့ ထွက်သွားနိုင်သည် ဆိုခြင်းမှ နောက်အိမ် ထောင် ပြုသွားခြင်းကိုသာ ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ချေ။ နောက်အိမ်ထောင်ပြုသည် ဖြစ်စေ၊ မပြုသည် ဖြစ်စေ သူတို့၏ စိတ်ဆန္ဒအရ လွတ်လပ်ခွင့် ရှိပေ သည်။ အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သော ဘိုခါရီကျမ်းမှာ အစ္စလာမ်တို့ အနေဖြင့် ပရမတ်ဘုရားရှင် (အလ္လာဟ်)က ပညတ်ချမှတ်ပေးသော ကျမ်းဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်သူ မရှိပေ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဉာဏ်စဉ်ဆောင် မဟာမ္မဒ်ကိုယ်တော်၏ ထံသို့ မည့်သည့် သုတ်တော်များအား မည်သည့် အချိန်၊ မည် သည့် အခါတွင် ကျိန်းဝပ် ချမှတ်ပေးကြောင်း ထိုသုတ်တော်ပေါ်၌ ကိုယ်တော်မဟာမ္မဒ်က မည်သို့ ရှင်းပြခဲ့သည်ဟု ကြားသိရကြောင်း မှတ်တမ်းတင် ထားသည် သမိုင်းကျမ်းပေါင်း များစွာတို့ အနက်မှ ထင်ရှားသော သမိုင်းကျမ်း တစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။ ထိုကျမ်းတွင် ဖော်ပြသော ဤသုတ်တော်အား ပလပ်သည် ဟူသော အယူအဆနှင့် ပါတ်သက်၍ အုဆ်မန်အား အိဗ်နီဇ်တိုင်းက “သို့ဖြစ်လျှင် ဤကျမ်းချက်အား ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မှ ဖြုတ် ပစ်လိုက်မည်”ဟု ပြောသောအခါ၊ ယင်းသည် သူ၏ ကိုယ်ပိုင် အတွေးအခေါ်သာ ဖြစ်ကြောင်း ကိုယ်တော်မဟာမ္မဒ် စီစဉ်ခဲ့သည်ကို ပြောင်းလဲခွင့် မရှိ ကြောင်း ပြန်ပြောပေသည်။ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်အား ကိုယ်တိုင်ရရှိသော ကိုယ်တော်မဟာမ္မဒ်သည် ကျမ်းတော်အား ကိုယ်တိုင် စီစဉ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကုရ်အာန်သည် တဆင့်ကျမ်း မဟုတ်ပေ။ ကိုယ်တော် အနေဖြင့်လည်း ဤသုတ်တော်အား ပလပ်သွားပြီဟု မည်သည့် နေရာတွင်မှ ပြောမထားပေ။

	သေဘေးကို သတိဝင်၍ ထောင်နှင့်ချီသော သူများ သူတို့၏ အိမ်များမှ ထွက်ပြေးရသည်ကို အသင် မမြင်သလော၊ ထို့နောက် ပရမတ်ဘုရားရှင်က “အသင်တို့ သေကြလော့” ဟု ဆိုလျက်၊ တဖန် သူတို့အား ပြန်လည် ရှင်သန်စေခဲ့ပြီ၊ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် လူသားတို့အား သိက္ခာပေးသော အရှင် ဖြစ်၏။ သို့သော် လူများစုသည် ကျေးဇူး မသိတတ်ချေ။
၂၄၄။	وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်တော်၌ ခုခံတိုက်ကြလော့၊ သိကြကုန်လော့ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကြားနေ သော အရှင် သိနေသောအရှင် ဖြစ်၏။
၂၄၅။	مَنْ ذَا الَّذِي يُضِرُّ اللَّهَ قَرِضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား တင့်တင့်တယ်တယ် ဆက်ကပ်ခြင်းဖြင့် ဆက်ကပ်သောသူ၊ ထိုသူအား မြောက်များစွာ ထပ်တိုး စေမည်။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဆုတ်ယုတ်စေတော်မူ၏။ တိုးပွားစေတော်မူ၏။ အရှင်ထံသို့သာ ဦးလှည့်ရ မည်ပင်။
၂၄၆။	أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّنَا لَئِمَّا أُنْعَمْنَا لَنَا مَلَكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ မူဆာ၏* နောက်ပိုင်း၌ ဂျူးလူမျိုးမှ အကြံပေးများကို သင် မမြင်သလော၊ သူတို့အတွက် သတင်းတော်ဆောင်အား “ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်တော်၌ ကျွန်ုပ်တို့ စစ်တိုက်ရန် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ဘုရင်တစ်ပါး ပေါ်ထွန်းစေပါ” ဟု ပြောကြ၏။ ကိုယ်တော်က “စစ်တိုက်ရန် ပြဋ္ဌာန်းလျှင် သင်တို့သည် တော်လှန်သူများ မဖြစ်တန်ပေလော့” ဟု မိန့်၏။ သူတို့က “ကျွန်ုပ်တို့နှင့် သားသမီးများသည် အိမ်များမှ၊ မောင်းထုတ်ခံရပြီ၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်တော်၌ အဘယ်ကြောင့် စစ်မတိုက်ရမည်နည်း” ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ သူတို့ထံ စစ်တိုက်ခြင်းကို ပြဋ္ဌာန်းလေသော် သူတို့တွင် အနည်းစုမှ အပ လှည့်ပြေးကြ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည်ကား အမိုက်ကောင်များကို သိနေသော အရှင် ဖြစ်၏။
၂၄၇။	وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلَكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾ သတင်းတော်ဆောင်က “ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သင်တို့အတွက် တွာလု(တ်)အား^{၁၇၀} ဘုရင်အဖြစ် ပေါ်ထွန်းစေပြီ” ဟု ပြော၏။ သူတို့က “သူသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မည်သို့ ဘုရင် ဖြစ်နိုင်မည်နည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူထက် ဘုရင်ဖြစ်သင့်သည်မှာ ပို၍မှန်ကန်၏။ သူသည် ဥစ္စာနေ ဖြန့်ကျက်နိုင်မှု ချီးမြှင့်ခံရသူလည်း မဟုတ်” ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ “ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သူ့ကို သင်တို့ အထက်မှ ရွေးချယ်တော်မူ၏။ သူ့အား အသိပညာ၊ ကာယစလ တိုးပွားဖွံ့ဖြိုးစေပြီ၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် စံချိန်ပြည့်သူအား ဘုရင်အရာကို ပေးတော်မူ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အသိဉာဏ်တော် ဖြန့်ကျက်ထားသော အရှင် ဖြစ်၏။” ဟု မိန့်ဆို၍။
၂၄၈။	وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ

(၁၇၀) တွာလု(တ်)ကို သမ္မာကျမ်းစာ၌ ရှောလုဟု ခေါ်သည်။ ရင်းမြစ်စကားလုံး တွလ ဖြစ်၍ သူသည်/ထိုအရာသည် မြင့်သည်၊ (အရပ်ရှည်သည်) ဟု ဖြစ်ပေသည်။

☆၂၃၀	هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ❖ သူတို့အား သတင်းတော်ဆောင်က “သူ၏ ဘုရင်ဖြစ်ထိုက်မှု နိမိတ်မှာ သင်တို့အား နှလုံးရည်^{၁၇} ပေးအပ်ပေတည်း။ ယင်း၌ မူဆာ၏ အဆက်များ၊ ဟာရုန်၏ အဆက်များ ချန်ထားခဲ့သည့် နိမိတ်ဆောင်များက^{၁၈} သယ်ပိုး တည်တံ့စေခဲ့သည့် သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံမှ တည်ငြိမ်စေမှုများ ရှိ၏။ သင်တို့သည် ယုံကြည်သူများ ဖြစ်ကြလျှင် ဤသည်၌ သုတ်ဒေသနာ တစ်ရပ်ရှိနေ၏။” ဟု မိန့်ဆို၏။
၂၄၉။	فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنْ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهَ كَمَا مَن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةٌ كَثِيرَةٌ يَأُذِنُ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ❖ တွာလု(တ်)သည် စစ်တပ်ဖြင့် စစ်ချီစဉ် “ကေနပ် ပရမတ်ဘုရားရှင်က သင်တို့အား မြစ်တစ်ခုဖြင့် စုံစမ်းတော်မူမည်။ ထိုမှ သောက်သုံးသူသည် ကျွန်ုပ်နှင့် မဆိုင်၊ မမြဲမိသူ၊ လက်ဖြင့် တစ်ခုစာမျှ ခပ်ယူမိသူသည်သာ ကျွန်ုပ်နှင့် ဆိုင်၏။” ဟု ရှင်းလင်းဆုံးဖြတ် ပြောဆို၏။ သူတို့၌ အနည်းငယ်မှအပ သောက်သုံးကြလေပြီ။ ၎င်းကို ဖြတ်ကျော်ပြီးစဉ် သူနှင့် အတူရှိသော ယုံကြည်သော သူများက “ယနေ့၌ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဂျာလု(တ်)နှင့်^{၁၉} သူ၏စစ်တပ် အတွက် အင်အား မရှိပါ။” ဟု ဆိုကြ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် ဆုံတွေ့ရမည်ဟု စဉ်းစားသောသူများက ပြောသည်မှာ “ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် တပ်အနည်းက တပ်အများကို အကြိမ်မည်မျှ အနိုင်ယူခဲ့ပြီနည်း၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည်ကား ခန္တီပါရမီရှင်များနှင့် အတူ ရှိ၏။” ဟု ဖြစ်၏။
၂၅၀။	وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ❖ သူတို့သည် ဂျာလု(တ်)နှင့် သူ၏စစ်တပ်ဆီသို့ ထွက်လာရသောအခါ “အို-ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်တို့အား ခန္တီပါရမီဖြင့် အားဖြည့်ပေးတော်မူပါ။ စုံရပ်ခံမှုကို ခိုင်မာစေတော်မူပါ ဖုံးကွယ်သော လူမျိုးအား လွှမ်းမိုးရန် ကူညီတော်မူ

(၁၇၂) အလ်တာဗု(တ်) **الشُّبُوتُ** ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ သေတ္တာ သို့မဟုတ် ရင်ဘတ် ဟု ဖြစ်၍၊ ဘာသာပြန် ဆရာတော်ကြီး အများစုက သမ္မာကျမ်းစာပါ ဣဿရေလ (အစ္စရေးလ်)လူမျိုးတို့၏ ဘာသာရေး အမွေအနှစ်များကို သိုထားခဲ့သည့် သေတ္တာ ဖြစ်သည်ဟု ပြန်ဆို ကြပေသည်။ ထိုမှဆက်၍ နူးဟ် (နောဇ)လက်ထက်မှ ကမ္ဘာကြီး ရေမြုပ်ချိန်တွင် စီးခဲ့သည့် လှေကြီးဟု ဖွင့်ဆိုကြမှုများလည်း တွေ့ရပြန်ပေသည်။ သို့သော် ဤဘာသာပြန်တွင် ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်၌ ပြောဆိုသော စကားလုံးများသည် သမ္မာကျမ်းပါ ရည်ညွှန်းချက်များနှင့် မကြာခဏ ကွဲလွဲသည်ဟု ရှင်းပြခြင်း ဖြစ်ရာ ဤစကားလုံး တာဗု(တ်)နှင့်ပါတ်သက်၍ အီဒယူလ်နီး အာရိဗီအင်္ဂလိပ် ဝေါဟာကျမ်းတွင် လင်္ကာတစ်ခုမှာ **မာအောင်း(၆) အအတ်၊ တာဗု(တ်) ရှိုင်းအံ၊ ဖကဒ် တတ်** “ကျွန်ုပ်၌ ပျောက်ဆုံးသွားသော **ကျွန်ုပ်ရင်ထဲမှ** ဗဟုသုတများ အတွက် ကျွန်ုပ်လုံခြုံစွာ မထားမိခဲ့ပါ။” ဟု ကိုးကားလျက် **တာဗု(တ်)**ကို ရင်ဘတ်၊ နှလုံးသားဟု ဖွင့်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ရာဃီ (အေမန် မုဖရာဒါ)ကလည်း **တာဗု(တ်)**သည် **ကလာ့စ်** နှလုံးသားကို ဆိုကြောင်း ပြောထားပေသည်။ ဤသို့ပြန်ဆိုမှုသည် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၏ ဤသုတ်တော်ပါ “ယင်း၌ သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံမှ **တည်ငြိမ်မှု**နှင့် မူဆာ၏ နောက်လိုက်များ၊ ဟာရုန်၏နောက်လိုက်များ ချန်ထားခဲ့သည့်—ပါရှိ၏” ဟူသည့် စကားတော်နှင့် ရှင်းလင်းစွာပင် ကိုက်ညီပေသည်။ “**တည်ငြိမ်မှု၊ စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှု**”ဟူသည့် ခံစားချက်သည် သေတ္တာထဲတွင် သိမ်းဆည်းထားရသော အရာ မဟုတ်ချေ။ တည်ငြိမ်မှု၏ ကိန်းဝပ်ရာ နေရာမှန်မှာ နှလုံးသား သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။” တည်ငြိမ်မှုသည် နှလုံးသားမှသာ ကိန်းဝပ်ကြောင်းကို ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်၌ မကြာခဏ ဖော်ပြထားပေသည်။ ထို့ပြင် ဤသုတ်တော်တွင် “မူဆာ၏ နောက်လိုက်များ၊ ဟာရုန်၏ နောက်လိုက်များ ချန်ထားခဲ့ရာမှ—”ကို ကောက်ယူ၍ ထိုကိုယ်တော်များ ချန်ထား (အမွေထားခဲ့) သည့် အကောင်းဆုံးသော အရာများကို သေတ္တာတွင်းတွင် ထည့်၍ဟု ယူဆကာ “သေတ္တာ”ဟု ဘာသာပြန်ဆိုမှုကို ပိုမိုခိုင်မြဲစေရန် အတွက် ဖွင့်ဆိုမှု များလည်း ရှိပေသည်။ ဤသည်တို့မှာ သမ္မာကျမ်းစာနောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်မိသည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ သတင်းတော်ဆောင်၊ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ ဖြစ်သည့် မူဆာနှင့် ဟာရုန်တို့မှာ သူတို့၏ နောက်လိုက်များအတွက် အမွေပေးခဲ့သည်တွင် စိတ်နှလုံး အေးငြိမ်းစေမှုသည်သာ အကောင်းဆုံး (တော်ဝင်) ဖြစ်သည် ဆိုခြင်းမှာ သံသယ ဖြစ်ဘွယ် မရှိပေ။ ဂျူးလူမျိုးများ၏ သောကကို ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်၏ နေရာများစွာတွင် ဖော်ပြထားပေသည်။ သူတို့အတွက် နှလုံးရည်နှင့် ပြည့်ဝသော ခေါင်းဆောင်ကောင်း ပေါ်ပေါက်လာ ခြင်းသည်ပင် အကောင်းဆုံးသော ချန်ထားခဲ့မှု ဖြစ်ပေသည်။

(၁၇၃) ဂျာလု(တ်) ဆိုသည်မှာ ဂျာလ (ဖီးလ် ဟာ့ရတ်) (စစ်ပွဲ၌) အပြင်းအထန်တိုက်ခိုက်သူ ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။ သမ္မာကျမ်းစာ၌ ဂေါလုတ် ဟု ခေါ်ပေသည်။

	ပါ”ဟု လျှောက်ထားကြ၏။
၂၅၀။ ☆ ၂:၇၀	فَهَرَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥٠﴾ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် သူတို့သည် ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့ပြီ။ ဒါဝိဒ်က ဂျာ(လုတ်)အား ကွပ်မျက်ခဲ့ပြီ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သူ့အား ဘုရင်အရာ ပေးအပ်ပြီး၊ စီရင်ထုံးနှင့် စံချိန်ပြည့်မှီရာကို* သင်ပေးခဲ့ပြီ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် လူသားတို့တွင် သူတို့မှ အချို့ကို အချို့ဖြင့် မခုခံစေခဲ့မူ၊ ကမ္ဘာမြေသည် အဖျက်ခံရပြီးဖြစ်လတ္တံ့။ သို့ရာတွင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် လောကအပ်သိမ်းအား သိက္ခာပေးသော အရှင် ဖြစ်၏။
၂၅၂။	تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾ ဤသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ သုတ်ဒေသနာများဖြစ်၏။ သင့်အား ၎င်းတို့ကို သစ္စာတရားဖြင့် ရွတ်ဖတ်စေပြီ။ သင်သည်ကား ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များအနက်မှ မုချဖြစ်၏။
၂၅၃။	تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ ငါသည် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များအား ဤသို့ အချို့ကို အချို့ထက် သိက္ခာပေးတော်မူ၏။^{၁၇} ပရမတ်ဘုရားရှင်က ဗျာဒိတ်ပေးသူများနှင့်^{၁၈} သူတို့မှ အချို့အား အခွင့်အလမ်းများ ချီးမြှင့်မြှောက်စားသည်လည်း ရှိ၏။^{၁၉} ငါသည် မာရ်ဂါသား

(၁၇၄) ဖဿူလ **فَضَّل** ဆိုသည်မှာ မေတ္တာသက်သည်၊ ကောင်းချီးပေးသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ပေးသော်လည်း၊ မျက်နှာလိုက်၍ မြှောက်စားသော အဓိပ္ပာယ်ကို မပေးပေ။ ကျောင်းခန်းတစ်ခုတွင် စာတော်သော ကလေးအား ဂုဏ်တက်စေရန် ချီးမွမ်းသိက္ခာတင်ပေးသော သဘောမျိုး ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ ဂုဏ်ပေါ်စေတော်မူ၏ဟု ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ အချို့သော ဆရာတော်ကြီးများက “အချို့ကို အချို့ထက် ဂုဏ်ခြင်ချီး မြှင့်ခဲ့ပြီ” “အချို့ကို အချို့ထက် သာလွန်မြှင့်မြတ် စေခဲ့ပြီ”ဟု ပြန်ဆို ကြပေသည်။ ထိုစကားလုံးစု၏ အဓိပ္ပာယ်ကို စာဖတ်သူများ နားလည်မှု လွဲသွားပါက ကျမ်းတော်၏(၂:၂၅၅) ပါ “တပည့်တော်တို့သည် အရှင်၏ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ အကြား ခွဲခြားမှု မပြုပါ”ဟု ဆိုသော သီလယူ ကတိပေးရသည့် ကတိကဝတ်အား ချေဖျက်ရာ ရောက်ပေလိမ့်မည်။ ဤသုတ်တော်ပါ “အချို့ကို အချို့ထက် ဂုဏ်ပေါ် စေတော်မူပြီ။” ဆိုသည်မှာ ဤ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ပွင့်ပေါ်ကြကုန်သော ဉာဏ်စဉ်ဆောင်ပေါင်း မြောက်များစွာ အနက် အချို့သည် အချို့သော ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များထက် သမိုင်းမှတ်တမ်း တင်ကျန်ရစ်သည်။ ဂုဏ်သတင်းပိုမို ထင်ရှားသည်။ လူသိများသည်ဟုသာ ဆိုလို၍ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ အကြား အချို့က အချို့ထက် ပိုမိုမြင့်မြတ်သည်ဟု မဆိုလိုပေ။

(၁၇၅) ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ အားလုံးသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံတော်မှ ဗျာဒိတ်တော်ပေးခြင်း ခံရသူများ ဖြစ်ပေသည်။ ဗျာဒိတ်တော်အား သဗ္ဗညုတဉာဏ်စဉ်အားဖြင့်၊ စကားဗျာဒိတ်အားဖြင့်၊ အရှင်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တစ်ပါး စေလွှတ်၍ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ဆင့်ပြန်ခြင်းအားဖြင့် ပေးတော်မူပေသည်။ (၄:၂၅၁)။ ဤသုတ်တော်၌ ဗျာဒိတ်တော်ကို စကားတော် **كَلَّمَ** ဟု သုံးထားသောကြောင့် “ပရမတ် ဘုရားရှင်က ဗျာဒိတ်တော်ပေးသူများ” ဆိုရာ၌ ကိုယ်တော်မူဆာ(မောရှေ) တစ်ပါးတည်းကိုသာ အသားပေးပြီး၊ တဖန် **فَضَّل** ကိုလည်း မြှင့်မြတ်သည်ဟု ပြန်ဆိုကာ ကိုယ်တော်မူဆာသည် တိုက်ရိုက်စကားတော်ဖြင့် ဗျာဒိတ်ပေးခံရခြင်းကြောင့် (၄:၁၆၄)၊ အခြားသော ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များထက် ပိုမိုမြင့်မြတ်သည်ဟု ကောက်ကြောင်း ဆွဲခြင်းများကို ဝမ်းနည်းဘွယ်ရာ တွေ့ရပေသည်။ ထိုသို့ကောက်ကြောင်းဆွဲသော ဆရာတော်များသည် ကုရ်အာန် (၂:၃၇) ပါ အာဒ်အား စကားဗျာဒိတ်ပေးသည် ဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ (၂:၁၂၄)ပါ ကိုယ်တော် အိဗရာဟီးမ်အား စကားဗျာဒိတ်ပေးသည် ဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း သူတို့၏ ကောက်ကြောင်းထဲ၌ ပေါ်ပြောဆိုခြင်း မရှိပေ။

(၁၇၆) **دَرَجَاتٍ** အရိုးကို အခွင့်အလမ်း၊ ဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့် အခွင့်အလမ်း ဖြစ်သည်ဟု (၂:၂၂၈)၏ အောက်ခြေတွင် ရှင်းခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ အခွင့်အလမ်း ပိုရှိသည်။ အခွင့်အလမ်းဖြင့် ချီးမြှင့်မြှောက်စားခံရသည် ဆိုခြင်းကြောင့် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ အကြား အဆင့်အတန်း ကွာခြားသွားခြင်း မရှိပေ။ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များသည် တစ်ချိန်တည်း၊ တစ်နေရာတည်း၌ တူညီသော လူမျိုး လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွက် စုပွဲပွင့်ပေါ်ကြခြင်း မဟုတ်ပေ။ ကိုယ်တော်များ ပွင့်ပေါ်ရာ ခေတ်ကာလ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၊ နောက်လိုက်သာဝက၊ တပည့်ဒကာများ၏ အနေအထားအရ အချို့မှာ တရားဟောပြောနိုင်ခွင့်၊ လူ့အသင်းအဖွဲ့အား စံပြတည်ဆောက်နိုင်ခွင့် မရရှိခဲ့ပေ။ ဤသို့ပြုလုပ်နိုင်ခွင့် မရခဲ့သောကြောင့် ထိုကိုယ်တော်မှာ အဆင့်နိမ့်သည်ဟု ပြောခွင့် မရှိချေ။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်၌ ဆိုသော “သူတို့မှ အခွင့်အလမ်း ချီးမြှင့်မြှောက်စားခံရသူများ” ဆိုသည်မှာ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ အကြား ခွဲခြား

✠၂၇၈ ၂၈၇	ယေရှုအား ရှင်းလင်းချက်များ ပေးခဲ့၍သူ့အား မြတ်သော ဉာဏ်စဉ်အားဖြင့် ထောက်ပံ့ခဲ့ပြီ။ အကယ်၍ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စံချိန်ပြည့်ခဲ့လျှင်* သူတို့ထံသို့ ရှင်းလင်းချက်များ ရောက်လာစေပြီးမှ နောက်ပိုင်း အချင်းချင်း စစ်ဖြစ်ကြမည် မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင် သဘောထားကွဲပြားကြကုန်၏။ သူတို့မှ ယုံကြည်သူများ ရှိ၍၊ သူတို့အနက် ဖုံးကွယ်သူများလည်း ရှိ၏။ အကယ်၍ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စံချိန်ပြည့်ခဲ့လျှင် အချင်းချင်း စစ်ဖြစ်ကြမည် မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အလိုတော်ရှိသည်ကို ပြုလုပ်တော်မူမည်ပင်။
၂၅၉။	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَّا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٩﴾ အို-ယုံကြည်သောသူတို့၊ ငါအရှင်ပေးရာ ရိက္ခာများမှ ပေးကမ်းနိုင်မှု မရှိသော၊ အတွင်းလူအဖြစ် ကတိသစ္စာ မရှိနိုင်သော အမျှအတန်းမဝေနိုင်သော နေ့ မကျရောက်မှီအလျှင် သုံးစွဲကြကုန်လော့၊ ဖုံးကွယ်သော-ထိုသူများသည် အမိုက်ကောင်များ ဖြစ်ကြ၏။
၂၅၅။	اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ ပရမတ်ဘုရားရှင်မှအပ အခြားဘုရားဟူ၍ မရှိ၊ အရှင်သည် နိစ္စဝင်ဖြစ်၏။ အရှင်အား မှိန်းစက်ခြင်း၊ ကျိန်းစက်ခြင်းက မဖမ်းယူနိုင်၊ မိုးများမြေများ၌ ရှိသမျှတို့သည် အရှင်၏ အချုပ်အခြာ၌ ရှိ၏။ အထံတော်၌ အရှင်ခွင့်ပြုချက် မရှိဘဲ အဘယ်သူက အမျှဝေနိုင်အံ့နည်း၊ အရှင်သည် သူတို့၏ ပစ္စပွန်၊ အနာဂတ် အရာများကို ကုန်စင်သိနေတော်မူ၏။ သူတို့သည် အရှင်၏ စံချိန်ပြည့်သည်မှအပ အရှင် အသိဉာဏ်စဉ်တော် အနက် တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ ခြုံငုံနိုင်ခြင်း မရှိချေ။ မိုးများ မြေများအား အရှင် စိုးစံရာကား? ဖြန့်ကျက်ထား၏။ ၎င်းတို့အား စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် အရှင်အတွက် အပန်းမကြီးပေ။ အရှင်သည် မဟာမဟာ အထွဋ်အထိပ်ဖြစ်တော်မူ၏။
၂၅၆။ မှိုင်းတိုက် H	لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾ သာသနာ၌ အဓမ္မ* မရှိစေရာ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် တိမ်းပါးခြင်းမှ ရှင်းလင်းလျက် ရှိနေ၏။ မည်သူမဆို မိစ္ဆာတရားကို ဖုံးကွယ်ခြင်းဆန်၍ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား ယုံကြည်အံ့၊ ထိုသူသည် ကျိုးပျက်ခြင်း မရှိသော လက်ကိုင်ကို ဆုပ်ကိုင်သည် မည်၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကြားနေသောအရှင်၊ သိနေသောအရှင် ဖြစ်၏။

သော မိန့်ဆိုချက် မဟုတ်ပေ။ သူတို့၏ နောက်လိုက်ဒကာ၊ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားကိုသာ ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းကို (၂:၈၇) တွင် ဆိုသော “— သင်တို့သည် တစ်စုကို ငြင်းဆန်ပြီး တစ်စုကို သတ်ခဲ့ကြချေပြီ။” ဆိုသော စကားတော်က ခိုင်မာစေပေသည်။

(၁၇၇) ကုရ်စီ **كُرْسِيِّ** ဆိုသည်မှာ- သာမာန်အားဖြင့် ကုလားထိုင် ဟု အဓိပ္ပာယ်ကို ပေးသော်လည်း မင်းစိုးရာဇာ ဘုရင်မင်းမြတ်များ အတွက် ရာဇပလ္လင်ဟု ပြောဆို သုံးစွဲပေသည်။ ရာဇပလ္လင် ဆိုသည်မှာ အမိန့်တန်ခိုး အာဏာ ဖြန့်ကျက်စေသော မူလနေရာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ “စိုးစံရာ” ဟု ဘာသာပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၁၇၈) အိတ်ရာဟ **إِكْرَاهٍ** ကို ဘာသာပြန် အများစု၌ အတင်းအဓမ္မ၊ အတင်းအကျပ်ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ ထိုစကားလုံးသည် ကရိယ မှ ဆင့်ပွားခြင်း ဖြစ်၍ အနုနည်းနှင့်ဖြစ်စေ၊ အကြမ်းနည်းနှင့်ဖြစ်စေ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခြင်း၊ စိတ်ဖြိုငြင် မုန်းတီးစေခြင်းကို ဆိုပေသည်။ အတင်းအကျပ် နိုင်ထက်စီးနင်းပြု၍ မိမိ၏ အယူအဆကို သူတပါးအား သွပ်သွင်းခြင်း၊ ဥပါယ်တမည်ဖြင့် လှည့်စား၍ အယူဝါဒသွပ်သွင်းခြင်း အားလုံးသည် အကြီးဝင်ပေသည်။ အစ္စလာမ် သာသနာသည် လူအများ ဘုံလက်ခံနိုင်သော သဘောတရားနှင့် လူအများအတွက် ကောင်းကျိုး ဖြစ်စေနိုင်သော အယူဝါဒကို ပြောဆိုညှိနှိုင်း သဘောတရား ဖလှယ်ခြင်းဖြင့် သာသနာပြုခြင်းအား ခွင့်ပြုထားပေသည်။ သို့သော် လူတစ်ဦးအား ထောက်ပံ့ ကူညီခြင်းဖြင့် အကူညီခံရသူ၏ အားနည်းချက်ပေါ်၌ အားကျိုးအားနာဖြစ်ကာ သာသနာအတွင်းသို့ ဝင်လာစေရန် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖိအားပေးခြင်းကိုလည်း

၂၇၇။	اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٧﴾ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ယုံကြည်သောသူများ၏ မဟာမိတ် ဖြစ်၏။ သူတို့အား အမှိုက်မှောင်မှ အလင်းရောင်သို့ ထုတ်ယူ၏။ မိစ္ဆာသည်ကား ဖုံးကွယ်သောသူတို့၏ မဟာမိတ်ဖြစ်၍ သူတို့အား အလင်းရောင်မှ အမှိုက်မှောင်သို့ ဆွဲထုတ်၏။ သူတို့ သည် အပူမီး၏ ပေါင်းဖော်များ ဖြစ်ရလျက် ထိုဥစ္စာ ကာလခွဲ နေထိုင်ရမည်ပင်။
၂၇၈။	أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُخَيِّبُ وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٧٨﴾ ပရမတ်ဘုရားရှင်က သူ့အား ဘုရင်အရာကို ပေးအပ်ထားသောကြောင့်-ကံကြမ္မာရှင်နှင့် ပတ်သက်၍ အိဗရာဟီးမ်အား* စောကြောသောသူကို သင် မမြင်ယောင်မိသလော၊ အိဗရာဟီးမ်က “ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် ရှင်ခြင်းသေခြင်း၏ အရှင်ဖြစ်၏။”ဟု ပြောသောအခါ၊ သူက “ကျွန်ုပ်သည်လည်း ရှင်စေနိုင် သေစေနိုင်၏။”ဟု ဆို၏။ အိဗရာဟီးမ်က “သို့ဖြစ်လျှင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည်ကား နေကို အရှေ့ဘက်မှ ရောက်လာစေ၏ ၎င်းကို သင်က အနောက်ဘက်မှ ရောက်လာစေလော့”ဟု ပြောလျက် ဖုံးကွယ်သောသူအား အရှိက်ထိစေ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် မိုက်ကြေးခွဲသော လူမျိုးအား လမ်းညွှန်တော် မမူချေ-၁၇၈
၂၇၉။	أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُخَيِّبُ هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِئَةً عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِئَةً عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٧٩﴾ သို့တည်းမဟုတ် အထပ်များ ပြုပျက်နေသည့် ဒေသတစ်ခုကို ဖြတ်သွားသောသူ၏ ကဲ့သို့၊ သူက “ဤသေပြီးသည်ကို ပရမတ်ဘုရားရှင်က မည်သို့ ပြန်ရှင်စေသနည်း”ဟု ဆို၏။ သို့ဖြင့် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သူ့အား ရာစုနှစ်တစ်ခု သေနေစေ၍ တဖန် နိုးကြွစေခဲ့ပြီး။၁၇၉ “မည်မျှ စောင့်ဆိုင်းခဲ့ရသနည်း”ဟု မေးသော်၊ သူက “တစ်နေ့ သို့မဟုတ် တစ်

ကောင်း၊ အင်အားသုံး၍ အတင်းအဓမ္မ သာသနာပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း လုံးဝ ခွင့်မပြုပေ။ ဤစကားလုံး ကရိဟကို “တွေဝေသွားစေရန် ပြုခြင်း”ဟူသည့် အနက်မိပ္ပါယ်ပေးသည့် နေရာများတွင်လည်း သုံးစွဲပေသည်။

(၁၇၉) ဤသုတ်တော်တွင် ပြောသော “သေခြင်း ရှင်ခြင်း” သည် မြို့ရွာဒေသ တစ်ခုအား ရည်ညွှန်းပေးသည်။ ၎င်းကို သုတ်နံပါတ်တော် ၂၇၉ ၌ ရှင်းလင်းစွာ ဆိုထားပေးသည်။ သေခြင်း ဆိုသည်မှာ မြို့ရွာဒေသ တစ်ခုတွင် လူနေထိုင်မှုများ ဆုတ်ယုတ်သွားပြီး တိမ်ကောလာခြင်းကို ဆိုလို၍၊ ရှင်ခြင်း ဆိုသည်မှာ တိမ်ကောပြုပျက်နေသော မြို့ရွာတစ်ခု ပြန်လည် ဖွံ့ဖြိုးလာခြင်းကို ဆိုလိုပေးသည်။ ကိုယ်တော် အိဗရာဟီးမ်၏ အတိုက်အခံသည် နေကိုကွယ်သော မျိုးနွယ်မှ ဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်က သေခြင်း ရှင်ခြင်းကို ပရမတ်ဘုရားရှင်ကသာ ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း ပြောသောအခါ၊ သူသည်လည်း ဘုရင်ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် မြို့သစ်တစ်ခုကို တည်ထောင်နိုင်သည် သို့မဟုတ် စည်ကားသိုက်မြိုက်နေသော မြို့ရွာတစ်ခုကို ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်သည်ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကိုယ်တော်က ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် နေကိုအရှေ့ဘက်မှ ထွက်စေကြောင်းပြော၍ သူ့အား နေ၏ ဦးတည်မှုကို ပြောင်းလဲစေ၏။ ထိုစကားဖြင့် အတိုက်အခံမှာ အပိုက်မိသွားခြင်းမှာ အကယ်၍ “ငါသည် နေကို အရှေ့ဘက်မှ ထွက်စေ၏ သင်၏ ဘုရားရှင်အား နေကို အနောက်ဘက်သို့ ပြောင်း၍ ထွက်စေလော့”ဟု စကားနိုင်လျှင်-သူကိုးကွယ်နေသော နေနတ်ဘုရားသည် သူ၏ အမိန့်အတိုင်း အရှေ့ဘက်မှနေကို ထွက်နေစေရသည်ဟု အမိပ္ပါယ်သက်ရောက်ပေးမည်။ ထိုအခါ သူကိုးကွယ်နေသော နေဘုရားမှာ သူ့လောက်ပင် အစွမ်း မရှိကြောင်း ဝန်ခံပြီးသား ဖြစ်သွားပေမည်။ သို့အတွက် ထိုသည့် ကိုယ်တော်အိဗရာဟီးမ်အား စကားပြန်ပြောနိုင်ခြင်း အခွင့်အလမ်း ကင်းမဲ့သွားပြီး၊ အပိုက်မိသွားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၁၈၀) ဘအဆဟု بَعَثَهُ ကို ဆရာတော်ကြီးများက ပြန်လည် ရှင်သည်စေသည်ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ ကျမ်းတော်တွင် အပင်မျိုးစေ့များ ပေါက်ရောက်လာခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ခေါင်းဆောင်ကောင်းများ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းကို လည်းကောင်း ဤစကားလုံး ဘအဆ ဖြင့် မကြာခဏ သုံးစွဲပြောဆိုပေသည်။ မျိုးစေ့ပေါက်လာခြင်းမှာ နဂိုက မျိုးစေ့ တည်ရှိပြီးသား ဖြစ်ပြီး၊ ခေါင်းဆောင်ကောင်း ပေါ်လာခြင်းမှာလည်း ထိုခေါင်းဆောင် ဆို

	နေ့၏ အချို့ စောင့်ဆိုင်းခဲ့ရပါသည်” ဟု ပြန်ဖြေ၏။ အရှင်က “သင်သည် ရာစုနှစ်တစ်ခုတိုင် စောင့်ဆိုင်းခဲ့ရပြီ။ သင်၏ အစား အသောက်ကို ကြည့်လော့၊ နှစ်ပရိစ္ဆာဒက ၎င်းအား တိုက်စားခြင်းမရှိ သင်၏ မြည်းကို ကြည့်လော့၊ ငါသည် သင့်အား လူသားများအတွက် နိမိတ်လက္ခဏာအဖြစ် စီစဉ်ပြီ။ အရိုးများကို ကြည့်လော့- ငါသည် ၎င်းတို့ကို မည်သို့ ထရပ်စေ၍ တဖန် အသားအရေဖြင့် မညှိသို့ ဆင်ယင်ပေးသနည်း။” ဟု^{၁၀၀} မိန့်၍၊ သူ့အတွက် ရှင်းလင်းထင်ရှားစေ သောအခါ သူက “ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သဗ္ဗလုံးစုံအား စည်းချိန်ချမှတ်တော်မူကြောင်း တပည့်တော် သိပါ၏။” ဟု လျှောက်လေ၏။
၂၆၀။	وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنِ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْنِكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾ အိဗရာဟီးမိက “အို-ကံကြမ္မာရှင် သက်မဲ့အား မည်သို့ ရှင်စေသည်ကို တပည့်တော်အား ပြတော်မူပါ။” ဟု^{၁၀၀} လျှောက်သောအခါ- “သင် မယုံသလား။” ဟု အရှင်က မိန့်၏။ သူက “မဟုတ်ရပါ။ သို့သော် တပည့်တော်၏ နှလုံး၌ ဘဝင်ကျလိုပါ၏။” ဟု လျှောက်လေ၏။ အရှင်က “ငှက်တို့မှ လေးကောင်ကိုယူကာ သင့်ထံသို့ လိုက်ရန် လေ့ကျင့်ပြီး^{၁၀၀}

သည့် အခြေအနေကို မရောက်ခင်ကတည်းက ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် လောက၌ မွေးဘွားပြီးသား ဖြစ်နေပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ **ဘအဆ** ကို နိုးကြားစေခဲ့သည်ဟု ဘာသာပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ နဂိုပကတိ အသက် ရှိပြီးသား ဖြစ်ပြီး၊ အတွေးအခေါ် အကြံဉာဏ် မပွင့်နိုင်၍ ဦးနှောက် ရပ်နေသော အဖြစ်မှ လျှပ်တပြက် အကြံကောင်းဝင်လာကာ အသက်ဝင်သွားသော သဘောမျိုးကို ဆိုလိုပေသည်။ ဤသုတ်တော်တွင် ပြောသော ရာစု တစ်ခု သေနေစေသည် ဆိုခြင်းမှာ အသက်သေခြင်း မဟုတ်ပေ။ အတွေးအခေါ် အယူအဆမှာ ခေတ်တစ်တခတ် ရာစုတစ်ခုလောက် နေကံကျ နေခြင်းကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ အတွေးအခေါ်သေ- နောက်ကျနေရာမှ ပြန်လည်ဖွံ့ဖြိုးလာခြင်း ဖြစ်ကြောင်း **ဘအဆ** ဆိုသည့် စကားမှ ခိုင်မာ စေပေသည်။ ထို့အပြင် အစားအသောက်တို့အား နှစ်ပရိစ္ဆာဒက တိုက်စားခြင်း မရှိ ဆိုသည်ကလည်း ထိုမြို့ပြု မြို့ပျက်ကြီးသည် အစား အသောက်များ စိုက်ပျိုးစားသောက်မှု၊ ပြုလုပ်စားသောက်မှုမှာ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာခြင်း မရှိဘဲ ခေတ်နောက်ကျခဲ့ကြောင်းကို သက်သေခံလျက် ရှိ ပေသည်။ ထိုထက်ခိုင်လုံသော အချက်မှာ သူ၏ မြည်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤသုတ်တော်၌ သူ၏ မြည်းသည် နှစ်တစ်ရာသေခဲ့၍ သူ ပြန်ရှင်လာသောအခါ မြည်းသည်လည်း ပကတိ အကောင်းအတိုင်း ဖြစ်နေသည်ဟု လုံးဝ ဆိုမထားပေ။

(၁၈၁) အရိုးများကို ကြည့်လော့ ဟူသည်ကို “သင်စီးလာသော မြည်း၏ အရိုးများကို ကြည့်လော့” ဘာသာပြန်ဆိုကာ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သေဆုံးနေစဉ် မြည်းလည်း သေဆုံးနေပြီး သူ ပြန်ရှင်လာသောအခါ သူ၏ မြည်းသည် အရိုးတစ်စစ် ဖြစ်နေလျက် ဘုရားရှင်က သူ၏ ရှေ့တွင်ပင် အရိုးများ အသား များကို တပ်ဆင်ပေးသည်ဟု ပုံဝင်အောင် ဇတ်လမ်း ဖန်တီးခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ဤနေရာ ဤသုတ်တော်တွင် အရိုးများ ဆိုသည်မှာ သူစီးလာ သော မြည်း၏ အရိုးများဟု လုံးဝ ပြောထားခြင်း မရှိပေ။ မြည်းကို ကြည့်ရှုစူးစမ်းစေခြင်းမှာ မွေးမြူရေး စနစ် နောက်ကျခဲ့မှုကို ပုံဖော်သည်။ မြည်းကို ပြောသော ဝါကျနှင့် အရိုးကိုပြောသော ဝါကျသည် သီးခြား ဖြစ်ပေသည်။ အရိုးများကို ပြောသော ဝါကျသည် အရိုးတခြား အသားတခြား ဖြစ်ပြီး ပျက်စီးနေသည်မှာ နေရာဒေသ (မြို့ရွာ) တစ်ခုသာ ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းရှင်း လင်းလင်း ပြောထားပေသည်။ ကျမ်းတော်တွင် နေရာဒေသ၊ မြို့ရွာ၊ ကမ္ဘာမြေကို သေရာမှ ပြန်ရှင်စေသည်ဟု မကြာခဏ သုံးစွဲ ပြောဆိုပေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အတွေးအခေါ်များ ဖွံ့ဖြိုးလာသောအခါ မြို့ရွာအား ပြန်လည်စိုပြေ ရှင်သန်လာစေရန် စွမ်းဆောင်နိုင်သော ဉာဏ်ကို ဘုရားရှင်က ချီးမြှင့်ပေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့မဟုတ် အတွေးအခေါ် အယူအဆ ဖွံ့ဖြိုးလာသောအခါ မြို့ရွာဒေသများပါ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုး စိုပြေလာသည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤအကြောင်းအရာအား ဘာသာရေး သမိုင်း ပညာရှင်များက ပျက်စီးယိုယွင်းနေသော ဂျေဆင်မြို့အား ပြန်လည် ပြုပြင် တည်ဆောက်သည့် သမိုင်း ကြောင်းကို ညွှန်းသည်ဟု ဆိုကြပေသည်။

(၁၈၂)(၂၅၈၊ ၂၅၉၊ ၂၆၀) သုတ်တော်သုံးပါးတွင် သေခြင်း ရှင်ခြင်း ဆိုသည်မှာ မြို့ရွာ နေရာဒေသ တစ်ခု ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြပြီး ဖြစ်ပေသည်။ ပရမတ် ဘုရားရှင်သည် ကိုယ်တော် အိဗရာဟီးမိ၏ သားစဉ်မြေးဆက်တို့အား ကြီးမားထည်ဝါသော နေပြည်တော်ကို ပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း ၄:၅၄ တွင် ဖော်ပြ ထားပေသည်။ တနည်းအားဖြင့် လူသူကင်းမဲ့ပြီး ပျက်စီးယိုယွင်းနေသော (သေနေသော) နေရာဒေသအား ပြန်လည်ထွန်းကားစေ၍ ထိုတိုင်းပြည် အား ကိုယ်တော်၏ သားမြေးများက အုပ်ချုပ်ခွင့်ရလာမည်။ “သင့်အား လူသားအပေါင်း၏ ရှေ့ဆောင်ဖြစ်စေမည်။” ဟူသည့် နိမိတ်တော်အား ဘ ဝင် ကျလိုရန် လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၁၈၃) الْبَيْتُ الْفَرْهَانُ ဆုဂ်ယွန်းန အေလိုင်းက ကို “မိမိထံ၌ အပိုင်းပိုင်း ဖြတ်တောက်၍” ဟု ဘာသာပြန်ဆိုမှုမျိုးကို ဝမ်းနည်းစွာ တွေ့ရှိရပေသည်။ ဆွဂ်ယွ နှင့် အဆိရဆွဂ် ဟု ဆွဂ်သည် အမိန့်ပေးစကားလုံး ဖြစ်၍ “သူသည် ၎င်းကို တိမ်းညွတ်စေရန် ပြုလုပ်သည်။ ပုံစံကျစေသည်” ဟု အနက်ကို ပေးပေသည်။ ဤနေရာတွင် ကိုယ်တော် အိဗရာဟီးမိက ငှက်များကို သူ့အား တိမ်းညွတ်စေရန် ပြုလုပ်သည်။ ယဉ်ပါးစေရန် ပြုလုပ်သည်။ လေ့ကျင့်ပေးသည်ဟု အနက်ကိုသာပေးပေသည်။ “ကိုယ်တော်အိဗရာဟီးမိက ငှက်လေးကောင်ကိုယူကာ ထိုငှက်များကို အပိုင်းပိုင်း ဖြတ်တောက် ခုတ်ပိုင်း၍ တောင်များ ပေါ်၌ တင်ထားလျက်- ၎င်းတို့ကို ပြန်ခေါ်လိုက်သောအခါ ကိုယ်တော့ထံသို့ပြန်၍ ပြေးလာကြသည်။ ဤသို့ အစိတ်စိတ်

	တောင်ကိုယ်စီ၌ ၎င်းတို့ကို ခွဲ၍ စီစဉ်လော့၊ တဖန် ၎င်းတို့အား ခေါ်လော့ သင့်ထံသို့ လုံးပန်း၍ လာကြလိမ့်မည်၊ ကေနပ်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဘုန်းတော်ရှင် ဓမ္မသတ်ရှင် ဖြစ်ကြောင်းကို သိမှတ်လော့၊” ဟု မိန့်ဆို၏။
၆၁။	مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلَةٍ مِثْقَالٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٦١﴾ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်တော်၌ မိမိတို့ ဥစ္စာပစ္စည်းများကို သုံးစွဲသောသူတို့၏ ပမာသည်ကား အစေ့ပေါင်း တစ်ရာစီ ရှိသော ကောက်နှံ ခုနှစ်နှံတို့ ဖြစ်ထွန်းစေ သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည်ကား စံချိန်ပြည့်သူအား နှလံထူ တိုးပွားစေ၏။ ကေနပ်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အသိဉာဏ်တော် ဖြန့်ကျက်ထားသော အရှင် ဖြစ်၏။
၆၂။	الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَمَّ لَا يُوْتِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ لَّهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ မိမိတို့၏ ဥစ္စာပစ္စည်းကို ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်တော်၌ သုံးစွဲ၍ တဖန် ထိုသုံးစွဲမှု၌ အသားယူလျက် စိတ်ထိခိုက်မှု ကို မလိုက်သော သူများအတွက် ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံမှ ဆုလဒ် ရှိနေ၏။ သူတို့အား ကြောက်ရွံ့ရစေမည် မဟုတ်၊ သောကရောက်ရစေမည်လည်း မဟုတ်ချေ။
၆၃။	قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ အသိအမှတ်ပြု ပြောဆို၍ လွတ်ငြိမ်းခွင့်ပေးခြင်းသည် ဒါနပြု၍ စိတ်ဒဏ်ရာဖြစ်ရန် လိုက်နာစေခြင်းထက် ပို၍ ကောင်း မြတ်၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကုံလုံပြည့်စုံသောအရှင် နူးညံ့သိမ်မွေ့သောအရှင် ဖြစ်၏။
၆၄။	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ ثَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٤﴾ အို-ယုံကြည်သောသူတို့၊ သင်တို့၏ အလှဒါနကို အသားယူခြင်း စိတ်ဒဏ်ရာပေးခြင်းများဖြင့် အမှား မဖြစ်စေနှင့်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် နောက်ဆုံးနေ့ကို မယုံကြည်ပဲလျက် လူမြင်ကောင်းရန် လှူဒါန်းသောသူ၏ ဥစ္စာသည်ကား- အကျိုးဆက် ထိခိုက်၍ အပေါ်ယံ မြေမှုန့်များကို ချန်ထားခဲ့ရသော ကျောက်ချောတုံး ပမာကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ကျင့်ဆောင်ခဲ့

ဖြတ်တောက်ပြီးသား (သေပြီးသား) ငှက်တို့မှ ပြန်ရှင်လာခြင်းဖြင့် ပရမတ်ဘုရားရှင်က သေရာမှ ပြန်ရှင်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ခြင်းကို သက်သေ ဖြစ်စေသည်။” ဟူသည့် ကလေးဆန်သော ဇာတ်လမ်းမျိုးသည် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်နှင့် လားလားမှ မအာဝံစပ်ပေ။

ဤသုတ်တော်တွင် ပြောဆိုသော ငှက် **الطَّيْرِ** တိုင်းရ် ဆိုသည်ကို အနည်းငယ်ရှင်းပြ လိုပေသည်။ ကျမ်းတော်တွင် ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုး၏ အ ကြောင်းရင်းကို လည်းကောင်း (၇:၃၁)၊ နာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ပေး၍ ရသော လူအမျိုးအစားကိုလည်းကောင်း (၆:၃၈) **الطَّيْرِ** တိုင်းရ် ဟု သုံးစွဲပေသည်။ “တောင်” ဆိုသည်မှာလည်း ကျမ်းတော်၌ လူသားတို့၏ နှလုံးသားကို မကြာခဏ ရည်ညွှန်းပေးသည်။ ဤနေရာ၌ ဤမျှ တို တောင်းသော ကာလအတွင်း ကိုယ်တော် အီဗရာဟီးမိက ဤငှက်များ (လူသားများ)ကို မည်သို့ လေ့ကျင့်ပေးသနည်းဟု မေးလာနိုင်ပေသည်။ ဤ သုတ်တော်က ကိုယ်တော်အား သင်သည် ထိုသို့လေ့ကျင့်ပေးလျှင် သင့်ထံသို့ သူတို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည် (သင့်အလိုကို သူတို့ နာခံလိမ့်မည်) ဟု သာ ပရမတ်ဘုရားရှင်က ဆို၍ ကိုယ်တော်သည် လက်တွေ့လေ့ကျင့်ပြီးမှ ယုံကြည်လာသည်ဟု ကျမ်းတော်၌ မဆိုထားပေ။ “မီးကို ကိုင်ကြည့်လော့ ပူလိမ့်မည်။” ဟူသော အဓိပ္ပါယ်မျိုးပင် ပြုပျက်နေသော (ခေတ်ပျက်နေသော) မြို့ရွာ ဒေသအား ပြန်လည် ရှင်သန်လာစေရန်မှာ ကောင်းခြင်း ဆိုး ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်မြစ်ကို ဖန်တီးနိုင်သည့် နှလုံးသား ပိုင်ရှင် လူသားတို့၏ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့မှုသည် အခရာ ဖြစ်ကြောင်း ဤသုတ်တော်က ထောက်ပြထားခြင်း သွန်သင်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

	သမျှအား တစ်စုံတစ်ရာမျှ ကြပ်မတ်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဝမ်းကွယ်သော လူမျိုးအား လမ်းညွှန် တော်မူချေ။^{၁၀၄}
၂၆၅။	وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَنْبِيئًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကျေနပ်နှစ်သက်မှုကို ရှာဖွေရန်၊ စိတ်ဓါတ်ရေးရာ ခိုင်မာစေရန် မိမိတို့၏ ဥစ္စာများကို သုံးစွဲသော သူ၏ ပမာသည်ကား- အကျိုးဆက် ထိခိုက်လျှင်လည်း အစားအစာ နှစ်ဆ၊ မိုးပါး၍ အကျိုးဆက်မ ထိခိုက်လျှင်လည်း နှစ်ဆ ပေးသည့် ဥယျာဉ်သာ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သင်တို့ ကျင့်ကြံသမျှကို မြင်နေသော အရှင်ဖြစ်၏။
၂၆၆။	أَيُّودٌ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ သင်တို့အနက်၊ သားမြေးများလည်း မသန်စွမ်း- မိမိသည်လည်း ဇရာထောင်းချိန်၌ မီးငွေ့ ထိ၍ လောင်ကျွမ်းရသော- အောက်ခြေ၌ စမ်းချောင်းရေသွင် စီးဆင်းနေသည့် စွပ်လွန်၊ စပျစ် သီးနှံမျိုးစုံ ဥယျာဉ်မျိုးကို လိုလားသူ တစ်ဦး တစ်ယောက် ရှိကြသလော၊ သင်တို့ စဉ်းစားသုံးသပ်အံ့ရာ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သင်တို့အား သုတ်ဒေသနာများကို ဤသို့- ရှင်းလင်းထင်ရှားစေပြီ။
၂၆၇။	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾ အို-ယုံကြည်သောသူတို့၊ သင်တို့ကျင့်ဆောင်ရှာဖွေရာမှ စင်ကြယ်ရာနှင့် ငါအရှင်က သင်တို့အတွက် မြေကမ္ဘာမှ ထုတ်ပေးရာကို^{၁၀၅} သုံးစွဲကြလော့၊ သင်တို့ကိုယ်တိုင် မယူလိုသော- မကောင်းသည်များအား သုံးစွဲရန် မရည်ရွယ်နှင့် ကေနပ်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ပြည့်စုံသောအရှင် ရည်သန်စူးစိုက်မှုတည်ရာ အရှင် ဖြစ်ကြောင်း သိကြကုန်လော့။
၂၆၈။	الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾ သင်တို့အား မကောင်းဆိုးဝါးက ဆင်းရဲသွားလိမ့်မည်ဟု ကတိပေး၍၊ ကိုယ်ကျင့်ပျက်ရန် ညွှန်ကြား၏။^{၁၀၆} ပရမတ် ဘုရားရှင်သည် သင်တို့အား အထံတော်မှ လွတ်ငြိမ်းခွင့်နှင့် သိက္ခာပေးခြင်းကို ကတိထားတော်မူ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင် သည် အသိဉာဏ်တော် ဖြန့်ကျက်ထားသော အရှင် ဖြစ်၏။
၂၆၉။	يُوتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾ စံချိန်ပြည့်သူအား ဓမ္မသတ်ကို ပေးတော်မူ၏။ ဓမ္မသတ်ကို ပေးအပ်ခြင်း ခံရသူသည် များစွာသော ကောင်းခြင်းတရား ကို မှချ ပေးအပ်ခံရသည် မည်၏။ သဘောပေါက်နိုင်စွမ်း ရှိသူတို့မှအပ ဆင်ခြင်သတိ မရှိကြချေ။

(၁၀၄) ဤသုတ်တော်များက အစ္စလာမ်သာသနာက သွန်သင်သော အလှူဒါန အကြောင်းကို သွန်သင်ပေးသည်။ အလှူဒါနပြုရာတွင် အမည်နာမ ကျော်ကြားလို၍ စေတနာ မပါဘဲ လှူဒါန်းခြင်းများကို မြတ်သော လှူဒါန်းခြင်း မဟုတ်ဟု ဆိုပေးသည်။

(၁၀၅) မြေကမ္ဘာမှ ထုတ်ပေးရာ ဆိုသည်မှာ မြေပေါက်သော ကောက်ပဲသီးနှံများ၊ တွင်းထွက်ပစ္စည်း ကျောက်သံ ပတ္တမြား၊ ရွှေ ငွေ စိန်ကျောက်များ အားလုံးကို ဆိုလိုပေးသည်။ အစ္စလာမ်သာသနာက မိမိသည် သူတစ်ပါးအား ပစ္စည်းတစ်ခုကို လှူဒါန်းလိုလျှင်-ထိုပစ္စည်းအား မလှူဒါန်းမှီ၊ အကယ်၍ သူတစ်ပါးက မိမိအား ဤပစ္စည်းကို လှူဒါန်းသော်၊ လက်ဆောင်ပေးသော် မိမိအနေဖြင့် အမှန်တကယ် လိုလား တန်ဖိုးထားနိုင်ပါမလား ဆိုသည်ကို အလျှင် ဆန်းစစ်ရမည်ဟု သွန်သင်ပေးသည်။ မိမိက မလိုချင်သော ဥစ္စာပစ္စည်းများကို သူတစ်ပါးအား ပေးမိခြင်းသည် ဖြူစင်ရိုးသားသူတို့၏ အလုပ် မဟုတ်ပေ။ (၃:၉၁)တွင်ကြည့်ပါ။

(၁၀၆) ဖတ်ရှု **ဖတ်ရှု** **فَحْشَاءٌ** ဆိုသည်မှာ မဖွယ်မရာ ပြောဆိုမှု၊ ယုတ်ညံ့သော စကားကို ဆိုမှုဟု ဖြစ်ပေသည်။ များစွာသော ဆရာတော်ကြီးများက ဤ သုတ်တော်မှ **ဖတ်ရှု**၏ အနက်မှာ **ဘခေရ်** ကပ်စီးနည်းခြင်းဟု ဖွင့်ဆို၍ “ကပ်စီးနည်းကြရန် တိုက်တွန်းလိမ့်မည်”ဟု ပြန်ဆို ကြပေသည်။

၂၇၀။	وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ သင်တို့၏ သုံးစွဲသော မည်သည့် သုံးစွဲမှု သို့မဟုတ် ရည်သန်သော မည်သည့် ရည်သန်မှုကို^{၁၈၇} မဆို ကောက်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သိနေတော်မူ၏။ အမှိုက်ကောင်များအတွက် ကူညီမည့်သူ မရှိပြီ။
၂၇၁။	إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُقَرَّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း အလှူဒါနပြုလျှင် ဂုဏ်ရှိ၏။ ဆင်းရဲသားတို့အား သိုသိုသိပ်သိပ် ပေးကမ်းလျှင် သင်တို့အတွက် သာလွန် ကောင်းမြတ်၏။ ယင်းသည် သင်တို့ထံမှ အကုသိုလ်များကို ဖုံးကွယ်ပေးလတ္တံ့။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကျင့်ကြံသမျှကို သတင်းရနေတော်မူ၏။^{၁၈၈}
၂၇၂။	لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾ သူတို့အား လမ်းညွှန်မှန်ရစေဟု သင်သည် တာဝန်ခံရသူ မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် စံချိန်ပြည့် သူအား လမ်းညွှန်မှန်ရစေ၏။ မည်သည့် ကောင်းခြင်းမှ မဆို သုံးစွဲကြအံ့ သင်တို့၏ ဉာဉ်အတွက်သာတည်း။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ မျက်မှောက်ပြုမှုကို ရှာဖွေရန်မှအပ သုံးစွဲကြခြင်း မဟုတ်။ မည်သည့် ကောင်းခြင်းမှမဆို သုံးစွဲကြအံ့ သင်တို့ထံ ပြန်လည် ပြီးပြည့်စေတော်မူမည်။ သင်တို့အား အဝိဇ္ဇာသင့်စေခြင်း မရှိချေ။
၂၇၃။	لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْقُفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِحْكَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ မည်သည့် ကောင်းသော သုံးစွဲမှုကို မဆို ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သိနေတော်မူသော အရှင် ဖြစ်၏။ ၎င်းကို ပရမတ် ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်တော်၌ ချုပ်မိနေသောကြောင့်^{၁၈၉} မြေကမ္ဘာ၌ သွားလာရန် မတတ်နိုင်၍^{၁၉၀} ဆင်းရဲသောသူတို့ အတွက် ဖြစ်စေရမည်။ သူတို့၏ တည်ငြိမ်မှု၊ လူသားများထံမှ အခွင့်အရေးယူ တောင်းခံသည်ဟု သိမှတ်စရာ

(၁၈၇) နသင်္ဂါ **نَذْرٌ** ရည်သန်သည် ဆိုသည်မှာ မိမိ၏ တာဝန် မရှိဘဲလျက် တာဝန်ယူ ခေါင်းခံ၍ လုပ်ဆောင်ပေးခြင်းဟု ဖြစ်သည်။

(၁၈၈) “ပွင့်ပွင့် လင်းလင်း အလှူပေးလျှင်” ဆိုသည်မှာ ပြည်သူလူထုရေးရာ ကိစ္စများတွက် သို့မဟုတ် အမျိုးသား (နိုင်ငံတော်) ကာကွယ်ရေး အတွက် ထည့်ဝင် ပေးဆောင်သော ရံပုံငွေများကို ဆိုလိုပြီး၊ “နွမ်းပါးသူတို့အား သိုသိုသိပ်သိပ် ပေးကမ်းလျှင်” ဆိုသည်မှာ တသီးပုဂ္ဂလ အလှူအဒါနန်း များကို ဆိုလိုပေသည်။

(၁၈၉) ချုပ်မိနေသောကြောင့် ဆိုသည်မှာ- လူသားများ ကောင်းရာကောင်းကြောင်းအတွက် (အမှန်တရားအတွက်) မိမိကိုယ်မိမိ ပြဌာန်းကာ အနစ်နာခံ ကြိုးပမ်းနေသောကြောင့် မြေကမ္ဘာ၌ လုပ်ကိုင်စားသောက်ရန် အချိန် မပေးနိုင်ခြင်းကို ဆိုလိုပေသည်။ သို့မဟုတ် ဘာသာရေး လွတ်လပ်ခွင့် မရှိခြင်း။ ဝိဇာမပေးခြင်း။ ခရီးသွားခွင့် ပိတ်ပင်ခံခြင်းများလည်း အကြီးစွာရှိသည်။ ထိုကြောင့် ထိုကဲ့သို့သော လူသားများသည် မိမိ၏ သိက္ခာဖြင့် မိမိနေပြီး သူတစ်ပါးထံမှလည်း တောင်းရမ်း စားသောက်ခြင်း မပြုကြပေ။ ထိုကဲ့သို့ လူသားများကို သူတို့၏ ဂုဏ် သိက္ခာကို ငဲ့လျက် လျှို့ဝှက်စွာ ကူညီကြရန် ကျမ်းတော်က သွန်သင်ပေသည်။ အမှန်တရား၌ လုံးပန်းနေသူကို ကူညီခြင်းသည် မြတ်သော ကူညီမှု ဖြစ်ပေသည်။

(၁၉၀) **သွဂ်တန် ဖီးလ် အောက်သ်** **الْأَرْضِ فِي ضَرْبًا** ကို ခရစ်ယာန် သာသနာပြုဆရာတော် ပါလ်မာက “မြေပေါ်၌ လိုက်ခေါက်နေသည်” **knocking about in the land** ဟု ပြန်ဆိုထားသည်ကို စိတ်မကောင်းဘွယ် တွေ့ရပေသည်။ အင်္ဂလိပ် အရပ်သုံးစကားအရ **knock about** ဆိုသည်မှာ “ရည်ရွယ်ချက်မဲ့၊ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ကြမ်းတမ်းစွာ ဟိုဒီလှည့်လည်သွားလာသည်”ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ထိုစကားအရ ကျမ်းတော်ပါ ဤသုတ် တော်၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ ထိုသို့ မသွားလာ သူသည် ဘာသာရေးသမား ဖြစ်၍ ကျန်သူများသည် ထိုကဲ့သို့ ဦးတည်ရာမရှိသော သူများဖြစ်သည်ဟု လူသားအပေါင်းကို စော်ကားနေသယောင် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုဆရာတော်သည် အာရုံစိုက်စကား **သွဂ်တန်** ကို ရိုက်သည်။ ထုသည်ဟု အဓိပ္ပါယ် တစ်ခု တည်းသာ ရှိသည်ဟု တရားသေ သတ်မှတ်ကာ **သွဂ်တန်** ကို **knock** ထုသည်။ တံခါးကိုထု၍ တောင်းစားသည် ဟု ဖြစ်အောင် ဖန်တီးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ **သွဂ်တန်** အနက်မှာ သွားလာသည်။ ခရီးထွက်သည်။ ခရီးနှင်သည်။ ပုံဆောင်သည် ဆိုသည့်အပြင် အခြားသော ထင်ရှားသည့် အဓိပ္ပါယ်ပေါင်း များစွာ ရှိနေသည်ကို ထိုဆရာတော် နားလည်ခြင်း မရှိသည်က ဝမ်းနည်းစရာပင်။

	မရှိမှုကြောင့် ပညာမဲ့တို့က သူတို့အား ပြည့်စုံသူများဟု စဉ်းစားကြ၏။
၂၇၆။	الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٦﴾ မိမိတို့၏ ဥစ္စာပစ္စည်းများကို နေ့ညမရွေး လက်တွင်းကြိတ်၍တစ်မျိုး၊ လူသိရှင်ကြားတဖုံ သုံးစွဲသော သူတို့အတွက် ကံကြမ္မာရှင်၏ထံ၌ ဆုလဒ် ရှိ၏။ သူတို့အား ကြောက်ရွံ့ရစေမည်မဟုတ်၊ သောကရောက်ရစေမည်လည်း မဟုတ်ချေ။
၂၇၇။	الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٧﴾ ထပ်ပြန်တိုးစားသော သူတို့သည်^{၁၉၀} မကောင်းဆိုးဝါး^{၁၉၁} ထိကပ်၍ ရှုပ်ထွေးနေသောသူတို့၏ ရပ်တည်ခြင်းမျိုးဖြင့် ရပ်တည် ရင်ဆိုင်ရပေမည်။ ယင်းမှာ “ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုသည် ခေါင်းပုံးဖြတ် သကဲ့သို့သာ ဖြစ်၏။” ဟု သူတို့၏ အပြောကြောင့်ပင်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုကို တရားဝင်ဖြစ်စေ၍ ထပ်ပြန်တိုးစနစ်ကို တားမြစ် တော်မူ၏။ သူ၏ ထံသို့ ကံကြမ္မာရှင်၏ ဆုံးမသြဝါဒတော် ရောက်လာ၍ ရပ်စဲလိုက်လျှင် အတိတ်မှပြီးဆုံးခဲ့သည်နှင့် သူ့အတွက် ညွှန်ကြားချက်သည် ပရမတ်ဘုရားထံ၌ ရှိ၏။ ဆက်လုပ်သူများသည် အပူပီး၏ ပေါင်းဖေါများ ဖြစ်ကြ၏။ ထို၌ အစဉ်ခံစားရမည်ပင်။
၂၇၈။	يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٨﴾ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ထပ်ပြန်တိုးစနစ်ကို မှေးမှိန်စေတော်မူမည်^{၁၉၂} အလှူဒါနအဖြစ်လျှော်ခြင်းကို တိုးပွားစေတော် မူမည်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် မည်သည့် ဝမ်းကွယ်သူ အကုသိုလ်ကောင်ကိုမှ နှစ်သက်တော် မမူချေ။

(၁၉၀) **ရီဘာ** **الرِّبَا** ၏ မူရင်း အနက်မှာ ထပ်ပေါင်းခြင်း၊ ထည့်ဖြည့်ခြင်းဟု ဖြစ်ပေသည်။ မူရင်းပင်မ ချေးငှားထားခြင်း အပေါ်၌ ထပ်လောင်း ပေါင်း ထည့်သော ပမာဏဟု ဖြစ်ပေသည် ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီးများက အတိုးစားခြင်းဟု ဘာသာပြန်ကြပေသည်။ သို့သော် ယခုခေတ်တွင် ငွေ သည်ပင် ရောင်းကုန်တစ်ခု ဖြစ်လာခြင်း၊ နိုင်ငံရေးနှင့်မြို့ပြထွန်းကားမှုပေါ်၌ ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနန်းများ မတည်ငြိမ်ခြင်း၊ ဘဏ်လုပ်ငန်းများ တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးလာခြင်းများ အပေါ်၌ “အတိုး” ဟူသော ဝေါဟာရမှာ မပြည့်စုံတော့ပေ။ ငွေဖြစ်စေ၊ မ တည်မှု တစ်ခုကိုဖြစ်စေ ထုတ်ပေးပြီး ၎င်းကို အခွင့် အရေး တစ်ရပ်အဖြစ် အသုံးပြုလျက် မတော်မတရား ဂုတ်သွေးစုပ်သည်။ အရင်းအနှီးရယူသူ သို့မဟုတ် ငွေချေးယူသူမှာ နလံမထူနိုင်အောင် ဖိနှိပ် ခံရသည့် စနစ်ကို ခေါ်ပေသည်။ ၎င်းကို ၎င်းပွား ဆင့်ပွား ဆင့်ပွားထည့်ပေါင်းခြင်းဟု အတိအကျ ပြောထားပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤစကားလုံး **ရီဘာ** **الرِّبَا** ကို ထပ်ပြန်တိုးဟု ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ “**ရီဘာ**” ၏ သဘောမှာ ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ခြင်းနှင့် မတူညီပေ အရှုံးလုံးဝ မရှိပေ။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုတွင် အမြတ်ကို မျှော်လင့်သော်လည်း အရှုံး ရှိနိုင်ပေသည်။ ငွေအရင်းအနှီး တစ်ခုကို မ တည်၍ အရှုံးလုံးဝမရှိ ဟူသော အသိတရားကို လက်ကိုင်ထားသူသည်၊ သူတစ်ပါးထံမှ ရသောငွေကို အချိန်မှန်မှန် ထိုင်စားနေခြင်းဖြင့် တွေးခေါ်ကြံဆမှု အားနည်းလာကာ မတော် လောဘ အောက်၌ လောင်းရိပ်မိ ချိန့် လာပေသည်။ ထိုအကြောင်းအရာကို “မကောင်းဆိုးဝါး ထိကပ်၍ တွေ့စေ မူးနေကနေသူတို့ ကဲ့သို့” ဟု ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ငွေရောင်းဝယ်မှု အစုစပ်လုပ်ငန်းများကို ကျမ်းတော်က မတားမြစ်ပေ။ ၎င်းတွင် အရှုံးအမြတ်ဟူ၍ ရှိနေပေသည်။ သို့သော် ငွေလိုသူများအား ငွေထုတ်ချေး၍ အမြတ်သက်သက်ယူစားမှု (ငွေယူမိသူမှာ လုပ်ငန်းမှ မြတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ရှုံးသည်ဖြစ်စေ ငွေစိုက်ထုတ် သူအား အမြတ် ပေးနေရမှု) မျိုးကို တားမြစ်ပေသည်။ ငွေကြေးဖောင်းပွမှု စနစ်အား မထိန်းချုပ်တတ်သော စီးပွားရေးပညာရှင်များသည်လည်း အတိုး စနစ်၏ တရားခံများ ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ဆင်းရဲသားများကို လည်းကောင်း မြန်မာ့သမိုင်းတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူတို့အပေါ် ဂုတ်သွေးဖောက်စုပ် အမြတ်ထုတ် အတိုးကြီးစားသူများသည် လည်းကောင်း အစ္စလာမ် ဘာသာဝင်များ လုံးဝ မဟုတ် ဆိုသည်ကို ဤသုတ်တော်မှ အခိုင်အမာ သက်သေခံလျက်ရှိပေသည်။

(၁၉၂) **ယန်းမိတာ** **يَمْحَقُ** ဆိုသည်မှာ “သူသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာနှင့် ဝေးကွာစေသည်” သို့မဟုတ် “သူသည် ဖြေးဖြေးခြင်း သေးသိမ်သွား သည်” ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ဤသုတ်တော်က အမြတ်ကြီးစား ခေါင်းပုံဖြတ်သော စနစ်သည် တဖြေးဖြေးခြင်း မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်သွားမည်ဟု ဟော ထားပေသည်။

၂၇၇။ * ၂၆	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦﴾ ယုံကြည်၍ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု ကျင့်ကြံ၍ မေတ္တာဓိဋ္ဌာန်* မြဲကြလျက် အခွန်ငွေဖြူ ပေးသောသူတို့၏ ဆုလဒ်သည် သူတို့၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံ၌ ရှိ၏။ သူတို့အား ကြောက်ရွံ့ရစေမည်မဟုတ်၊ သောကရောက်ရစေမည်လည်း မဟုတ်ချေ။
၂၇၈။	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾ အို-ယုံကြည်သောသူတို့၊ သင်တို့သည် ဧကန်ပင် ယုံကြည်သူများ ဖြစ်ကြလျှင် ပရမတ်ဘုရားရှင်အား စည်းစောင့်ကြ လော့၊ ထပ်ပြန်တိုးမှ လက်ကျန်များကို ချန်ပစ်ကြလော့။
၂၇၉။	فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ အကယ်၍ သင်တို့ မပြုလုပ်ကြလျှင်- ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် အရှင်၏ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်ထံမှ စစ်ကြေငြာခြင်းကို ခံရလတ္တံ့၊ သင်တို့ ခဝါချခဲ့လျှင်၊ အဦးဆုံး မတည်မှုများကို ပြန်ယူလော့၊ မိုက်ကြေးမခွဲကြနှင့်၊ မိုက်ကြေးခွဲမခံကြနှင့်။^{၁၉}
၂၈၀။	وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ သို့သော် သူသည် ခက်ခဲသူဖြစ်လျှင် လွယ်ကူသည်အထိ စောင့်ကြည့်ပေးရမည်၊ အလှူအဖြစ်လျှင်ပေးကြလျှင် သင်တို့ အတွက် ကောင်း၏။ သင်တို့ သိကြပါလေ။
၂၈၁။	وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ ပရမတ်ဘုရားရှင်ထံသို့ ဦးလှည့်ပြန်၍ ဉာဉ်တိုင်းကိုယ်စီ ကျင့်ဆောင်ခဲ့ရာကို စုဆုံ ပြီးပြည့်စေမည့် နေ့ကာလအတွက် စည်းစောင့်ကြကုန်လော့၊ သင်တို့ မိုက်ကြေးခွဲခံရမည် မဟုတ်ချေ။
၂၈၂။	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا بَيْحَسْنٍ مِنْهُ شَيْئًا فَإِن كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيَهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِن لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمٌ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِن تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾ အို-ယုံကြည်သောသူတို့၊ သင်တို့ချင်းကြား ကာလသတ်မှတ်၍ အကြွေးဖြင့် ဝယ်ရောင်း ချုပ်ဆိုသောအခါ မှတ်တမ်း တင်ကြလော့၊ သင်တို့၏အကြား၌ စာရေးသူအား တန်းတူညီမျှ မှတ်တမ်းတင်စေလော့၊ စာရေးသူသည် ပရမတ်

(၁၉၉) **لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ** လာတုာဆွ်လီမူးန ဝလာ တိုဆွ် လမူးန ဆိုသည့် စကားမှ **تَظْلِمُونَ** တာ့ဆွ်လီမူးန သည် သူတစ်ပါးအား နစ်နာ အောင်လုပ်သည်ဟု ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းကို မတရားမပြုကြနှင့် (သူတစ်ပါးအပေါ် အဝိဇ္ဇာမစီးနှင့်)ဟု ဘာသာပြန်၍ **تُظْلَمُونَ** တိုဆွ်လမူးန ဆိုသည်မှာ မိမိကိုယ် ဆုံးရှုံးနစ်နာစေသည် (အဝိဇ္ဇာမစီးစေသည်) ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ဤဝါကျမှ သူတစ်ပါးအား မတရားမပြုကြနှင့် ဆိုသည်မှာ ကြွေးယူထားသူ၊ ကြွေးတင်နေသူကို မနစ်နာစေနှင့် (သူထံမှ အတိုးကို မယူနှင့်) ဟု ပြောဆို၍ မိမိကိုလည်း မနစ်နာစေနှင့် ဆိုသည်မှာ အ ၎င်းများကိုပါ အဆုံးရှုံး ခံပစ်ရန်မလို၊ ထုတ်ချေးထားသော အရင်းများကို ပြန်ယူပိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထုတ်ချေးငွေအား အတင်းအကျပ် ပြန်တောင်းခွင့် မရှိပေ။ (၂:၂၈၀)။

ဖျက်ကွက် နှစ်နာစေအံ့	ဘုရားရှင် သင်ပေးသည့် နည်းမှန် အတိုင်း သူ့အား မှတ်တမ်းတင်စေခြင်းကို မဖီဆန်ဘဲ မှတ်တမ်းတင်ရမည်။ အကြွေးယူသူက စာချပေးရမည် သူ၏ ကံကြမ္မာရှင် ပရမတ်ဘုရားရှင်အား စည်းစောင့် သစ္စာမြဲရမည် တစ်စုံတစ်ရာမျှ လျှော့ပေါ့ခြင်း မပြုရ။ အကယ်၍ သူသည် မှန်ကန်စွာ နားလည်နိုင်စွမ်း မရှိသူ ဖြစ်လျှင် သို့မဟုတ် အားနည်းချက်ရှိသူ သို့မဟုတ် နည်းကျရန် တတ်နိုင်သူ မဟုတ်လျှင် သူ၏ မဟာမိတ်က ညီမျှစွာ နည်းချပေးရမည်။ သင်တို့အနက် အမျိုးသားများမှ သက်သေနှစ်ဦးကို သက်သေထားရမည်။ အကယ်၍ အမျိုးသားနှစ်ဦး မရှိခဲ့သော် အမျိုးသား တစ်ဦးနှင့်- သက်သေများအနက် သင်တို့ စိတ်ကျေနပ်သော အမျိုးသမီး နှစ်ဦးကို ထားရှိကြကုန်။ သူမတို့မှ တစ်ဦးဦးက ချွတ်ချော်ခဲ့သော်^{၁၉} ကျန်တစ်ဦးက သတိပေးနိုင်၏။ ဖိတ်ခေါ်ခံရသော သက်သေများသည် မဖီဆန်ရ။ ငယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ကြီးသည်ဖြစ်စေ ကာလသတ်မှတ် မှတ်တမ်းတင်ခြင်းကို စိတ်မပင်ပန်းကြနှင့်။ ဤသည် ပရမတ် ဘုရားရှင်၏ ထံတော်၌ အမျှတဆုံး ဖြစ်၏။ သက်သေ အခိုင်မြဲဆုံး ဖြစ်၏။ သံသယ မဖြစ်စေရန် အနီးစပ်ဆုံး ဖြစ်၏။ သို့သော် သင်တို့ချင်းကြား အသင့် အပေးအယူ ဖလှယ်ရောင်းဝယ်ခြင်း၌ မှတ်တမ်းတင်ခြင်း မရှိလျှင်လည်း အပြစ် မရှိပေ။ သို့သော် သင်တို့ စပ်ကြား သက်သေများ ထားကြကုန်လော့။ သင်တို့ ကတိသစ္စာပြုသော အခါ စာရေးသူနှင့် သက်သေများကို မနှစ်နာစေလင့်။ အကယ်၍ သင်တို့သည် ကျူးလွန်အံ့၊ သူသည် သင်တို့အနက် ယုတ်မာသူ ဧကန်ဆတ်ဆတ် ဖြစ်၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား စည်းစောင့်ကြလော့။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည်ကား သင်တို့အား သင်ကြားတော်မူပြီ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သဗ္ဗလုံးစုံအား သိနေတော်မူသော အရှင် ဖြစ်၏။^{၂၀}
၂၈၃။	وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فإِنَّهُ آتِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝

(၁၉၄) ဤဘာသာပြန်တွင် ပြန်ဆိုသော **ချွတ်ချော်သည်** ဆိုသည့် စကားကို ဆရာတော်ကြီးများက မေ့လျော့သည်ဟု ဘာသာပြန်ခြင်းကြောင့် အဓိပ္ပါယ် တစ်မျိုးပြောင်းသွားပေသည်။ ထိုစကားမှာ **تَوَلَّى** တသွိုလ မှာ ချွတ်ချော်သည်၊ မူလနေရာမှ ဝေးကွာသည်၊ လမ်းလွဲသည်။ အပါယ်သို့ ရောက်သည်၊ ဟူသော အနက်ကိုပေးသည့် စကားလုံး **دُوِل** မှ ဆင့်ပွားခြင်း ဖြစ်၍။ မေ့လျော့သည်ဟု အနက်ကို မပေးပေ။ အကယ်၍ တရားရုံး သို့မဟုတ် အမှုဖြေရှင်းရမည့် နေရာသည် ဝေးကွာနေခဲ့သော် အမျိုးသမီး တစ်ဦးအနေဖြင့် ကျမ္မာရေးကိစ္စ အပါအဝင် အကြောင်းအမျိုးမျိုး ကြောင့် သက်သေထွက်ဆိုရန် မရောက်နိုင်ခဲ့လျှင် အခြားတစ်ဦးက သက်သေထွက်ဆိုပေးနိုင်ရန် စီစဉ်ပေးခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

(၁၉၅) ဤသုတ်တော်မှ စာရေးသူ-ဆိုသည်မှာ ဥပဒေကို နားလည်သော တတ်သိပညာရှင်ကို ဆိုလိုပေသည်။ ထိုအချက်ကို **စာရေးသူသည်** ပရမတ်ဘုရားရှင် **သွန်သင်သည့်အတိုင်း ရေးသားစေခြင်းကို ဖီဆန်ခြင်း မပြုရ။ တရား (ဥပဒေ)နှင့်အညီ ရေးစေလော့**။ ဟူသည့် အချက်များက ခိုင်မာစွာ ထောက်ပြထားပေသည်။ ဥပဒေပညာရှင်များ မရှိသည့် အရပ်များတွင် သင်တို့ (လူသားများ)အကြား အတတ်သိဆုံးလူကို ရေးသားခိုင်းရ ပေမည်။

(❖) နားလည်နိုင်စွမ်း မရှိသူ၊ စာချနိုင်စွမ်း မရှိသူ ဆိုသည်မှာ ဥပဒေကို နားမလည်သောကြောင့် သော်လည်းကောင်း၊ ဘာသာစကား အခက်အခဲ ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြေခံ မှတ်သားနိုင်မှု အားနည်းသောကြောင့် သော်လည်းကောင်း ဖြစ်နိုင်၍ အုပ်ထိန်းသူ ဆိုသည်မှာ မိဘ ညီအစ် ကို မောင်နှမသော်လည်းကောင်း ငှားရမ်းထားသည့် အကျိုးတော်ဆောင် ရှေ့နေရှေ့ရပ်သော်လည်းကောင်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

(❖) ဤဥပဒေပါ အမျိုးသား တစ်ဦးအစား အမျိုးသမီး နှစ်ဦးကို သက်သေထားခိုင်းခြင်းမှာ အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီး တန်ဖိုး နှိုင်းယှဉ်ခြင်း မဟုတ် ပေ။ ထို့အပြင် ဤဥပဒေကို သေချာစွာ လေ့လာလျှင် အမှန်တကယ် သက်သေလိုက်သော အခါ အမျိုးသား တစ်ဦးအစား အမျိုးသမီး နှစ်ဦးလည်း မဟုတ်ချေ။ ဤဥပဒေသည် နိုင်ငံရပ်ခြား လုပ်ငန်းရှင် ဖက်စပ်လုပ်ငန်းများနှင့်လည်း သက်ဆိုင်ပေသည်။ ထိုအချက်ကို ဘာသာစကား အခက်အခဲ ဖြစ်သည့် **နားလည် နိုင်စွမ်းမရှိသူ၊ စာချနိုင်စွမ်းမရှိသူ** ဆိုသော စကားလုံးများများ၊ သုတ်တော် ၁၈၃ ပါ **ခရီး၌ ရှိစဉ်** ဆိုသော စကားလုံးများက ထောက်ပြနေပေသည်။ ထိုအခြေအနေတွင် သက်သေလိုက်ပေးရန် ခရီးသွားလာနိုင်မှုမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် အမျိုးသမီးများသည် အမျိုးသား လောက် လွယ်ကူမှု မရှိချေ။ ထိုကြောင့် ထိုအခြေအနေမျိုးတွင် အမျိုးသား တစ်ဦး၏ နေရာတွင် အမျိုးသမီး နှစ်ဦးဖြင့် အစားထိုး သက်သေ လိုက် ခိုင်းခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် အမှုအခင်း ဖြစ်လျှင်သက်သေ လိုက်ပေးရန်အတွက် အမျိုးသမီး နှစ်ဦးသည် ရုံးတော်သို့ တစ်ပြိုင်နက် သွားရောက် သက်သေ ထွက်ဆိုရန် မလိုပေ။ တစ်ဦးသွားလျှင် ပြည့်စုံပေသည်။ ၎င်းကို “သူမတို့မှ တစ်ဦးဦး ချွတ်ချော်ခဲ့သော် ကျန်တစ်ဦးက သတိပေးနိုင်၏” ဆို သည်က ထောက်ပြထားပေသည်။ ဤစကားတွင် “သတိပေးသည်” ဆိုခြင်းမှာ ထိုသက်သေ မိန်းမအချင်းချင်း မေ့လျော့နေသည်ကို သတိပေး ပေးခြင်း မဟုတ်ချေ။ ရုံး၌ “သက်သေထွက်ဆိုခြင်း” ကိုသာ ဆိုလိုပေသည်။ ထို့ကြောင့် အမှန်တကယ် ရုံးတော်၌ သက်သေ ထွက်ဆိုသော အခါ အမျိုးသား တစ်ယောက်နှင့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်မှာ အတူတူပင် ဖြစ်ပေသည်။ တစ်ယောက်အစား နှစ်ယောက် မဟုတ်တော့ပေ။

	အကယ်၍ သင်တို့သည် လမ်းခရီး၌ဖြစ်၍ စာရေးသူ မတွေ့ရှိခဲ့လျှင် အာမခံပစ္စည်းကို လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ပြုရမည်။ အကယ်၍ သင်တို့မှ အချို့သည် အချို့ကို ယုံကြည်စိတ်ချကြလျှင် ယုံကြည်ခြင်းခံရသောသူက ယုံကြည်မှုအပ်သည်ကို ပေးအပ်ရမည်။ သူ၏ ကံကြမ္မာရှင် ပရမတ်ဘုရားရှင်အား စည်းစောင့်ရမည်။ သက်သေသက်ကန်ကို ထိန်ဂှက် ဖျောက်ဖျက်ခြင်း မပြုရ။ ထိန်ဂှက်ဖျောက်ဖျက်ခဲ့မှု သူသည် အပြစ်ရှိသော နှလုံးသားပိုင်ရှင် ဖြစ်၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင် သည် ကျင့်ကြံသူမျှကို သိနေတော်မူသော အရှင် ဖြစ်၏။
၂၈၄။ *၂၈၀	لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ يُحَاسِبِكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ မိုးများနှင့်မြေ၌ ရှိသမျှသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်က အချုပ်အခြာ၌ ရှိ၏။ သင်တို့၏ ဉာဉ်စရိုက်မှ ဖွင့်ဟရာ၊ သို့မဟုတ် ထိန်ဂှက်ထားရာတို့အတွက် ပရမတ်ဘုရားရှင်က စရင်းစစ်တော်မူမည်။ စံချိန်ပြည့်သူအား* လွတ်ငြိမ်းစေ၍၊ စံချိန် ပြည့်သူအား ဝင့်ကြွေးသင့်စေတော်မူမည်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သဗ္ဗလုံးစုံအား စည်းချိန်ချမှတ်တော်မူ၏။
၂၈၅။ *၂၈၃	أَمَّا الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်နှင့် ယုံကြည်သူများသည် သူ၏ကံကြမ္မာရှင်က သူ့ထံသို့ ချမှတ်ပေးရာကို ယုံကြည်ကြ၏။ သူတို့ အားလုံးသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၊ အရှင်၏နိမိတ်ဆောင်များ၊ အရှင်၏ ကျမ်းဂန်တော်များ၊ အရှင်၏ ဉာဏ်စဉ်ဆောင် များကို ယုံကြည်ကြ၏။ တပည့်တော်တို့သည် အရှင်၏ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များကြား တစ်ပါးနှင့် တစ်ပါးခွဲခြားမှု မရှိပါ။* ထို့နောက် သူတို့က “တပည့်တော်တို့ ကြားနာပါ၏။ နာခံပါ၏။ တပည့်တော်တို့အား လွတ်ငြိမ်းစေတော်မူပါ။ ဒို ကံကြမ္မာရှင် အရှင်ထံသို့သာ အန္တိမပန်းတိုင် ဖြစ်ပါ၏။”ဟု ရင့်ကျူးကြ၏။
၂၈၆။	لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် မည်သည့် ဉာဉ်စရိုက်ကိုမှ မနိုင်ဝန် မထမ်းစေပေ။ သူ့အတွက် သူ့ကျင့်ဆောင်ရာသည် ရှိ၍၊ သူ့အပေါ်၌ သူ့ကျင့်ဆောင်ရာသည် တင်ရှိ၏။ “ဒို ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်တို့၏ မေ့လျော့ မှားယွင်းမှု၌ အရေး မယူပါနှင့်။ ဒို ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်တို့ မတိုင်မှီ ဖြစ်သောသူများအား သယ်ပိုးစေသကဲ့သို့ တပည့်တော်တို့အား ဝန်ထုတ်ဝန်ပိုး မသယ်ပိုးစေပါနှင့်။ ဒို ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်တို့ အင်အားမမျှသည်ကို တပည့်တော်တို့အား မသယ်ပိုးစေပါနှင့်။ တပည့်တော်တို့အား ကျေအေးပေးတော်မူပါ။ လွတ်ငြိမ်းစေတော်မူပါ။ ကရုဏာသက်တော်မူပါ။ အရှင်သည် တပည့်တော်တို့၏ မဟာမိတ် ဖြစ်တော်မူပါ၏။ ဖုံးကွယ်သော လူမျိုးထက်သာရန် ကူညီတော်မူပါ။”ဟု တောင်းဆိုပြုလော့။